

Objednatel:
Karlovarský kraj
Závodní 353/88, 360 06 Karlovarský kraj

Pořizovatel:
**Krajský úřad Karlovarského kraje,
odbor regionálního rozvoje**
Závodní 353/88, 360 06 Karlovarský kraj

Projektant:
Atelier T-plan, s.r.o.
Na Šachtě 497/9, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje Odůvodnění

.....
RNDr. Libor Krajíček
jednatel a ředitel společnosti

.....
Ing. arch. Karel Beránek
odpovědný zástupce

.....
RNDr. Libor Krajíček
hlavní projektant

Květen 2015
zakázka č. 2013006

TÝM ŘEŠITELŮ

Atelier T-plan, s.r.o.

RNDr. Libor Krajíček

Ing. Marie Wichsová, Ph.D.

Ing. Václav Novotný

Ing. arch. Jiří Zběžek

Mgr. Alena Kubešová Ph. D.

Ing., Tomáš Daněk

PC. Petr Cejnar

Ing. Michal Nosál

Externí spolupráce

Doc. Ing. Lubor Hruška, Ph.D.
(PROCES Centrum pro rozvoj regionů, s.r.o.)

Ing. Michal Samiec
(PROCES Centrum pro rozvoj regionů, s.r.o.)

Ing. Petr Hrdlička

RNDr. Martin Kubeš

Mgr. Jan Karel
(ATEM – Atelier ekologických modelů, s.r.o.)

Mgr. Eva Volfová

Mgr. Ondřej Volf

OBSAH TEXTOVÉ ČÁSTI

1. POSTUP PŘI ZPRACOVÁNÍ AKTUALIZACE Č. 1 ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE KARLOVARSKÉHO KRAJE	1
2. VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU AKTUALIZACE ZÚR OBSAŽENÝCH VE ZPRÁVĚ O UPLATŇOVÁNÍ ZÚR KK	3
2.1. VYHODNOCENÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU A-ZÚR KK ..	3
2.2. VYHODNOCENÍ NÁVRHŮ OBCÍ NA AKTUALIZACI ZÚR KARLOVARSKÉHO KRAJE	12
3. VYHODNOCENÍ SOULADU PÚR ČR.....	20
4. VÝČET ZÁLEŽITOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE ROZVOJE ÚZEMÍ STÁTU, KTERÉ NEJSOU OBSAŽENY V POLITICE ÚZEMNÍHO ROZVOJE, S ODŮVODNĚNÍM POTŘEBY JEJICH VYMEZENÍ	22
5. VYHODNOCENÍ SOULADU S CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	23
5.1. SOULAD S CÍLI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	23
5.2. SOULAD S ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	25
6. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY STAVEBNÍHO ZÁKONA A JEHO PROVÁDĚCÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	29
7. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	31
8. VYHODNOCENÍ KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ŠIRŠÍCH (NADREGIONÁLNÍCH) VZTAHŮ	32
8.1. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI KRAJI	32
8.1.1. Plzeňský kraj.....	32
8.1.2. Ústecký kraj	33
8.2. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI STÁTY	34
9. KOMPLEXNÍ ZDŮVODNĚNÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ	36
9.A. PRIORITY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ KRAJE PRO ZAJIŠTĚNÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ÚZEMÍ.....	37
9.B. ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY	52
9.B.1. Rozvojové oblasti.....	52
9.B.2. Rozvojové osy	52
9.C. SPECIFICKÉ OBLASTI	52
9.C.1. Specifické oblasti republikového významu	52
9.C.2. Specifické oblasti nadmístního významu	52
9.D. VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, ÚSES A ÚZEMNÍCH REZERV	52

9.D.1.	Rozvojové plochy.....	88
9.D.2	Dopravní infrastruktura	119
D.III.	Technická infrastruktura	153
9.D.4.	Plochy a koridory ÚSES	165
9.E.	UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH, KULTURNÍCH A CIVILIZAČNÍCH HODNOT ÚZEMÍ KRAJE	169
9.E.1.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot	169
9.E.2.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje kulturních hodnot.....	180
9.E.3.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje civilizačních hodnot	186
9.F.	STANOVENÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJIN.....	192
9.F.1.	Krajiny Krušnohoří (A)	197
9.F.2.	Krajiny Podkrušnohoří a Chebska (B)	205
9.F.3.	Krajiny Slavkovského lesa a Doupovských hor (C).....	218
9.F.4.	Krajiny Tepelska a Toužimska (D).....	229
9.F.5.	Krajiny Českého Lesa (E).....	237
G.	VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB.....	241
9.G.1.	Dopravní infrastruktura	242
9.G.2.	Technická infrastruktura	243
9.H.	POŽADAVKY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU NA KOORDINACI ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI OBCÍ A NA ŘEŠENÍ V ÚPD OBCÍ.....	245
9.H.1.	Požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí	245
9.H.2.	Požadavky na řešení v ÚPD obcí.....	246
9.I.	PLOCHY A KORIDORY K PROVĚŘENÍ ÚZEMNÍ STUDIÍ.....	247
9.J.	VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, VE KTERÝCH JE POŘÍZENÍ A VYDÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU ORGÁNY KRAJE PODMÍNKOU PRO ROZHODOVÁNÍ O ZMĚNÁCH JEJICH VYUŽITÍ	248
9.K.	ZADÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU V ROZSAHU DLE PŘÍLOHY Č. 9 PRO PLOCHY NEBO KORIDORY VYMEZENÉ PODLE KAPITOLY J.....	249
9.L.	STANOVENÍ POŘADÍ ZMĚN V ÚZEMÍ (ETAPIZACE).....	249
9.M.	STANOVENÍ KOMPENZAČNÍCH OPATŘENÍ DLE § 37 Odst. 8 STAVEBNÍHO ZÁKONA	249
9.N.	ÚDAJE O POČTU LISTŮ TEXTOVÉ ČÁSTI A POČTU VÝKRESŮ GRAFICKÉ ČÁSTI ZÚR KK	250
10.	KVALIFIKOVANÝ ODHAD ZÁBORŮ PŮDNÍHO FONDU PRO PLOCHY A KORIDORY REPUBLIKOVÉHO A NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU.....	251
10.1.	ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND	251
10.2.	POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA (PUPFL).....	258
11.	PŘÍLOHY	267
12.	SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	275

SEZNAM VÝKRESŮ

Č.	Název	Měřítko
B.1	Koordinační výkres	1:50 000
B.2	Širší vztahy	1:500 000
B.3	Uspořádání území kraje (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.4	Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.5	Typy krajín (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.6	Veřejně prospěšné stavby (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000

1. POSTUP PŘI ZPRACOVÁNÍ AKTUALIZACE Č. 1 ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE KARLOVARSKÉHO KRAJE

Obsah kapitoly bude průběžně doplňován pořizovatelem na základě dokončení ucelených pořizovacích etap Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje.

Zásady územního rozvoje Karlovarského kraje (dále také „ZÚR KK“) byly vydány 16. 9. 2010 a nabýly účinnosti 16. 10. 2010.

Dne 13. 9. 2012 byl Zastupitelstvu Karlovarského kraje předložen v souladu s ustanovením § 42 odst. 3 stavebního zákona projednaný a upravený návrh Zprávy o uplatňování ZÚR KK v uplynulém období (dále jen „Zpráva“). Zastupitelstvo Karlovarského kraje schválilo Zprávu usnesením č. ZK 275/09/12.

Na základě schválené Zprávy přistoupil odbor regionálního rozvoje Krajského úřadu Karlovarského kraje, jako příslušný pořizovatel dle § 7 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, k pořízení Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK, včetně Vyhodnocení vlivů Aktualizace č. 1 ZÚR KK na udržitelný rozvoj území, byl dokončen 11. 5. 2015.

Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK a Vyhodnocení vlivů Aktualizace č. 1 ZÚR KK na udržitelný rozvoj území jsou předkládány k projednání podle § 37 stavebního zákona.

2. VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU AKTUALIZACE ZÚR OBSAŽENÝCH VE ZPRÁVĚ O UPLATŇOVÁNÍ ZÚR KK

V souladu s ust. § 42 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů¹ je Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje² zpracována na podkladě „Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje“³, která byla schválena Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZK 275/09/12 ze dne 13.09. 2012. Požadavky a podmínky pro zpracování návrhu A-ZÚR KK jsou obsahem kapitoly F. Zprávy, s upřesněním v kapitolách „C. Problémy k řešení v ZÚR KK vyplývající z ÚAP kraje“ a „E. Vyhodnocení návrhů obcí na aktualizaci ZÚR KK“.

V následujícím textu jsou nejprve vyhodnoceny požadavky a podmínky kapitoly F. vyhodnoceny jednotlivě, přičemž vždy je nejprve vizuálně odlišitelným způsobem uvedeno plné znění požadavku nebo podmínky. Obdobným způsobem je následně provedeno vyhodnocení návrhů obcí na aktualizaci A-ZÚR KK.

2.1. VYHODNOCENÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU A-ZÚR KK

ÚVOD

U všech nových záměrů, které budou do řešení ZÚR KK vkládány a u všech záměrů, které se budou aktualizací měnit, či zásadně upravovat, bude aktualizováno i vyhodnocení vlivu ZÚR KK na udržitelný rozvoj, a to na základě provedeného vyhodnocení vlivů na životní prostředí a vyhodnocení vlivů na lokality soustavy NATURA 2000.

Požadavek splněn.

Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů⁴ je samostatnou částí dokumentace A-ZÚR KK.

I. OBECNÉ POŽADAVKY

1. Provést formální úpravu textové části ZÚR KK, s cílem zjednodušit a zpřehlednit dokumentaci. K tomu využít v opodstatněných případech (např. požadavky na ÚP) tabulkové uspořádání.

¹ Dále jen SZ nebo stavební zákon.

² Dále jen A-ZÚR KK.

³ Dále jen Zpráva.

⁴ Dále jen Vyhláška.

Požadavek splněn.

Po dohodě s pořizovatelem projektant provedl analýzu výrokové části platných Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje⁵ s cílem identifikovat nejednoznačně znějící výroky a výroky, které svým obsahem, dikcí nebo mírou podrobnosti neodpovídají charakteru ZÚR jako opatření obecné povahy ve smyslu §§ 171 – 174 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Na základě této analýzy byly v rámci návrhu A-ZÚR KK předmětné pasáže přeformulovány, přičemž v případě, že Zpráva neobsahovala požadavek na prověření či přímo věcnou změnu příslušného výroku, byly provedeny pouze formulační úpravy v zájmu jeho jednoznačnosti a srozumitelnosti při respektování jeho původního obsahového vyznění. Pro větší přehlednost bylo také upraveno formální členění textu výrokové části včetně značení jednotlivých kapitol, jejichž názvy reflektují aktuální znění přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. *Prověřit z hlediska koordinace návaznosti na řešení ZÚR sousedních krajů.*

Požadavek splněn.

Vyhodnocení koordinace využívání území sousedních krajů a území Spolkové republiky Německo je obsahem kapitoly 8. tohoto odůvodnění.

II. POŽADAVKY NA VĚCNOU AKTUALIZACI JEDNOTLIVÝCH KAPITOL ZÚR KK

a. Stanovení priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území

- 1. Tato kapitola bude prověřena, případně upravena - především na základě podkladů ÚAP KK 2011 (členění na části, významnost priorit/zásada, zpřesnění a doplnění dosavadních formulací, doplnění zásad dílčích koncepcí jako - širších vztahů, prostorového uspořádání, sídelní struktury, funkčního uspořádání, veřejných služeb, dopravy, technického vybavení, ochrany krajiny a přírody, ochrany kulturního dědictví, eliminace přírodních rizik, kvalita životního prostředí apod.) - a tím posunuta do role stěžejní části formulující celkovou koncepci ZÚR KK.*

Požadavek splněn.

Kapitola byla věcně i formulačně upravena ve smyslu uvedených požadavků. Podrobněji viz kap. 9.A. tohoto Odůvodnění.

b. Rozvojové oblasti krajského významu

- 1. Na základě zpřesněných analýz o stavu a rozvoji území kraje (např. ÚAP) bude aktualizací prověřeno, zpřesněno nebo upraveno vymezení rozvojových oblastí a os krajského významu a bude prověřena opodstatněnost možného vymezení nové regionální rozvojové oblasti Cheb.*

Požadavek splněn.

V zájmu jednotného metodického přístupu k vymezování rozvojových oblastí a rozvojových os bylo nad rámec požadavku Zprávy prověřeno vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os republikového i nadmístního významu metodou tzv. „souhrnného indikátoru“. V odůvodněných případech pak bylo přistoupeno k úpravě jejich vymezení.

⁵ Dále jen ZÚR KK.

Rozvojový potenciál Chebska návrh A-ZÚR KK respektuje dekompozicí rozvojové osy republikového významu OS7, na dílčí segmenty tak, že město Cheb včetně přilehlého území utváří jádrový prostor její dílčí části OS 7-A. Podrobněji viz kap. 9.B. tohoto Odůvodnění.

2. Formulace podmínek pro rozhodování v rozvojových oblastech a osách bude prověřena, případně upravena.

Požadavek splněn.

Podmínky pro rozhodování v rozvojových oblastech a osách byly prověřeny a v souladu s dikcí první věty závěti bodu (1) části I. přílohy č. 4 Vyhlášky upraveny do podoby požadavků na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách v území, resp. úkolů pro územní plánování. Věcné úpravy byly provedeny na základě výsledků prověření problematik nadmístního významu v oblastech struktury osídlení, hospodářského rozvoje, lázeňství, rekreace a vysokého školství na základě požadavků kapitoly C. Zprávy.

c. Specifické oblasti nadmístního významu

1. V návaznosti na koncepční dokumenty a podklady (např. ÚAP) a podle vývoje a potřeb daného území bude prověřen počet druhů, rozsah a vymezení specifických oblastí krajského významu. Formulace podmínek pro rozhodování ve specifických územích bude prověřena, případně upravena.

Požadavek splněn.

S ohledem na způsob vymezení specifických oblastí v ZÚR KK, které nebylo zcela konformní s platnou Politikou územního rozvoje ČR 2008, předkládá projektant nové vymezení specifických oblastí, při použití stejné metodiky jako v případě vymezení rozvojových oblastí a os. Ve vazbě na paralelně pořizovanou Aktualizaci č. 1 Politiky územního rozvoje ČR⁶ návrh A-ZÚR KK vymezuje na území kraje specifickou oblast republikového významu SOB 6 Krušné hory a nově vymezuje specifické oblasti nadmístního významu SOB-N1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochov – Žlutice.

Podmínky pro rozhodování ve vymezených specifických oblastech jsou z důvodů uvedených výše naformulovány jako požadavky na využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, resp. jako úkoly pro územní plánování. Formulace podmínek byla upravena na základě výsledků prověření problematik nadmístního významu v oblastech struktury osídlení, hospodářského rozvoje, lázeňství, rekreace a vysokého školství na základě požadavků kapitoly C. Zprávy.

Podrobněji viz kap. 9.C. tohoto Odůvodnění.

d. Plochy nadmístního významu pro komerční, hospodářské a výrobní aktivity a dále pro cestovní ruch a rekreaci, plochy a koridory veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability a územních rezerv

1. Rozsah a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu budou aktualizovány dle porízených územně plánovacích podkladů (tj. Územní studie horských oblastí, Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů, Analýza Krušnohorské lyžařské magistrály, Koncepce běžeckého lyžování v Krušných horách).

Požadavek splněn.

⁶ Dále jen PÚR ČR ČR.

Citované územně plánovací podklady byly projektantem prověřeny a využity pro formulaci návrhů na rozšíření rozvojových ploch pro rekreaci a sport v oblasti Krušných hor (plochy č. 12, 13a, 14, 15), vymezení nové rozvojové plochy na území města Aš (18) a koridoru Krušnohorské magistrály (D300) a k úpravě vymezení části tzv. „velkého obchvatu Karlových Varů“ (D81).

2. Budou prověřeny koridory DI a TI uvedené v kapitolách B, C a E této Zprávy, příp. jejich změny a doplnění.

Požadavek splněn.

Koridory dopravní a technické infrastruktury vymezené platnými ZÚR KK byly prověřeny z hlediska aktuálnosti a přesnosti zákresů ve výkresech grafické části ZÚR. Na základě tohoto prověření provedl projektant v odůvodněných případech úpravu jejich vymezení nebo vymezil koridory nové a v případě realizace stavby nebo ztráty aktuálnosti příslušné koridory vypustil.

Podrobněji viz kap. 9.D.1. tohoto Odůvodnění.

3. Bude prověřeno možné vedení cyklotrasy nadmístního významu Aš – Cheb.

Požadavek je zahrnut do kapitoly H. jako požadavek na koordinaci územně plánovací činnosti obcí.

4. Bude prověřena trasa koridoru el. vedení 400 kV Verněřov – Vítkov – Pomezí n. O. v úseku správního území města Chebu.

Na základě požadavku ČEPS a.s. byl ve shodě s platnou PÚR ČR uvedený koridor ze ZÚR KK vypuštěn.

5. Ostatní plochy a koridory budou aktualizovány v souladu s postupem realizace veřejně prospěšných staveb, pro které byly vymezeny.

Viz vyhodnocení bodu 2. tohoto oddílu.

6. Bude nově prověřeno celé území kraje pro možnost regulace využívání energetického potenciálu z větrné energie.

Požadavek splněn částečně. V době zpracování A-ZÚR není k dispozici metodika, která by umožnila náležité odůvodnění regulace umísťování větrných elektráren nástroji územního plánování v rámci ZÚR jako opatření obecné povahy dle §§ 171 – 174 zák. č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Problematika regulace umísťování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

7. Rozšířit a upravit vymezení koridoru přeložky silnic I/21 a I/64 (VPS D09) tak, aby zahrnovala i úpravu v Antonínově Výšíně (obec Vojtánov).

Požadavek projektant prověřil a s ohledem na nesouhlasné vyjádření MD ČR nebyl akceptován.

8. Bude vyjmut koridor pro výstavbu plynovodu Bochov – Andělská Hora.

Požadavek splněn. Koridor byl ze ZÚR KK vypuštěn na základě sdělení MPO ČR o opuštění tohoto záměru.

9. Bude doplněn vysokotlaký plynovod pro obec Šabina.

Koridor nebyl do návrhu A-ZÚR KK doplněn. Na základě prověření projektant dospěl k závěru, že záměr nemá nadmístní charakter. Přípojka z VTL plynovodu a regulační stanice pro obec Šabina je možné řešit v územním plánu obce.

10. Zpřesnit koridor přeložky silnice II/214 (VPS D14) dle dokumentace k územnímu rozhodnutí a pořizovaného ÚP.

Na základě prověření uvedených podkladů projektant ponechal vymezení koridoru D14 beze změny.

11. Územní systém ekologické stability bude aktualizován jen v rozsahu požadavků dotčených orgánů, případně návrhů obcí. Bude prověřen dopad inovované metodiky ÚSES na ZÚR KK.

Vymezení nadregionálních biocenter bylo upraveno podle podkladu AOPK ČR „Nové vymezení nadregionálních biocenter pro MŽP“ (Ekotoxa, s.r.o., 2010). V této souvislosti byla provedena nezbytná úprava ve vymezení navazujících segmentů ÚSES nadregionální i regionální úrovně.

Požadavek města Sokolov na řešení koordinace vymezení RBC 1169 Antonín s ostatními záměry na využití území byl akceptován (podrobněji viz kap. 9.D.4. tohoto Odůvodnění).

Požadavek města Karlovy Vary na zrušení vymezení funkčního RBC 1682 nebyl projektantem vyhodnocen jako odůvodněný. Koncept ÚP Karlovy Vary (2012) jeho vymezení obsahuje. Nadregionální biokoridor NK41 (MB) v linii údolí řeky Teplé je platnými ZÚR vymezen.

12. Územní rezervy výhledových vodních nádrží budou aktualizovány s využitím nového Generelu LAPV a v dohodě s dotčenými orgány.

Požadavek splněn.

Vymezení územních rezerv výhledových vodních nádrží byly aktualizovány dle Generelu LAPV.

e. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje

1. Formulace zásad a podmínek jednotlivých koncepcí budou prověřeny, případně upraveny. Podmínky týkající se koncepce ochrany kulturních hodnot budou dále prověřeny i s ohledem na zvýšení významu zákonem nechráněných areálů (např. Lázně Kyselka).

Kapitola byla přeformulována ve smyslu úprav popsanych výše v komentáři k bodu I.1., přičemž přírodní, kulturní a civilizační hodnoty kraje vymezené v platných ZÚR KK projektant akceptoval, resp. doplnil na podkladě údajů z aktualizovaných ÚAP KK 2013 a vlastních archivních i terénních šetření.

Ochrana areálů, staveb a území s dochovanými historickými stopami činnosti člověka je obsahem kapitol E. a F. Aktualizace č. 1 ZÚR KK. Lázně Kyselka jsou součástí cílových charakteristik specifické krajiny B.6 (viz kap. F.III).

2. Koncepce ochrany a využití nerostného bohatství bude aktualizována v souladu se zjištěními (pokud bude rozpracovaná) a závěry (pokud bude dokončena) Aktualizace regionální surovinové politiky Karlovarského kraje.

Požadavek nemohl být splněn. Aktualizace regionální surovinové politiky Karlovarského kraje nebyla do termínu předání 1. etapy A-ZÚR KK pořizovateli dokončena.

f. Vymezení cílových charakteristik krajiny

1. V závislosti na termínu vyhotovení samostatné studie, kterou budou analyzovány vlastnosti krajinných typů na regionální a nižší úrovni - případně na základě jiného obdobného podkladu - budou doplněny podrobnější cílové charakteristiky, zpřesněny priority a podmínky ochrany a využití krajiny.

Při vymezení typů krajín a stanovení jejich cílových charakteristik projektant vycházel z výstupů projektu OMEGA TD010203 Aplikace Evropské úmluvy o krajíně do zásad územního rozvoje (Maier et al. 2013), který byl pilotně zpracován pro území Karlovarského kraje. Vymezení typů krajín bylo převzato beze změny. Cílové charakteristiky a podmínky pro jejich dosažení a ochranu byly formulovány s ohledem na možnost jejich uplatnění v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území).

g. Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany bezpečnosti státu a vymezených asanačních území nadmístního významu, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

1. Vymezení upravit podle výsledků posouzení aktuálnosti a trvalého nadmístního významu VPS a VPO. Bude upraveno v souladu s výsledkem v části d.

Požadavek splněn.

Ve vazbě na kapitolu D. návrhu A-ZÚR KK je vymezení VPS upraveno jak po věcné (vypuštění a doplnění VPS), tak po formální stránce (úprava názvů jednotlivých staveb podle aktuálních podkladů). Vymezení ÚSES jako VPO je návrhem A-ZÚR KK zrušeno s ohledem na novelu stavebního zákona provedenou zák. č. 350/2012 Sb. která připouští vyvlastnění pozemků pouze v případě „založení prvku ÚSES“ (§ 170, odst. 1, písm. b). Jiná veřejně prospěšná opatření nejsou v návrhu A-ZÚR KK obsažena.

h. Stanovení požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, zejména s přihlédnutím k podmínkám obnovy a rozvoje sídelní struktury

1. Uspořádání této kapitoly bude možné upravit, zpřesnit a doplnit nebo část obsahu přesunout přímo do dílčích kapitol. Požadavky budou upraveny zejména podle priorit územního plánování, podle koncepce ochrany hodnot a podle výsledků aktualizace řešení ZÚR KK. Výčet rozvojových ploch a veřejně prospěšných staveb bude prověřen a případně upraven nebo zpřesněn v souladu s úpravou ostatních kapitol.

Požadavek splněn.

Kap. H.I. obsahuje všechny požadavky na řešení v ÚPD obcí a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí, které jsou specifikovány v dílčích částech A-ZÚR KK, v přehledném členění podle jednotlivých obcí. Zároveň je v tabelárním přehledu uveden výčet rozvojových oblastí, rozvojových os, specifických oblastí a specifických krajín.

Kapitola H.II. zahrnuje ve formě požadavků na řešení v ÚPD obcí záměry nadmístního významu, které není možné zejména s ohledem na měřítko grafické části ZÚR, vymežit ve formě ploch a koridorů.

i. Vymezení ploch a koridorů, ve kterých je prověření změn jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování, a dále stanovení lhůty pro pořízení územní studie, její schválení pořizovatelem a vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti

1. V kapitole je nutno zrušit požadavek na zpracování územních studií, které již byly pořízeny. Kapitolu je případně možné doplnit o nové plochy či koridory, ve kterých bude stanovena tato podmínka.

Požadavek splněn.

Obě územní studie, jejichž pořízení ZÚR KK stanovily jako podmínku pro rozhodování o změnách v území, byly v mezidobí od vydání ZÚR KK po schválení Zprávy o uplatňování ZÚR KK zpracovány a jejich výsledky využity v návrhu A-ZÚR KK. Nové plochy a koridory, ve kterých by bylo uloženo prověření změn jejich využití územní studií, návrh A-ZÚR KK nevymezuje.

j. Stanovení pořadí změn v území (etapizace)

1. V souvislosti s pořízením Koncepce rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje (03/2012) bude nově prověřena odůvodněnost potřeby etapizace realizace jednotlivých koncepcí dalšího rozvoje kraje, v kladném případě bude pro vybrané koncepce tato etapizace navržena

Požadavek splněn.

Na základě prověření záměrů převzatých z citované Koncepce návrh A-ZÚR KK nestanovuje pořadí změn v území.

III. POŽADAVKY DOTČENÝCH ORGÁNŮ NA AKTUALIZACI ZÚR KK (AKCEPTOVANÉ)

1. Ministerstvo dopravy

a) Prověřit požadavek na vyřazení VPS D81, D82 (velký obchvat Karlových Varů – přeložka silnice R6 v úseku Jenišov - I/13 - I/6) z kategorie rychlostních silnic, vypuštění záměrů z VPS, jejich převedení do územních rezerv a označení jako "kapacitní komunikace".

Požadavek splněn částečně.

Návrh A-ZÚR KK vymezuje koridory D81 a D82 pro umístění "kapacitní silnice". S ohledem na význam obou staveb v koncepci rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje byly oba koridory ponechány v návrhové části ZÚR včetně jejich zahrnutí do VPS.

2. Ministerstvo kultury

a) V hodnocení vlivu aktualizace ZÚR KK na udržitelný rozvoj území hodnotit vliv nových záměrů na další kulturní hodnoty definované v územně analytických podkladech a věnovat zvýšenou pozornost stanovení podmínek ochrany nástroji územního plánování v případech, kdy byl záměr hodnocen jako konfliktní.

Návrh A-ZÚR KK aktualizuje vymezení kulturních hodnot nadmístního významu na území kraje a upřesňuje územní podmínky jejich ochrany. V rámci vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území dle Přílohy stavebního zákona nebyl z hlediska ochrany kulturního, archeologického a architektonického dědictví identifikován žádný záměr jako konfliktní.

3. Ministerstvo životního prostředí

a) *Podkladem pro aktualizaci hospodaření s odpady bude krajský plán odpadového hospodářství.*

Zpráva o uplatňování ZÚR KK neobsahuje požadavky týkající se územních aspektů hospodaření s odpady. Na základě prověření citovaného dokumentu projektant konstatuje, že neobsahuje podněty vyžadující řešení na úrovni A-ZÚR KK.

4. Český báňský úřad v Praze

a) *Požaduje zapracování "zelené" varianty trasy silnice R6 z Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů.*

Požadavek byl akceptován ve formě úpravy vymezení koridoru D81.

5. KÚKK, odbor kultury, památkové péče, lázeňství a cestovního ruchu

a) *Požaduje doplnění textové části ZÚR (e.03.1.2.) záměnou slova "stavební" slovem "architektonický".*

Požadavek má charakter technické úpravy textu. Příslušná část kapitoly E. byla v rámci A-ZÚR KK přeformulována ve smyslu úprav popsanych výše v komentáři k bodu I.1. této kapitoly.

b) *Požaduje doplnění textové části ZÚR (e.03.1.4.2) vložením slov "historické zástavby" za slovo "působnosti".*

Viz výše vyjádření k požadavku 5a).

c) *Požaduje doplnit do Koordinačního výkresu nové nemovité národní kulturní památky, aktualizovat a doplnit ochranná pásma nemovitých národních kulturních památek a národních kulturních památek.*

Požadavek splněn.

Výčet národních kulturních památek včetně ochranných pásem je aktualizován na podkladě údajů obsažených v aktuálních datech ÚAP KK.

6. Ministerstvo zdravotnictví

a) *Požaduje vyjmutí výhledové vodní nádrže Mnichov, jako limitu využití území.*

Požadavek akceptován.

Územní rezerva pro vodní nádrž Mnichov není v návrhu A-ZÚR KK vymezena.

b) *Doporučuje při prověřování VVE využít ustanovení vyhlášky č. 423/2001 Sb., o zdrojích a lázních.*

Citovaná vyhláška stanoví způsob a rozsah hodnocení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a další podrobnosti jejich využívání a dále požadavky na životní prostředí a vybavení přírodních léčebných lázní včetně náležitostí odborného posudku o využitelnosti přírodních léčivých zdrojů, klimatických podmínek k léčebným účelům, přírodní minerální vody k výrobě přírodních minerálních vod a o stavu životního prostředí přírodních léčebných lázní. Z toho to výčtu je patrné, že se problematikou lokalizace větrných elektráren přímo nezabývá. Obecně ji lze využít jako jeden z podkladů v případě lokalizace

větrných elektráren v blízkosti stanovených lázeňských území nebo jejich ochranných pásem.

V době zpracování A-ZÚR není k dispozici metodika, která by umožnila náležité odůvodnění regulace umístování větrných elektráren nástroji územního plánování v rámci ZÚR jako opatření obecné povahy dle §§ 171 – 174 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu projektant přistoupil k řešení této problematiky odlišným způsobem a obecná regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

7. Ministerstvo zemědělství

a) Požaduje prověřit implementaci priority 25 (Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umístování staveb a opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k řízeným rozlivům povodní. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod. V zastavěných územích a zastavitelných plochách vytvářet podmínky pro zadržování, vsakování i využívání dešťových vod jako zdroje vody a s cílem zmírňování účinků povodní.) a 26 (Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.) z PÚR ČR do priorit v ZÚR KK.

Požadavky jsou v míře podrobnosti ZÚR reflektovány v rámci priorit územního plánování kraje čl. (19) a (20). Preference lokalit mimo stanovená záplavová území je zahrnuta do kritérií vymezování nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity (viz kap. B. A-ZÚR KK). Rozvojové plochy vymezené ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 (viz kap. D.I.) jsou vymezeny mimo dosah stanovených záplavových území. Lokality vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV) uvedené v Generelu území chráněných pro akumulaci vod návrh A-ZÚR KK vymezuje ve formě územních rezerv.

b) Požaduje prověřit aktuální opatření na ochranu před povodněmi.

Požadavek splněn.

Opatření na ochranu před povodněmi byla prověřena s výsledkem, že na území kraje nejsou plánována protipovodňová opatření nadmístního významu která by odpovídala měřítku ZÚR. Z plánů oblasti povodí relevantních pro území kraje projektant identifikoval obce s nedostatečným zajištěním protipovodňové ochrany a zahrnul tuto problematiku do kapitoly H. ve formě požadavku na koordinaci územně plánovací činnosti obcí.

c) Podle a) a b) požaduje upravit text priorit a kapitoly e.02 (Koncepce ochrany vodních poměrů a vodních zdrojů a koncepce ochrany a využití zdrojů nerostných surovin) v ZÚR KK.

Problematika protipovodňové ochrany je v rámci A-ZÚR KK reflektována na úrovni priorit územního plánování kraje (kap. A), v rámci upřesnění územních podmínek přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území KK (kap. E) a v rámci požadavků na koordinaci územně plánovací činnosti obcí (kap. H.).

d) Při zpracování aktualizace ZÚR KK požaduje použít jako podklad Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje.

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje byl při zpracování A-ZÚR KK použit k prověření aktuálnosti záměrů rozvoje vodohospodářské infrastruktury.

2.2. VYHODNOCENÍ NÁVRHŮ OBCÍ NA AKTUALIZACI ZÚR KARLOVARSKÉHO KRAJE

I. NÁVRHY OBCÍ, KTERÉ BUDOU ZAPRACOVÁNY

1. *Obec Sadov - požaduje zařadit výsledky územní studie části velkého obchvatu R6 (VPS D81).*

Požadavek byl splněn v podobě úpravy koridoru D81.

2. *Městský úřad Sokolov (úřad územního plánování) - předložil náměty spočívající ve formálním upřesnění ZÚR KK, tj. ve změně umístění rozvodny Vítkov, ve vyjasnění označení některých záměrů a v prověření rozvojové plochy č. 11a v souvislostech záměrů urbanistické studie Západní část Sokolovské pánve.*

Oba uvedené záměry projektant v průběhu prací na návrhu A-ZÚR KK prověřil. V případě umístění rozvodny Vítkov byla na základě předaných podkladů provedena technická úprava zákresu ve výkresové části ZÚR. Úprava nemá žádné územní dopady ani vazby na ostatní systémy v území.

V rámci A-ZÚR bylo upraveno označení rozvojových ploch pro rekreaci a sport ve vazbě na novou vodní nádrž [11] a to Medard východ [11a]; Medard západ [11b]. Jejich vymezení bylo na základě prověření citované studie ponecháno beze změny. Plochu vodní nádrž Medard, která je již průběžně napouštěna, ZÚR KK již evidují jako stav.

3. *Město Loket - navrhuje aktualizovat trasu cyklostezky Ohře dle projektové dokumentace tak, aby procházela městskou památkovou rezervací Loket.*

Trasa cyklostezky Ohře v daném úseku byla aktualizována a vymezena jako o koridor D301. Koridor cyklotrasy v předmětném úseku na území města mezi ulicemi Nádražní a Lužná navazuje na severní okraj památkové rezervace. Vymezení cyklotras v požadované podrobnosti není měřítku tiskového výstupu výkresové části ZÚR možné a zůstává proto úkolem územního plánu. Podle dostupných cykloturistických map (www.mapy.cz) jsou již z páteřní cyklotrasy Ohře vyznačeny odbočky přímo do centra městské památkové rezervace.

4. *Obec Otovice - žádá o zapracování změny trasy velkého obchvatu R6 (VPS D81) dle studie/alternativy návrhu ÚP obce (severnější varianta).*

Požadavek byl zanesen v podobě úpravy koridoru D81.

5. *Město Boží Dar - aktualizace mapového podkladu silniční sítě (napojení silnice na Rýžovnu).*

Mapový podklad byl aktualizován.

6. *Město Karlovy Vary požaduje:*

a) *zpřesnit trasu velkého obchvatu R6 dle výsledků územní studie (Rada města KV),*

Požadavek byl splněn úpravou koridoru D81.

b) *zachovat návrh přeložky silnice I/20 v trase Toužim – Žalmanov.*

Koridor D06 pro návrh přeložky silnice I/20 v uvedeném úseku není předmětem A-ZÚR KK.

7. Městský úřad Ostrov:

a) *požaduje rozšíření rozvojové plochy „Průmyslová zóna Ostrov – jih“ v souladu se změnou č.30 ÚPm Ostrov,*

Požadavek byl splněn. Plocha pro rozšíření „Průmyslové zóna Ostrov – jih“ je součástí návrhu A-ZÚR KK.

b) *navrhuje zařadit prodloužení cyklostezky Ohře v úseku Velichov – Stráž n/Ohří.*

Požadavek je zahrnut do kapitoly H jako úkol pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

II. NÁVRHY OBCÍ, KTERÉ BUDOU PROVĚŘENY A PŘÍPADNĚ ZAPRACOVÁNY

1. *Obec Jindřichovice požaduje vypuštění ploch potenciálně, příp. podmíněně přípustných pro výstavbu vysokých větrných elektráren na území obce vyjma lokality „Horní pláň“.*

Předmětná pasáž ZÚR, upravující problematiku regulace větrných elektráren byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30.03. 2012 čj. 8 Ao 7/2011-138 zrušena. Návrh A-ZÚR KK řeší problematiku regulace větrných elektráren odlišným způsobem.

2. *Obec Vojtanov - žádá přehodnotit záměr na přeložku silnice II/213 v prostoru Vojtanov – Starý Rybník (VPS D70) tak, aby byla vyjmuta ze ZÚR KK.*

Požadavek byl prověřen a následně akceptován. Záměr nemá nadmístní charakter.

3. Město Teplá:

a) *navrhuje vedení severního obchvatu silnice u Horního Kramolína posunout mimo zastavěné území (VPS D50),*

Požadavek nebyl akceptován.

Horní Kramolín jako součást obce Teplá měl dle SLDB 2011 6 obyvatel. Na silnici II/198 byly dle CSD 2010 vyhodnocena intenzita dopravy RPD1 na úrovni 1612 voz./24h. Silnice II/198 tvoří důležitou krajskou spojnici Mariánských Lázní, Teplé a Toužimi. Silnice II/198 v Horním Kramolíně vykazuje směrové závady, přičemž vymezený koridor D50 o šířce 200 m umožňuje rektifikovat směrové oblouky a přímý úsek tak, aby došlo ke zlepšení směrových poměrů v souladu s ČSN 73 6101 bez zásahu do obytných ploch. Vzhledem k předpokládané návrhové rychlosti 50 km/h v zastavěném území sídla není nezbytné projektovat investičně náročnou přeložku silnice v této lokalitě. Vzhledem k investičním a provozním nákladům, velikosti sídla a intenzitám dopravy je nevhodné navrhovat obchvat, který by s ohledem na rentabilitu nebyl s vysokou pravděpodobností nikdy realizován.

b) *změnu trasy koridoru Teplá – Mrázov – Beranovka a doplnění koridoru skupinového vodovodu Betlém – Klášter.*

Požadavek byl splněn. Vymezení navrhovaného koridoru vodovodní sítě bylo upraveno dle podkladů města Teplá a Vodáren a kanalizací Karlovy Vary a.s.

4. *Obec Tuřany - navrhuje prověřit koridor pro přeložku silnice II/606 (VPS D44) tak, aby se vyhnul zastavěnému území sídla Lipoltov.*

Požadavek byl na základě prověření splněn rozšířením koridoru D44 na 300 m.

5. *Město Bochoř - žádá o rozšíření vymezených ploch vhodných pro výstavbu větrných elektráren.*

Požadavek nebyl akceptován. Návrh A-ZÚR KK řeší problematiku regulace umístování větrných elektráren odlišným způsobem.

6. Obec Hazlov - navrhuje vypustit přeložku silnice II/213 (VPS D71) na území Hazlova nebo ji posunout od zastavěné části obce.

Silnice II/213 tvoří důležitou součást silničního tahu tzv. Podkrušnohorské paralely Aš – Hazlov – Vojtanov – Skalná – Luby – Kraslice.

Hazlov má 1573 obyvatel (dle SLDB 2011), silnice II/213, na které je RPDI dle CSD 2010 976 voz./24h s 9% podílem těžkých vozidel, vykazuje výrazné směrové závady a nedostatečné rozhledové poměry na některých křižovatkách nebo vjezdech do objektů. Na průjezdním úseku II/213 se stalo celkem 11 nehod od 1.1.2007 do 30.6.2014.

Vzhledem k významnosti komunikace v kraji je nezbytné koridor v ZÚR KK zachovat.

7. Město Březová⁷ - podalo tyto návrhy:

a) návrh cykloturistických tras a zimních lyžařských běžeckých stop - budou prověřeny v rozsahu návrhu páteřních tras nadmístního významu,

Požadavek je zahrnut do kapitoly H jako úkol pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

b) návrh průmyslových ploch.

Požadavek nebyl akceptován.

Průzkumy a rozborů k novému ÚP Březová (2014) vymezují v prostoru mezi Mýtinou a Arnoltovem u silnice I/6 pouze dílčí roztroušené plochy velikosti cca 3 – 5 ha. Město Březová může v případě vážného a odůvodněného zájmu vymezit takovou plochu v rámci zpracování nového ÚP v souladu s § 43 odst.1 stavebního zákona.

c) návrh využití pozemků v k.ú. Lobzy u Březové pro výstavbu větrných elektráren,

Požadavek nebyl akceptován.

Problematika regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je nově řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

d) návrh rozvojové plochy pro cestovní ruch, rekreaci a sport Březová – Pasecký vrch.

Požadavek nebyl akceptován.

V etapě průzkumů a rozborů k novému ÚP Březová (2014) byla vymezena pouze dílčí plocha pro lanovou dráhu a sjezdovou trať bez dalšího zázemí na Paseckém vrchu. Město Březová může v případě vážného a odůvodněného zájmu vymezit takovou plochu v rámci zpracování nového ÚP v souladu s § 43 odst.1 stavebního zákona.

8. Město Boží Dar navrhuje:

a) rozsah vyznačení nadmístní rozvojové plochy č.12 uvést do souladu s platnou územně plánovací dokumentací a vydanými rozhodnutími,

A-ZÚR KK obsahuje návrh na rozšíření předmětné plochy, který vychází ze zpracované Územní studie horských oblastí Karlovarského kraje (Mott MacDonald CZ spol s.r.o., 2012) s dílčími korekcemi na základě výsledků hodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný

⁷ Březová ve správním obvodu ORP Sokolov.

rozvoj území, resp. jeho dílčích částí vyhodnocení vlivů životní prostředí a hodnocení vlivů na EVL a PO Natura 2000.

b) silnici III/2199 vyřadit ze sítě silnic III. třídy,

Požadavek nebyl akceptován. Kategorizace silniční sítě a její změny nejsou v kompetenci nástrojů územního plánování.

c) doplnit VPS - vodovod Boží Dar – Klínovec – (Loučná) a vodovod Abertamy – Hřebečná.

Požadavek akceptován částečně.

Koridor pro umístění vodovodu Boží Dar – Klínovec (Loučná) byl na základě souladu s PRVKKK v návrhu A-ZÚR KK vymezen pod označením V34. Vodovod Abertamy – Hřebečná není záměrem nadmístního významu a z tohoto důvodu nebyl do A-ZÚR zahrnut.

d) doplnit plynovod Boží Dar – Klínovec – (Háj u Loučné).

Požadavek nebyl akceptován.

Plynovod Boží Dar – Klínovec (Háj u Loučné), byl již realizován. A-ZÚR KK z tohoto důvodu koridor pro umístění tohoto záměru nevymezuje.

9. Městský úřad Cheb (pořizovatel) - požaduje prověřit možnosti změny trasy vedení 400kV (VPS E05) tak, aby bylo odstraněno mnohočetné křížení se silnicí I/6 (R6).

Na základě požadavku ČEPS a.s. byl ve shodě s platnou PÚR ČR uvedený koridor ze ZÚR KK vypuštěn.

10. Městský úřad Mariánské Lázně (úřad územního plánování) - informuje, že prověřují vhodnější plochu pro koridor přeložky silnice II/230 v prostoru obce Mnichov (VPS D49) - což je v souladu s požadavkem obce Mnichov (viz bod 19).

Požadavek byl splněn.

Vymezení koridoru D49 bylo upraveno v souladu s návrhem ÚP obce Mnichov.

11. Město Karlovy Vary požaduje:

a) přidat západní segment k obchvatu R6 dle varianty konceptu Územního plánu Karlovy Vary,

Požadavek nebyl akceptován.

Koncept územního plánu je již překonán, trasa "západního segmentu" nebyla prověřena v žádné další dokumentaci a v návrhu územního plánu není dále sledována.

b) cyklostezku Ohře v úseku Svatošské skály – Doubský most zpřesnit dle dokumentace k územnímu rozhodnutí,

Na základě prověření stavu projektové přípravy a realizace cyklostezky Ohře je v návrhu A.ZÚR KK vymezen pouze dosud nerealizovaný úsek na území města Doubský most – Dvorský most, pro který projektant vymezil nový koridor D304.

c) doporučují územně potlačit a připravit na odpis všechna ložiska kaolinu v dotyku s intravilánem města K. Vary,

Požadavek nebyl akceptován.

Odpis zásob ložisek nerostných surovin upravuje zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů a nelze jej uplatňovat prostřednictvím nástrojů územního plá-

nování. V kapitole F. je pro specifickou krajinu B.5 Karlovy Vary zahrnující severní (nelázeňskou) část města ve vazbě na její cílové charakteristiky formulována specifická podmínka akcentující vytváření územních podmínek pro rozvoj Karlových Varů především v severní části města, která může být uplatněna jako podpůrný argument odůvodňující případný návrh na odpis předmětných zásob.

d) v části doprava uvést jako jeden z hlavních faktorů terminál veřejné dopravy v Karlových Varech,

Požadavek nebyl akceptován, není v možnostech ZÚR uvádět hlavní faktory dopravy, náleží do jiných koncepčních dokumentů kraje.

e) umístění regionálního biocentra 1682 dle platného Územního plánu města Karlovy Vary - nenavyšovat stupeň ochrany,

Požadavek nebyl akceptován.

Po prověření projektant konstatuje, že pro vypuštění vymezeného funkčního RBC 1682 není důvod věcný ani formální. Koncept ÚP Karlovy Vary (2012) jeho vymezení obsahuje. Nadregionální biokoridor v linii údolí řeky Teplé je platnými ZÚR KK vymezen.

f) doplnit umístění nadregionálního biokoridoru 24 Ohře - Richmond (podél řeky Teplé),

Požadavek nebyl akceptován.

Řeka Teplá prochází v daném úseku souvisle zastavěným územím, kde není reálné zajistit jeho požadovanou funkčnost. V případě NK 41 vymezené v linii Ohře a v linii teplé se jedná o odlišné typy os téhož biokoridoru. V případě Ohře se jedná o typ „vodní“, fixovaný na vodní tok. V linii říčky Teplé je vymezena osa „mezofilní bučinná“, která je s ohledem na požadovaný charakter přírodních podmínek vedena po údolních svazích.

g) doplnit plochy nadměstského významu dle rozpracovanosti nového ÚPKV (vč. pozemků v majetku města).

Požadavek nebyl akceptován.

Prověřením konceptu nového ÚP města Karlovy Vary (2012) bylo zjištěno, že plochy vymezené v rozpracované ÚPD města nemají nadmístní charakter.

12. Obec Křižovatka žádá:

a) o rozšíření koridoru přeložky silnice II/218 na 300 metrů (VPS D.15) nebo b) vypracovat jiné řešení přeložky silnice II/218 (VPS D.15) (mimo zastavěné pozemky) nebo c) ponechání stávající trasy silnice II/218.

Návrh A-ZÚR KK akceptoval požadavek ad a). Koridor D.15 byl rozšířen na 300 m

13. Obec Nový Kostel žádá:

a) prověření reálnosti a efektivnosti přeložky silnice II/212 mezi Novým Kostelem a Spálenou (VPS D29),

Záměr na provedení přeložky byl prověřen a koridor D29 byl na základě aktuálních podkladů vymezen v nové trase.

b) možnost umístování vysokých větrných elektráren bude prověřena v souladu s kap. B odstavcem d.02.2 zprávy.

Problematika regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je zahrnuta v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

14. Městský úřad v Aši - předložil návrh, který spočívá v zařazení nového koridoru silnice I/64 pokračujícího severozápadně od Aše ve směru na bavorský Neuhausen a s napojením na A93 v křižovatce Rehau Süd (i jako nová trasa E49).

Návrh byl akceptován. Návrh A-ZÚR KK vymezuje pro tento záměr nový koridory D87.

15. Obec Stanovice - žádá vyjmutí koridoru přeložky silnice II/208 v Hlinkách (VPS D65).

Záměr na provedení přeložky byl prověřen a vymezení koridoru D65 bylo na základě aktuálních podkladů upraveno.

16. Obec Otovice - žádá přeradit přeložku silnice II/221 na území obce do III. třídy a vyjmout ve stejném rozsahu koridor ze ZÚR.

Požadavek nebyl akceptován.

Koridor D43 tvoří součást uceleného tahu nadmístního významu propojující jednak významná sídla v suburbánní zóně Karlových Varů a Ostrova (Otovice, Velký Rybník, Hroznětín) a jednak celou tuto oblast s významným rekreačním prostorem Merklín – Abertamy.

Obec Otovice je součástí rozvojové oblasti republikového významu OB12 jako území ovlivněné rozvojovou dynamikou města Karlovy Vary při spolupůsobení vedlejšího centra Ostrov. Rozvojovou oblast charakterizuje silná koncentrace obyvatelstva a ekonomických činností, z nichž převážná většina má nadmístní význam. Obec Otovice je součástí suburbánní zóny Karlových Varů, kam dochází k migraci obyvatelstva z Karlových Varů. V obci se kromě bydlení rozrůstají i služby, ulice Hroznětínská (III/22129) tak stále intenzivněji zastává funkci obslužnou, roste tak její dopravně-urbanistický význam v obci, ale klesá její význam z hlediska funkce sběrné.

Rozvoj Otovic a okolního území rovněž dokládá nárůst intenzit dopravy, kdy na průtahu silnice III/22129 dosahovaly hodnoty RPD⁸ v roce 2000 1834 voz./24h, v roce 2005 2052 voz./24h a 2346 voz./24h v roce 2010, což je nárůst o 28% za 10 let.

Silnice III/22129 vykazuje mírné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry na některých křižovatkách nebo vjezdech do objektů, což může mít negativní vliv na bezpečnost silničního provozu. Na silnici III/22129 došlo v zastavěné části Otovic od 01.01.2007 do 30.06.2014 celkem ke 13i nehodám, přičemž téměř polovina z nich měla jako následek lehké zranění.

V takto dynamicky rozvíjející se oblasti je nezbytné vymezovat adekvátní páteřní dopravní infrastrukturu a zároveň podporovat obslužnou a městotvornou funkci stávajících silnic (ulic).

Vzhledem k výše zmíněným aspektům byl koridor D.43 ponechán v ZÚR KK.

17. Město Cheb požaduje:

a) zpřesnit koridor přeložky silnice II/214 (VPS D14) dle DÚR a pořizovaného ÚP,

Požadavek nebyl akceptován.

Na přeložku silnice II/214 je vydáno platné územní rozhodnutí a od 30.04. 2013 také platné stavební povolení (spisová značka: KSÚ 6687/2012). Trasa přeložky dle DÚR a DSP je v souladu s platnými ZÚR KK. Vzhledem k základním principům vymezování koridorů liniových staveb v ZÚR není nezbytné vymezení koridoru v rámci aktualizace upravovat. Drobné nepřesnosti v grafické části platných ZÚR KK mají technické příčiny (digitalizace analogových podkladů, odlišný mapový podklad) a neovlivňují vlastní koncepční řešení.

⁸ Roční průměr denních intenzit dopravy.

b) prověřit zařazení dalších rozvojových ploch v k. ú. Dolní Dvory a Dřenice.

Požadavek byl splněn.

Na základě konzultace s pořizovatelem vydaného ÚP města Cheb (2014) projektant prověřil a vymezil v návrhu A-ZÚR KK novou rozvojovou plochu pro ekonomické aktivity „Průmyslový park Cheb II“, která se nachází na uvedených katastrálních územích.

18. Obec Mnichov - požaduje úpravu trasy koridoru přeložky silnice II/230 (VPS D49) v souvislosti s jejím upřesněním v pořizovaném ÚP Mnichov.

Požadavek byl splněn.

Vymezení koridoru D.49 bylo upraveno v souladu s návrhem ÚP obce Mnichov.

19. Město Kynšperk nad Ohří požaduje vypuštění trasy koridoru pro přeložku silnice II/212 (VPS D75) a přemostění železniční trati (VPS D74). Trasa koridoru bude prověřena v rozsahu návrhu úpravy trasy koridoru uvedeném v projednávaném návrhu územního plánu Kynšperk nad Ohří. Silnice II/212 představuje významnou spojnici na Luby a Plesnou z center Karlových Varů a Sokolova. Pro komunikaci tohoto významu je nutno v ZÚR dlouhodobě rezervovat koridor pro zlepšení jejích parametrů.

Požadavky nebyly akceptovány.

Koridor D74

Silnice II/212 je důležitou krajskou silnicí propojující silnici R6, Kynšperk nad Ohří, Luby a Plesnou a dále města v SRN.

Železniční přejezd číslo P90 leží na celostátní železniční trati číslo 140 Chomutov - Cheb, která je rovněž součástí sítě TEN-T. RPDl dle CSD2010 je na přejezdu 1314 voz./24h s 23% podílem těžkých vozidel, za 24h přejejde přes přejezd cca 72 vlaků (dle GVD 2013/2014). Trasa silnice II/212 přes přejezd je vedena oblouky tak, že vytváří mírnou dopravní závalu (důvodem je, že je přejezd umístěn tak, aby nezasahoval do zhlaví žst. Kynšperk nad Ohří). Dopravní moment přejezdu je tedy 94608 pohybů/24h (byl použit přímo RPDl). Traťová rychlost na přejezdu je 120 km/h (po rekonstrukci v roce 2014). Vzhledem k tomu, že směrnice SŽDC č. 16/2005 uvádí, že u přejezdů při optimalizaci trati musí dojít ke zlepšení stavu, což znamená u přejezdů na tratích s traťovou rychlostí nad 120 km/h přednostně navrhopvat jejich náhradu mimoúrovňovým křížením. Je proto nezbytné umožnit v budoucnosti nahrazení tohoto přejezdu mimoúrovňovým křížením. Ponechání koridoru D74 v ZÚR rovněž podporuje fakt, že se jedná o trať, jež je součástí sítě TEN-T.

Koridor D75

Silnice II/212 je důležitou krajskou silnicí propojující silnici R6, Kynšperk nad Ohří, Luby a Plesnou a dále města v SRN.

Koridor D75 pro obchvat města Kynšperk nad Ohří (cca 5000 obyvatel), vymezený v platných ZÚR KK umožňuje převedení tranzitní, zdrojové i cílové dopravy mimo zastavěné území města, vzhledem k intenzitám dopravy, které jsou na silnici II/212:

- ⇒ na vjezdu od silnice R6 3497 voz./24h s 10% podílem těžkých vozidel
- ⇒ na vjezdu od Libavského Údolí 2466voz./24h s 17% podílem těžkých vozidel
- ⇒ na vjezdu od Dolních Pochlovic 1314 voz./24h s 23% podílem těžkých vozidel

Koridor D75 umožňuje vedení trasy obchvatu tak, aby se vyhnul rekreační zóně v okolí Ohře. Doporučené trasování obchvatu v koridoru je jeho zapojení do ulice Okružní tak, aby pomohl dopravě zdrojové a cílové a zároveň pomohl silně zatíženým vjezdům od Libavského údolí a silnice R6. Varianta koridoru obchvatu vedená více západním směrem uvedená v návrhu ÚP Kynšperk nad Ohří je nerealizovatelná vzhledem k vysokým investičním nákladům, navíc neřeší tranzitní dopravu směrem na Libavské Údolí. S ohledem

na § 18, odstavec j) zákona 183/2006 Sb. V platném znění tak není možné tuto investičně náročnou a neefektivní variantu do ZÚR zanést. Koridor D75 proto zůstává v ZÚR KK beze změny.

20. Město Mariánské Lázně:

a) požaduje prověřit trasu koridoru jižního obchvatu Mariánských Lázní (VPS D28),

Vymezení koridoru D28 bylo konfrontováno s trasou obchvatu Mariánských lázní silnicí II/230 řešenou v DÚR s výsledkem, že je v souladu s ZÚR KK. Vzhledem k základním principům vymezení koridorů liniových staveb v ZÚR není nezbytné vymezení koridoru v rámci aktualizace upravovat. Drobné nepřesnosti v grafické části platných ZÚR KK mají technické příčiny a neovlivňují vlastní koncepční řešení (digitalizace analogových podkladů, odlišný mapový podklad).

b) doplnit do ZÚR KK lokality národní přírodní rezervace Kladské rašeliny a evropsky významné lokality Prameny Teplé.

Zákres obou uvedených lokalit je obsažen v Koordinačním výkresu A-ZÚR KK.

21. Město Bochov – žádá o vypuštění plochy nadmístního významu č. 8c – Hospodářský park Bochov.

Vymezení rozvojové plochy 8c Hospodářský park Bochov bylo po konzultaci s projektantem ÚP Bochov upraveno ve smyslu vypuštění západní části vymezené plochy, přiléhající k obytné zástavbě obce. Podrobněji viz kap. 9.D.1. tohoto odůvodnění.

3. VYHODNOCENÍ SOULADU PÚR ČR

V kontextu České republiky je nezbytná koordinace ÚPD na úrovni krajů s Politikou územního rozvoje ČR, která určuje požadavky a rámce úkolů územního plánování v republikových a mezinárodních souvislostech a stanovuje rámcové úkoly a podmínky pro navazující územně plánovací dokumentaci.

Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje respektuje platnou Politiku územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 276 ze dne 15.04. 2015⁹. Soulad návrhu A-ZÚR KK hodnocen vůči PÚR ČR ve znění této aktualizace, která ve vztahu k území kraje formuluje obsahuje tyto úkoly a požadavky:

PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 1	Způsob řešení v A-ZÚR KK
REPUBLIKOVÉ PRIORITY	
čl. (14) – (32) Republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území.	Vazba priorit územního plánování kraje na republikové priority dle PÚR ČR je vyhodnocena v kap. 9.A. Odůvodnění. Přínos A-ZÚR KK k naplnění těchto priorit je obsahem svazku III Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území(kap. E.).
ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY	
Rozvojové oblasti a rozvojových os republikového významu: • čl. (51) - rozvojová oblast OB 12 Karlovy Vary • čl. (58) - rozvojová osa OS 7 Ústí n. L. – Chomutov – K. Vary – Cheb – hranice ČR/Německo (Bayreuth)	A-ZÚRKK respektuje vymezení OB12 v rozsahu platných ZÚR KK. Vymezení OS 7 je upřesněno s akcentem na posílení významu města Cheb jako regionálního centra osídlení. Zároveň jsou pro OB 12 i OS7 formulovány požadavky na využití území, resp. kritéria a podmínky pro rozhodování vycházející čl. (38) a (51), resp. (58) PÚR ČR. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. B + výkres A.1).
SPECIFICKÉ OBLASTI	
čl. (74) Specifická oblast republikového významu • SOB 6 Krušné hory v rozsahu území ORP Cheb (severní část), Karlovy Vary (severní část), Kraslice a Ostrov (severní část)	A-ZÚR KK vymezuje na území kraje specifickou oblast republikového významu SOB 6 Krušné hory a zároveň formuluje požadavky na využití území, resp. kritéria a podmínky pro rozhodování vycházející čl. (67) a (74) PÚR ČR. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. C + výkres A1).
DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	
čl. (84) • C-40a – vypuštění úseku hranice SRN/ČR – Cheb - Plzeň	A-ZÚR KK ponechávají vymezený koridor D100 na propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding jako součást sítě TEN-T. Jiné úseky koridoru C-40a na území kraje ZÚR nevymezují. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II. + výkres A.2).

⁹ Dále jen PÚR ČR.

PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 1	Způsob řešení v A-ZÚR KK
čl. (91) ŽD 3 Koridor Karlovy Vary – Ostrov	V platných ZÚR KK byl koridor Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. vymezen pouze textu výrokové části s uvedením „...bez územních nároků“. A-ZÚR KK v souladu s PÚR ČR redukuje původní koridor Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. a vymezují nový koridor D105 v úseku Karlovy Vary – Ostrov. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II. + výkres A.2).
čl. (103) R6 úsek Nové Strašecí – Karlovy Vary, Cheb – hranice ČR /SRN (– Bayreuth)	Není předmětem A-ZÚR KK. Koridor zůstává vymezen v rozsahu platných ZÚR KK (D01, D02 a D77). Viz přílohu č. 1 Odůvodnění - Srovnávací text výrokové části ZÚR KK a výkres B.A.2.
čl. (119) S10 Ostrov – Chomutov	Není předmětem A-ZÚR KK. Koridor zůstává vymezen v rozsahu platných ZÚR KK (D04). Viz přílohu č. 1 Odůvodnění - Srovnávací text výrokové části ZÚR KK a výkres B.A.2.
čl. (132) Prodloužení a rozšíření stávající vzletové a přistávací dráhy a přibližovací prostory letiště Karlovy Vary včetně nutného zvětšení samotného zázemí letiště	A-ZÚR KK rozšiřují vymezení plochy pro dopravu D200. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II. + výkres A.2).
TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA A SOUVISEJÍCÍ ROZVOJOVÉ ZÁMĚRY	
čl. (140) E2 – Plochy pro elektrické stanice 400/110 kV Vítkov a Verněřov a koridory pro dvojité vedení 400 kV Verněřov – Vítkov a Vítkov - Přestice	V rámci A-ZÚR KK byla provedena pouze technická úprava zákresů plochy ES Vítkov (E11) a obou koridorů vedení 400 kV (E04 a E06) s ohledem na použití jiného mapového podkladu pro grafickou část A-ZÚR KK.
čl. (167) Plochy morfologicky, geologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV)	A-ZÚR KK přebírají z Generelu území chráněných pro akumulaci vod 5 lokalit na území KK a vymezují je ve formě územních rezerv.
DALŠÍ ÚKOLY PRO ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	
čl. (178) Provéřít územní nároky potřebné pro modernizaci železničního spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí n. L.	Není předmětem A-ZÚR KK. V závislosti na výsledcích obou úkolů bude případné vymezení koridorů předmětem některé z následných aktualizací ZÚR KK.
čl. (189) Upřesnění nebo vymezení koridorů pro železniční spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí n. L. [po splnění čl. (178)]	
čl. (203) Na základě prověření lokalit vhodných pro přečerpávací vodní elektrárny [(čl. (183)) a souvisejících koridorů pro elektrické vedení vymezí (kraje) plochy koridory nebo územní rezervy pro zařízení k zajištění spolehlivosti a bezpečnosti provozu elektrizační soustavy ČR v souvislosti využíváním obnovitelných zdrojů energie	

4. VÝČET ZÁLEŽITOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE ROZVOJE ÚZEMÍ STÁTU, KTERÉ NEJSOU OBSAŽENY V POLITICE ÚZEMNÍHO ROZVOJE, S ODŮVODNĚNÍM POTŘEBY JEJICH VYMEZENÍ

V průběhu prací na A-ZÚR KK nebyly zjištěny žádné záležitosti týkající se rozvoje území státu, neobsažené v Politice územního rozvoje, vyžadující vymezení v ZÚR KK.

5. VYHODNOCENÍ SOULADU S CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Návrh A-ZÚR KK je vázán cíli a úkoly územního plánování formulovanými v §§ 18 a 19 stavebního zákona. Vyhodnocení způsobu naplnění jednotlivých ustanovení citovaných paragrafů je obsahem této kapitoly.

5.1. SOULAD S CÍLI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

1. *Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj, soudržnost společenství obyvatel území, uspokojující potřeby současné generace a neohrožující podmínky života budoucí generace (zkrácené znění).*

Základní princip dlouhodobé udržitelnosti vývoje kraje je v návrhu A-ZÚR KK respektován průřezově ve všech hlavních částech obsahové struktury ZÚR. Předpoklady pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel v území jsou relevantním způsobem zohledněny v rámci priorit územního plánování kraje (kap. A.), které zahrnují problematiku:

- rozvoje sídelní struktury zaměřenou na posilování obytné a pracovní a obslužné funkce přirozených spádových center osídlení,
- podporu rozvojových aktivit spojených se vznikem nových pracovních příležitostí, zejména v oblastech s oslabenou hospodářskou základnou,
- rozvoje dopravní a energetické infrastruktury v republikových i nadmístních souvislostech,
- ochrany přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje včetně akcentu na postupné zlepšování stavu složek životního prostředí,
- preventivní ochrany území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami.

Tyto obecné teze jsou následně konkretizovány pro vymezené rozvojové oblasti, rozvojové osy a specifické oblasti (kap. B. + C.) ve formě požadavků na využití území, resp. kritérií a podmínek pro rozhodování, příp. úkolů pro územní plánování.

Vymezování rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, příp. pro rekreaci a sport a koridorů dopravní a technické infrastruktury (kap. D.) pak představuje nejkonkrétnější formu vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a soudržnost obyvatel v území. Návrh A-ZÚR KK vymezuje, resp. upřesňuje vymezení 3 ploch pro ekonomické aktivity (ozn. 6, 8c a 17) a celkem 5 ploch pro sport a rekreaci (12, 13a, 14, 15 a 18).

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí jsou vytvářeny stanovením kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách ve vymezených plochách a koridorech, zohledňujících ochranu složek životního prostředí jednak na podkladě environmentálních limitů využití území zobrazených v koordinačním výkresu (B.2) a jednak zohledněním závěrů vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí dle Přílohy stavebního zákona a vyhodnocení vlivů

na EVL a PO soustavy Natura 2000. Kromě toho je ochrana přírodních, kulturních a civilizačních hodnot, resp. upřesnění územních podmínek koncepce jejich ochrany obsahem kapitoly E. Hodnoty krajiny, jejich ochrana a rozvoj jsou pak obsahem kapitoly F.

Zpětnou vazbu z hlediska vyváženosti podmínek udržitelného rozvoje poskytuje vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které je samostatnou součástí předkládané dokumentace.

2. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

Soustavnost a komplexnost řešení účelného využití a prostorového uspořádání území kraje je zajištěna provázaností relevantních nástrojů územního plánování tzn. PÚR ČR, ÚPD kraje a obcí a ÚAP zpracovaných pro území kraje a jednotlivých ORP včetně hierarchické závaznosti po linii PÚR ČR – ZÚR – ÚP obcí, vyplývající z příslušných ust. §§ 31, 36 a 43 stavebního zákona.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK, ze které vychází řešení aktualizace č. 1 ZÚR KK, sumarizuje úkoly a požadavky vyplývající (kromě požadavků uplatněných ve vyjádření dotčených orgánů a připomínek obcí) především z platné PÚR ČR a z aktualizovaných ÚAP KK 2013, které reflektují též problémy nadmístního charakteru obsažené v ÚAP jednotlivých ORP Karlovarského kraje. A-ZÚR KK zároveň zohledňují úpravy obsažené v paralelně pořizované aktualizaci č. 1 PÚR ČR (viz kap. 3. tohoto Odůvodnění). Vydání A-ZÚR KK Zastupitelstvem kraje bude podnětem pro zpracování změn ÚP obcí dotčených řešením předkládané Aktualizace č. 1 ZÚR KK. Zároveň budou tyto změny promítnuty do ÚAP obcí s rozšířenou působností.

Koordinace veřejných a soukromých záměrů v území je zabezpečena především stanovením úkolů pro územní plánování, stanovením požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí a dále vymezením veřejně prospěšných staveb.

3. Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace zohledňují požadavky dotčených orgánů, veřejné záměry i záměry soukromé, které jsou pak koordinovány s ohledem na ochranu veřejných zájmů. Na základě stanovisek, námitek a připomínek uplatněných dotčenými orgány, obcemi a veřejností v jednotlivých pořizovacích etapách pak v navrhovaném řešení dochází k optimálnímu sladění dílčích veřejných i soukromých zájmů, respektujících princip dlouhodobé udržitelnosti vývoje kraje.

4. Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.

Ochrana a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnoty území včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví je v návrhu A-ZÚR KK zajištěna

definovanými prioritami územního plánování kraje (viz kap. A. čl. (3) a (17) až (19)) stanovenými podmínkami koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E). K této ochraně zároveň přispívají podmínky a kritéria pro rozhodování v území v rámci vymezených rozvojových oblastí a os a specifických oblastí, zejména pak preference využívání nevyužitých rezerv v rámci zastavěného území (nezastavěné plochy, plochy určené k asanaci, nové využití objektů a areálů původní zástavby apod.) před vymezováním nových ploch v nezastavěném území.

Ochrana krajiny je zajištěna formulací cílových charakteristik a podmínek pro jejich dosažení a ochranu v rámci jednotlivých specifických krajín, které jsou vymezeny jako dílčí skladebné části typů krajiny na území Karlovarského kraje (kap. F.). Součástí této kapitoly jsou i požadavky týkající se vymezování nových rozvojových ploch včetně ploch pro stavby, které svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohou negativně narušit měřítko krajiny, její cílové charakteristiky, vytvářet pohledové bariéry vůči přírodním a kulturně-historickým dominantám nebo panoramatům sídel (např. větrné elektrárny, výrobní areály, areály komerční občanské vybavenosti, objekty bydlení nebo hromadné rekreace atp.).

5.2. SOULAD S ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

5. *Zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty (§ 19 odst. 1, písm. a).*

Zjištění a posouzení stavu území, jeho přírodních, kulturních a civilizačních hodnot je obsaženo v aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013, z nichž A-ZÚR KK jednak přebírá požadavky na řešení v rozsahu uvedeném ve Zprávě o uplatňování a jednak využívá jejich analýzy a závěry pro odůvodňování navrhovaného řešení.

6. *Stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území (§ 19 odst. 1, písm. b).*

Koncepce rozvoje území Karlovarského kraje, včetně koncepce urbanistické koncepce, zohledňující hodnoty a podmínky území je formulována prostřednictvím priorit územního plánování kraje (kap. A), vymezením rozvojových oblastí a os, specifických oblastí včetně požadavků a podmínek pro rozhodování o změnách v území (kap. B. + C.) a vymezením koridorů a ploch republikového a nadmístního významu (kap. D.). Součástí koncepce je také stanovení cílových charakteristik specifických krajín v rámci kap. F.

7. *Prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodářné využívání (§ 19 odst. 1, písm. c).*

Potřebnost změn v území v případech navrhovaných A-ZÚR KK je doložena v odůvodnění těchto A-ZÚR KK, zejména v kapitole 9. Komplexní zdůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty. Pro odůvodnění navrhovaných změn jsou využívány také závěry vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území, zpracované v rozsahu přílohy č. 500/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Aktualizace zásad územního rozvoje respektuje taktéž schválenou zprávu o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje, ve které byly zohledněny požadavky dotčených orgánů, obcí i veřejnosti na obsah aktualizace.

8. *Stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb (§ 19 odst. 1, písm. d).*

Urbanistické, architektonické a estetické požadavky není v měřítku podrobnosti ZÚR možné stanovit na konkrétní stavby a záměry. V rámci územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E) a zejména v rámci kap. F. Cílové charakteristiky krajiny jsou v podrobnosti zásad územního rozvoje formulovány základní principy, vytvářející výchozí rámec pro stanovování těchto požadavků v podrobnějších úrovních územně plánovací činnosti.

9. *Stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území (§ 19 odst. 1, písm. e).*

Tyto podmínky jsou v rámci zásad územního rozvoje a jejich aktualizací stanoveny ve formě požadavky na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn v území a úkolů pro územní plánování formulovaných pro jednotlivé rozvojové oblasti, rozvojové osy a specifické oblasti (kap. B.+ C.) a pro plochy a koridory vymezené v kap. D.

10. *Stanovovat pořadí provádění změn v území (etapizaci) (§ 19 odst. 1, písm.f).*

Stanovení pořadí změn v území (etapizace) je ve smyslu přílohy č. 4 vyhl. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů obsahem kap. L. Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje pořadí změn v území nestanovuje.

11. *Vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to přírodě blízkým způsobem (§ 19 odst. 1, písm. g).*

Ochrana území před potencionálními riziky a přírodními katastrofami je součástí priorit územního plánování kraje (kap. A., čl. (20)). Dále je tento úkol je v rámci A-ZÚR KK naplněn v těchto aspektech:

- Vymezením specifických ploch pro umístění stožárů celokrajského systému monitoringu přírodních situací (viz kap. D.I.3.), který bude pro Informační záchranný systém Karlovarského kraje monitorovat lesní porosty na území kraje a předávat informace o výskytech lesních požárů.
- Vymezením územních rezerv pro lokality pro akumulaci povrchových vod (LAPV), přičemž předmětné vodní nádrže, pokud bude postupem podle § 36 odst. 1 stavebního zákona potvrzena potřeba jejich realizace, budou vedle svých ostatních funkcí (zejm. jako zdroje pitné vody) plnit i funkci protipovodňové ochrany.
- Požadavkem na vymezení ploch pro zajištění protipovodňové ochrany formou úkolu k řešení v ÚPD takto ohrožených obcí.

12. *Vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (§ 19 odst. 1, písm. h).*

Návrhu A-ZÚR KK obsahuje řadu podmínek a požadavků vytvářejících předpoklady pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, obsažených zejména v prioritách územního plánování kraje (kap. A.) a dále v rámci vymezených rozvojových oblastí, rozvojo-

vých os a specifických oblastí (kap. B.+C.) jakož i vymezením, příp. úpravou vymezení ploch a koridorů nadmístního významu (kap. D), přičemž za nejvýznamnější lze považovat:

- požadavek rozvoje sídelní struktury zaměřený (zejména) na posilování pracovní a obslužné funkce přirozených spádových center osídlení,
- podporu rozvojových aktivit spojených se vznikem nových pracovních příležitostí, zejména v oblastech s oslabenou hospodářskou základnou,
- podporu rozvoje přeshraničních aktivit s přilehlými oblastmi Německa,
- rozvoj dopravní infrastruktury v republikových i nadmístních (a přeshraničních) souvislostech, zejména pak realizace kapacitního propojení s rozvojovou oblastí republikového významu OB1 Praha,
- zajištění zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- rozšíření, resp. vymezení nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity a rekreaci a sport,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit při umisťování rozvojových aktivit na území kraje.

13. Stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení (§ 19 odst. 1, písm. i).

Úkol stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury je naplněn zahrnutím této problematiky do priorit územního plánování kraje (kap. A., čl. (2) a (4)) a vymezením rozvojových oblastí a os a specifických oblastí (kap. B. + C.), kdy toto vymezení respektuje dochovanou historickou sídelní strukturu Karlovarského kraje. Návrh A-ZÚR KK akcentuje polycentrické uspořádání sídelní struktury kraje s ohledem na posilování prostorových a hospodářských vazeb mezi vymezenými rozvojovými oblastmi a osami na straně jedné a specifickými oblastmi na straně druhé.

14. Prověřovat a vytvářet v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů na změny v území (§ 19 odst. 1, písm. j).

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace vytváří v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů zejména:

- preferencí efektivního využívání zastavěného území vč. brownfields před vymezováním nových ploch v nezastavěném území (viz kap. A. čl. (3)),
- požadavkem na polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin), především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území, v souladu s prioritami ZÚR KK (kap. B., čl. (1) a (4)).
- racionálním vymezováním koridorů dopravní a technické infrastruktury zohledňováním územních podmínek ovlivňujících náročnost technicko ekonomického řešení stavby.

15. Vytvářet v území podmínky pro zajištění civilní ochrany (§ 19 odst. 1, písm. k).

V rámci Zprávy o uplatňování ZÚR KK není obsažen požadavek na řešení této problematiky.

16. Určovat nutné asanační, rekonstrukční a rekultivační zásahy do území (§ 19 odst. 1, písm. l).

A-ZÚR KK formulují pro rozvojovou oblast OB 12 a rozvojovou osu OS 7 část 7-požadavek na polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin), především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území, v souladu s prioritami ZÚR KK (kap. B., čl. (1) a (4)).

Asanační území pro které lze práva ke stavbám a pozemkům vyvlastnit A-ZÚR KK nevymezuje.

17. Vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území a navrhnout kompenzační opatření, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak (§ 19 odst. 1, písm. m).

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace zajišťující ochranu veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů, zejména na úsecích ochrany památek a ochrany přírody a krajiny. Zároveň však přiměřeně respektují i ostatní předpisy k ochraně veřejných zájmů. Tvorba podmínek pro ochranu území před negativními vlivy záměrů na území podle zvláštních právních předpisů je řešena zejména v rámci stanovených podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot a taktéž v rámci stanovených priorit územního plánování kraje.

18. Regulovat rozsah ploch pro využívání přírodních zdrojů (§ 19 odst. 1, písm. n).

Regulace ploch pro využívání přírodních zdrojů, zejména v případě tzv. výhradních ložisek nerostných surovin je upravena zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů a souvisejícími předpisy.

A-ZÚR KK formuluje jako jednu z priorit územního plánování kraje (čl. 12) „ochranu a další využívání zdrojů nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin) s ohledem na přírodní hodnoty území kraje a v souladu s ostatními principy udržitelného rozvoje“.

V rámci rozvojové oblasti OB 12 a v sousední části rozvojové osy OS 7-B považuje návrh A-ZÚR KK těžbu hnědého uhlí a keramických surovin za územně stabilizovanou v rámci stanovených dobývacích prostorů.

Ochrana ostatních výhradních ložisek není tímto zpochybněna, tyto (včetně nevýhradních ložisek a prognózních zdrojů) jsou vymezeny v koordinačním výkresu (B.1).

19. Uplatňovat poznatky zejména z oborů architektury, urbanismu, územního plánování a ekologie a památkové péče (§ 19 odst. 1, písm. o).

Poznatky z oborů architektury, urbanismu, územního plánování, ekologie, památkové péče a dalších oborů se v zásadách územního rozvoje i v jejich aktualizaci uplatňují zejména v rámci definování priorit územního plánování kraje (kap. A), stanovení podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E) a taktéž v rámci definování cílových charakteristik krajiny a návrhu podmínek pro jejich ochranu či dosažení.

Obdobně se poznatky z uvedených oborů uplatňují též při vyhodnocování vlivů ZÚR, resp. A-ZÚR na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy 5 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY STAVEBNÍHO ZÁKONA A JEHO PROVÁDĚCÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje je zpracována podle požadavků stavebního zákona v platném znění a jeho prováděcích vyhlášek č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění.

Dokumentace A-ZÚR KK je rozdělena na část výrokovou a její odůvodnění tak, jak vyžaduje § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) a příloha č. 4 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Na základě stanoviska MŽP ČR ke Zprávě o uplatňování ZÚR KK (§ 42, odst. 1 SZ) je pro návrh A-ZÚR KK zpracována dokumentace vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb.

Obsah výrokové části A-ZÚR KK odpovídá bodu I. přílohy č. 4 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Struktura odůvodnění A-ZÚR KK odpovídá požadavkům § 40 odst. 2 stavebního zákona a bodu II přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení (kap. 9.) zohledňuje způsobem odpovídajícím charakteru a zaměření ÚPD kraje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu.

V souladu s ust. § 172 odst. 5 správního řádu bude po veřejném projednání návrhu A-ZÚR KK do odůvodnění vloženo rozhodnutí o uplatněných námitkách, včetně jeho odůvodnění a dále pak i informace o způsobu vypořádání připomínek při veřejném projednání, tak jak to vyžaduje správní řád dle ust. § 172 odst. 4.

Stanovisko Ministerstva životního prostředí podle § 37 odst. 7 stavebního zákona k dokumentaci Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí bude vloženo do odůvodnění, po jeho vydání společně se sdělením, jak bylo toto stanovisko zohledněno, a to včetně uvedení závažným důvodů, pokud by některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly.

S ohledem na skutečnost, že vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK dle § 45i) zák. č. 144/1992 Sb., v platném znění nevyloučilo významně negativní vliv některých záměrů na příznivý stav předmětu ochrany nebo územní celistvost EVL nebo PO, je možné uplatnění případných kompenzačních opatření dle § 37 odst. 8 stavebního zákona.

Po formální stránce je návrh A-ZÚR KK zpracován dle požadavků stavebního zákona a prováděcích vyhlášek. Preferované využití rozvojových ploch nadmístního významu vychází z ust. §§ 4 až 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění.

Grafická část A-ZÚR KK byla v souladu s ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., zpracována kompletně v měřítku 1:100 000 a to vč. výkresu uspořádání území kraje (výkres A.1), který byl v rámci platných ZÚR KK rozdělen na dva samostatné výkresy (1a a 1b) v měřítku 1:200 000 obsahující vymezení rozvojových oblastí a os, resp. vymezení specifických oblastí. Vzhledem k tomu, že způsob vymezení specifických oblastí nebyly zcela konformní s jejich pojetím v rámci PÚR ČR je tato část ZÚR KK včetně výkresu 1b v rámci aktualizace navržena ke zrušení, resp. k nahrazení novým vymezením specifických oblastí, odpovídajícím čl. 65 PÚR ČR.

Pro koordinační výkres (B.1) je využito výše uvedené ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., umožňující použití měřítka 1:50 000. Důvodem je především celková čitelnost výkresu, ve kterém, zejména v centrální, intenzivně urbanizované části kraje, často

dochází k územnímu překryvu více jevů, jejichž rozlišení by bylo měřítku 1:100 000 velmi špatně patrné. Z ust. § 10 vyhlášky č. 500/2006 Sb. vyplývá pro výkresovou část aktualizace ZÚR potřeba grafického vyjádření rušených i nově navrhovaných jevů, resp. jejich částí. Ačkoliv z výkresů výrokové části A-ZÚR KK v měřítku 1:100 000 je vymezení obou těchto kategorií dobře patrné, umožňuje použité měřítko koordinačního výkresu ověření jejich vztahů k limitům využití území.

Obě územní studie, jejichž pořízení iniciovaly vydané ZÚR KK, byly před schválením Zprávy o uplatňování ZÚR pořízeny. Ustanovení bodu 3 čl. II přechodných ustanovení novely stavebního zákona provedené zák. č. 350/2012 Sb., proto nebyl v A-ZÚR KK aplikován.

7. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Návrh Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje je zpracován v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů. Tyto požadavky jsou v rámci A-ZÚR KK a jejího odůvodnění zohledněny:

- návrhem kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách v území v rámci vymezených rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí (kap. B.+C.), resp. v rámci vymezených ploch a koridorů nadmístního významu (kap. D.) které zohledňují
 - ⇒ ochranu přírodních, kulturních a civilizačních hodnot, vyplývajících z těchto zvláštních právních předpisů,
 - ⇒ závěry vyhodnocení vlivů na životní prostředí dle Přílohy Stavebního zákona a vyhodnocení vlivů a EVL a PO dle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- zobrazením územního průmětu limitů využití území, vyplývajících z těchto zvláštních právních předpisů v koordinačním výkresu (výkres B.1).

Požadavky dotčených orgánů na úpravy návrhu A-ZÚR KK uplatněné ve stanoviscích v rámci společného jednání dle § 37 stavebního zákona budou pořizovatelem dohodnuty a výsledky těchto dohod budou promítnuty do pokynů projektantovi k úpravě návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání.

Námítky a připomínky, které vzejdou z veřejného projednání návrhu A-ZÚR KK pořizovatel vyhodnotí s ohledem na veřejné zájmy a návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek zašle dotčeným orgánům k uplatnění stanoviska dle § 39, odst. 4 stavebního zákona. V případě potřeby pořizovatel zajistí úpravu návrhu A-ZÚR KK podle výsledků projednání.

8. VYHODNOCENÍ KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ŠIRŠÍCH (NADREGIONÁLNÍCH) VZTAHŮ

Širší vztahy území Karlovarského kraje jsou zachyceny ve výkresu B2 (1:500 000). Z geografické polohy Karlovarského kraje vyplývá jeho sousedství s krajem Plzeňským na jihu a Ústeckým na východě. Západní a severní hranici kraje tvoří státní hranice se spolkovou republikou Německo.

8.1. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI KRAJI

Z hlediska koordinace využívání území s těmito kraji byly předmětem vyhodnocení návrhu A-ZÚR KK:

- změny ve vymezení rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí republikového a nadmístního významu,
- změny ve vymezení ploch a koridorů nadmístního významu.

8.1.1. Plzeňský kraj

Koordinace využívání území je ve vztahu k Plzeňskému kraji vyhodnocována vůči Zásadám územního rozvoje Plzeňského kraje ve znění Aktualizace č. 1, která byla Zastupitelstvem Plzeňského kraje vydána dne 10. 03. 2014 usnesením č. 437/14.

Z výkresu B.2 je patrné že na vymezení rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 (Cheb) - Mariánské Lázně navazuje na území PK rozvojová osa stejné kategorie OR 5 ve směru Planá, která v prostoru Boru u Tachova navazuje na republikovou rozvojovou osu OS 1, resp. na její západní segment Plzeň – hranice ČR / Německo (Nürnberg).

Na specifické oblasti SOB N-1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochoř – Žlutice navazují v Plzeňském kraji specifické oblasti nadmístního významu SON 4 a SON 6. Zatímco obě plzeňské specifické oblasti k sobě přilehají, takže zahrnují spojitě území podél hranice s Karlovarským krajem od Lestkova až po Tis u Blatna, na území KK specifické oblasti nezahrnují mezilehlé území Toužimska. Hlavní důvod tohoto rozdílu lze spatřovat v potenciálu tohoto území odvozeném od záměru přeložky silnice I/20 do nové stopy v úseku Toužim – Žalmanov, která vytvoří zcela nové vazby tohoto území na rychlostní silnici R6, od níž se mohou odvíjet impulsy pro další rozvoj této oblasti.

Jediná významnější nenávaznost byla zjištěna v koncovém západním úseku společné hranice obou krajů, kdy specifická osa SON 1, vymezená na území PK nepokračuje na území Karlovarského kraje. Důvodem je minimální úroveň osídlení této části KK, téměř bez jakýchkoliv vazeb na území sousedního kraje.

Z ploch a koridorů nadmístního významu, vč. ÚSES a územních rezerv upravuje návrh A-ZÚR KK na styku obou krajů pouze vymezení nadregionálního biocentra ÚSES NC 33 Mnišský les bez dopadu na návaznost na území PK. Ve vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES, přecházejících na území PK nebyly z hlediska návazností zjištěny žádné nesrovnalosti.

ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 ještě vymezuje v souladu s PÚR ČR koridor konvenční železniční dopravy C-E40a (Nürnberg -) st. hranice SRN / ČR – Cheb – Plzeň Praha. ZÚR KK v souladu s platnou PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 tento koridor nevymezují, ponechávají však vymezený koridor D100 na propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding jako součást sítě TEN-T. Jiné úseky koridoru C-40a na území kraje ZÚR nevymezují.

A-ZÚR KK mění na území kraje vymezení koridoru V22 pro skupinový vodovod Žlutice – Mrázov – Beranovka (– Pěkovice – Tachov), který se na území PK napojuje na stávající vodovod. ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 proto tento koridor nevymezují.

Vymezení koridoru E06 pro umístění nového vedení 400kV propojujícího TR Vítkov a TR Přeštice zůstává nadále vzájemně koordinováno dle platných ZÚR KK.

8.1.2. Ústecký kraj

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje byly vydány usnesením Zastupitelstva kraje č. 23/25Z/2011 ze dne 07.09. 2011 a dosud nebyly aktualizovány.

Návrh A-ZÚR KK v souladu s platnou PÚR ČR rozšiřuje republikovou specifickou oblast SOB 6 Krušné hory na území kraje s návazností na území ÚK v prostoru Jáchymov – Boží Dar. Návaznost rozvojové osy republikového významu OS 7 není A-ZÚR KK měněna.

A-ZÚR KK nově vymezená nadmístní specifická oblast SOB N-2 Bochov – Žlutice pokračuje na území ÚK specifickou oblastí nadmístního významu NSOB 6.

Vymezení koridorů dopravní a energetické infrastruktury obsažených v PÚR ČR (rychlostní silnice R6, vedení 400 kV Vítkov – Vernéřov) resp. jejich koordinace na území obou krajů zůstává z hlediska Karlovarského kraje zachována dle vydaných ZÚR KK. Lze očekávat, že v návaznosti na schválení Aktualizace č. 1 PÚR ČR bude na území Ústeckého kraje v rámci aktualizace ZÚR ÚK předmětný koridor pro umístění vedení 400 kV převeden z kategorie územních rezerv do návrhu. Koridor kapacitní silnice S10 Karlovy Vary – Ostrov – Chomutov je upřesněn pouze na území KK v rámci platných ZÚR KK vymezením koridoru D04 pro přeložku silnice I/13 v úseku Ostrov-Květnová – Damice – hranice kraje (Smilov), návaznost na ZÚR ÚK je zachována.

V souladu s platnou PÚR ČR návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK redukuje vymezení koridoru konvenční železniční dopravy ŽD 3 Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. na úsek Karlovy Vary – Ostrov. Platné ZÚR ÚK vymezují na základě PÚR ČR 2008 tento koridor v úseku Klášterec n. O. – Ústí n. L.

Na úrovni ploch a koridorů nadmístního významu vymezuje A-ZÚR KK nový koridor V34 pro umístění vodovodu Boží Dar – Klínovec – Loučná (ÚK). Koordinace jeho vymezení na území ÚK bude úkolem nejbližší aktualizace ZÚR ÚK.

V rámci kap. H formuluje A-ZÚR KK úkol pro řešení v ÚPD obcí na vymezení cyklostezky č. 6 "Ohře" v úseku Šemnice – Stráž nad Ohří/hranice s Ústeckým krajem. Také v tomto případě bude koordinace vymezení na území ÚK úkolem nejbližší aktualizace ZÚR ÚK.

Vymezení vodácké trasy Ohře vydanými ZÚR KK nebylo v rámci ZÚR ÚK reflektováno. Návrh Aktualizace č. 1 koridor této trasy ze ZÚR KK vypouští. Důvodem je absence

územních nároků nadmístního významu. Trasa zůstává zobrazena pouze v koordinačním výkresu B.1.

Návaznost skladebných částí ÚSES nadregionální a regionální úrovně na styku obou krajů je zajištěna.

8.2. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI STÁTY

V rámci zpracování Aktualizace č.1 Karlovarského kraje byly z hlediska přeshraničních vazeb prověřeny na území SRN v sousedství Karlovarského kraje veřejně přístupné, územně plánovací dokumenty odpovídající charakteru a měřítku ZÚR. Jedná se o následující vybrané dokumenty spolkových zemí Sasko a Bavorsko:

Na úrovni spolkové země Sasko je to dokument Landesentwicklungsplan 2013 (Zemský rozvojový plán 2013). Na úrovni regionů (plánovací sdružení) se jedná o tyto dokumenty - Regionalpläne / Regionální plány:

- Regionalplan Chemnitz / Regionální plán regionu Saská Kamenice (stav 2013)
- Regionalplan Südwestsachsen / Regionální plán regionu Jihozápadní Sasko (první celková aktualizace 2008)
- Regionalplan Chemnitz - Erzgebirge / Regionální plán regionu Chemnitz – Krušné hory (aktualizace 2008)

Spolková země Bavorsko má zpracován Landesentwicklungsprogramm Bayern 2013 (Zemský program rozvoje Bavorska 2013). Na úrovni regionů (plánovací sdružení) jsou to Regionalpläne / Regionální plány:

- Regionalplan der Region Oberfranken-Ost / Regionální plán regionu Oberfranken-Ost (1987, resp. poslední změna 2004)
- Regionalplan der Region Oberpfalz-Nord / Regionální plán regionu Oberpfalz-Nord (1989, resp. poslední změna 2014)

Souhrnně lze uvést, že výše uvedené dokumenty se zabývají přeshraničními vazbami víceméně v obecné úrovni. V textové části je to konstatování potřeby vytváření předpokladů a zajištění přeshraniční spolupráce v jednotlivých oborech a příhraničních oblastech. V grafické části, zpracované zpravidla ve formě schémat zobrazujících strukturu osídlení a vyznačení nadregionálních a regionálních spojovacích a rozvojových os, jsou v zásadě ve shodě s vymezením širších vztahů platných ZÚR KK.

Návrh A-ZÚR KK podporuje rozvoj přeshraničních vazeb především v relacích Cheb – Marktredwitz, jako součást republikově významného osy OS 7 Ústí n. L – Chomutov – Karlovy Vary – Cheb – (Bayreuth) a v relaci Aš – Selb, kde navrhuje i nový koridor přeložky silnice I/64 v ose Aš – st. hranice ČR / SRN – Rehau, zajišťující efektivnější napojení této části kraje na dálniční síť v Německu. V německých dokumentech není zatím tento záměr výslovně reflektován, v dopravním uzlu dálnice v Rehau je však stavebně-technicky předjímán.

Přeshraniční vazby, především v oblasti rekreace a cestovního ruchu A-ZÚR KK akcentují v oblasti Krušných hor v prostorech Kraslice – Klingenthal, Pernink – Johanngeorgenstadt a Boží Dar – Kurort Oberwiesenthal.

Ostatní vazby zejména dopravního charakteru zůstávají na úrovni, v jaké byly specifikovány v rámci vydaných ZÚR KK.

9. KOMPLEXNÍ ZDŮVODNĚNÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ

Návrh Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje vychází ze „Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje“, která byla schválena Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZK 275/09/12 ze dne 13.09. 2012. Druhým významným podkladem pro zpracování návrhu A-ZÚR KK je aktualizace Územně analytických podkladů Karlovarského kraje 2013, zejména pak výsledky rozboru udržitelného rozvoje území včetně problémů k řešení v ÚPD. Další podklady použité pro zpracování návrhu A-ZÚR KK jsou citovány v rámci odůvodnění jednotlivých výroků.

V souladu s požadavky Zprávy o uplatňování ZÚR KK je návrh Aktualizace č. 1 řešen invariantně. Kromě věcných úprav, týkajících se základních požadavků na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezení ploch a koridorů nadmístního významu včetně požadavků na jejich využití a veřejně prospěšných staveb, obsahuje návrh A-ZÚR KK „technické“ úpravy zaměřené:

- na zjednodušení a zpřehlednění výrokové části s ohledem na jejich uplatňování a vymahatelnost v kontextu kompetencí krajského úřadu jako orgánu územního plánování ve smyslu § 7 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.
- na úpravu vybraných pasáží výrokové části, které svým obsahem, nejednoznačnou dikcí nebo mírou podrobnosti neodpovídají charakteru ZÚR jako opatření obecné povahy ve smyslu §§ 171 – 174 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Z těchto důvodů byly v rámci návrhu A-ZÚR KK přeformulovány kapitoly A. až C., E. a F. a kapitola H. výrokové části.

Pro větší přehlednost bylo také upraveno formálního členění textu výrokové části včetně označení jednotlivých kapitol a jejich názvů, které reflektují aktuální znění přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Text odůvodnění je členěn po jednotlivých kapitolách výrokové části ZÚR KK, dle přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a v rámci každé kapitoly jsou pak odůvodňovány jednotlivé výroky. Vždy nejprve uvedeno označení výroku dle návrhu Aktualizace č. 1. a následně název (pokud příslušný výrok obsahuje) a stručná specifikace navrhované úpravy ZÚR KK.

Přílohou č. 1 Odůvodnění je úplné znění výrokové části ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1, s vyznačením provedených úprav a změn¹⁰. Pasáže textu určené k vypuštění jsou vyznačeny přeškrtnutím textu (~~takto~~), pasáže vkládané do ZÚR KK návrhem Aktualizace č. 1 jsou psány červeným písmem (**takto**).

V zájmu srozumitelnosti této části odůvodnění je třeba upozornit na odlišný styl číselného značení článků výrokové části vlastních ZÚR, které jsou značeny takto „(1)“ a článků výrokové části Aktualizace ZÚR, které jsou značeny takto „1.“, přičemž na v rámci celé textové části A-ZÚR je toto číslování průběžné. Tato kapitola odůvodnění je primárně členěna a číselně označována dle článků výrokové části A-ZÚR KK.

¹⁰ Samostatný svazek.

9.A. PRIORITY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ KRAJE PRO ZAJIŠTĚNÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ÚZEMÍ

1. Vypouští se původní znění kapitoly „a. Stanovení priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).

Priority uvedené v člancích (2) až (20) A-ZÚR KK jsou základním východiskem pro zpracování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů na úrovni kraje i obcí a pro rozhodování o změnách v území. Návrh aktualizace priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území zohledňuje zejména republikové priority územního plánování Politiky územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1¹¹ ve smyslu bodu I.1. a přílohy č. 4 k vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž dále jsou v něm promítnuty:

- relevantní priority formulované v aktuálních koncepčních dokumentech platných pro územní obvod KK
- výsledky rozboru udržitelného rozvoje území, zpracované v rámci aktualizace ÚAP KK 2013.

V navazujících kapitolách A-ZÚR KK jsou tyto aktualizované priority dále konkrétnizovány formou požadavků na využití území, resp. úkolů pro územní plánování v rámci rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí (kap. B. a C.), vymezení koridorů a ploch nadmístního významu vč. podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území (kap. D), upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje civilizačních, kulturně historických a přírodních hodnot území kraje (kap. E.), případně formou podmínek pro zajištění nebo dosažení cílových charakteristik krajiny (kap. F.).

ODŮVODNĚNÍ FORMÁLNÍCH ÚPRAV

Takto formulované priority územního plánování zůstávají svým obsahem ve shodě s prioritami formulovanými ve vydaných ZÚR KK, jak dokládá vyhodnocení jejich vazeb a souvislostí na jednotlivé články nového znění kapitoly A.

1. Priority v oblasti sociální soudržnosti společenství obyvatel

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
1.1 vytváření předpokladů pro zvyšování zaměstnanosti lokalizací nových zastavitelných ploch pokud možno mimo chráněná území nebo využíváním přestavbových ploch bez přílišného narušení jejich chráněných hodnot, a to zejména ve specifických oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti (resp. v hospodářsky slabých částech kraje)	Viz čl. (2), (3), (5) a (6)
1.2 zkvalitnění podmínek pro bydlení a rekreaci místních obyvatel, pro kulturní rozvoj regionu a pro sport vymezováním vhodných zastavitelných ploch a potřebných koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu, aniž by jimi byla ohrožena nebo nepřiměřeně dotčena chráněná území a chráněné hodnoty sídel	Viz čl. (4)
1.3 vytváření podmínek pro zmenšení sociálního napětí ve vztahu k menšinám, které by měly být integrovány do většinové společnosti – mj. prostřednictvím kultivace urbánního prostředí	Nezařazeno. V podrobnosti ZÚR obtížně uplatnitelné. Těžiště řešení této problemati-

¹¹ Aktualizace č. 1 PÚR ČR byla schválena usnesením vlády ČR č. 276 ze dne 15.04. 2015. Dále jen PÚR ČR.

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
	ky spočívá v ÚPD obcí.
1.4 obnova a rozvoj jedinečné urbanistické struktury území, osídlení i kulturní krajiny, pokud jsou tyto hodnoty zachovány a lze je rozvíjet či obnovit, přitom respektovat stávající historicky utvořené sídelní struktury, tradiční obraz městských a vesnických sídel v krajině a kulturní památky. Pokud je tato struktura nenávratně přeměněna, například jako následek těžby nerostných surovin, navrhovat specifická řešení nové krajiny a urbanistické struktury, která přinesou do území nový potenciál hospodářského, sociálního i kulturního rozvoje.	Viz čl. (18) a dále kap. E. + F.

2. Priority v oblasti hospodářského rozvoje

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
2.1 budování odpovídající dopravní a technické infrastruktury - upřednostňování společných koridorů s cílem minimalizovat fragmentaci krajiny; realizace v souladu s promyšlenou etatizací	Viz čl. (10) a (11) a (12)
2.2 zlepšení podmínek pro kooperaci území s jinými oblastmi v ČR i v zahraničí, a to zkvalitněním veřejné infrastruktury, zejména dopravní;	viz čl. (2), (10), (11) a (15)
2.3 podpora center sídelní struktury v rozvojových oblastech a rozvojových osách s cílem zajistit pro jejich rozvoj dostatek zastavitelných i přestavbových ploch; spolupráce mezi urbánními a venkovskými prostory zkvalitněním veřejné infrastruktury, zejména dopravní, s akcentem na sítě veřejné hromadné dopravy šetrné k životnímu prostředí	Viz čl. (2), (4), (11), (13) a (14)
2.4 vytváření územně technických podmínek pro stabilizaci perspektivních stávajících a lokalizaci nových významných průmyslových zón k udržení a zvyšování úrovně zaměstnanosti, a to pokud možno mimo chráněná území a mimo hodnotná území sídel	Viz čl. (3) a (6)
2.5 vytváření územně technických podmínek pro transformaci výrobní základny, její diversifikaci a rozvoj nových technologií	Zohledněno v rámci kap. B.
2.6 vytváření územně technických podmínek pro využití nových příležitostí, vzniklých ukončením těžby	Zohledněno v rámci kap. B.
2.7 vytváření územně technických podmínek pro rozvoj služeb, zejména v lázeňství, v cestovním ruchu, i v eko- a agro- turistice	Viz čl. (7) a (8)
2.8 vytváření územně technických podmínek pro stabilizaci a rozvoj lázeňství zejména v tradičních centrech lázeňství	Viz čl. (7)
2.9 vytváření podmínek pro různé formy cestovního ruchu, zejména ve specifických oblastech se zvýšeným významem pro lázeňství, pro rekreaci a cestovní ruch a v oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti, v území stabilizovat a nově navrhovat vhodné plochy pro tyto funkce a systém turistických tras a stezek různých typů (pěší, cyklistické, vodní, lyžařské, hipostezky)	viz čl. (5), (8) a (14) a dále viz kap. D. II.4.
2.10 uvážené a koordinované využívání přírodních zdrojů - přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod a nerostných surovin obecně	viz čl. (9)
2.11 zlepšování podmínek pro udržitelný rozvoj zejména ve specifických oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti	viz čl. (5)
2.12 vytváření podmínek pro přizpůsobování zemědělství a lesnictví místním specifickým	Nezahrnuto, nelze aplikovat prostřednictvím nástrojů územního plánování.
2.13 vytváření územně technických podmínek pro efektivní využití nerostného bohatství kraje; v územích, kde bude probíhat, omezit vliv důsledků těžby na životní, přírodní a kulturní prostředí a střety s dalšími funkcemi a hodnotami území (např. s podmínkami pro lázeňství, turistický ruch, rekreaci)	Viz čl. (9)

3. Priority v oblasti ochrany životního prostředí

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
3.1 hospodárné využívání zastavěného území (např. využití brownfields všech typů)	Viz čl. (3) a (6)
3.2 důsledná ochrana nezastavěného území - ochrana přírody a krajiny před nadměrnou zátěží novou výstavbou a turistickým ruchem, a to i v územích intenzivní urbanizace (v rozvojových oblastech a osách), kde je třeba zachovávat a vytvářet podmínky pro územní systémy ekologické stability, pro vznik veřejně přístupných pásů zeleně, které umožní rekreační využívání krajiny a zachování jejích reprodukčních schopností; přitom jako významný přírodní prvek chránit a nově navrhovat lesní porosty	Viz čl. (17) a (18)
3.3 vytváření podmínek pro preventivní ochranu před potenciálními riziky a přírodními katastrofami (zvyšování retenčních schopností krajiny: návrh protierozních opatření, omezení umísťování zastavitelných ploch do záplavových území na nezbytné minimum, návrh opatření protipovodňové ochrany a ploch potřebných k rozlivům povodní, apod.)	Viz čl.(20)
3.4 využívání krajiny v souladu s ochranou krajinného rázu a s cílovými charakteristikami krajiny – důsledným vyhodnocením záměrů dle zák.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění, resp. zák.č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, ale i zák.č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon) v platném znění	Částečně zohledněno v čl. (18) a dále v kap. E. a F. Ostatní nezařazeno, prostý odkaz na uplatňování postupů podle zvláštních právních předpisů.
3.5 ochrana přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod	Viz čl (7)
3.6 ochrana a využití nerostných surovin	Viz čl. (9)
3.7 obnova území po ukončované těžbě hnědého uhlí	Zohledněno v kap. B. + C.
3.8 vytváření podmínek pro ekologické zemědělství a pro využívání obnovitelných zdrojů energií	Regulace vymezení ploch pro OZE, resp. větrné elektrárny, je obsahem kap. F.

Z provedeného rozboru je patrné, že aktualizované znění priorit územního plánování kraje zohledňuje všechny priority vydaných ZÚR KK, které lze uplatňovat nástroji územního plánování. Hlavní část úprav spočívá především v „očistění textu“ od zaváděcích nebo nejasných formulací. Vypuštěny jsou pouze priority, které přesahují kompetence nástrojů územního plánování, stanovené stavebním zákonem. Formálně podstatnou úpravou je zrušení rozdělení priorit dle jednotlivých pilířů udržitelného rozvoje. Důvodem této úpravy je skutečnost, že převážná část priorit různým způsobem a s různou mírou intenzity ovlivňuje zpravidla dva nebo i všechny tři pilíře udržitelného rozvoje.

VĚCNÉ ODŮVODNĚNÍ**Článek (2)**

Struktura osídlení Karlovarského kraje je charakterizována existencí tří významných center – nadregionálního s přesahem mimo Karlovarský kraj (Karlovy Vary) a dvou regionálních center (Cheb a Sokolov). Strukturu osídlení kraje je možno charakterizovat jako polycentrickou, jejíž jádro tvoří centrální část kraje ovlivňovaná Karlovými Vary a Sokolovem, jež má dopad na celé území Karlovarského kraje. Nejvýznamnějšími rozvojovými směry z jádrové části kraje jsou směry Cheb – Marktredwitz (SRN); Cheb – Aš – Selb (SRN); Ostrov – Stráž nad Ohří – (Ústecký kraj); Ostrov – Jáchymov – Oberwiesenthal (SRN), resp. Ostrov – Pernink – Johanngeorgenstadt (SRN). Tyto rozvojové směry byly respektovány při návrhu rozvojových os v rámci této 1. aktualizace ZÚR Karlovarského kraje.

Další rozvoj této polycentrické sídelní struktury je nutné koncentrovat do několika území Karlovarského kraje:

- Rozvoj polycentrické sídelní struktury s podporou rozvojových aktivit a kooperačních vazeb velkých měst a ostatních sídelních center v pásu koncentrovaného osídlení mezi Ostrovem, Karlovými Vary, Novou Rolí, Chodovem¹², Habartovem, Sokolovem, Kynšperkem nad Ohří a Chebem. Jedná se o hospodářsky nejsilnější část Karlovarského kraje, většina z uvedených obcí je hodnocena¹³ dle indikátorů pro popis stavu pilíře hospodářského rozvoje pozitivně (dobrý stav, výborný stav) a zejména Karlovy Vary (míra nezaměstnanosti 8,4 %), Sokolov a Cheb (míra nezaměstnanosti 9,8 %) poskytují pracovní místa širokému okolí a mají podprůměrnou míru nezaměstnanosti oproti hodnotě Karlovarského kraje (10,4 %¹⁴). V Karlových Varech na 100 ekonomicky aktivních připadá i přes 8,4% nezaměstnanost 101 obsazených pracovních míst. V tomto území se nacházejí také 4 nejvýznamnější zaměstnavatelé v kraji s počtem zaměstnanců vyšším než 1000 (Sokolovská uhelná, a.s., Karlovarská krajská nemocnice, a.s., WITTE Nejdek, spol. s r.o., Karlovarský porcelán, a.s.).
- Druhým významným pásem osídlení, v němž je nutné rozvoj sídelní struktury navázat na rozvojové aktivity a kooperační vazby velkých měst a ostatních sídelních center je pás obcí Aš – Cheb – Mariánské Lázně s přesahem do území Plzeňského kraje. Jedná se o hospodářsky druhou nejsilnější oblast kraje. Z hlediska nezaměstnanosti se jedná o stabilnější oblast než výše popisovaný pás území mezi Ostrovem a Chebem. Nejnižší míru nezaměstnanosti vykazují Mariánské Lázně (6,5 %), dále Aš (7,6 %) a Cheb (9,8 %). Vzhledem k nižšímu počtu obyvatel, kteří zde žijí, však oblast nemá pro ekonomickou situaci v Karlovarském kraji tak velký význam jako situace výše uvedeného pásu. Význam oblasti je umocněn dobrou dopravní dostupností silnicemi I/64 – R6 – I/21 (54 km dlouhá trasa Aš – Mariánské Lázně trvá cca 42 min.) s návazností na D5 na území Plzeňského kraje.
- Rozvoj sídelní struktury kraje je nutno opřít také o rozvoj přeshraničních vazeb. Nejvýznamnější jsou směry Aš – Selb (I/64) a Cheb – Marktredwitz (I/6 – E48). Tyto směry jsou významné z důvodu vyjížděky obyvatel za zaměstnáním na území SRN. Z Aše vyjíždí do zaměstnání na území jiného státu 153 obyvatel, což tvoří 17 % všech vyjíždějících. Z Chebu vyjíždí do zaměstnání na území jiného státu 304 obyvatel a jedná se o 19 % všech vyjíždějících. Existuje oprávněný předpoklad, že se jedná o vyjížděku na území SRN. Dopravní dostupnost Aš – Selb je 15 min., v Selbu žije cca 16 tisíc obyvatel a je zde zhruba 7% nezaměstnanost. Dopravní dostupnost Cheb – Marktredwitz je 27 min., v Marktredwitu žije 18 tisíc obyvatel a je zde zhruba 6% nezaměstnanost.

Kromě hospodářsky silných oblastí je na území Karlovarského kraje nutno posilovat oslabené území. Jedná se buď o území vnějších periferií (Nejdek, Kraslice, Rotava) v oblasti s kvalitními podmínkami životního prostředí, kde je možno další rozvoj funkcí těchto sídel navázat na rekreaci a cestovní ruch, nebo o území vnitřních periferií (Horní Slavkov, Teplá, Toužim, Žlutice, Bochoř), u nichž je (až na výjimku města Teplá) rozvojový potenciál možno navázat na dobrou dopravní dostupnost.

Dle § 19, odst. 1, písm. i) stavebního zákona je úkolem územního plánování „stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury“. Prioritou územního plánování Karlovarského kraje v čl. 2 budou stanoveny podmínky pro rozvoj sídelní struktury Karlovarského kraje. Přímo to navazuje také na čl. 18 republikových priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území platné PÚR ČR, dle níž je nutné podporovat polycentrický rozvoj

¹² Chodov ve správním obvodu ORP Sokolov.

¹³ 2. aktualizace územně analytických podkladů Karlovarského kraje 2013, dále jen ÚAP Karlovarského kraje 2013 nebo ÚAP KK 2013.

¹⁴ Aktuální k 31. 12. 2011.

sídelní struktury a vytvářet předpoklady pro posílení partnerství mezi městskými a venkovskými oblastmi.

Zároveň je podpora polycentrické sídelní struktury vyjádřena v evropských dokumentech se vztahem k územnímu rozvoji (*Územní agenda Evropské unie 2020, Lipská charta o udržitelných evropských městech, Společná strategie územního rozvoje států V4+2* atd.). Základní myšlenkou evropských urbánních politik je posílení měst jakožto jader střediskových systémů. Města a navazující venkovský prostor tvoří územní jednotky propojené vzájemnými vztahy a souvislostmi, jejichž rozvoj je jednou z hlavních podmínek vyváženého rozvoje osídlení.

Článek (3)

Ochrana nezastavěného území resp. volné krajiny je jedním ze základních cílů územního plánování. Změna priority je v podstatě jejím upřesněním a konkretizací ve vztahu k ochraně volné krajiny. Nově je zdůrazněna potřeba zachování průchodnosti území pro člověka a pro biotu obecně. V evropském kontextu zdůrazňují potřebu řešení „nekontrolovatelného rozpínání sídel“ resp. důležitost udržení „kompaktnosti sídel jako předpoklad efektivního využívání zdrojů“ dokumenty „Územní agenda Evropské unie 2020“ a „Lipská charta o udržitelných městech“. Akcent na efektivní využívání zastavěného území a ochranu krajiny je také zcela v souladu s věcně souvisejícími republikovými prioritami územního plánování dle PÚR ČR, obsaženými v článcích (14), (19), (20) a (20a) a to ve vztahu k:

- zachování rázu urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny včetně zachování jejích stěžejních kulturních, přírodních a užitných hodnot (čl. 14);
- vytváření předpokladů pro polyfunkční využívání opuštěných areálů a ploch (brown-fields), pro hospodárné využívání zastavěného území podporou přestaveb, revitalizací a sanací území a zajištění ochrany nezastavěného území s cílem omezení negativních důsledků suburbanizace na udržitelný rozvoj území (č. 19);
- umisťování rozvojových záměrů, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny do co nejméně konfliktních lokalit a vytváření podmínek pro ochranu krajiny s ohledem na typy krajín a jejich cílové charakteristiky (čl. 20).

Neregulovaný územní rozvoj sídel je spojen s rizikem extenzivního růstu sídel do volné krajiny a narušením prostupnosti krajiny a jejích hodnot. Narůstá tlak na údržbu, obnovu a výstavbu veřejné infrastruktury a občanské vybavenosti. Obyvatelé se přesunují z měst do menších obcí, které nemají adekvátně připravenou infrastrukturu a vybavenost tak, aby zvládly nárůst počtu obyvatel v obcích.

Rezidenční suburbanizace se významně uplatňuje v obci Jenišov, kde došlo v období 2001 – 2011¹⁵ k nejvyššímu nárůstu podílu zastavěných ploch na výměře obce v celém Karlovarském kraji. Ve stejném období vykazuje tato obec také nejvyšší přírůstek počtu obyvatel stěhováním, nejvyšší počet dokončených rodinných domů na 1000 obyvatel středního stavu v období 2001 – 2011 a druhý nejvyšší počet bytů. Zdrojovým centrem osídlení v případě Jenišova jsou Karlovy Vary. Mezi další obce, v nichž probíhají suburbanizační procesy, jež je možno charakterizovat vysokým přírůstkem počtu obyvatel migrací a počtem dokončených bytů, resp. rodinných domů, patří obce Pomezí nad Ohří (zdrojovým centrem osídlení je Cheb), Krásný Les (Ostrov), Valy (Mariánské Lázně), Smolné Pece (Chodov¹⁶ a Karlovy Vary), Hájek (Karlovy Vary, Ostrov), Andělská Hora (Karlovy Vary), Mírová (Karlovy Vary) a Černava (Chodov¹⁵).

¹⁵ Zde i dále dle údajů SLBD 2011.

¹⁶ Chodov ve správním obvodu ORP Karlovy Vary.

Kromě vzniku nových obytných zón („rezidenční suburbanizace“) vznikají tímto procesem nové lokality určené pro rodinnou rekreaci, které často charakterem objektů a vybaveností odpovídají nárokům tzv. druhého bydlení a dále zóny výrobních skladových areálů, příp. areály komerční občanské vybavenosti („komerční suburbanizace“). Zatímco pro vznik nových lokalit (suburbii) rezidenční suburbanizace jsou základními předpoklady přírodně atraktivní nebo méně narušené prostředí (v porovnání s městským prostředím) a dojezdová vzdálenost do jádrového města, komerční suburbanizace má zřetelné projevy zejména ve výhodně lokalizovaných místech podél hlavních dopravních tahů. Pro omezení rizik spojených s komerční suburbanizací je nutno preferovat rozvoj na nezastavěných plochách a plochách určených k asanaci, a rozvoj změnou využití objektů a areálů původní zástavby.

Významným nástrojem pro omezování důsledků komerční suburbanizace je zohlednění vzájemných potřeb rozvoje velkých měst a obcí jejich zázemí především ve sféře občanské vybavenosti. Ačkoliv tento aspekt není v rámci územního rozvoje zatím dostatečně uplatňován, je nutné jej prosazovat jako účinný nástroj pro naplňování úkolů územního plánování ve smyslu § 19 odst. 1 písm i) a m) stavebního zákona.

Článek (4)

Nabídka kvalitního bydlení patří k základním stabilizačním podmínkám každého sídla. Výstavba monofunkčních obytných zón bez odpovídající veřejné infrastruktury a vazeb na původní osídlení má za důsledek nadměrnou zátěž území nejen ve smyslu rozšiřování sídel do volné krajiny ale také jeho stávajících zařízení veřejné infrastruktury a tedy i pokles kvality života v dané obci nebo sídle.

Kromě prostředí, které daná lokalita poskytuje a standardu jednotlivých bytů ovlivňuje kvalitu života další aspekty jako je dostupnost a úroveň veřejné a komerční občanské vybavenosti, existence rekreačního zázemí a kapacita, resp. technický stav související dopravní a technické infrastruktury. Pro návrh této priority projektant vychází ze zjištění ÚAP KK 2013, které ve SWOT analýze v rámci tématu „Bydlení“ vyhodnocují tyto slabé stránky, resp. hrozby:

- vysoké průměrné stáří domovního fondu,
- nízké objemy a intenzita bytové výstavby,
- zaostávání výstavby občanské vybavenosti.

Z těchto důvodů návrh A-ZÚR KK formuluje tuto prioritu, jako jeden ze základních předpokladů vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje. Realizace odpovídající veřejné infrastruktury současně s obytnou, příp. rekreační výstavbou je zároveň nejefektivnější z hlediska nároků na veřejné rozpočty.

Návrh A-ZÚR KK v tomto bodě naplňuje republikové priority čl. (27) až (30) PÚR ČR ve znění pořizované aktualizace č. 1 a ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování ve dle ust. § 18, odst. 1 pak ust. písm. i) a j) odst. 1, § 19 stavebního zákona.

Článek (5)

Existence polycentrické sídelní struktury s hierarchicky uspořádanou soustavou sídel, kde přirozená centra osídlení plní vedle své sídelní funkce také pracovní a obslužnou funkci z hlediska občanské vybavenosti pro ostatní sídla v rámci své spádové oblasti, je jedním ze základních předpokladů udržitelného rozvoje území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Zachování trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro udržení charakteru kulturní krajiny.

Struktura osídlení Karlovarského kraje je charakterizována existencí tří významných center – nadregionálního (Karlovy Vary), s přesahem mimo Karlovarský kraj a dvou regio-

nálních center (Cheb a Sokolov). Zejména mezi sídly Karlovy Vary a Sokolov existuje výrazná interakce v oboustranné dojížděce do zaměstnání, jež byla umocněna dobudováním kvalitního dopravního napojení (rychlostní silnice R6) zkracující časovou dostupnost obou center. Čtvrtým významným centrem osídlení je město Mariánské Lázně, jež tvoří silné mikroregionální centrum. To tvoří také města Aš a Ostrov, jejichž význam ve struktuře osídlení je i s ohledem na velikost a charakter jejich spádového území již nižší.

Z analýz provedených za účelem revize vymezení rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí¹⁷ vyplynulo, že oblasti s oslabenou sídelní strukturou se nacházejí v okrajových, řidčeji osídlených částech správních obvodů¹⁸ ORP Karlovy Vary (sever, východ a jihovýchod), Sokolov (jih), Mariánské Lázně (východ), s převahou malých sídel, kde přirozená spádová střediska mají zpravidla charakter slabých mikroregionálních center (Nejdek, Horní Slavkov, Bochoř, Žlutice, Teplá). Tato zjištění korespondují se závěry ÚAP KK 2013, která jako území se zhoršeným stavem pilířů soudržnosti společenství obyvatel a hospodářského rozvoje identifikuje oblasti vnitřních a vnějších periferií v kraji – tedy celé území SO ORP Kraslice, východní část SO ORP Ostrov, severojižní pás obcí od severní hranice SO ORP Mariánské Lázně po hranice s Plzeňským krajem a podobně situovaný pás obcí na hranicích SO ORP Cheb a ORP Sokolov.

V těchto oblastech je nutné podporovat rozvojové aktivity spojené se vznikem nových pracovních příležitostí včetně případného využití přeshraničních vazeb v území s dobrou dopravní návazností na území SRN, resp. okolních krajů (obce v SO ORP Kraslice, ve východní části SO ORP Ostrov a Mariánské Lázně). Druhou oblastí, na které je žádoucí orientovat rozvojové aktivity je zkvalitnění veřejné infrastruktury s cílem zlepšit dostupnost území a zvýšit úroveň občanské vybavenosti.

Priorita, jejímž cílem je vytváření územních podmínek pro posílení vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje z hlediska hospodářského a sociálního pilíře ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, navazuje na čl. (16a), (17) a (18) platné PÚR ČR. Podpora osídlení v těchto demograficky a hospodářsky oslabených regionech je zároveň hlavním předpokladem pro zachování kulturní krajiny, v souladu s poslední větou čl. (14) republikových priorit pro zajištění udržitelného rozvoje území PÚR ČR.

Článek (6)

Věcně tato navazuje na předchozí článek, resp. zobecňuje tuto problematiku pro celé území kraje.

Podle základních socioekonomických charakteristik¹⁹ patří Karlovarský kraj v kontextu ČR mezi demograficky a hospodářsky slabé regiony. V r. 2013 vykazoval KK nejnižší hrubý domácí produkt přepočtu na 1 obyvatele, nejnižší hrubou měsíční mzdu, nejvyšší záporné saldo migrace ze všech krajů ČR a nejnižší počet dokončených bytů (v přepočtu na 1000 obyv.) ze všech krajů ČR. Nepříznivé hodnoty vykazují dlouhodobé trendy vývoje těchto charakteristik. V období 2000 – 2013 klesl počet obyvatel cca o 1,2 %, přičemž podíl ekonomicky aktivních obyvatel²⁰ se snížil cca o 2,8%. Hrubé saldo migrace je od r. 2009 do r. 2013 opakovaně záporné. Podíl kraje na tvorbě hrubého domácího produktu (v přepočtu na 1 obyvatele) klesl z 85,1% v r. 2000 na 71,3% v r. 2013. Podíl zaměstnaných na celkovém počtu EAO ve sledovaném období víceméně stagnuje, podíl neumístěných uchazečů o zaměstnání (dle údajů úřadů práce) však stoupl z cca 6,1% na cca 9,5% všech

¹⁷ Podrobněji viz kap. 9.B.1. tohoto Odůvodnění.

¹⁸ Dále jen „SO“.

¹⁹ Statistická ročenka Karlovarského kraje 2014 (ČSÚ 2014)

²⁰ Dále jen EAO.

EAO. Dle údajů MPSV vzrostla míra nezaměstnanosti ze 7,93% v r. 2004 na 9,33% v r. 2013, což je třetí nejvyšší hodnota v ČR (8,17 %). Klesá též bytová výstavba měřená počtem zahajovaných resp. dokončených bytů.

Na základě těchto skutečností je logické, že vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a vznik nových pracovních příležitostí je součástí krajských priorit územního plánování s cílem posílení především obou zmíněných pilířů udržitelného rozvoje.

Karlovarský kraj s dlouhodobě významným zastoupením palivoenergetického komplexu (těžba hnědého uhlí, výroba elektrické energie) a těžby nerostných surovin obecně (keramické suroviny) disponuje značným rozsahem ploch dotčených nebo zcela přeměněných v důsledku těchto aktivit. Jejich postupná rekultivace a revitalizace je dlouhodobým trendem, který postupně vyvábí územní potenciál pro budoucí využití těchto ploch k jiným účelům. Tzv. brownfields se vyskytují také v ostatních částech kraje v podobě pozemků a nemovitostí, zpravidla uvnitř urbanizovaného území, které ztratily svoji funkci a využití, jsou opuštěné, často s ekologickou zátěží a se zdevastovanými výrobními či jinými objekty. K největším brownfields na území Karlovarského kraje²¹ patří vojenská kasárna v obci Velká Hleďsebe (55,2 ha), bývalé muniční sklady v Bochově (47 ha) a Novém Sedle (10,9 ha).

Zahrnutím této problematiky do priorit územního plánování kraje vytváří návrh A-ZÚR základní koncepční rámec pro prověřování návrhů na nové funkční využití těchto ploch. Zohledněním podmínek a požadavků okolního území při řešení nového využití výše uvedených ploch lze uplatňování této priority v územně plánovací činnosti chápat jako předpoklad pozitivního synergického efektu spočívajícího ve vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí na straně jedné a zmírnění nároků na vznik nových zastavitelných území a rozrůstání sídel do okolní krajiny.

Takto komplexně formulovaná priorita územního plánování kraje reflektuje témata obsažená v čl. (16) až (20) republikových priorit platné PÚR ČR v kontextu úkolů územního plánování obsažených v § 19 odst. 1 písm h), i), j) a m) stavebního zákona.

Článek (7)

Lázeňský cestovní ruch se podílí zásadním způsobem na celkové návštěvnosti Karlovarského kraje. V r. 2011 činil podíl lázeňských hostů na celkové návštěvnosti kraje 59%²². Z hlediska podílu zahraničních návštěvníků dosahuje kraj dlouhodobě druhých nejvyšších hodnot v rámci ČR, hned po hlavním městě Praze²³. Aktivita spojené s využíváním přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod jsou (vedle palivoenergetického komplexu a keramického průmyslu) zároveň významnou součástí jeho hospodářské základny. Na území kraje se nachází pět měst se statutem lázeňského místa²⁴ (Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov, Lázně Kynžvart), přičemž první tři jmenovaná místa jsou součástí tzv. „lázeňského trojúhelníku“, lázní s mezinárodním významem, s převahou zahraničních návštěvníků. Lázeňství a s ním spojené činnosti (pohostinství, ubytování) představují zároveň významnou nabídku pracovních příležitostí pro uvedená města a jejich spádové území. Dosud nevyužitý potenciál představují zdroje přírodních minerálních vod zejména v jihozápadní části Slavkovského lesa (Prameny, Mnichov, Teplá).

Základním předpokladem udržení konkurenceschopnosti kraje v oblasti lázeňství je další rozvoj lázeňských míst orientovaný jednak na zvyšování standardu nabízených slu-

²¹ Dle seznamu brownfields v Karlovarském kraji – www.risy.cz.

²² Program rozvoje Karlovarského kraje pro období 2014 – 2020, Strategická část (Cassia Development & Consulting, 06/2012).

²³ Statistická ročenka Karlovarského kraje 2014 (ČSÚ 2014).

²⁴ § 2 odst. 4 zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

žeb a zároveň také na rozšiřování nabídky doplňkových (zejména) volnočasových aktivit využívajících ostatní atraktivitu cestovního ruchu na území kraje (např. poznávací turistika, sport a rekreace). Priorita formulovaná v čl. (7) zároveň specifikuje hlavní limity veškerých rozvojových záměrů, zejména pokud budou spojeny s požadavky na změnu využití území, kterými jsou důsledná ochrana přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod v rámci území stanovených ochranných pásem a dále veškerých vlastností a hodnot (přírodních, kulturně historických, urbanistických, architektonických) utvářejících charakter území lázeňského místa a jeho okolí. Ve vztahu k republikovým prioritám naplňuje tato priorita čl. (14) PÚR ČR, který akcentuje ochranu zmíněných hodnot ve veřejném zájmu v provázanosti „...s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje“ ve smyslu ust. § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona. S ohledem na skutečnost, že lázeňství a poskytování s tím spojených služeb je provozováno na komerčním základě sleduje návrh této priority dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů v kontextu ust. § 18 odst. 2., stavebního zákona, přičemž veřejným zájmem je především zmíněná ochrana vlastností a hodnot těchto území podle zvláštních předpisů²⁵.

Uplatňování této priority, resp. zásad v ní obsažených vytváří základní rámec pro usměrňování rozvojových aktivit s vazbou na lázeňství v kontextu úkolů územního plánování dle ust. § 19 odst. 1., písm. e), j) a m) stavebního zákona v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území).

Článek (8)

Potenciál rekreace a cestovního ruchu Karlovarského kraje spočívá vedle lázeňství ve značném množství přírodních a kulturně historických hodnot. Rekreace nejvyužívanější oblastí je masiv Krušných hor s výbornými podmínkami především pro zimní rekreaci s řadou existujících, resp. rozvojových sportovně rekreačních areálů²⁶ a potenciálem dosud nedostatečně využitých přeshraničních vazeb na rekreační centra na německé straně území (Klingenthal, Johanngeorgenstadt, Kurort Oberwiesenthal). Nedostatečně je dosud využit přírodní potenciál masivů Slavkovského lesa a Českého lesa (vhodný zejména pro tzv. měkké formy cestovního ruchu – pěší turistiku, cykloturistiku, agroturistiku) z důvodu slabé sídelní struktury a špatné dostupnosti zejména z rozvojových oblastí ostatních částí ČR (Plzeň, Praha, západní část Ústeckého kraje). Letní rekreace u vody se koncentruje do prostorů kolem vodních nádrží a ploch, jejichž statut umožňuje rekreační využití (Skalka, Jesenice, Michal). Pro rozvoj vodácké turistiky jsou příhodné atraktivní úseky Ohře ve východní části kraje. Významný potenciál pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu je spojený s postupně napouštěnou vodní nádrží v prostoru bývalého lomu Medard na Sokolovsku. Oblastmi s významným uplatněním individuální rekreace jsou zejména Kraslicko a jihovýchod území cca mezi Bečovem n. Teplou a Valčí.

Návrh A-ZÚR KK v tomto článku sleduje především synergický efekt rozvoje spočívající v koordinaci a propojování rozvojových aktivit založených na využívání jednotlivých atraktivit cestovního ruchu jak vzájemně, tak ve vazbě na rozvinutý segment lázeňství a balneologie (viz výše - čl. (7)). ZÚR KK tímto způsobem reflektují „Program rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“²⁷, který jako jedno z opatření doporučuje integraci jednotlivých forem cestovního ruchu v kraji, kdy aktivity realizované v rámci tohoto opatření by měly přispět k větší provázanosti jednotlivých produktů a aktérů, kteří dnes v kraji působí izolovaně a nevyužívají výhod ze vzájemné spolupráce.

²⁵ Zejména zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon, zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

²⁶ Viz kap. D.I.2. výrokové části A-ZÚR KK.

²⁷ Cassia Development & Consulting s.r.o. (06/2012).

Uplatňování této priority vytváří základní rámec pro rozvojové aktivity a záměry prezentované v následujících kapitolách ZÚR KK, které podle svého charakteru mohou, při respektování ochrany vlastností a hodnot tohoto území podle zvláštních předpisů, přispívat ke vzniku nových pracovních příležitostí (hlavně sezónních) a nepřímo i ke stabilizaci osídlení. Z hlediska republikových priorit územního plánování návrh této priority koresponduje s čl. (14) a čl. (20) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1. Zákonné zmocnění pro její návrh a uplatňování lze odvodit z ust. § 18 odst. 1, § 19, odst. 1, písm e) a m) a § 36 odst. 1 stavebního zákona.

Článek (9)

Nerostné suroviny vytvářejí potenciál pro vznik pracovních míst v Karlovarském kraji – mají tedy velký význam pro zaměstnanost a hospodářskou základnu kraje. Hlavní ložiska nerostných surovin na území Karlovarského kraje se nacházejí:

- v případě hnědého uhlí – nejvýznamnější část zásob se nachází v Sokolovské pánvi (druhé největší nahromadění zásob hnědého uhlí v ČR), další ložiska se nacházejí v Chebské pánvi,
- v případě keramických surovin (kaolin, jíly, cihlářské suroviny) – území KK je nejvýznamnější oblastí s ložisky kaolinů v ČR, ložiska se rozkládají v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve, cihlářské suroviny se nacházejí v podkrušnohorské pánvi a na Žluticku.

Na území Karlovarského kraje se v současné době nachází 236 ložisek surovin, 63 chráněných ložiskových území, 63 dobývacích prostorů, což zabírá celkově území 27 073 ha (8,2 % území kraje)²⁸. Ochrana ložisek nerostných surovin má nadmístní význam především v centrální části sokolovské pánve (severní část SO ORP Sokolov a severozápadní část SO ORP Karlovy Vary) a dále v Chebské pánvi (střední a severní část SO ORP Cheb) s výskytem plošně rozsáhlých ložisek hnědého uhlí, kaolínu a keramických, resp. žáruvzdorných jíků.

Těžba těchto surovin má celokrajský význam z hlediska zaměstnanosti zejména proto, že významně ovlivňuje zaměstnanost navazujících provozů v oblasti energetiky zpracovatelském průmyslu. S ohledem na míru nezaměstnanosti²⁹, která v r. 2013 jak za kraj jako celek (9,33 %), tak ve správních obvodech ORP Karlovy Vary (8,77%), Sokolov (10,56 %) a Cheb (8,46 %) přesahovala republikový průměr (8,17%) lze dovodit, že případný útlum aktivit spojených s využíváním zdrojů nerostných surovin by měl na tento stav výrazně negativní dopad.

Články (10) až (14)

Priority formulované v uvedených člancích se souhrnně týkají problematiky dopravy, přičemž jednotlivá témata spolu bezprostředně souvisí nebo se částečně překrývají. Z tohoto důvodu je jejich odůvodnění formulováno společně jako souhrnný text.

Potřeba zkvalitnění dopravní infrastruktury se týká jak vzájemného propojení přirozených středisek osídlení v polycentrické sídelní struktuře, tak dopravní obslužnosti v rámci těchto center a jejich spádového území. Doprava je nositelem důležitých funkčních vazeb v území, ať už se jedná o transport materiálu nebo lidí. V souvislosti s dopravní obsluhou

²⁸ Zdroj: ÚAP KK 2013.

²⁹ Dle údajů MPSV ČR (ČSÚ 2014).

center a přilehlého území je nutné též vytvářet podmínky pro hromadnou dopravu, vzhledem k zátěži složek životního prostředí, jehož zdrojem je automobilová doprava.

Geograficky je Karlovarský kraj periferním (okrajovým) územím ČR a významnou část jeho hranice tvoří státní hranice s Německem (Svobodný stát Sasko, Svobodný stát Bavorsko). Pro jeho hospodářský a sociální rozvoj je proto nezbytnou podmínkou napojení na nadřazenou silniční a železniční síť republikového a mezinárodního významu jak v rámci ČR tak přilehlého území Německa. V případě silniční dopravy páteřní síť představují vedle dosud dokončených úseků rychlostní silnice R6 a navazující silnice I/6 v relaci (Praha) – Karlovy Vary – Cheb – státní hranice ČR/SRN (- Bayreuth) ještě silnice I/13, zajišťující dopravní vazby s Ústeckým krajem (Karlovy Vary – Ostrov - Klášterec n. O. – Chomutov – Teplice – Ústí n. L.) a silnice I/20 Karlovy Vary – Bečov n. Teplou – Toužim (– Plzeň). Železniční kostru Karlovarského kraje tvoří tratě č. 170 a 179 v trase (Praha – Plzeň) – Mariánské Lázně – Cheb – Pomezí - (SRN Marktredwitz), která je součástí III. tranzitního železničního koridoru a celostátní trať č. 140 (Chomutov) - Karlovy Vary - Cheb. Styčným bodem obou tras je železniční uzel Cheb. Tyto tratě jsou zahrnuty do tzv. Transevropské železniční sítě.

Periferní aspekt Karlovarského kraje ve vztahu k vnitrozemí ČR zesilují jednak složité terénní podmínky na styku s Ústeckým krajem (morfologicky a geologicky obtížně přístupné území na kontaktu horských masivů Krušných hor a Doupovských hor s řadou unikátních přírodních hodnot) a poměrně rozsáhlé území tzv. „vnitřní periferie“ – tj. sídelně a hospodářsky oslabené území na styku přilehlých částí Karlovarského, Plzeňského, Ústeckého a Středočeského kraje.

V důsledku těchto skutečností je napojení kraje (s výjimkou koncového úseku rychlostní silnice R6 Cheb – severozápad) na nadřazenou silniční síť Německa (A93) víceméně vyřešeno. Pro jeho další posílení obsahuje A-ZÚR KK návrh dalšího propojení v ose Aš – Selb. Propojení kraje s vnitrozemím ČR dosud nemá charakter kapacitních komunikací. ZÚR KK, jakož i ÚPD sousedních krajů sice vymezují koridory pro dopravní stavby (rychlostní silnice R6, silnice I/13, I/20), jejich realizace však z výše uvedených důvodů není dokončena nebo je sledována až v dlouhodobějším výhledu. Z tohoto důvodu čl. (10) priorit konkretizuje požadavek na dokončení realizace kapacitního propojení s metropolitní rozvojovou oblastí OB 1 Praha prostřednictvím rychlostní silnice R 6.

Na tuto problematiku bezprostředně navazuje priorita čl. (11), která vedle propojení území kraje s okolním územím (kraje Plzeňský, Ústecký, Středočeský, přilehlé území Německa) zahrnuje zkvalitnění dopravního propojení správních a sídelních center na území kraje s krajským městem. Zahrnuje tedy vedle páteřní komunikační sítě nezbytný rozvoj na úrovni silnic II. a III. třídy a regionálních železničních tratí jako jednu z podmínek funkčnosti hierarchické sídelní struktury a vzájemných kooperačních vazeb jednotlivých sídel v oblasti pracovních příležitostí, bydlení a občanské vybavenosti.

Obě výše uvedené priority jsou v souladu s Programem rozvoje Karlovarského kraje 2014 – 2020, který v rámci prioritní oblasti 5. „Doprava“ stanovuje jako hlavní cíl snížení periferality kraje jako celku, zlepšení jeho dopravní dostupnosti a obslužnosti periferních lokalit v rámci kraje. V PÚR ČR jsou obdobně v článku (27) vysloveny požadavky na zkvalitnění dopravní dostupnosti obcí, které jsou přirozenými regionálními centry, a na vytvoření výkonné integrované sítě všech druhů dopravy, protože mobilita a dostupnost jsou klíčovými předpoklady hospodářského rozvoje.

Dalším aspektem rozvoje silniční sítě je odstraňování dopravních zásad na silničních tazích nadmístního významu, které vyvolávají zpomalování dopravy a ohrožují bezpečnost účastníků silničního provozu zejména v obytném a rekreačním území sídel, na který se zaměřuje čl. (12). Územní rozsah těchto závad nemusí mít vždy nadmístní charakter a případné vymezení nezbytných ploch proto zůstává v kompetenci územních plánů obcí. Nadmístní význam této problematiky se odvozuje vždy od dopravního významu příslušné silnice. Návrh A-ZÚR KK přebírá v tomto ohledu pojetí zařazené platnou Konceptí dopravy silniční

sítě v Karlovarském kraji³⁰, která nadmírně význam přiřazuje rychlostní silnici R6, silnicím I. třídy (tzv. nadřazená silniční síť) a dále silnicím II. a III. třídy, resp. jejich dílčími úseky, zařazeným touto koncepcí do tzv. „pátevní sítě“, s funkcí zajišťování regionálních (vnitrokraj- ských) přepravních vztahů. Obsahově tato priorita navazuje na druhou část čl. (24) republi- kovských priorit PÚR ČR neboť její uplatňování vytváří koncepční rámec pro vytváření podmí- nek zaměřených na „...zvysování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

Vznik systému integrované hromadné dopravy a jeho následný rozvoj, resp. vytvá- ření územních podmínek pro tento rozvoj, kterému je věnován čl. (13) má význam a opod- statnění v největších městech, městských aglomeracích včetně obcí či měst v jejich přiroze- ným spádovém území neboť představuje ekonomicky nejefektivnější a ekologicky nejšetrnější způsob přepravy velkého množství obyvatel při dojíždě do škol a do zaměstná- ní, příp. za úřady a službami, lokalizovanými v přirozených centrech osídlení. V současnosti jsou do systému integrované dopravy osob v Karlovarském kraji zahrnuty linky městské hromadné dopravy velkých měst, autobusy příměstské linkové dopravy a všechny osobní a spěšné vlaky na celostátních i regionálních tratích.

Kromě absolutního počtu obyvatel sídelního centra (největší města v kraji dle počtu obyvatel – Karlovy Vary 50 172³¹, Cheb 32 823, Sokolov 23 981, Ostrov 17 235, Chodov 14 110, Mariánské Lázně 13 337 a Aš 13 076) je důležitý také rozsah, dostupnost a hustota osídlení jeho spádového území, zejména pak obcí a měst, které jsou zdrojem a cílem těchto přepravních proudů. Podle těchto kritérií lze identifikovat v Karlovarském kraji oblasti, ve kterých je žádoucí vytváření územních podmínek pro další rozvoj integrované hromadné dopravy:

- Karlovy Vary – Sokolov – Chodov s přesahem ve směrech na Nejdek a Ostrov,
- Cheb a Františkovy Lázně včetně jejich spádového území,
- město Aš a jeho spádové území,
- Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart včetně jejich spádového území.

V zájmu dopravní obsluhy venkovského prostoru je žádoucí tyto systémy postupně rozšiřovat i do přilehlých oblastí s menším počtem potenciálních cestujících, značnou rozptý- leností sídel a většími přepravními vzdálenostmi, což vyžaduje zvýšené nároky na organizaci dopravního systému a na jeho ekonomické zajištění. V rámci kraje existují předpoklady pro rozšiřování systému integrované dopravy osob (IDOK) v oblastech přilehající výše uvede- ným hustě osídleným oblastem, tj.

- Kraslice, Nejdek, Jáchymov v Krušných horách včetně obcí na přístupových komu- nikacích do těchto oblastí,
- obce v severní a v západní části Slavkovského lesa (Horní Slavkov a okolí, resp. Mnichov, Prameny),
- obce v prostoru Českého lesa (Drmoul, Trstěnice, Tři Sekery).

Vznik, fungování a další rozvoj sítě integrované hromadné dopravy má pozitivní do- pad na stav životního prostředí (snížení zátěže území individuální hromadnou dopravou), posílení soudržnosti obyvatel v území (vazby sídel, obsluha území) a posílení podmínek pro hospodářský rozvoj (lepší mobilita pracovních sil). Navrhovaná priorita proto beze zbytku naplňuje cíle územního plánování dle ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a její rozvoj lze považovat za veřejný zájem.

³⁰ Schválena usnesením Zastupitelstva kraje č. ZK/264/09/12 ze dne 13.09. 2012.

³¹ Stav k 31. 12. 2012.

Posledním segmentem dopravy, reflektovaným v rámci priorit územního plánování kraje (čl. 14) je pěší doprava a cyklodoprava, resp. rozvoj systémů pěších a cyklistických tras v návaznosti na obdobné systémy v sousedních krajích a přilehlém území Německa. Cyklistika ani pěší chůze nemohou, s ohledem na svoje limity a omezený okruh reálných nebo potenciálních uživatelů³², rovnocenně konkurovat ostatním druhům dopravy. S výjimkou centrální části ORP Cheb s rovinatým reliéfem Chebské pánve nelze v podmínkách Karlovarského kraje proto reálně uvažovat o významnější úloze cyklodopravy jako o formě každodenní přepravy do zaměstnání. O to větší význam, s ohledem na přírodní a kulturně historické atraktivitu kraje, mají pěší a cyklistická doprava jako hlavní formy přepravy v rámci turistiky. S ohledem na funkčnost systémů těchto tras a bezpečnost jejich uživatelů obsahuje tato priorita požadavek návaznosti na ostatní dopravní systémy kraje a preferenci vymezování formou samostatných stezek.

Priority územního plánování kraje, obsažené v člancích (10) až (14) naplňují republikové priority územního plánování platné PÚR ČR, uvedené ve čl. (24), (27) a (29), nepřímou také priority čl. (16a) a (18). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování těchto priorit odvozeno z ust. §18, odst. 1 a z ust. §19, odst. 1 písm i) a j) stavebního zákona.

Článek (15)

Zásobování území energiemi je vedle jeho dopravní obsluhy další zásadní podmínkou pro vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, zejména pak pro zajištění stability a rozvoje ostatních funkčních systémů území (osídlení, občanská vybavenost, výroba, služby, atd.). Karlovarský kraj patří společně s kraji Ústeckým, Jihočeským a Moravskoslezským k republikově významným centrům palivoenergetického komplexu zaměřeného na výrobu (zejména) elektrické energie a s řadou významných zařízení přenosové a distribuční soustavy. V protikladu s touto skutečností je Karlovarský kraj s ostatním územím ČR jako jediný v republice propojen pouze v napěťové hladině 220 kV.

Pro zvýšení spolehlivosti a zvýšení přepravních kapacit vymezují ZÚR KK koridory a plochy pro umístění záměru republikového i nadmístního významu. V republikových souvislostech jde o posílení propojení přenosové soustavy s významnými energetickými uzly na území Ústeckého a Plzeňského kraje. V nadmístních souvislostech se jedná o záměry v rámci distribučních soustav pro zvýšení spolehlivosti dodávek elektrické energie a plynu do příslušných částí kraje.

Ačkoliv návrh aktualizace č. 1 vypouští ze ZÚR KK koridor pro umístění elektrického vedení 400 kV Vítkov – Pomezí – státní hranice ČR / Německo zůstává mezistátní propojení národních energetických systémů ČR a Německa aktuální prioritou zejména s ohledem na extenzivní rozvoj výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, jejichž obtížná regulace je trvalým systémovým rizikem pro přenosové soustavy obou států.

Zásobování energiemi je také důležitým předpokladem vzniku nových průmyslových zón s nabídkou dalších pracovních příležitostí. V podmínkách Karlovarského kraje, který patří v rámci ČR ke krajům s nejvyšší nezaměstnaností, má tedy naplňování této priority mimořádný význam v kontextu vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a ve svém důsledku též pro soudržnost společenství obyvatel v území.

V kontextu aktuálního stavu propojení KK s ostatním územím ČR v rámci přenosové soustavy pouze trasami VVN 220 kV (viz výše) navazuje navrhovaná priorita na čl. (27) a (28) republikových priorit územního plánování PÚR ČR zejména ve smyslu vytváření pod-

³² Tyto druhy dopravy je třeba chápat jako součást životního stylu určité skupiny obyvatel, zejména větších měst.

mínek pro koordinované umísťování veřejné infrastruktury v území a její rozvoj a tím podporovat její účelné využití v rámci sídlení struktury a zohledňování nároků dalšího vývoje území a jeho řešení v dlouhodobých souvislostech.

Článek (16)

Významná část Karlovarského kraje představuje vodohospodářsky významná území z hlediska zdrojů podzemních a povrchových vod. Zaostávání rozvoje systémů odvádění a čištění odpadních vod zejména v oblastech s převahou malých sídel představuje riziko ohrožení jakosti těchto zdrojů. Existence a funkčnost těchto systémů patří k důležitým standardům kvality bydlení a obecně i kvality života. Z tohoto důvodu a ve vazbě na čl. (30) republikových priorit PÚR ČR návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na podporu dalšího rozvoje těchto systémů s akcentem na vodohospodářsky významné území uvedená ve výrokové části.

Uplatňování této priority vytváří základní rámec jak pro vymežování ploch pro umísťování těchto staveb v územních plánech obcí. Mimo působnost stavebního zákona pak může být podpurným argumentem při zajišťování finančních prostředků pro jejich realizaci. S ohledem na „průřezovou“ vazbu této problematiky do všech třech pilířů udržitelného rozvoje (podmínky pro zásobování vodou a nezávadné zneškodňování odpadních vod jsou zároveň podstatným aspektem hospodářského rozvoje), je uplatňování této priority v plném souladu s cíly územního plánování ve smyslu § 18 odst. 1. a 2. stavebního zákona.

Článek (17)

Vysoce urbanizovaná území v centrální a západní části Karlovarského kraje se vyznačují zhoršeným stavem složek životního prostředí (ovzduší, hluk, voda). Zdrojem znečištění jsou vedle těžebních a průmyslových provozů především emise a hluk z dopravy zejména na silnicích nadřazené páteřní síti (rychlostní silnice a silnice I. třídy). Tento stav dále posilují nepříznivé rozptylové podmínky a velká koncentrace zdrojů znečištění a starých ekologických zátěží v těchto oblastech.

V zájmu posílení územních podmínek pro příznivé životní prostředí (§ 18 odst. 1 stavebního zákona) proto návrh A-ZÚR formuluje prioritu orientovanou na snižování této zátěže zejména v obytném a rekreačním území sídel. Navazuje tak na dokument „Aktualizace programu snižování emisí a programu ke zlepšení kvality ovzduší Karlovarského kraje“³³, který jako své priority obsahuje snížení zátěže obyvatelstva částicemi PM₁₀ a benzo(a)pyrenem zejména z dopravy a z domácností a omezování emisí NO_x z velkých a zvláště velkých zdrojů znečištění. Již výše zmiňovaný „Program rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“ obsahuje v rámci prioritní oblasti č. 4 Životní prostředí také podporu opatření ke snižování primární a sekundární prašnosti, zejména částicemi PM₁₀ a PM_{2,5}.

Ve vztahu k platné PÚR ČR navazuje tato priorita na témata formulovaná ve člancích (24) a (24a) republikových priorit územního plánování ve smyslu:

- *Vytváření podmínek pro rozšiřování a zkvalitňování dopravní infrastruktury s ohledem na... .. požadavky veřejného zdraví, zejména uvnitř rozvojových oblastí a rozvojových os...“.*
- *„Vhodným uspořádáním ploch v území obcí vytvářet podmínky pro minimalizaci negativních vlivů koncentrované výrobní činnosti na bydlení.“*

³³ Ascend, s.r.o. (06/2012)

Článek (18)

Přírodní, krajinné, kulturní a civilizační hodnoty Karlovarského kraje jsou spolu s upřesněním podmínek jejich ochrany podrobně specifikovány v kapitole E. výrokové části A-ZÚR KK a zároveň se průřezově promítají i do většiny ostatních kapitol, zejména pak kapitoly F. jako součást cílových charakteristik krajiny. Odůvodnění těchto návrhů je obsahem kapitol 9.E a 9.F tohoto svazku. V obecné rovině je obsahová náplň tohoto článku v souladu s čl. (14) republikových priorit platné PÚR ČR.

Návrh této priority koresponduje s „Programem rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“, který v rámci prioritní oblasti č. 4 Životní prostředí vymezuje specifický cíl 4.3: Obnova / zachování přírodního prostředí a kulturní krajiny s cílem zamezit snižování přirozené biodiverzity území, realizovat aktivity vedoucí k zachování kulturní krajiny a podpoře ochrany vysoce cenných přírodních území.

Článek (19)

Přirozený koloběh vody v území má zásadní význam pro funkčnost ostatních složek životního prostředí – t.zn. půdu, biotu a krajinu.

V rámci čl. (16) této kapitoly již byl zmíněn vodohospodářský význam řady oblastí Karlovarského kraje, zejména pak chráněných oblastí přirozené akumulace vod (CHOPAV) Chebská pánev, Krušné hory a Slavkovský les. Tato priorita se vedle zmíněných oblastí zaměřuje také na části Sokolovské a Chebské pánve, kde byl ve druhé polovině 20. století přirozený vodní cyklus zásadním způsobem narušen intenzivní urbanizací, zejména pak těžbou nerostných surovin a v současné době je v rámci rekultivačních prací postupně obnovován. Nadmístní význam této problematiky vyplývá z rozsahu takto narušeného území, potvrzeném i ÚAP KK 2013, které v této části kraje identifikují významně sníženou retenční schopnost krajiny.

Uplatňování této priority v rámci navazujících nástrojů územního plánování vytváří základní rámec pro zohledňování této problematiky při navrhování nových funkcí a způsobu využití těchto ploch a v obecné rovině k ochraně, resp. posilování územních podmínek pro příznivé životní prostředí ve smyslu zajištění vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje v souladu s ust. § 18 odst. 1 a pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních předpisů³⁴ ve smyslu §19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Článek (20)

Mezi potenciální rizika přírodních katastrof patří na území Karlovarského kraje především povodňové situace, v menší míře pak zvýšená seismická aktivita zejména v oblasti Chebské pánve a rozsah území s výskytem důlních děl zejména ve správních obvodech ORP Sokolov a Ostrov.

A-ZÚR KK se logicky zaměřuje na problematiku protipovodňové ochrany především z toho důvodu, že:

- v rámci kraje zasahují stanovená záplavová území do zastavěného území cca 65 obcí,
- Plány oblasti povodí Ohře a Dolního Labe a oblasti povodí Berounky identifikují na území kraje celkem 28 měst a obcí s nedostatečnou ochranou před povodněmi.

³⁴ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na skutečnost, že plochy pro opatření na ochranu před povodněmi zpravidla v podrobnosti měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR nejde vždy vymezit, reflektuje návrh A-ZÚR tuto problematiku v rámci kapitoly H. ve formě požadavku na řešení v ÚPD a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a dále pak zobrazením stanovených záplavových území jako jeden z limitů ve využití území v koordinačním výkresu³⁵. Ve vztahu k možným rizikům zvýšené četnosti povodňových situací v důsledku klimatických změn, vymezuje A-ZÚR KK na základě věty třetí odst. 1 § 36 stavebního zákona plochy územních rezerv pro prověření potřeby a plošných nároků umístění vodních nádrží v lokalitách vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV)³⁶.

Jako limit využití území jsou v koordinačním výkresu zobrazena území se zjištěným výskytem důlních děl, převzatá z ÚAP KK 2013, resp. z příslušného registru ČGS Geofond. Zvýšená seismická aktivita v prostoru Chebské pánve dosavadní funkční využití tohoto území zásadním způsobem neovlivňuje. Předcházení jeho negativním důsledkům je v odůvodněných případech realizováno na úrovni technického zabezpečení staveb.

Návrh A-ZÚR KK tímto způsobem naplňuje republikové priority územního plánování čl. (25) a (26) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 a v obecném kontextu i ust. § 19 odst. 1, písm g) stavebního zákona.

9.B. ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY

2. *Vypouští se původní znění kapitoly „b. Zpřesnění vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os vymezených v politice územního rozvoje a vymezení oblastí se zvýšenými požadavky na změny v území, které svým významem přesahují území více obcí“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

Návrh A-ZÚR KK prověřil vymezené rozvojové oblasti a rozvojové osy republikového významu, resp. zpřesnil jejich vymezení ve vazbě na Aktualizaci č. 1 PÚR ČR⁵⁶. Dále nově upravuje vymezení některých rozvojových oblastí a os nadmístního významu vymezené v původních ZÚR KK. Ve všech uvedených případech projektant postupoval v souladu s čl. (36) a (37) PÚR ČR. V případě rozvojových oblastí je základním indikátorem pro jejich vymezení rozsah území ovlivněného dynamikou příslušného centra osídlení. U rozvojových os se předpokládá zvýšená četnost požadavků na změny ve využívání území především v souvislosti s dopravní vazbou na existující nebo připravované kapacitní silnice a železnice při spolupůsobení dynamiky příslušných center osídlení.

Formulované požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území a úkoly územního plánování zároveň zohledňují ochranu nejvýznamnějších přírodních, kulturních a civilizačních hodnot daného území. Všechny uvedené typy oblastí a os jsou i nadále vymezeny v rozsahu správních obvodů dotčených obcí.

³⁵ Výkresy B.1. a B.7. grafické části Odůvodnění A-ZÚR KK.

³⁶ Viz kap. D.III.2. výrokové části A-ZÚR KK.

⁵⁶ Dále jen PÚR ČR.

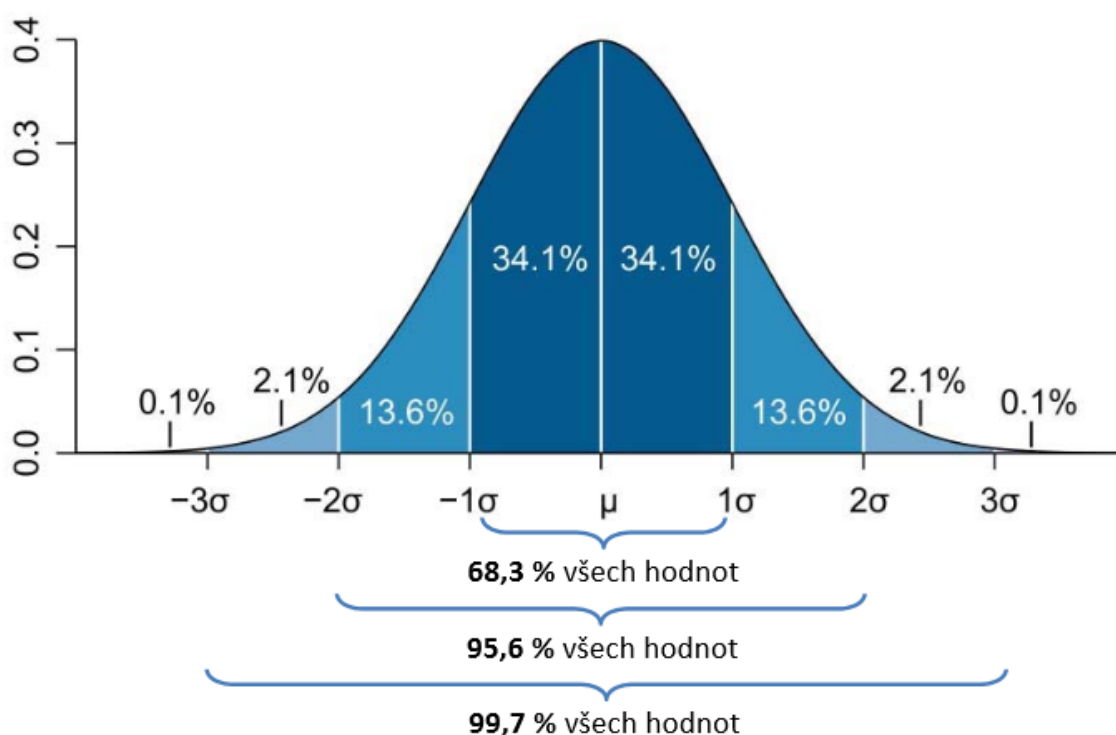
METODIKA VYMEZENÍ ROZVOJOVÝCH OBLASTÍ A ROZVOJOVÝCH OS A SPECIFICKÝCH OBLASTÍ⁵⁷

Pro revizi vymezení rozvojových oblastí a os republikového i nadmístního významu, byla použita metoda „*tvorby souhrnného indikátoru*“, složeného z dílčích ukazatelů, které charakterizují rozvojové potenciály a limity jednotlivých obcí Karlovarského kraje. Ukazatele A-D (níže v tab. 1), jež většinou nejsou normálního rozdělení a často obsahují extrémní hodnoty, byly vyhodnoceny pomocí tzv. „z-skóre“. Z-skóre má vlastnost, že data jsou normálního rozdělení.

Pro hodnocení ukazatelů A-D je použita sedmibodová škála 1 až 7, jejíž výhodou je možnost navázání hodnocení na pravidlo 3 sigma (99,7 % hodnot datové sady s normálním rozdělením spadá do rozmezí -3 až +3 směrodatné odchylky od průměru). Vzorci pro výpočet z-skóre je následující:

$$z : x_i \rightarrow \frac{x_i - \bar{x}}{\sigma(x)}$$

kde x_i je hodnota indikátoru (např. konkrétní hodnota nezaměstnanosti dané obce), $\bar{x}$ s **pruhem** je referenční hodnota (krajská hodnota – např. hodnota nezaměstnanosti v kraji) a **sigma** (jmenovatel vzorce) je směrodatná odchylka⁵⁸ (nutno vypočítat z dat o nezaměstnanosti ve sledovaném území).

Zdroj: Výukový materiál pro studijní obor Matematická biologie, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita Brno

⁵⁷ Metodika vymezení je společná pro vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os a také pro specifické oblasti. V rámci odůvodnění v kapitole C.III. Specifické oblasti proto není znovu uváděna.

⁵⁸ **Směrodatná odchylka** = určuje míru odchýlení hodnot od jejich průměru; je rovna odmocnině z rozptylu a jedná se o kvadratický průměr odchylek hodnot daného indikátoru/znaku od jejich průměru. Je-li hodnota směrodatné odchylky nízká, jsou si prvky souboru většinově podobné; je-li vysoká, jsou prvky většinově odlišné.

Provázání pravidla 3 sigma a z-score: Pokud mají data normální rozdělení (tedy střední hodnotu mají rovnou 0 a směrodatnou odchylku 1 – data jsou symetricky rozložena vzhledem k průměru – viz výše uvedený graf), pak pro ně platí pravidlo 3 sigma. Dle tohoto pravidla se 99,7 % hodnot vyskytuje v rozmezí ± 3 sigma, tedy ± 3 směrodatné odchylky od střední hodnoty. Využitím tohoto pravidla můžeme následně data jednoduše ohodnotit na škále $<-3; +3>$, neboť převážná většina hodnot je v tomto intervalu.

Hodnoty, které budou mimo tento interval (tedy vyšší než +3 nebo nižší než -3), jsou extrémními hodnotami a pro potřeby ohodnocení dat na sedmibodové škále je možné jejich hodnocení upravit na jednu z krajních hodnot (buď -3, nebo +3). Převedení dat na škálu $<1;7>$ bude provedena připočtením hodnoty +4 ke každé z hodnot.

Pro ukazatele E byly body přiřazovány dle vybavenosti dané obce na škále 1 až 3 v závislosti na existenci daného jevu v hodnocené obci. V případě ukazatelů F byly pomocí prostorových analýz procentuálně vypočítávány plochy zasažení obcí daným jevem. V závislosti na stupni zasažení bylo obcím přiřazeno bodové ohodnocení na škále 1 až 7. Výjimkou v této skupině ukazatelů byl ukazatel F3, kde byla posuzována existence jevu v příslušné obci při bodovém ohodnocení 1 až 4.

Při hodnocení jednotlivých ukazatelů bylo nutné brát v potaz jejich charakter a stanovit, zda vyšší hodnoty indikátoru jsou pro obec skutečně pozitivní, nebo negativní. Při výpočtu bodového ohodnocení bylo vyšším hodnotám automaticky přiřazeno vyšší hodnocení, což by ve výsledku nesprávně nadhodnotilo hodnotu souhrnného indikátoru. U ukazatelů index stárí, podíl obyvatel bez maturity, míra nezaměstnanosti, podíl neobydlených bytů a průměrné stárí bytů byla proto obrácena stupnice hodnocení. Inverzní hodnocení bylo rovněž použito u ukazatelů patřících mezi limity území – stupeň zasažení chráněnou krajinnou oblastí, stupeň zasažení vojenským újezdem, stupeň zasažení územím NATURA 2000, stupeň zasažení územím přírodního parku a zátěž území těžbou nerostných surovin.

Souhrnný indikátor byl vypočítán součtem všech dílčích ukazatelů pro danou obec. Hodnota souhrnného indikátoru sestaveného výše uvedeným způsobem následně posloužila při revizi vymezení jednotlivých rozvojových oblastí, os a specifických oblastí. Pomocí tohoto souhrnného indikátoru byly pomocí kartografických metod vymezeny obce, u nichž bylo dále uvažováno o změně vymezení (např. zařazení, resp. vyjmutí z rozvojových oblastí, os a specifických oblastí).

Vymezení obcí, které vzešlo z hodnoty souhrnného indikátoru sestaveného výše popsaným způsobem, bylo porovnáno s ohodnocením rozvojového potenciálu obcí v rámci ÚAP Karlovarského kraje 2013. U některých obcí byly identifikovány mezi ÚAP a 1. A-ZÚR rozdíly v zařazení do kategorie. Rozdíly je však velmi problematické hodnotit, neboť oba přístupy pracovaly s jinými indikátory a jiným způsobem obce roztríděvaly do jednotlivých kategorií. Rozdíl byl identifikován pouze v tom, že v rámci 1. A-ZÚR KK byly obce zařazeny do lépe hodnocených kategorií a v rámci ÚAP KK 2013 do hůře hodnocených kategorií (tedy do kategorií s více než jedním oslabeným pilířem), resp. naopak.

Vybrané ukazatele použité v rámci aktualizace ZÚR Karlovarského kraje jsou uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1: Přehled použitých ukazatelů⁵⁹

A. VELIKOST OBCE		
A1	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	+
A2	Hustota zalidnění k 31. 12. 2012	+
B. SOCIODEMOGRAFICKÉ CHARAKTERISTIKY		
B1	Index vývoje počtu obyvatel 2001 – 2011 (2001 = 100%)	+
B2	Hrubá míra migračního salda (celkové migrační saldo v letech 2005 – 2012 na 1000 obyvatel)	+
B3	Index stáří k 31. 12. 2012 (počet osob ve věku 65+ na 100 osob ve věku 0 – 14 let)	-
B4	Podíl obyvatel bez maturity 2011	-
B5	Podíl EA v terciéru 2011	+
B6	Míra nezaměstnanosti 31. 12. 2011	-
B7	Počet pracovních míst na 100 ekonomicky aktivních zaměstnaných 2011	+
C. BYDLENÍ		
C1	Intenzita bytové výstavby 2002 - 2011	+
C2	Podíl neobydlených bytů 2011	-
C3	Průměrné stáří bytu 2011	-
C4	Podíl bytů vybavených vodovodem 2011	+
C5	Podíl bytů vybavených kanalizací 2011	+
C6	Podíl bytů vybavených plynem 2011	+
D. EKONOMICKÉ CHARAKTERISTIKY		
D1	Daňové příjmy na 1 obyv. 2011	+
D2	Podnikatelské subjekty na 1000 obyvatel k 31. 12. 2010	+
E. VEŘEJNÁ VYBAVENOST		
E1	Pošta – Škola – Zdravotnické zařízení	+
E2	Vodovod – Kanalizace – Plynofikace	+

⁵⁹ Při ohodnocování indikátorů jsou při aplikaci z-skóre vždy území s vyšší hodnotou daného indikátoru ohodnoceny lépe (vyšší hodnota daného indikátoru znamená vyšší hodnotu z-skóre). V případě, že je indikátor **inverzní**, tzn. čím vyšší hodnota, tím hůř (např. u nezaměstnanosti, podílu neobydlených bytů), nutno hodnoty indikátoru po převedení na z-skóre vynásobit hodnotou -1.

To, zda je indikátor inverzní či nikoliv, je uvedeno v *Tabulce 1: Přehled použitých ukazatelů* v pravém sloupci. U toho indikátoru, kde je uvedeno +, platí, že čím vyšší hodnota, tím lepší situace a tudíž vyšší ohodnocení v rámci souhrnného indikátoru. U toho indikátoru, kde je uvedeno -, platí, že čím vyšší hodnota, tím horší situace a tudíž nižší ohodnocení v rámci souhrnného indikátoru.

F. HODNOTY A LIMITY ÚZEMÍ		
F1	Chráněná krajinná oblast (stupeň zasažení)	-
F2	Vojenský újezd (stupeň zasažení)	-
F3	Městské a vesnické památkové rezervace a zóny (existence-neexistence)	+
F4	NATURA 2000 (stupeň zasažení)	-
F5	Přírodní parky (stupeň zasažení)	-
F6	Zátěž území těžbou nerostných surovin (stupeň zasažení)	-

Jako zdrojová data pro provedení výše popsaných analýz byly použity údaje ČSÚ ze SLBD 2011⁶⁰ a datové sady ÚAP KK 2013. Údaje ČSÚ a ÚAP KK jsou také nejčastěji prezentovány v dalším textu této kapitoly (a následující kapitoly C.) pokud není výslovně uveden jiný zdroj.

Tabulka 2:
Základní charakteristiky rozvojových oblastí a os a specifických oblastí

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
OB12	32	124 083	264,2	101,2	-4,7	10,1	58 385
OS7-A	8	40 015	207,2	105,2	29,7	9,7	16 824
OS7-B	10	17 172	127,6	97,4	-21,5	12,2	3 171
OS7-C	3	1 559	26,5	114,9	171,2	14,5	180
ROS-N1	7	16 531	106,1	105,7	106,9	8,5	5 446
ROS-N2	9	20 577	112,9	103,4	-9,6	6,7	8 461
ROS-N3	7	7 099	40,8	110,6	-6,9	11,6	2 191
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

⁶⁰ Sčítání lidu, bytů a domů realizované ČSÚ v r. 2011.

9.B.1. Rozvojové oblasti

ROZVOJOVÉ OBLASTI REPUBLIKOVÉHO VÝZNAMU

(1) OB12 Karlovy Vary

Tabulka 3:
Základní charakteristiky rozvojové oblasti OB12

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
OB12	32	124 083	264,2	101,2	-4,7	10,1	58 385
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Oblast OB12 je vymezena v rozsahu území ovlivněného rozvojovou dynamikou krajského města Karlovy Vary jako centra nadregionálního významu při spolupůsobení regionálního centra Sokolov a silného mikroregionálního centra Ostrov. Mezi těmito centry jsou velmi silné prostorové vazby. Zejména v oblasti Sokolovské pánve mezi městy Karlovy Vary a Sokolov byly tyto vazby ještě posíleny dostavbou rychlostní silnice R6. Tuto rozvojovou oblast charakterizuje silná koncentrace obyvatelstva a ekonomických činností, z nichž převážná část má republikový (těžba uhlí, výroba energie, keramický průmysl) resp. mezinárodní význam (lázeňství). Podporujícím faktorem jsou republikově významné rozvojové zářezy dopravní infrastruktury. Kromě rychlostní silnice R6 Praha – Karlovy Vary – Cheb – hranice ČR, kde úsek Karlovy Vary – Cheb je již v provozu to jsou dále zkapacitnění silnice I/13, zajišťující spojení s Ústeckým krajem a mezinárodní letiště Karlovy Vary.

Pro rozvojovou oblast OB12 je charakteristická vysoká hustota zalidnění, která dosahuje v případě Sokolova 1 046 obyv./km² v případě Karlových Varů 849 obyv./km². Přestože území OB12 zaujímá pouze 12 % rozlohy Karlovarského kraje, žije zde 41 % obyvatel kraje a je zde 36 % procent všech pracovních míst v kraji.

Centrum nadregionálního významu Karlovy Vary a regionální centrum Sokolov jsou významnými cíli dojížděky za zaměstnáním. Do Karlových Varů z obcí spadajících do OB12 dojíždí za prací 62 % a do Sokolova 46 % z celkového počtu dojíždějících do těchto center. Tato dvě sídla plní významné role obslužných center celého regionu, kdy za prací v terciérním sektoru dojíždí do Sokolova 57 % a Karlových Varů 55 % všech dojíždějících za zaměstnáním. Podíl ekonomicky aktivních obyvatel v terciéru ke všem zaměstnaným je u řady obcí větší než 50%. V kontextu celého kraje vykazuje tato oblast i generelně nižší míru nezaměstnanosti (místa pod 8%).

Dalšími významnými městy v rozvojové oblasti OB12 jsou města Ostrov (17 235 obyvatel) a Chodov (14 110⁶¹). Obě města mají kladné migrační saldo, které vyvažuje úbytek počtu obyvatel přirozenou měnou. Město Chodov má navíc nízký index stáří (87 obyvatel

⁶¹ Počet obyvatel aktuální k 31. 12. 2012.

starších 65 let připadajících na 100 dětí do 15 let). Z hlediska bytového fondu se jedná o dvě ze tří obcí v oblasti OB12 s nejnižším podílem neobydlených bytů (4,4 % v Chodově a 6,4 % v Ostrově). Bytový fond v obou městech je starý průměrně 40 let, což je z hlediska stáří bytového fondu mírně podprůměrná hodnota v rámci Karlovarského kraje.

Mezi Karlovými Vary a Sokolovem a obcemi přilehlými těmto centrům, jsou z důvodu geografické blízkosti a výborné dopravní dostupnosti silné kooperační vazby zejména v dojížděce do zaměstnání a využívání občanské vybavenosti. Doba cesty mezi Karlovými Vary a Sokolovem je 17 minut s využitím rychlostní silnice R6. Časová dostupnost mezi Sokolovem a Karlovými Vary pomocí veřejné hromadné dopravy se pohybuje kolem 25 minut. Rychlostní silnice R6 je páteřní komunikací celého kraje, která propojuje rozvojovou oblast s významným regionálním centrem Cheb (spadající do rozvojové osy OS7-A). Silnice I. třídy I/13 zajišťuje v rámci rozvojové oblasti OB12 dobrou dopravní dostupnost mezi Karlovými Vary a obcemi Ostrov, Hájek, Sadov a Dalovice (u všech je dojezdová doba do Karlových Varů kratší než 12 minut). Silnice I. třídy I/13 zajišťuje dopravní napojení na rozvojovou osu OS7-C a dále na Ústecký kraj.

Nejvýznamnějším indikátorem, který ovlivnil vymezení rozvojové oblasti republikového významu OB12 Karlovy Vary, je zaměstnanost – jedná se o oblast s nejvyšším počtem obsazených pracovních míst ze všech rozvojových oblastí a os vymezených v rámci A-ZÚR KK a také s nejvyšším počtem obsazených pracovních míst (471) přepočtených na 1000 obyvatel. Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- rozvoj polycentrické sídelní struktury včetně vytváření podmínek pro posilování obytné a pracovní funkce center osídlení, související veřejné infrastruktury a vzájemných kooperačních vazeb,
- vytváření územních podmínky pro vymezování dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit, včetně vývoje a výzkumu, přednostně ve vazbě na školství kraje pro umisťování rozvojových aktivit,
- podpora rozvoje lázeňské funkce Karlových Varů a její koordinaci s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit na území kraje,
- vytváření územních podmínek pro vznik a rozvoj rekreačních zón nadmístního významu,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit v obcích po obvodu VÚ Hradiště s přesahem do okrajových částí území vojenského újezdu,
- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury v mezinárodních a republikových a souvislostech s prioritou dopravního propojení s metropolitní rozvojovou oblastí OB1 Praha) a podporou rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary, včetně navazujících aktivit,
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- zjištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany vybraných měst a obcí,

- územní stabilizace těžby hnědého uhlí a keramických surovin v rámci stanovených dobývacích prostorů,
- vytváření územních podmínek pro obnovu krajiny a polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území.

Pozice rozvojové oblasti republikového významu OB12 v centrální části Karlovarského kraje předurčuje požadavek na zkvalitňování a rozvoj funkčních a prostorových vazeb v několika směrech. Jedná se zejména o oblast Chebska na jihozápadě, resp. Stráže nad Ohří s přesahem do Ústeckého kraje na severovýchodě, kde jsou vymezeny dílčí části rozvojové osy republikového významu OS7 (OS7-A a OS7-B) a v širších souvislostech také na přilehlé území Německa v ose Marktredwitz – Bayreuth. Vazba území na centrum Chebu a dále v navazující ose na Spolkovou republiku Německo a dálniční tah A93 byla posílena dokončením silnice R6 Karlovy Vary – Sokolov – Cheb (- Marktredwitz), díky níž byl dojezdový čas snížen na 30 min., což se odráží v intenzivní dojíždě do zaměstnání také ve směru z Karlovarského kraje do SRN.

Specifická oblast republikového významu SOB6 Krušné hory je oblastí s vysokým rekreačním potenciálem přičemž zejména část vymezená ve formě překryvné osy ROS-N3 disponuje poměrně rozvinutou rekreační infrastrukturou. Posilování kooperačních vazeb s jak s ROS-N3, tak se specifickou oblastí SOB6 vychází zejména ze skutečnosti, že pro sídla v rámci OB12 představuje masiv Krušných hor velmi dobře dostupné rekreační zázemí.

V zájmu snižování disparit mezi jednotlivými částmi kraje je navrhováno využití rozvojového potenciálu oblasti OB12 pro rozvoj funkčních a prostorových vazeb také s dalšími sousedními sídelně a hospodářsky oslabenými oblastmi. V případě specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les je klíčové dopravní napojení, prostřednictvím silnice I/20 směru Karlovy Vary – Bečov nad Teplou – Toužim (dojezdový čas Toužim – Karlovy Vary 33 min.). Dopravní obslužnost mezilehlé oblasti mezi silnicemi I/20 a I/21 je zajišťována komunikacemi II. a III. třídy, což se projevuje na nižší mobilitě obyvatel za zaměstnáním a tím i na vyšší nezaměstnanosti (v celé SOB-N1 je míra nezaměstnanosti 12 %, s lokálními maximy přes 15 % ekonomicky aktivních obyvatel (Teplá, Prameny). Specifická oblast SOB-N2 Bochoř – Žlutice leží v ose hlavního silničního napojení na Středočeský kraj a Prahu (silnice I/6). Zkapacitnění silničního spojení posílí tato oblast vazby jednak na oblast OB12 a jednak také na přilehlé části sousedních krajů a na hlavní město Prahu.

Jádrovou částí této oblasti je pás vysoce urbanizovaného území Sokolov – Karlovy Vary – Ostrov, jež tvoří hospodářsky nejsilnější část Karlovarského kraje, přičemž zmíněná města vytvářejí pracovní místa pro široké okolí a v kontextu kraje vykazují vyšší míru podnikatelské aktivity (232 subjektů/1000 obyv.), nadprůměrnou daňovou výtežnost (12 172 Kč/obyv.) a nižší míru nezaměstnanosti. V tomto území se nacházejí také 4 nejvýznamnější zaměstnavatelé v kraji s počtem zaměstnanců vyšším než 1000 (Sokolovská uhelná, a.s., Karlovarská krajská nemocnice, a.s., WITTE Nejdek, spol. s r.o., Karlovarský porcelán, a.s.). Pro udržení těchto charakteristik je nezbytné v rámci této oblasti vytvářet územní podmínky pro posilování obytné a pracovní funkce přirozených center osídlení včetně rozvoje občanské vybavenosti a veřejné dopravní a technické infrastruktury.

Požadavek na přednostní umístění nových ekonomických aktivit nadmístního významu do rozvojových ploch uvedených ve výrokové části reflektuje jejich vymezení v původních ZÚR KK (2010), resp. doplnění návrhem A-ZÚR KK o rozšíření průmyslové zóny Ostrov-jih. Jedná se o rozvojové plochy vymezené v rámci hustě osídleného území v dobré dojížděkové vzdálenosti významných center osídlení, které vytvářejí dostatečný potenciál ohledně zajištění potřebného množství pracovních sil. Vypuštění plochy pro Hospodářský park Olšová Vrata souvisí se změnou jejich navrhovaného využití pro potřeby mezinárodního letiště Karlovy Vary. Celkově tak je v oblasti OB12 k dispozici cca 210 ha rozvojových ploch, což podle hrubého odhadu vytváří potenciál zhruba 1 000 – 1 100 nových pracovních příležitostí. Využití těchto ploch má zásadní význam pro snížení nezaměstnanosti

v rámci celé rozvojové oblasti OB12, jakožto i celého Karlovarského kraje. Tato oblast je díky hustotě osídlení a dobré dopravní dostupnosti silniční i železniční dopravou klíčová z ekonomického hlediska pro celý Karlovarský kraj – v tomto území žije 41 % obyvatel a je zde soustředěno 51 % obsazených pracovních míst.

Kritéria navržená pro vymezování dalších rozvojových ploch nadmístního významu reflektují vedle vazeb na spádová centra osídlení, především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury a preferenci využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields). Význam vazeb na spádová centra osídlení byl již komentován výše. Dopravní dostupnost nadřazené silniční a optimálně i železniční sítě je základem předpokladem pro omezení zátěže okolního území hlukem a emisemi z vyvolané dopravy. Preference využívání brownfields pro tyto účely souvisí s uplatňováním čl. (6) navrhovaných priorit územního plánování kraje, které transponují čl. (19) republikových priorit PÚR ČR. Vyloučení negativních vlivů na lázeňskou funkci lázeňského místa Karlovy Vary a zdroje přírodních léčivých zdrojů a minerálních vod při vymezování a využívání těchto ploch souvisí s prioritou ochrany vlastností a hodnot, které generují mezinárodní věhlas největších a nejvýznamnějších lázní v ČR.

Hospodářský rozvoj oblasti OB12 byl především od druhé poloviny 20. století stále více orientován na těžbu a využití nerostných surovin zejména v energetice a keramickém průmyslu. Tomu odpovídala i struktura zaměstnanosti s dominantním postavením priméru, příp. sekundéru, na úkor pracovních příležitostí v terciérní sféře. V důsledku společenských a ekonomických změn po r. 1989 došlo v odvětvích sekundéru k významnému útlumu s dopadem s logickým dopadem na zaměstnanost. Podíl sektoru služeb na tvorbě hrubé přidané hodnoty (HPH) v celém Karlovarském kraji má sice v posledních letech rostoucí tendenci a v porovnání s ostatními kraji se jedná o druhou nejvyšší hodnotu hned po Praze. Významný podíl však nadále zůstává primárnímu sektoru, který zahrnuje také dobývání nerostných surovin. Podíl tohoto sektoru se snižuje, ale stále tvoří cca 7,5 % tvorby HPH. Oproti tomu je v Karlovarském kraji nižší výkonnost zpracovatelského průmyslu oproti situaci ve zbytku ČR. Karlovarský kraj dále výrazně zaostává oproti průměru ČR ve výkonnosti ve skupině komerčních služeb (informační, komunikační, vědecké a technické činnosti). Výrazným problémem celého kraje je nízká úroveň produktivity práce a to napříč všemi dílčími ekonomickými sektory (60 – 80 % úrovně ČR).⁶²

Z tohoto důvodu obsahuje tento článek návrhu A-ZÚR požadavek preferovat při umisťování nových ekonomických aktivit odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území se zaměřením na modernizaci průmyslu a rozvoj služeb s cílem vytvoření podmínek pro posílení zejména terciérního sektoru ekonomické základny.

S modernizací průmyslu, včetně zajištění případného výzkumu a vývoje bezprostředně souvisí rozvoj školství (vč. vysokého) orientovaného na tyto obory. Dle Programu rozvoje Karlovarského kraje 2014 – 2020 patří Karlovarský kraj mezi regiony ČR s nejnižší úrovní vzdělanosti obyvatel (dle ÚAP KK nejnižší míra vzdělanosti v ČR), což se odráží v nepříznivé profesní struktuře zaměstnanosti, kde kraj vykazuje podprůměrný podíl ve vztahu k průměru ČR v náročnějších a lépe placených pozicích a naopak nadprůměrný podíl pracovníků bez kvalifikace. Rovněž ÚAP KK 2013 identifikují problém nízké úrovně vzdělanosti ekonomicky aktivních obyvatel). V roce 2011 mělo základní vzdělání 22,8 % obyvatel starších 15 let (hodnota za ČR 16,5 %), vysokoškolské vzdělání pouze 7,7 % (ČR 13,7 %), přičemž nezaměstnanost absolventů činila 15,6 % (ČR 12,2 %). V Karlovarském kraji je terciární vzdělávání dosud zajišťováno v podobě soukromého vysokého školství a programů veřejných a soukromých vysokých škol sídlících v jiných krajích. V kraji je většinou nabízeno pouze bakalářské studium, a to převážně v kombinované formě. Rozvoj terciérního sektoru je proto vysoce žádoucí provázat s rozvojem vysokého školství v kraji v zájmu vytváření

⁶² Zpracováno dle Programu rozvoje Karlovarského kraje pro období 2014 – 2020: Analýza rozvojových charakteristik a potenciálu Karlovarského kraje 2012.

územních podmínek pro diverzifikaci ekonomiky v souladu s čl. 17 republikových priorit územního plánování PÚR ČR.

Rozvinutá infrastruktura lázeňství včetně rozsahu a standardu nabízených služeb patří k nejvýznamnějším civilizačním hodnotám kraje. Po značném poklesu zájmu na začátku 90. let opět znova dochází k nárůstu počtu hostů, kteří jsou z velké většiny ze zahraničí (druhý nejvyšší podíl zahraničních návštěvníků na celkové návštěvnosti kraje v rámci ČR). Karlovy Vary jsou zaměřeny na léčbu chorob zažívacího ústrojí a poruchy látkové výměny. Lázeňské místo Karlovy Vary má celkem 20 přírodních léčivých zdrojů, vnitřní lázeňské území na ploše 539 ha a vnější lázeňské území o rozloze 5 908 ha⁶³, zahrnující převážně území s vysokou koncentrací přírodních a kulturně historických hodnot. Na tyto vlastnosti v koordinaci s rozvojem ostatních aktivit rekreace a cestovního ruchu je proto jednou z příležitostí diverzifikace hospodářské základny kraje.

S rozvojem nových forem rekreace a cestovního ruchu v rámci oblasti OB12 (s přesahem do dílčí části rozvojové osy OS7-B) souvisí koncepce budoucího využití vodní nádrže v bývalém lomu Medard na katastru obcí Habartov, Bukovany, Citice a Svatava, kde ZÚR KK vymezují plochu pro vznik rekreační zóny krajského významu. V zájmu komplexního rozvoje tohoto prostoru (v souladu s čl. (16) republikových priorit PÚR ČR navrhuje A-ZÚR KK městy Svatava, jako nejbližší sídlo budoucí vodní nádrže rozvíjet jako sídelní a obslužné zázemí této rekreační zóny.

Masiv Slavkovského lesa okrajově zasahující do jižní části OB12 svými přírodními a kulturně historickými hodnotami vytváří přirozené rekreační zázemí této vysoce urbanizované a hustě osídlené oblasti. Vzhledem ke skutečnosti, že jeho převážná část jeho území vykazuje problémy s vyvážeností územních podmínek pro udržitelný rozvoj uplatňuje A-ZÚR KK požadavek na rozvoj rekreační funkce v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les s cílem vytvoření lokálních nástupních center, které umožní zapojení přírodních a kulturně historických atraktivit této oblasti v rámci rekreace a cestovního ruchu bez negativních vlivů na přírodně nejhodnotnější partie v centrální části CHKO.

Dosud nevyužitý rekreační potenciál spočívá v území po obvodu vojenského újezdu (VÚ) Hradiště. Připravovaná úprava územního a administrativně správního vymezení okrajových oblastí VÚ a přilehlých obcí společně s dobrou dopravní dostupností a blízkostí hustě osídlené centrální části kraje vytváří předpoklad pro jeho postupné využívání jako rozvojového impulsu tohoto území.

Území rozvojové oblasti OB12 zároveň plní funkci významné surovinové základny ČR z hlediska zdrojů hnědého uhlí a keramických surovin (kaolín, keramické jíly). Důsledkem jejich dlouhodobé intenzivní exploatace je téměř kompletní přeměna rozsáhlých území dotčených minulou nebo stále ještě probíhající těžbou. S ohledem na význam a perspektivu využití prozkoumaných, příp. vyhledaných zásob uvedených nerostných surovin na straně jedné a požadavky rozvoje ostatních funkčních systémů této oblasti, formuluje A-ZÚR KK podmínku územní stabilizace těžebních aktivit v rámci stanovených dobývacích prostorů.

Další skupina požadavků na využití území konkretizuje priority územního plánování kraje, uvedené v čl. (10) až (13) a (15) kapitoly A. výrokové části A-ZÚR KK zaměřené na zkvalitnění a rozvoj dopravní a technické infrastruktury oblasti OB12. V rámci dopravní infrastruktury je pro tuto oblast, jakož i pro celý kraj podstatná podpora dalšího rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary, které v současnosti zajišťuje především předpravu lázeňské klientely ze zahraničních destinací a na úseku silniční dopravy pak dokončení realizace rychlostní silnice R6 a zajištění přímých přepravních vazeb zejména na hlavní město Prahu. Vzhledem k územní bariéře, kterou na hranici Karlovarského kraje a Ústeckého kraje tvoří vojenský újezd Hradiště, je nutné podporovat vazby na Ústecký kraj silnicí I/13 ve směru Ostrov – Chomutov. Požadavek vychází čl. (23), (24), a (27) republikových priorit PÚR ČR.

⁶³ Dle ÚAP KK 2013, Podklady pro RURÚ.

Funkční a prostorové vazby je nutné řešit v souvislosti s vytvářením podmínek pro lepší dostupnost území, zkvalitněním a rozšířením dopravní infrastruktury.

Zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení přirozených center osídlení s obcemi v jejich spádovém území a jeho celková dopravní obsluha je významnou podmínkou funkčnosti polycentrické struktury osídlení. Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry vyplývá z měnící se situace v území, kdy vznikají centra mikroregionálního, regionálního nebo nadmístního významu a vytvářejí si kolem sebe přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí. Je to způsobeno tím, že v centrech jsou čím dál více koncentrovány hospodářské aktivity a služby pro celé spádové území současného trendu v uzavírání zařízení veřejné vybavenosti (úřady, pošty školy) v menších obcích.

Vzhledem k tomu, že významnou část vnější hranice kraje tvoří hranice se Spolkovou republikou Německo, je nutné návaznost dopravní a energetické infrastruktury mezinárodního a republikového významu řešit jak se sousedními kraji, tak s přilehlým územím SRN. Umístění rozvojové oblasti republikového významu OB12 v rámci Karlovarského kraje (jádrová část kraje bez hranice se sousedním státem nebo sousedním krajem) předurčuje oblast OB12 k tomu, že na území této oblasti jde o vytvoření územních podmínek pro zkapacitnění hlavních tras dopravní a technické infrastruktury, jejichž trasa prochází jádrovou částí kraje. V případě silniční dopravní infrastruktury jsou prioritní následující vazby:

- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje s Ústeckým krajem ve směru Karlovy Vary – Ostrov – Klášterec nad Ohří – Chomutov (silnice I/13),
- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje se Středočeským krajem a Prahou ve směru Karlovy Vary – Bochoř – Lubenec – Středočeský kraj – Praha (silnice I/6),
- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje s Plzeňským krajem ve směru Karlovy Vary – Toužim – Plzeň (silnice I/20).

Z hlediska pozice Karlovarského kraje v rámci přenosové soustavy elektrické sítě ČR je podstatným faktem, že přes významné postavení palivoenergetického komplexu a vysokému stupni industrializace (zejména oblast OB12 a přilehlé části rozvojové osy OS7) je propojení s ostatním územím ČR dosud realizováno pouze v systému 220 kV.

Funkční a dostatečně kapacitní propojení kraje s okolními oblastmi ČR a přilehlým územím SRN (konkrétně výše uvedené trasy) sítěmi dopravní a energetické infrastruktury jsou základním předpokladem pro další rozvoj hospodářských aktivit (zintenzivnění vazeb mezi městy, mezi městy a jejich zázemím, snadnější tranzit zboží a služeb, zvýšení výrobních kapacit, včetně spolehlivosti zásobování energiemi) a s tím související zlepšení zaměstnanosti (ve vazbě na velmi dobré podmínky pro dojížděku do zaměstnání z většiny území kraje). Při umisťování dopravní a technické infrastruktury je nutné zajistit migrační prostupnost krajiny a předcházet možnému nežádoucímu působení negativních účinků provozu dopravy na veřejné zdraví obyvatel v souladu s čl. (23) PÚR ČR.

Požadavek na zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel, uvedených v tomto článku výrokové části vychází ze zjištění Plánu oblasti povodí Ohře. V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí.

Ve vazbě na změnu společensko ekonomických podmínek po r. 1989 získal vlastní dynamiku proces rekultivace a revitalizace ploch dotčených vlastní těžbou nebo ukládáním na výsypky. S vědomím, že revitalizované plochy významně rozšiřují rozvojový potenciál této oblasti navrhuje A-ZÚR KK uplatnění zásady obnovy krajiny a polyfunkčního využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch v souladu s požadavky a vlastnostmi okolního území, přičemž konkrétní funkční využití těchto ploch bude navrhováno v souladu s prioritami územního plánování kraje. Pozitivním důsledkem uplatňování tohoto požadavku by měl být jednak postupně rostoucí podíl přírodních nebo přírodě blízkých ploch a jednak nabídka rozvojových

ploch k novému funkčnímu využití a aspoň částečné zmírnění tlaku na umisťování staveb „na zelené louce“.

9.B.2. Rozvojové osy

ROZVOJOVÉ OSY REPUBLIKOVÉHO VÝZNAMU

(2) Rozvojová osa republikového významu OS7 – (Ústí n. Labem – Chomutov) – Karlovy Vary – Cheb – hranice ČR / SRN

Rozvojová osa republikového významu OS7 byla zpřesněna v dílčím členění na OS7-A (Karlovy Vary-Sokolov – Kynšperk nad Ohří) – Cheb (Marktredwitz / SRN); OS7-B (Karlovy Vary-Sokolov) – Kynšperk nad Ohří – (Cheb) a OS7-C (Chomutov/ÚK) – Stráž nad Ohří – (Ostrov-Karlovy Vary).

Rozvojová osa byla rozdělena na dílčí členění z důvodů specifčnosti jednotlivých částí – ekonomicky nejsilnější je nejzápadnější část OS7-A, kde žije 13 % obyvatel kraje a je zde 15 % všech obsazených pracovních míst v kraji. Oblast má také urbanizovaný charakter, je zde nejvyšší hustota zalidnění. Zcela odlišný charakter má odloučené území tří obcí v části OS7-C. Je zde velmi nízká hustota zalidnění, počet obyvatel tvoří jen 0,5 % obyvatel kraje a potenciál z hlediska pracovních míst je ještě nižší (0,1 % obsazených pracovních míst v kraji).

Hranice upřesňující vymezení OS7 na OS7-A a OS7-B je navíc přirozeným rozdělením vycházející ze zpracování sídelní struktury, když hranice OS7-A a OS7-B tvoří zároveň hranice přirozeného regionu Chebsko a Sokolovsko. Je zde rovněž administrativní hranice SO ORP Cheb a SO ORP Sokolov, která v tomto případě odpovídá hranici přirozených regionů. Část OS7-C je prostorově odloučená, když hraničí s OB12, ROS-N3, Ústeckým krajem a vojenským újezdem Hradiště. S ostatními částmi OS7 hranici nesdílí.

(3) OS7-A (Karlovy Vary – Sokolov – Kynšperk n. Ohří) – Cheb - (Marktredwitz / SRN)

Tabulka 4: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-A

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
OS7-A	8	40 015	207,2	105,2	29,7	9,7	16 824
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Území se vyznačuje vysokou koncentrací obyvatel ve dvou největších městech, tj. v Chebu (340 obyv./km²) a ve Františkových Lázních (216 obyv./km²). V ostatních obcích

oblasti je naopak hustota zalidnění velmi nízká (nejvyšší je v obci Nebanice – 39 obyv./km²). Nejvýznamnějším centrem osídlení v této části rozvojové osy OS7–A je město Cheb, které plní obytnou, pracovní i obslužnou funkci svého přirozeného regionu. Obytná funkce Chebu je významná, žije zde 82 % obyvatel rozvojové osy OS7–A. Funkci doplňkového obslužného centra plní, vedle své prioritní lázeňské funkce, Františkovy Lázně. Z obcí, spadajících do OS7–A do Františkových Lázní dojíždí 57 % a do Chebu 25 % ze všech dojíždějících za zaměstnáním. Z celkového počtu dojíždějících za prací v OS7–A dojíždí do Františkových Lázní 66 % a do Chebu 29 % za zaměstnáním v terciérní sféře. Ve Františkových Lázních je vysoký počet pracovních míst v terciérní sféře vázán na lázeňský charakter města. Podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným je u obcí Odrava, Třebeň a Cheb vyšší než 40 % a v případě Františkových Lázní dosahuje hodnoty 56 %.

Současná sídelní struktura oblasti je stabilizovaná. Centrální část Chebské pánve je silně urbanizovaná, zejména ve směru do centrálních částí kraje (OS7–B, OB12). Dobré dopravní napojení na Sokolov, Karlovy Vary jakož i na ostatní centra osídlení na území ČR (Aš, Mariánské Lázně) i Německa (Marktedwitz) vytváří z Chebska oblast s nejvyšším potenciálem dalšího rozvoje v kontextu Karlovarského kraje.

Obce Pomezí nad Ohří, Třebeň a Nebanice patří mezi 15 obcí Karlovarského kraje s nejnižším indexem stárí. V těchto obcích je významný nárůst počtu obyvatel, kde u obcí Třebeň a Nebanice vzrostl mezi lety 2001 a 2011 počet obyvatel o 20 %, v případě Pomezí nad Ohří o 105 %. Tento vysoký nárůst počtu obyvatel indikuje proces suburbanizace z přilehlého regionálního centra Cheb. Žádná obec, ani město Cheb, nebyla mezi lety 2001 a 2011 z hlediska počtu obyvatel ztrátová (v Chebu vzrostl počet obyvatel o 2 %).

Rozvojové plochy nadmístního významu jsou vymezeny při východním okraji města Cheb. Ve většině obcí je dále vysoká míra podnikatelské aktivity, kdy na 1000 obyvatel (kromě obce Okrouhlá) připadá více než 200 podnikatelských subjektů (maximum je 262 subjektů ve Františkových Lázních a 254 v obci Pomezí nad Ohří).

Nejvýznamnějším indikátorem, který ovlivnil vymezení rozvojové osy republikového významu OS7, část A, je zaměstnanost. V oblasti je nižší míra nezaměstnanosti než v OB12 a také než je celková míra nezaměstnanosti kraje (9,7 %) a druhý nejvyšší počet obsazených pracovních míst na 1000 obyvatel ze všech rozvojových oblastí a os (420).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě rozvojové oblasti OB12. Také v tomto vycházejí z vydaných ZÚR KK s doplněním o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na:

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- podpora obytné, pracovní a správní funkce města Cheb jako regionálního centra osídlení,
- vytváření územních podmínek pro posilování obytné a pracovní funkce ostatních center osídlení včetně související veřejné infrastruktury a vzájemných kooperačních vazeb,
- vytváření územních podmínky pro vymezení dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit, včetně vývoje a výzkumu, přednostně ve vazbě na školství kraje pro umísťování rozvojových aktivit,

- podpora rozvoje lázeňské funkce Františkových Lázní a její koordinace s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit na území kraje,
- vytváření územní podmínky pro vznik a rozvoj rekreačních zón nadmístního významu ve vazbě na vodní nádrže Jesenice a Skalka,
- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury mezinárodního a republikového významu se sousedními kraji a přilehlým územím SRN,
- vytváření územních podmínek pro zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- zkvalitňování a rozvoj dopravní propojení a dopravní obsluhu obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- podpora rozvoje systémů turistických pěších a cyklistických tras nadregionálního a regionálního významu,
- zajištění odpovídající stupeň protipovodňové ochrany území (Cheb).

Pozice rozvojové osy republikového významu OS7, části A na hranicích Karlovarského kraje se Spolkovou republikou Německo, v průsečíku s nadmístně významnou sídelní osou Aš – Cheb – Mariánské Lázně předurčuje toto území k rozvoji prostorových vazeb do několika směrů. Vzhledem k návaznosti území na jádrovou oblast kraje Sokolovska a Karlovarska na východě (prostřednictvím osy OS7–B) jsou to vazby na rozvojovou oblast OB12. Ve směru severním, resp. jižním má tato oblast vazby na nadmístní rozvojové osy ROS-N1 ve směru Cheb – Aš (– Selb, Rehau) a ROS-N2 Cheb – Mariánské Lázně (– Planá, Plzeňský kraj). Obě rozvojové osy zároveň identifikují dopravní tahy krajské páteřní sítě silnic I. třídy č. 64 ve směru na Aš a I/21 ve směru na Mariánské Lázně. Přeshraniční vazby ve směru na Marktredwitz zajišťuje sinice I/6 s plánovanou přestavbou na rychlostní silnici R6 v úseku severozápadního obchvatu města Cheb. Kvalitní dopravní propojení s uvedeným sousedními prostory pozitivně ovlivňuje dobu dojížděky do zaměstnání v relacích Cheb – Sokolov – Karlovy Vary (30 min.), resp. Cheb – Marktredwitz (cca 25 min.). To se významně projevuje v intenzivní dojížděce do zaměstnání z Karlovarského kraje do Německa. Z Chebu vyjíždí do zaměstnání na území Německa cca 19 % z počtu všech vyjíždějících.

Jak bylo již výše uvedeno, je město Cheb nejvýznamnějším centrem osídlení celé západní části Karlovarského kraje s přesahem svého významu do sousedních částí kraje (osy ROS-N1 a ROS-N2). Kategorizace sídelních center se odvozuje z významu jejich hlavních funkcí (obytná, obslužná a pracovní funkce) na základě údajů o počtu obyvatel, počtu obsazených pracovních míst, resp. vyjížděce / dojížděce do zaměstnání.

Pozici Chebu ve struktuře osídlení této části kraje potvrzují údaje o významu jeho obytné a pracovní funkce, kdy 82 % všech obyvatel vymezené dílčí části této rozvojové osy má bydliště na území města, resp. kdy se na území města nachází 80 % obsazených pracovních míst. Příznivé jsou i ostatní demografické a socioekonomické charakteristiky města dokreslující jeho populační význam a pracovištní význam – kladné saldo migrace, příznivá věková struktura, míra nezaměstnanosti pod průměrem kraje. Pro zajištění hlavních funkcí města Chebu jako regionálního centra osídlení i v budoucnu navrhuje A-ZÚR KK vytváření územních podmínek pro další rozvoj obytné a pracovní funkce včetně odpovídajícího rozvoje veřejné infrastruktury. Obdobný požadavek lze (proporčně k velikosti sídla) vztáhnout i na Františkovy Lázně s funkcí doplňkového obslužného sídla.

V zájmu zajištění vyvážené sídelní struktury uplatňují ZÚR obdobný požadavek na posilování obytné a pracovní funkce ostatních center osídlení včetně odpovídajícího rozvoje veřejné infrastruktury.

Pro umístování ekonomických aktivit nadmístního významu vymezují ZÚR KK na východním resp. severovýchodním okraji města rozvojové plochy „Průmyslový park Cheb“ (cca 129 ha) a Průmyslový park Cheb II (cca 143 ha). V případě PP Cheb je již cca 69 %

ploch připraveno k využití a také z převážné části obsazeno. Obě vymezené plochy mají mimořádně dobré podmínky dopravního napojení na rychlostní silnici R6. S ohledem na umístění na území města a dobrou dopravní dostupnost prakticky z celé západní části kraje, nepředstavuje dostupnost pracovní síly prakticky žádný problém.

Kritéria navržená k vyhledávání dalších nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity jsou stejná jako v případě rozvojové oblasti OB12. Obdobné jsou i důvody pro jejich návrh t. zn. vysoký polohový potenciál dopravně velmi dobře dostupného území na průsečíku republikové rozvojové osy OS7 a nadmístních rozvojových os ROS-N1 a ROS-N2 s vazbami na přilehlé území Německa. Potenciál k využití i dalších rozvojových ploch nad rámec jejich dosavadního vymezení v ZÚR KK plyne i ze skutečnosti, že je druhou ekonomicky nejsilnější částí Karlovarského kraje (13% obyvatel kraje, 15% obsazených pracovních míst v kraji) a vykazuje rovněž dobré hodnoty demografických charakteristik (rostoucí počet obyvatel, pozitivní migrační saldo).

Také preference využívání brownfields a požadavek na vyloučení vlivů na lázeňskou funkci lázeňského místa Františkovy Lázně a na zdroje přírodních léčivých zdrojů a minerálních vod mají stejné důvody jako v případě republikové rozvojové oblasti OB12.

Až do r. 1989 byl pro hospodářský vývoj této části kraje typický omezený podíl zaměstnanosti v sektoru služeb ve prospěch priméru (zejména zemědělství, částečně těžba) a sekundéru (průmyslové podniky na území Chebu). V důsledku společenských a ekonomických změn po r. 1989 došlo v odvětvích sekundéru k významnému útlumu s dopadem s logickým dopadem na zaměstnanost. Ze stejných důvodů, stejně jako v případě oblasti OB12, i zde A-ZÚR KK navrhuje preferovat při umisťování nových ekonomických aktivit odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území se zaměřením na modernizaci průmyslu a rozvoj služeb s cílem vytvoření podmínek pro posílení zejména terciérního sektoru ekonomické základny. Ze stejných důvodů jako v případě rozvojové oblasti OB12 je i pro toto území žádoucí provázat budoucí rozvoj terciérního sektoru s rozvojem vysokého školství v kraji s ohledem na vytváření územních podmínek pro diverzifikaci ekonomiky v souladu s čl. (17) republikových priorit územního plánování PÚR ČR.

Františkovy Lázně jsou zaměřeny na léčbu onemocnění srdce, krevního oběhu a gynekologických onemocnění. Kromě Chebu jsou dobře dopravně propojeny také s rekreačně atraktivním územím horského masivu Smrčín v Ašském výběžku. To vytváří velmi dobré předpoklady pro vzájemnou koordinaci nabídky služeb rozšiřujících dosavadní portfolio jejich poskytovatelů.

Nadmístním centrem letní rekreace u vody jsou prostory vodních nádrží Skalka a Jesenice, západně resp. jižně od Chebu. Návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na vytváření územních podmínek pro další rozvoj rekreačních zón vázaných na tyto vodní nádrže, přičemž v Chebu a dále v obcích Pomezí n. Ohří, Lipová, Okrouhlá, Odrava a Tuřany podporovat rozvoj funkcí sídelního a obslužného zázemí této rekreační zóny. Všechny uvedené obce mají na svém území prostorově odloučená sídla (místní části) s přímou vazbou na vodní nádrž, která mohou poskytnout atraktivní prostředí pro ubytování, resp. nabídku volnočasových aktivit. Vedle funkce rekreačního zázemí města Chebu obsahuje rozvoj tohoto prostoru potenciál pro další rozšíření nabídky volnočasových aktivit nad dosavadní rámec služeb poskytovaných klientům Františkovým Lázním. Kromě možnosti vodních sportů poskytuje pravý břeh obou nádrží turisticky atraktivní prostředí okrajových výběžků Smrčín (Skalka), resp. Českého lesa (Jesenice). Dostupnost rekreačního prostoru vodní nádrže z Františkovým Lázní je díky silnici I/21 v kombinaci se silnicí I/6 a navazujících silnicí II. třídy, zajišťujících přístup do území na pravém břehu vodní nádrže bezproblémová. Pro sídla na pravém břehu může mít uplatňování tohoto návrhu v omezeném rozsahu pozitivní dopad z hlediska vzniku nových pracovních příležitostí (ubytování, pohostinství).

Zkvalitňování a rozvoj systémů dopravní a technické infrastruktury republikového i nadmístního významu je další skupinou požadavků na využití této části území. V případě silniční sítě jde zejména o dokončení chybějícího úseku rychlostní silnice R6 (severní ob-

chvat Chebu) s cílem homogenizace uceleného páteřního tahu nadřazené silniční sítě v úseku Karlovy Vary – Cheb – Pomezí - státní hranice ČR /SRN. V nadmístních souvislostech pak jde o požadavek obsluhy území a posílení dopravních vazeb jednotlivých sídel v rámci hierarchické struktury osídlení, kdy se stále větší část ekonomických aktivit, veřejných i komerčních služeb koncentruje do přirozených center osídlení. Na úseku energetické infrastruktury je hlavním požadavkem zajištění spolehlivosti dodávek energie a to jak již existujícím provozům, tak v předstihu též nově vymezovaným rozvojovým plochám pro umístování ekonomických aktivit.

Dominantní postavení Chebu a částečně i Františkových Lázní v sídelní struktuře této části rozvojové osy OS–7A klade požadavek na zajištění dopravní dostupnosti a obsluhy ostatních obcí této oblasti, pro které obě města plní funkci spádových center.

Rekreačně a zejména turisticky atraktivní západní a severozápadní část tohoto území (s vazbou na oblast masivu Smrčiny) vytváří předpoklady pro rozvoj „měkkých forem turistiky“ (cykloturistika, pěší turistika) v meziregionálních a přeshraničních vazbách (Ašsko, Český les), německá část Smrčín)

Požadavek zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany se dle údajů Plánu oblasti povodí Ohře v rámci tohoto území vztahuje pouze na město Cheb.

(4) OS7–B (Karlovy Vary – Sokolov) – Kynšperk nad Ohří – (Cheb)

Tabulka 5: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-B

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
OS7-B	10	17 172	127,6	97,4	-21,5	12,2	3 171
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Do OS7-B nespádá s výjimkou Kynšperku n. Ohří (4 939 obyv.) Habartova (5 032 obyv.) žádné větší centrum osídlení. Ani jedno z měst nemá v sídelní struktuře významnější postavení. Na většině území existují silné vazby na blízké regionální centrum Sokolov spadající do rozvojové oblasti OB12., které je významným centrem dojížděky do zaměstnání a plní i další funkce sídelního a administrativně správního centra pro města a obce ve své spádové oblasti. Z obcí OS7-B vyjíždí za prací celkem 2 570 obyvatel, z nichž 43 % vyjíždí buď do Sokolova (většina) do Chebu, který je významným dojížděkovým centrem zejména pro Kynšperk nad Ohří a okolní obce. Významnou funkci má v tomto ohledu rychlostní silnice R6, která významně zkracuje dojížděkové vzdálenosti. Dojezd z Kynšperku nad Ohří do Chebu je cca 16 min. (16 km), do Sokolova 14 min. (19 km) a do Karlových Varů 21 min. (33 km).

Jedná se o území s vysokou hustotou osídlení a vysokou mírou urbanizace související zejména po r. 1945 s intenzivní povrchovou těžbou hnědého uhlí a rozsáhlými plochami výsypek (lomy Medard-Libík, Boden, Silvestr, výsypky Lítovská, Gustav, Antonín). Těžební činnost v tomto území již ukončena a dotčené plochy jsou průběžně rekultivovány a revitali-

zovány. Zbytková jáma bývalého lomu Medard – Libík je od r. 2000 napouštěna vodou, přičemž vzniklá vodní nádrž bude základem nového rekreačního prostoru (viz dále).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě segmentu OS7–A, samozřejmě při zohlednění zjištěných odlišností daných rozdílnou geografickou pozicí v rámci kraje. Také v tomto vycházejí z vydaných ZÚR KK s doplněním o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na:

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- vytváření územních podmínek pro posílení obytné a pracovní funkce přirozených spádových center osídlení včetně související veřejné infrastruktury,
- vytváření územních podmínek pro vymezování dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- vytváření územní podmínky pro vznik rekreační zóny nadmístního významu ve vazbě na vodní nádrž v bývalém lomu Medard,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury se sousedními kraji a přilehlým územím SRN,
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- zjištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany území,
- vytváření územních podmínek pro obnovu krajiny a polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území.

Pozice dílčího segmentu B rozvojové osy OS7 předurčuje jeho vazby na okolní území ve čtyřech směrech.

Nejintenzivnější vazby je možno identifikovat v západo-východním směru, který podchycuje republikově významné relace mezi severní částí Usteckého kraje, segmentem C rozvojové osy OS7, rozvojovou oblastí OB12 Karlovy Vary a oblastí Chebska (OS7-A) s přesahem na území Německa (Marktredwitz, Bayreuth). Přímoú vazbu segmentu OS7–B na rozvojovou oblast OB12 doplňuje vedle vzájemné geografické blízkosti, rychlostní silnice R6 ještě poměrně hustá silniční síť na úpatí Krušných hor, které zajišťují vazby sídel v severní části OS7–B na oblast OB12. Prostorové vazby západním směrem k sousednímu segmentu OS7–A jsou identifikovány jako silné na základě dojížděky do zaměstnání, kdy město Cheb je druhým nejčastějším migračním cílem do zaměstnání pro Kynšperk nad Ohří a jeho blízké okolí (22 % všech vyjíždějících). I v tomto případě se uplatňuje dopravní význam rychlostní silnice R6.

Vazby severojižního směru ve vztahu k SOB6 Krušné hory a SOB-N1 Slavkovský les jsou významně slabší a to jak z hlediska sídlení, tak dopravních vazeb, které jsou realizovány pouze na úrovni silnic II. a III. třídy. Požadavek jejich zkvalitňování a rozvoje vychází z potřeby přenášení rozvojových impulsů do méně rozvinutých oblastí s cílem omezení vnitrokrajských disparit. Do oblasti SOB-N1 Slavkovský les je dostupnost pouze silnicí II. třídy II/212, příp. II/210 (MÚK mimo SOB u Sokolova) a II/209 (MÚK mimo SOB u Nového Sedla). Do oblasti SOB6 je rovněž dostupnost silnicemi II. třídy – II/212 z Kaceřova směrem na Luby, příp. II/210 na Kraslice.

Požadavek na posílení obytné funkce včetně adekvátního rozvoje veřejné infrastruktury má za cíl zmírnit, resp. zastavit současný negativní trend úbytku obyvatelstva (především migrací), kdy 5 z 10 obcí tohoto území ztratilo v letech 2001-2011 obyvatelstvo v důsledku záporného salda migrace a u dalších 2 obcí došlo ve stejném období k poklesu počtu obyvatel přirozenou měnou. S ohledem na úroveň dopravní a technické infrastruktury je vhodnější akcentovat (kromě podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí) rozvoj veřejné občanské vybavenosti jako stabilizačního prvku sídelní struktury v této části kraje.

Plochy pro nové ekonomické aktivity je i v tomto území potřebné vymezovat s cílem vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí. Míra nezaměstnanosti v obcích OS7-B (12,2 %) přesahuje průměr kraje (10,4 %). Kritéria pro vymezování nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity jsou identická jako v předchozích prostorech a pro jejich aplikaci platí i stejné důvody a to i přes skutečnost, že na rozdíl od ostatních částí kraje sídla v tomto území nemají tak významnou pracovní funkci. Žije zde cca 5,7 % obyvatel kraje, avšak nachází se zde pouze 2,7 % obsazených pracovních míst v kraji.

Ze sousední rozvojové oblasti OB12 přesahuje do tohoto území vodní plocha nádrže vznikající v prostoru bývalého lomu Medard s plánovaným vznikem nové rekreační zóny nadmístního významu. Podobně jako ve východní části na území Svatavy, i zde ZÚR KK vymezují rozvojovou plochu pro umisťování sportovně rekreačních aktivit, přičemž pro funkci jejího sídelního a obslužného zázemí jsou navrhována sídla Habartov, Bukovany a Citice. Realizace záměru přispěje k žádoucí diverzifikaci hospodářské základny tohoto území směrem k zvýšení podílu terciérního sektoru.

Podporovat rozvoj funkce rekreačního zázemí sídel v okrajových částech CHKO Slavkovský les se v rámci tohoto území týká pouze jižní části území města Březová, jehož místní části (Kostelní Bříza, Rudolec, Arnoltov, Lobzy, Kamenice) by mohly plnit funkci nástupního centra do přilehlých partií Slavkovského lesa. Tento rozvojový potenciál je kromě velikosti uvedených sídel limitován zejména omezenou dopravní dostupností dotčeného prostoru výhradně silnicemi III. třídy, přičemž dostupnost města Březová je díky poloze na rychlostní silnici R6 velmi dobrá.

Zkvalitňování a rozvoj systémů dopravní a technické infrastruktury republikového i nadmístního významu navazuje na priority územního plánování kraje, uvedené v čl. (10) až (13) a (15) kapitoly A. výrokové části A-ZÚR KK. S ohledem na skutečnost, že silnice R6 jako pátevní tah nadřazené silniční síti byla v tomto úseku již realizována, zaměřuje návrh A-ZÚR KK v tomto území pozornost na zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení přirozených center osídlení s obcemi v jejich spádovém území a jeho celkovou dopravní obsluhu. Jak vyplývá z výše uvedeného, města a obce v tomto segmentu osy OS7 nemají v sídelní struktuře kraje významnější funkci, m.j. s ohledem na blízkost a dobrou dostupnost Sokolova a Karlových Varů. Je proto logické, že dopravní napojení a obsluha měst a obcí v tomto území bude primárně orientována především na obě tato uvedená silná regionální centra. Pouze v případě sídel na západním okraji OS7-B je nutné reflektovat vazby tohoto území na Cheb.

V oblasti energetické infrastruktury má specifický význam východní okraj tohoto území, konkrétně území Citic a Březové přes které je realizováno vyvedení výkonu z Elektrárny Tisová (v napěťové hladině 220 a 110 kV) do rozvodny Vítkov. Požadavek na předstihové zajištění zásobování nových rozvojových ploch energiemi je pro tuto část území formulován zatím pouze v obecné rovině pro případné nově vymezované plochy v rámci dalších aktualizací ZÚR KK.

Potřeba zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel v tomto území byla Plánem oblasti povodí Ohře vyhodnocena v případě Kynšperka n. Ohří a Citic. V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí.

Kromě výše uvedeného prostoru se v tomto území nachází značné množství dalších ploch dotčených těžbou hnědého uhlí, které jsou postupně rekultivovány a revitalizovány,

S vědomím, že revitalizované plochy významně rozšiřují rozvojový potenciál této oblasti navrhuje A-ZÚR KK uplatnění zásady polyfunkčního využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch v souladu s požadavky a vlastnostmi okolního území, přičemž konkrétní funkční využití těchto ploch bude navrhováno v souladu s prioritami územního plánování kraje. Pozitivním důsledkem uplatňování tohoto požadavku by měl být jednak postupně rostoucí podíl přírodních nebo přírodě blízkých ploch a jednak nabídka rozvojových ploch k novému funkčnímu využití a aspoň částečné zmírnění tlaku na umisťování staveb „na zelené louce“.

(5) OS7-C (Chomutov/ UK) – Stráž n. Ohří - (Ostrov – Karlovy Vary)

Tabulka 6: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-C

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
OS7-C	3	1 559	26,5	114,9	171,2	14,5	180
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Segment C republikové rozvojové osy OS7 zahrnuje severovýchodní okraj Karlovarského kraje na styku s krajem Ústeckým a jeho hlavní a v podstatě jedinou funkcí je zajišťování dopravních vazeb mezi oběma kraji. S ohledem na specifický reliéf (tektonicky predisponované průlomové údolí Ohře na styku masivů Krušných hor a Doupovských hor) a na těsné sousedství VÚ Hradiště je toto území jen řídce osídleno, přičemž počet obyvatel všech třech obcí nepřesahuje 1 600. Periferní poloha, obtížnější dostupnost sídelních center a omezená nabídka pracovních příležitostí v této části kraje je hlavní příčinou vysoké míry nezaměstnanosti (Krásný Les 23,0 %, Vojkovice 15,9 %) a také vysokého podílu výjížděky za prací do jiných částí kraje, zejména do Ostrova, Karlových Varů a do Klášterce n. Ohří (ÚK). Na druhé straně poskytuje toto území atraktivní prostředí pro bydlení, což potvrzuje přírůstek počtu obyvatel ve sledovaném období, zejména migrací, příznivé věkové složení obyvatel a vysoký podíl ekonomicky aktivních obyvatel v terciéru (51 %).

Nejbližším spádovým centrem je město Ostrov s funkcí silného mikroregionálního centra. Dopravní osou území je silnice I/13 společně s celostátní železniční tratí č. 140 Chomutov – Karlovy Vary – Cheb, které zajišťují dobrou dopravní dostupnost jak krajského města, tak velkých sídelních center v přílehlé části ÚK. Existence těchto dvou republikově významných dopravních tahů a nezbytnost kontinuity průběhu rozvojové osy OS7 propojující rozvojové oblasti OB7 Ústí n. Labem a OB12 Karlovy Vary jsou hlavními důvody pro vymezení rozvojové osy republikového významu OS7 v tomto území platnou PÚR ČR.

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě ostatních segmentů rozvojové osy OS7, v daném případě však v podstatněji modifikované podobě s ohledem na výše popsání specifiky tohoto území:

- posilování funkce rozvojové osy republikového významu,

- rozvoj a zkvalitňování funkční a prostorové vazby s rozvojovou oblastí republikového významu OB12 a mezikrajské vazby ve směru na Chomutov (Ústecký kraj),
- vytvářet územní podmínky pro zkvalitnění dopravního propojení s Ústeckým krajem ve směru na Kadaň – Chomutov – Most (silnice I/13) při respektování přírodních hodnot tohoto území,
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit v obcích po obvodu VÚ Hradiště s přesahem do okrajových částí území vojenského újezdu.

Segment OS7-C zajišťuje kontinuitu rozvojové osy republikového významu OS7 mezi OB12 a prostorově navazující OS7 v Ústeckém kraji. Vzhledem k tomu, že je tvořena pouze třemi obcemi, z nichž největší má 653 obyvatel není relevantní hodnotit jejich potenciál z pohledu osídlení ani hospodářského rozvoje. Ekonomická a sociální situace těchto obcí se vždy bude odvíjet od situace v nejbližších městech v přilehlých částech obou krajů (Ostrov, Jáchymov, Karlovy Vary, Klášterec n. Ohří).

S ohledem na výše uvedené vlastnosti tohoto území je jediným reálným naplněním uvedených požadavků potvrzujících statut tohoto území jako osu část rozvojové osy republikového významu, zajištění územních podmínek pro zkvalitnění silničního propojení s Ústeckým krajem prostřednictvím silnice I/13 v relaci Karlovy Vary – Ostrov - Klášterec n. Ohří - Chomutov.

Přírodní hodnoty tohoto území, které představují hlavní limity využití tohoto území jsou podrobněji specifikovány v rámci kap. 9.F.2 tohoto svazku⁶⁴.

Dosud nevyužitý rekreační potenciál spočívá v území po obvodu vojenského újezdu (VÚ) Hradiště. Připravovaná úprava územního a administrativně správního vymezení okrajových oblastí VÚ a přilehlých obcí společně s dobrou dopravní dostupností a blízkostí hustě osídlené centrální části kraje vytváří předpoklad pro jeho postupné využívání jako rozvojového impulsu tohoto území.

ROZVOJOVÉ OSY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

(6) ROS-N1 (Cheb) – Aš – (Selb, Rehau / SRN)

Tabulka 7: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N1

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
ROS-N1	7	16 531	106,1	105,7	106,9	8,5	5 446
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

⁶⁴ Viz specifická krajina B.6. Údolí Ohře.

Na území obcí Aš, Hazlov, Krásná, Podhradí, Libá, Poustka a Vojtanov byla vymezena rozvojová osa nadmístního významu z důvodu dopravní vazby území na silnici I/64 při spolupůsobení rozvojové dynamiky centra osídlení Cheb a přeshraničních vazeb na přilehlé území Německa (Aš – Selb).

Přirozeným centrem ROS-N1 je silné mikroregionální centrum Aš, ve kterém žije 79 % z celkového počtu obyvatel tohoto území. Hustota osídlení je v kontextu Karlovarského kraje vysoce nadprůměrná jak v případě města Aš (234 obyv./km²), tak v případě celého tohoto území (106 obyv./km²). Aš je rovněž administrativně správním a obslužným centrem celé této oblasti. Obce v oblasti ROS-N1 patří do oblastí stabilizovaných, resp. rozvojových urbanizovaných území⁶⁵

Vysokou rozvojovou dynamiku tohoto území potvrzuje růst počtu obyvatel mezi lety 2001 a 2011 zaznamenaný u všech obcí této rozvojové osy (nejvíce Poustka +43%). Nárůst počtu obyvatel je interpretován jako projev suburbanizace z blízkých center osídlení⁶⁶ tj. z Aše, Chebu a Františkových Lázní. Potvrzuje to také kladná hrubá míra migračního salda u všech obcí kromě Podhradí, kde je rozdíl mezi přistěhovalými a vystěhovalými jen velmi nepatrný. Dalším potvrzením suburbanizačního trendu je příznivé věkové složení obyvatelstva.

V obcích ROS-N1 je relativně nízká nezaměstnanost, která se přibližuje celorepublikovému průměru (8,5 %), což je v podmínkách Karlovarského kraje nadstandardní hodnota. Zdrojem pracovních příležitostí je zejména Aš (míra nezaměstnanosti 7,6 %). Zdejší obce se také vyznačují vysokou mírou podnikatelské aktivity nad průměrem celého kraje.

V území existuje silná vyjížďka za prací do sousedního Německa, kam dojíždí dle SLDB 2011 více než 14 % všech vyjíždějících. Silné mikroregionální centrum Aš je prostorově provázáno s německým městem Selb. Dojezdová vzdálenost mezi těmito městy činí cca 15 minut. Pro ostatní obce v rozvojové oblasti je stěžejním centrem dojížďky Aš, případně Cheb. Aš je na prvním místě mezi cíli vyjíždějících za zaměstnáním z obcí Krásná (53 %), Podhradí (46 %) a Hazlov (31 %).

Dopravní osou celého území I/64 zajišťující v peáži se silnicí I/21 přepravní vztahy v relaci Cheb (republiková rozvojová osa OS7-A) – Františkovy Lázně a dále v samostatné stopě ve směru Aš – st. hranice ČR / Německo. Na německém území navazuje směrově nedělená dvoupruhová silnice, napojující celý prostor na páteřní dopravní tah silnice A93. Silnice I/21 pokračuje z Františkových Lázní k severu přes Vojtanov dále do Německa. Dojezdová vzdálenost v relaci Aš – Cheb je 27 minut a dále prostřednictvím komunikace I/21 do prostoru Mariánských Lázní. Čas dojezdu Cheb – Mariánské Lázně je 29 minut.

Rozvojové ose nadmístního významu ROS-N1 chybí z důvodu specifického územního uspořádání obcí určeného průběhem státní hranice (lokalizace v Ašském výběžku) přirozená spádová oblast. Absence spádové oblasti by měla být suplována posílením vazeb na významná centra a regiony na německé straně.

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s navazující částí republikové rozvojové osy OS7A a přeshraničních vazeb ve směru Aš – Selb, resp. Aš – Rehau,
- podporu obytné, pracovní a správní funkce města Aš jako silného mikroregionálního centra osídlení,

⁶⁵ Dle Strategie regionálního rozvoje ČR 2014-2020, MMR, duben 2013. Dostupné z www.mmr.cz/getmedia/08e2e8d8-4c18-4e15-a7e2-0fa481336016/SRR-2014-2020.pdf

⁶⁶ *Prognózy vývoje v zázemí českých měst jako důsledek procesu suburbanizace (Ouředníček et al. 2013), součást Programu na podporu aplikovaného společenskovedního výzkumu a experimentálního vývoje OMEGA – Technologická agentura ČR (ID projektu TDO10049).*

- formulaci kritérií pro vymezování dalších ploch pro nové ekonomické aktivity,
- podporu zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- vytvářet územní podmínky pro zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- další rozvoj rekreační zóny nadmístního významu Aš – Háj,
- podporu rozvoje systémů turistických pěších a cyklistických tras včetně související podpůrné infrastruktury,

Prostorové vazby ROS-N1 ve směru do vnitrozemí se realizují v prostoru Aš – Cheb s vazbou na segment republikové rozvojové osy OS7-A a dále ve směru této osy na Sokolov a Karlovy Vary nebo směrem k jihu vazbou na nadmístní rozvojovou osu ROS-N2 (Cheb - Mariánské Lázně (- Planá). Přeshraniční vazby na přilehlé území Německa jsou díky dobré dopravní dostupnosti silnicí I/64 realizovány v prostoru Aš – Selb. Návrhem přeložky silnice I/64 sledují ZÚR KK posílení vazeb ve směru na Rehau. S ohledem na periférní polohu tohoto území jak v rámci kraje tak v rámci ČR, je vytváření územních podmínek pro posilování těchto vazeb nezbytným předpokladem jeho dalšího rozvoje.

Základem hierarchizace sídel ve struktuře osídlení je význam jejich obytné, obslužné a pracovní funkce s využitím dat o počtu obyvatel, počtu obsazených pracovních míst, vyjíždě/dojíždě do zaměstnání. Město Aš je silným mikroregionálním centrem osídlení a je nejvýznamnějším městem v Ašském výběžku, jehož všechny obce kromě obce Hranice jsou zařazeny do ROS-N1. Město Aš je dobře dopravně a také funkčně (zejm. z důvodu dojíždění do zaměstnání a za službami) propojené s rozvojovou osou republikového významu OS7-A a s příhraničními oblastmi SRN (s oblastí v okolí Selbu v Bavorsku). Dopravní dostupnost území je zajištěna silnicí I/64 Cheb – Aš – Selb (SRN). Město Aš má kromě nejvyššího počtu obyvatel (13 076) pozitivní také další socioekonomické a demografické charakteristiky. Pro udržení této rozvojové dynamiky formuluje návrh A-ZÚR KK požadavek na vytváření územních podmínek pro posílení všech hlavních funkcí města (obytné, pracovní, obslužné).

Město Aš má vzhledem k výše popsáným prostorovým vazbám velmi dobrý polohový potenciál, který je jednou ze základních předpokladů pro lokalizaci ekonomických aktivit. Zároveň svoji velikostí a existencí přirozeného spádového území splňuje podmínky pro zajištění dostatečného počtu pracovních sil. S tím souvisí i návrh kritérií pro vymezování dalších rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, který (obdobně jako v případě rozvojových oblastí a rozvojových os komentovaných výše) vedle vazeb na spádová centra osídlení, reflektuje především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury a preference využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields). Ačkoliv na území této rozvojové osy ZÚR KK aktuálně nevymezují rozvojovou plochu nadmístního významu (podrobněji viz čl. 11. tohoto odůvodnění), disponuje město dostatečným rozvojovým potenciálem pro jehož využití je žádoucí navržená kritéria uplatnit.

Význam vazeb na spádová centra osídlení byl již komentován výše (dostupnost pracovních sil). Dopravní dostupnost nadřazené silniční a optimálně i železniční sítě je základním předpokladem pro omezení zátěže okolního území hlukem a emisemi z vyvolané dopravy. Preference využívání brownfields pro tyto účely souvisí s uplatňováním čl. (6) navrhovaných priorit územního plánování kraje, které transponují čl. (19) republikových priorit PÚR ČR. Vyloučení negativních vlivů na zdroje peloidů a přírodních minerálních vod Františkových Lázní při vymezování a využívání těchto ploch souvisí s prioritou ochrany vlastností a hodnot, které generují mezinárodní věhlas tzv. lázeňského trojúhelníku na území Karlovarského kraje.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry včetně rozvoje systémů integrované hromadné dopravy souvisí s vývojem hospodářské situace v území, kdy vznikající centra mikroregionálního, regionálního významu si kolem sebe vytvářejí přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí.

Je to způsobeno tím, že do těchto centrech se postupně koncentrují hospodářské aktivity a služby pro tato spádová území. Funkční systémy integrované hromadné dopravy představují velmi efektivní a v porovnání s individuální automobilovou dopravou environmentálně šetrný způsob obsluhy území s pozitivním dopadem na kvalitu života, soudržnost společenství obyvatel v území a mobilitu pracovních sil.

Požadavek na vytváření územních podmínek pro další rozvoj rekreační zóny Aš-Háj, jehož jádrem je stávající „městský“ areál se odvíjí od faktu, že svým dosavadním rozvojem získává stále více nadmístní (regionální) charakter, s přeshraniční působností v kooperaci s významnými saskými lázněmi Bad Elster a Bad Brambach. Vymezený prostor svojí nabídkou širokého spektra sportovně rekreačních aktivit s možností celoročního využití je žádoucím doplňkem vybavenosti v této části kraje.

S touto problematikou souvisí také navrhovaná podpora rozvoje systémů turistických a cykloturistických tras v regionálních a přeshraničních souvislostech, vycházející z rekreační a zejména turistické atraktivity území přírodních parků Smrčiny a Halštrov, obklopující urbanizovanou centrální část Ašského výběžku.

(7) ROS-N2 (Cheb) – Mariánské Lázně – (Planá / PK)

Tabulka 8: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N2

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
ROS-N2	9	20 577	112,9	103,4	-9,6	6,7	8 461
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Potenciál rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 je odvozen z vhodných územních podmínek, které vytváří sníženina Tachovské brázdy, s koncentrací sídel podél silnice I/21 při spolupůsobení rozvojové dynamiky centra osídlení Mariánské Lázně. Osa představuje jižní větev rozvojového pásu Aš – Cheb – Mariánské Lázně s návazností na dálnici D5 na území Plzeňského kraje (Planá). Přirozené centrum oblasti, město Mariánské Lázně, má silné prostorové vazby na Cheb i na Plzeňský kraj – je to dáno dostupností na silnici I. třídy I/21 s návazností na silnici R6 (28 km) v severním směru a na dálnici D5 jižně od města Planá v Plzeňském kraji (26 km).

Území je poměrně hustě osídleno a v období r. 2001 – 2011 vykazuje přírůstek počtu obyvatel zejména, přirozenou měnou. V tomto období žádná z obcí s výjimkou Lázní Kynžvart nezaznamenala pokles počtu obyvatel.

Obce spadající do rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 jsou dobře dopravně dostupné silnicí I. třídy I/21 z Chebska a Tachovska (Plzeňský kraj). ROS-N2 přímo navazuje na rozvojovou osu OR5 vymezenou ZÚR Plzeňského kraje.

Nejvýznamnější funkcí tohoto prostoru je lázeňství. Mariánské Lázně jsou po Karlových Varech druhé největší lázně v ČR a ještě společně s Františkovými Lázněmi součástí

tzv. „lázeňského trojúhelníku“. Druhým lázeňským místem v jsou Lázně Kynžvart v severní části tohoto území. Lázeňství společně s komplexem navazujících služeb představuje významný zdroj pracovních příležitostí v terciérním sektoru (Mariánské Lázně – 61 %, Valy – 56,9 %, Velká Hleďsebe – 56 %, Zádub-Závišín – 52 %, Lázně Kynžvart – 49,4 %, Drmoul – 48,4 %). Díky tomu vykazuje území rozvojové osy nejnižší míru nezaměstnanosti v rámci kraje (6,7 %). V žádné z obcí ROS-N2 nepřesahuje míra nezaměstnanosti celorepublikový průměr. Podíl průmyslu je v porovnání s lázeňstvím méně významný, koncentrace asi 15 malých provozoven je jen v Mariánských Lázních (zhruba 750 pracovních míst), další pracovní místa jsou v Lázních Kynžvart (asi 150 míst).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě předchozí rozvojové osy ROS-N1, s modifikací na základě poznatků z rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na:

- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s rozvojovými prostory na území kraje a ve směru na Plzeňský kraj,
- podporu obytné, pracovní a správní funkce města Mariánské Lázně jako silného mikroregionálního centra osídlení
- přednostní umísťování nových ekonomických aktivit do rozvojové plochy – průmyslová zóna Velká Hleďsebe – Klimentov.
- formulaci kritérií pro vymezování dalších ploch pro nové ekonomické aktivity
- rozvoj lázeňské funkce Mariánských Lázní a Lázní Kynžvart včetně její koordinace s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit.
- rozvoj rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přírodními spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy.
- rozvoj systémů turistických pěších a cyklistických tras nadregionálního a regionálního významu, včetně související podpůrné infrastruktury.
- ochranu jedinečných přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot CHKO Slavkovský les a jejich zakomponování do soustavy atraktivit rekreace a cestovního ruchu v kraji.

Pozice rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 v jihozápadní části Karlovarského kraje a reliéf jejího území předurčují rozvoji funkčních a prostorových vazeb zejména v severojižním směru ve vazbě na rozvojovou osu republikového významu OS7, resp. na její segmenty OS7-A a OS7-B a v mezikrajském měřítku ve směru na Planou v Plzeňském kraji. Ve směru východo-západním se uplatňují vazby na horské oblasti masivů Slavkovského lesa (specifická oblast SOB-N1) a v menší míře (s ohledem na nízkou hustotu osídlení) na prostor Českého lesa.

Vazba území na rozvojovou osu OS7 je realizována prostřednictvím silničního spojení oblasti komunikací I/21 Mariánské Lázně – MÚK 162 na silnici R6 mezi Chebem a Kynšperkem nad Ohří. Díky tomuto dopravnímu napojení je Cheb z Mariánských Lázní časově dostupný za 30 min. a Kynšperk nad Ohří z Mariánských Lázní za 25 min. Význam této trasy potvrzuje i vyjížďka do zaměstnání, když z Mariánských Lázní do Chebu dojíždí za zaměstnáním 13 % všech vyjíždějících.

Dopravní dostupnost do Plzeňského kraje je díky geografické blízkosti velmi dobrá – dojezd z Mariánských Lázní na MÚK 128 na dálnici D5 je zhruba 30 min., dojezd do 76 km vzdálené Plzně je díky dálnici D5 cca 55 min. To se projevuje také v dojíždě do zaměstnání do obcí Plzeňského kraje (Chodová Planá, Plzeň, Tachov a Planá) – 19 % všech vyjíždějících z Mariánských Lázní.

Silným mikroregionálním centrem celé jihozápadní části Karlovarského kraje je město Mariánské Lázně, především na základě své funkce sídelní (65 % všech obyvatel v oblasti), pracovní (86 % všech obsazených pracovních míst v oblasti) a administrativně správní (statut ORP) pro jejichž další rozvoj požaduje A-ZÚR KK vytvářet nezbytné územní podmínky.

Vydané ZÚR KK (2010) vymezily v rámci tohoto území rozvojovou plochu nadmístního významu Velká Hleďsebe – Klimentov v prostoru bývalých kasáren (brownfields), se zajištěním všech nezbytných územně-technických podmínek. A-ZÚR KK z tohoto důvodu uplatňuje požadavek na přednostní umisťování nových ekonomických aktivit do této průmyslové zóny. Kritéria navržená pro vymezování dalších rozvojových ploch nadmístního významu reflektují vedle vazeb na spádová centra osídlení, především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury a preferenci využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields) jsou identická jako případy rozvojových os komentovaných výše. Stejně jsou tedy i odůvodnění jejich uplatňování.

Lázně Kynžvart jsou nejvýznamnějším lázeňským zařízením v ČR pro děti s onemocněním dýchacího ústrojí, Mariánské Lázně byly původně zaměřeny na nemoci močových cest a obezitu. V posledních letech jednotlivá lázeňská místa ustupují od úzké specializace a rozšiřují spektrum léčebných indikací⁶⁷. Lázeňská místa Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart, představují území s nejvyšším počtem výskytu přírodních léčivých zdrojů (42). Rozvoj lázeňství v koordinaci s rozvojem ostatních forem rekreace a cestovního ruchu je jednou z příležitostí pro hospodářský rozvoj nejen ROS-N2, ale také širšího okolí, zejména pak přilehlé části specifické oblasti SOB-N1.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry včetně rozvoje systémů integrované hromadné dopravy souvisí s vývojem hospodářské situace v území, kdy vznikající centra mikroregionálního, regionálního významu si kolem sebe vytvářejí přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí. Je to způsobeno tím, že do těchto center se postupně koncentrují hospodářské aktivity a služby pro tato spádová území. Funkční systémy integrované hromadné dopravy představují velmi efektivní a v porovnání s individuální automobilovou dopravou environmentálně šetrný způsob obsluhy území s pozitivním dopadem na kvalitu života, soudržnost společenství obyvatel v území a mobilitu pracovních sil.

V případě této rozvojové osy přesahuje význam dopravní obsluhy okolního území i do sousední specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les. Silnice II. třídy (II/230, II/198, II/211, II/212) zajišťují prostorové vazby centrálních partií této specifické oblasti na silnici I/21, tvořící dopravní osu rozvojové osy ROS-N2. Požadavek rozvoje a zkvalitňování dopravní dostupnosti a obsluhy obcí ve spádovém území přirozených center osídlení se v tomto případě formulován také jako jeden z významných předpokladů zajištění stability osídlení v periferních a hospodářsky slabých oblastech.

Dalším impulsem pro rozvoj této specifické oblasti, jehož základem může být potenciál této rozvojové osy, je podpora rozvoje rekreačního zázemí v sídlech sousedících nebo navazujících na okrajové části CHKO Slavkovský les. Vzhledem k uspokojivé hustotě silniční sítě je tento rozvoj navrhován prakticky pro všechny obce v západním a jižním okolí CHKO. Podpůrným opatřením pro tuto oblast je také rozvoj systému pěších a cyklistických tras včetně související infrastruktury (občerstvení, útulny, odpočívky), přičemž sídla na území ROS-N2, uvedená ve výrokové části návrh A-ZÚR KK mají velmi dobré předpoklady plnit funkci nástupních center. Tyto trasy je žádoucí vymezovat ve vazbě na dosud málo využívané přírodní a kulturně historické atraktivity v centrálních partiích Slavkovského lesa. Jejich šetrné využívání v rámci cestovního ruchu může přispět ke zvýšení návštěvnosti a částečnému hospodářskému oživení tohoto území

⁶⁷ Díl ÚAP KK 2013, Podklady pro RURÚ.

**(8) ROS–N3 (Ostrov) – Jáchymov – (Oberwiesenthal / SRN)
– Pernink – (Johanngeorgenstadt / SRN)**

Tabulka 9: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N3

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
ROS-N3	7	7 099	40,8	110,6	-6,9	11,6	2 191
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Na území obcí Abertamy, Boží Dar, Horní Blatná, Jáchymov, Merklín, Pernink a Potůčky vymezuje A-ZÚR KK rozvojovou osu nadmístního významu v překryvu s východní částí specifické oblasti republikového významu SOB6 Krušné hory. Rozvojová osa je vymezena v návaznosti na silnice I/25 (Ostrov –) Jáchymov – Boží Dar (s pokračováním na Oberwiesenthal na Německém území) a silnice II/221 (Ostrov -) Merklín – Pernink – Potůčky (-Johanngeorgenstadt při spolupůsobení rozvojové dynamiky Jáchymova jako nejvýznamnějšího sídelního centra v tomto území).

Vymezovaná osa disponuje významným potenciálem v oblasti turistiky, rekreace a cestovního ruchu při dobré dopravní dostupnosti jednak z hustě osídlených centrálních částí Karlovarského kraje, ale prostřednictvím silnic II/219 a 223 také od východu z území Ústeckého kraje. Tyto skutečnosti mají pozitivní odraz hodnotách ekonomických charakteristik obcí této rozvojové osy. K rekreaci slouží významná lyžařská střediska Boží Dar (obec Boží Dar) a Klínovec (obec Jáchymov). Charakteristickým znakem tohoto území je vysoká koncentrace rekreačních objektů. S výjimkou Jáchymova nejsou ostatní obce významné svoji sídlení ani pracovní funkcí. Významná je však jejich funkce rekreačních středisek, což dokládá i podíl rekreačních objektů na všech obydlených domech v případě Perninku (18,5 %), Božího Daru (13,3 %) a Horní Blatné (11,6 %).

Do obcí ROS-N3 je dobrá dopravní dostupnost z vyšší nadřazené silniční sítě. Silnice I. třídy I/25 tvoří v obci Boží Dar významné napojení na sousední německé Sasko. Vzájemná propojenost se Saskem je dána prostorovou blízkostí této oblasti. V případě obce Potůčky, je zástavba kontinuálně propojena s německým městem Johanngeorgenstadt. Německé město Oberwiesenthal je z obce Boží Dar silnicí I. třídy I/25 dostupné za 7 minut.

V ROS–N3 byl mezi lety 2001 a 2011 zaznamenán nárůst počtu obyvatel, který je nejvýraznější u obcí Potůčky (34 %), Jáchymov (20 %), Boží Dar (15 %) a Horní Blatná (12 %). V případě obcí Potůčky, Horní Blatná a Boží Dar je to dáno kladným migračním saldem, které je nadprůměrné v kontextu celého Karlovarského kraje. Nárůst počtu obyvatel je zapříčiněn procesem suburbanizace z měst Karlovy Vary, Nejdek a Ostrov.

Rozvojová oblast nadmístního významu je charakteristická vysokou mírou podnikatelské aktivity, vysokým podílem zaměstnaných ve službách. Je to způsobeno tím, že se jedná o rekreačně atraktivní území překrývající se specifickou oblastí republikového významu SOB6 Krušné hory.

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb na okolní rozvojová území včetně přeshraničních vazeb na území Německa
- podporu obytné, pracovní a správní funkce města Jáchymov jako přirozeného centra osídlení a podpora rozvoje jeho lázeňské funkce v koordinaci s rozvojem navazujících sportovně rekreačních aktivit
- sportovně rekreační aktivity a související vybavenost, nadmístního významu včetně nezbytné infrastruktury zejména v oblasti Jáchymov - Boží Dar-Klínovec a Plešivec (Pernink, Abertamy a Merklín),
- vytváření územních podmínek pro rozvoj cestovního ruchu a rekreace s vazbou na blízká centra osídlení na německé straně (Oberwiesenthal, Johanngeorgenstadt).
- vytváření územních podmínek pro zkvalitnění dopravního propojení a obsluhy hlavních rekreačních středisek, včetně dopravní dostupnosti příhraničního území v sousedství SRN.
- rozvoj systémů turistických pěších a cyklistických tras nadregionálního a regionálního významu, včetně související podpůrné infrastruktury.

Rozvoj a zkvalitnění funkčních a prostorových vazeb rozvojové osy nadmístního významu ROS-N3 je předurčen lokalizací v rámci Karlovarského kraje a fyzicko-geografickými podmínkami daného území. Vzhledem k dobré dopravní dostupnosti je osa ROS-N3 intenzivně provázána s východní částí rozvojové oblasti OB12, pro kterou obce v ROS-N3 tvoří rekreační zázemí. Pro rozvoj přeshraničních vazeb na přilehlá území Německa hovoří existující silniční a v případě směru Pernink – Potůčky – Johanngeorgenstadt také existence železničního propojení a prostorová návaznost zástavby v místě státní hranice.

Největším centrem osídlení v rámci této rozvojové osy je město Jáchymov. K 31. 12. 2012 zde žilo 2 902 obyvatel. Význam Jáchymova umocňuje jeho lázeňská funkce která je zdrojem pracovních příležitostí pro obyvatele okolních obcí. Koexistence lázeňství a funkce Jáchymova jako nástupního rekreačního střediska do vrcholových partií Krušných hor v prostoru Božího Daru a Klínovce vytváří velmi dobré předpoklady pro vzájemnou koordinaci a významné rozšíření spektra nabízených služeb lázeňským hostům i ostatním návštěvníkům. Z tohoto důvodu je požadavek podpory dalšího rozvoje těchto funkcí klíčový pro rozvoj celého území vymezené rozvojové osy.

V náhorních oblastech sleduje návrh A-ZÚR rozvojové záměry na rozšíření sportovně rekreačních areálů v prostoru Božího Daru a Klínovce a v prostoru Plešivce (na území Merklína, Abertam a Perninku). S ohledem na mimořádné přírodní hodnoty v těchto územích je limitující podmínkou realizace těchto záměrů minimalizace vlivů na zájmy chráněné zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Pro efektivní využití potenciálu navrhovaných areálů formuluje návrh A-ZÚR KK požadavky na vytváření územních podmínek pro rozvoj cestovního ruchu a rekreace ve vazbě na blízká výše uvedená rekreační střediska na německé straně státní hranice, včetně podmínek pro zkvalitnění vzájemného dopravního propojení a obsluhy příhraničního území.

Podpora rozvoje systémů turistických pěších a cyklistických tras nadregionálního a regionálního významu, včetně související podpůrné infrastruktury vychází z celkové atraktivity tohoto území a jeho vhodné geografické polohy s vysokou četností přeshraničních vazeb. Cílem tohoto požadavku je posílení možností celoročního využívání tohoto území s preferencí „měkkých“ forem turistického ruchu s ohledem na vysoké přírodní a krajinné hodnoty tohoto území.

9.C. SPECIFICKÉ OBLASTI

3. *Vypouští se původní znění kapitoly „c. Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v politice územního rozvoje a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

Specifické oblasti jsou vymezovány v území, ve kterých se v porovnání s ostatním územím dlouhodobě projevují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území (tj. problémy se zajištěním vyváženého vztahu příznivého životního prostředí, hospodářského rozvoje a soudržnosti společenství obyvatel území). Jedná se o území se specifickými hodnotami anebo se specifickými problémy.

A–ZÚR KK upřesňuje vymezení specifické oblasti republikového významu Krušné hory, která byla v rámci schválené Aktualizace č. 1 PÚR ČR rozšířena na celou oblast masivu Krušných hor na území KK. Důvodem zásadního přepracování části týkající se vymezení specifických oblastí nadmístního významu byla skutečnost, že specifické oblasti vymezené v rámci vydaných ZÚR KK nebyly svým pojetím a způsobem vymezení konformní s ust. čl. (65) PÚR ČR.

Vymezení specifické oblasti republikového a specifických oblastí nadmístního významu bylo provedeno stejným metodickým postupem, jaký byl použit při vymezování rozvojových oblastí a rozvojových os (viz kap. 9.B. tohoto Odůvodnění). Také hlavními zdroji dále prezentovaných dat jsou údaje ČSÚ a ÚAP KK 2013. Základní charakteristiky vymezených specifických oblastí jsou uvedeny v tabulce níže.

Základní charakteristiky specifických oblastí na území Karlovarského kraje

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
SOB6	23	33 439	54,0	101,4	-6,7	11,9	10 252
SOB-N1	13	12 853	32,5	97,1	-38,4	11,9	3 682
SOB-N2	9	7 378	23,2	97,7	-49,3	16,3	4 018
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

9.C.1. Specifické oblasti republikového významu

(1) SOB6 Krušné hory

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB6

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
SOB6	23	33 439	54,0	101,4	-6,7	11,9	10 252
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Specifická oblast republikového významu SOB6 je v návrhu A-ZÚR KK vymezena v návaznosti na schválenou Aktualizaci č. 1 PÚR ČR, která rozšiřuje tuto specifickou oblast i na karlovarskou část masivu Krušných hor⁶⁸.

Hlavními centry osídlení jsou této oblasti jsou Nejdek (cca 8 337 obyv.) a Kraslice (cca 7 053 obyv.), která jsou v sídelní struktuře kraje řazena mezi slabší mikroregionální centra. Obě města zároveň plní významnou pracovní funkci v rámci celé oblasti. Z obcí spadajících do SOB6 dojíždí do Kraslic dojíždí 74 % a do Nejdku 27 % ze všech dojíždějících za zaměstnáním. Tato dvě centra mají v rámci karlovarské části SOB6 zásadní význam pro zajištění sídelní, pracovní a obslužné funkce. Tento jejich význam je dán řídkým osídlením prakticky celého území SOB6, přičemž řada sídel vykazuje nepříznivou věkovou strukturu obyvatelstva. Přes tuto skutečnost je většina obcí v této oblasti z hlediska vývoje počtu obyvatel zisková. Ztráty i zisky počtu obyvatel v této oblasti jsou způsobeny zejména migrací.

Mezi další větší sídla dle počtu obyvatel patří Rotava (3 263 obyvatel) a Jáchymov (2 902 obyvatel). V těchto 4 obcích (z celkového počtu 23 obcí) žije 64 % obyvatel celé specifické oblasti. Až na Jáchymov se jedná o sídla populačně ztrátová zejména a z důvodu záporného salda migrace.

Míra nezaměstnanosti v obcích SOB6 činí 11,9 %, což je hodnota převyšující krajský i celorepublikový průměr. Nejvyšší nezaměstnanost je v obcích Oloví (21 %), Bublava (20,3 %), Přebuz (19,4 %), Rotava (18,5 %), Tatrovice (16,4 %) a Abertamy (15,1 %). V dalších 15 obcích se míra nezaměstnanosti pohybuje v rozmezí 8-15 % a pod celorepublikový průměr klesá pouze v případě obcí Pernink (7,8 %) a Potůčky (7,6 %).

V oblasti je, s výjimkou obcí spadajících do rozvojové oblasti nadmístního významu ROS-N3, nízký podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným (méně než 30%). Vyšší podíl naopak vykazují obce zařazené do překryvné rozvojové osy ROS-N3, kde se podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným pohybuje v rozmezí 37,4 – 56,5 %. Zejména s přihlédnutím k této části území vykazuje SOB6 jako celek⁶⁹ relativně

⁶⁸ Viz čl. (74).

⁶⁹ Vztaheno pouze k území karlovarského kraje.

vysoký počet obsazených pracovních míst na 1 000 obyvatel (307), což je dáno vysokým rekreačním potenciálem území.

SOB6 je významnou oblastí vyhledávanou k rekreačním účelům. Horský charakter zajišťuje prostředí pro rodinnou a individuální rekreaci. Podíl budov určených k rekreaci na celkovém počtu obydlených budov, je nejvýraznější u obcí Přebuz (23,9 %), Bublava (23 %), Nové Hamry (19,7 %), Pernink (18,5 %), Vysoká Pec (16,8 %), Šindelová (15,8 %), Stříbrná (15,2 %), Boží Dar (13,3 %), Jindřichovice (11,8 %) a Horní Blatná (11,6 %).

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území jsou v tomto článku formulovány pro celou část SOB6 na území KK společně. V rámci překryvné rozvojové osy ROS–N3 (viz čl. (8). kap. B.II.) jsou požadavky a podmínky formulovány ve větší podrobnosti s ohledem na její charakteristiky, hodnoty a limity, přičemž v rozsahu překryvného území platí požadavky a podmínky formulované v rámci tohoto článku a článku (8) společně. Základem pro jejich formulaci jsou i v tomto případě témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňovat funkční a prostorové vazby na přilehlé části OB12 a OS7-B,
- posilování přeshraničních vazeb v prostoru Kraslice - Klingenthal ve směrech na Oberwiesenthal a Johannegeorgenstadt (vše SRN),
- posílení stability osídlení spádových center osídlení (Kraslice, Nejdek, Rotava a Jáchymov), podporou jejich obytné a pracovní funkce, rozvojem občanské vybavenosti a zkvalitňováním dopravní a technické infrastruktury,
- zkvalitňování dopravní dostupnosti přirozených spádových center s funkcí obsluhy území komerční i nekomerční občanskou vybaveností,
- rozvoj sportovně rekreačních aktivit a související vybavenosti nadmístního významu v oblasti Kraslicka (Bublava, Kraslice, Stříbrná) a Nejdecka (Nové Hamry, Vysoká Pec),
- podpora rozvoje systémů turistických pěších a cyklistických tras mezinárodního, nadregionálního a regionálního významu,
- ochranu kvality krajinného prostředí a využívání přírodních a krajinných hodnot jako atraktivit v oblasti rekreace a cestovního ruchu,
- zajištění odpovídající stupeň protipovodňové ochrany území (Kraslice a Oloví, Luby, Skalná).

Geografická poloha specifické oblasti SOB6 Krušné hory předurčuje oblast k rozvoji do několika směrů. Jedná se o návaznost na centrální oblast Karlovarského kraje – rozvíjí oblast republikového významu OB12, pro kterou představuje toto území nejbližší rekreační oblast. Pro funkční vazby na segment OS7-C neexistují v tomto území reálné předpoklady. V rámci silniční sítě neexistuje funkční propojení v rámci území kraje. Také k posílení vazeb západní části SOB6 na segment rozvojové osy nadmístního významu OS7-B nejsou aktuálně dobré předpoklady. Vzhledem k velmi krátké společné hranici (mezi katastry obce Krajková a města Habartov) je dopravní dostupnost realizovaná pouze na úrovni silnic III. třídy. Vedle toho sídla v přilehlé části OSB7-B velmi silně spádují k centrální části kraje do rozvojové oblasti OB12. Pro některé obce SOB6 se však jejich přirozené spádové centrum nachází mimo samotnou oblast SOB6, konkrétně Sokolov - pro obce Krajková, Oloví, Chodov – pro obec Jindřichovice, Cheb - pro obec Luby a Ostrov - pro město Jáchymov.

S ohledem na socioekonomické charakteristiky většiny měst a obcí v této specifické oblasti navrhuje A–ZÚR KK vytvářet územních podmínek pro posílení stability těchto lokálních center, tj. zejména k podpoře jejich sídelní i pracovní funkce, rozvoje komerční i nekomerční občanské vybavenosti a zkvalitňování jejich dopravní dostupnosti.

Rozvojový potenciál spočívá také v posilování vazeb s dobře dopravně dostupnou příhraniční oblastí SRN ve směrech na Oberwiesenthal (I/25), Johanngeorgenstadt (II/221) a Klingenthal (II/210). Německá část Krušných hor je v rámci Svobodného státu Sasko také významnou rekreační oblastí. Z navrhovaného rozvoje sportovně rekreačních areálů v oblasti Kraslicka (Bublava, Kraslice, Stříbrná) a Nejdecka (Nové Hamry, Vysoká Pec) tak v případě zintenzivnění vzájemných vazeb mohou profitovat sídla na obou stranách státní hranice.

S rozvojem rekreačního využití vrcholových partií Krušných hor v regionálních a přeshraničních vazbách souvisí i požadavek rozvoje systémů turistických tras pro pěší turistiku a cykloturistiku, resp. tras pro běžecké lyžování. V této souvislosti návrh A.-ZÚR KK vymezuje koridor tzv. Krušnohorské lyžařské magistrály za účelem území stabilizace její trasy.

Potřeba zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel v tomto území byla Plánem oblasti povodí Ohře vyhodnocena v případě Kraslic, Oloví a Lubů. V rámci kapitoly H. je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí.

9.C.2. Specifické oblasti nadmístního významu

(2) SOB–N1 Slavkovský les

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB-N1

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
SOB-N1	13	12 853	32,5	97,1	-38,4	11,9	3 682
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Tato specifická oblast zahrnuje severní a západní část masivu Slavkovského lesa s přesahem do jeho jižního a východního podhůří. Specifická oblast SOB–N1 územně navazuje na specifickou oblast nadmístního významu SON4 vymezenou v rámci ZÚR Plzeňského kraje.

Z hlediska počtu obyvatel jsou nejvýznamnějšími obcemi specifické oblasti města Horní Slavkov (5 649 obyvatel) a Teplá (3 052 obyvatel⁷⁰). Obě města tvoří lokálně významná centra osídlení oblasti SOB–N1. V těchto 2 městech (z celkového počtu 13 obcí) žije 68 % obyvatel celé specifické oblasti. V území je velmi nízká hustota osídlení (v případě obcí Prameny, Ovesné Kladruby a Nová Ves se jedná o jednotky obyvatel na km²). Ve většině obcí této oblasti mezi lety 2001 a 2011 klesl počet obyvatel, nejvíce v obci Rovná (-20 %), v případě ostatních obcí byl úbytek do 10 %. Všechny obce ztrácející obyvatelstvo vykazují záporné hodnoty migračního salda. V oblasti je nadprůměrná míra nezaměstnanosti – hod-

⁷⁰ Počet obyvatel aktuální k 31. 12. 2012.

nota 11,9 % přesahuje celorepublikovou (8,5 %) i celokrajskou (10,4 %) hodnotou. Ve čtyřech obcích je míra nezaměstnanosti vyšší než 15 %, nejhorší situace je v obci Rovná (16,9 %).

S výjimkou obce Krásno je pro ostatní obce typická podprůměrná intenzita bytové výstavby. V některých obcích je významný podíl bytů neobydlených z jiných důvodů než je určení k rekreaci – v případě obcí Chodov, Vlkovice, Prameny a Mnichov se jedná o 25-40 % všech bytů.

SOB-N1 představuje hospodářsky velmi slabou část Karlovarského kraje, která je z hlediska pracovních příležitostí závislá na sídelních centrech v sousedních částech kraje (Mariánské Lázně, Karlovy Vary, Sokolov). Většina obcí vykazuje průměrnou až podprůměrnou míru podnikatelské aktivity, nízký je také podíl ekonomicky aktivních zaměstnaných ve službách (v obcích Otročín, Nová Ves a Vlkovice je tento podíl nižší než 25 %).

V protikladu s nepříznivými demografickými a socioekonomickými charakteristikami je tato oblast jednou z přírodně a kulturně–historicky nejhodnotnějších částí Karlovarského kraje, což potvrzuje i statut CHKO. Popis těchto hodnot je obsahem kap. 9.E a 9. F tohoto svazku.

Požadavky na využití území, podmínky a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňovat funkční a prostorové vazby na přilehlé části OB12, OS7-B, ROS-N2 a na přilehlou část území Plzeňského kraje,
- posílení stability osídlení spádových center osídlení (Horní Slavkov, Teplá), včetně podpory jejich obytné a pracovní funkce, rozvojem občanské vybavenosti, včetně a zkvalitňováním dopravní a technické infrastruktury,
- rozvoj rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- podporu využívání zdrojů přírodních minerálních vod (Mnichov, Prameny, Nová Ves),
- rozvoj systémů turistických pěších a cyklistických tras mezinárodního, nadregionálního a regionálního významu,
- ochranu jedinečných přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot CHKO Slavkovský les a jejich zakomponování do soustavy atraktivit rekreace a cestovního ruchu v kraji.

V případě specifických oblastí je nutné rozvíjet funkční a prostorové vazby zejména s přilehlými částmi rozvojových oblastí a os, které mohou být zdrojem rozvojových impulsů s přesahem do území specifické oblasti. Pro SOB-N1 Slavkovský les je klíčová návaznost na centrální část kraje. Na úrovni oblastí a os republikového významu se jedná rozvojovou oblast OB12, segment rozvojové osy OS7-B. V kategorii nadmístních rozvojových oblastí a os existují poměrně těsné vazby na ROS-N2. Mezikrajské vazby na Plzeňský kraj prostřednictvím silnice I/20 přes Toužim jsou perspektivní spíše výhledově, v případě přeložky silnice I/20 do nové stopy s novou vazbou na rychlostní silnici R6.

Ve vztahu k rozvojové oblasti republikového významu OB12 je klíčové dopravní napojení prostřednictvím silnice I/20 která prochází východní částí specifické oblasti (dojezdový čas Toužim – Karlovy Vary 33 min.). Dopravní návaznost na rozvojovou osu OS7-B není ideální. Je realizována silnicemi II. a III. třídy v relaci Prameny – Rovná – Březová. Rozvojová oblast ROS-N2 přímo sousedí se specifickou oblastí SOB-N1 Slavkovský les. Silnice II. třídy (II/230, II/198, II/210, II/212) zajišťují relativně dobrou dopravní dostupnost z centrální části SOB-N1 (Nová Ves – Mariánské Lázně cca 25 min, Lázně Kynžvart do 17 min.).

S ohledem na výše uvedené nepříznivé demografické a socioekonomické charakteristiky celé oblasti je požadavek A-ZÚR KK na vytváření územních podmínek pro posílení sídelní stability zejména v případě Horního Slavkova a Teplé center podporou jejich obytné, pracovní a rekreační funkce včetně zkvalitňování jejich dopravní dostupnosti zcela zásadní. V případě ostatních obcí především v centrální části Slavkovského lesa je třeba udržení trvalého osídlení považovat za rozhodující podmínku udržení současného charakteru kulturní krajiny.

Požadavek na rozvoj rekreačního zázemí v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les vztahují A-ZÚR KK k obcím na východním okraji CHKO (Krásné Údolí, Otročín a Teplá), které vykazují určitý potenciál nezbytný pro funkci nástupních center. S tím může korespondovat i podpora rozvoje systému pěších a cyklistických tras včetně související infrastruktury (občerstvení, odpočívky, útulny), přičemž sídla zmíněná výše mají velmi dobré předpoklady plnit funkci nástupních center. Tyto trasy je žádoucí vymezovat ve vazbě dosud málo využívané přírodní a kulturně historické atraktivity v centrálních partiích Slavkovského lesa. Jejich šetrné využívání v rámci cestovního ruchu může přispět ke zvýšení návštěvnosti a částečnému hospodářskému oživení tohoto území.

Do území této specifické oblasti zasahuje východní okraj mariánskolázeňské zřídelské struktury. Jejím projevem jsou vývěry přírodních minerálních vod na území obcí Prameny, Nová Ves, Mnichov a Teplá, které byly v období před r. 1945 často stáčený. S ohledem na tyto historické zkušenosti návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na podporu jejich opětovného využívání jako jednu z možných atraktivit cestovního ruchu tohoto území.

Rozvojový potenciál této oblasti identifikují ZÚR KK v mimořádných přírodních a kulturně historických hodnotách tohoto území. Jejich rozsáhlejší začlenění a využívání v rámci atraktivit cestovního ruchu Karlovarského kraje může přispět ke zvýšení návštěvnosti území a v konečném efektu také zvýšení dynamiky rozvoje souvisejících zařízení a služeb a s tím spojených pracovních příležitostí.

(3) SOB-N2 Bochov – Žlutice

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB-N2

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31. 12. 2012	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2001-2011 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2001-2011	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2011 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2012
SOB-N2	9	7 378	23,2	97,7	-49,3	16,3	4 018
KK celkem	132	301 726	91,0	101,9	3,5	10,4	115 417
ČR celkem	6 253	10 516 125	133,0	102,0	32,5	8,5	4 634 475

1) r. 2001 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Specifická oblast nadmístního významu SOB-N2 je vymezena v periferní poloze jihovýchodní části kraje, v zemědělské oblasti s převahou malých sídel. Na severní straně je tato oblast omezena existencí vojenského újezdu Hradiště, což lze považovat za jeden z významných limitů rozvoje tohoto prostoru.

Přirozenými spádovými centry specifické oblasti SOB-N2 jsou města Bochov (2 034 obyv.) a Žlutice (2 521 obyv.), která plní funkci lokálních center v rámci sídelní struktury.

ry KK. Celkově se jedná o velmi řídko osídlenou oblast – hustota osídlení je zhruba čtvrtinová v porovnání s průměrem kraje. Ačkoliv rozlohou zaujímá tato specifická oblast cca 10 % území kraje, žije zde pouze cca 2,6 % obyvatel. Celá oblast v období mezi SLDB 2001 a SLDB 2011 ztratila cca 2 % obyvatel, přičemž v některých obcích specifické oblasti je i více než pětina bytového fondu neobydlená z jiného důvodu než je účel rekreace. Jedná se o zejména o obec Stružná (téměř 44 %), dále obce Valeč (cca 38 %), Čichalov (30 %), Štědrá (25 %), Chyšná (21 %) a Vrbice (20 %). Ve všech obcích je nulová nebo podprůměrná (vůči krajským hodnotám) intenzita bytové výstavby.

Oblast je rovněž ekonomicky velmi slabá – je to nejslabší část Karlovarského kraje. V SOB-N2 je míra nezaměstnanosti (16,3 %) významně nad republikovou hodnotou (8,5 %) i krajskou hodnotou (10,4 %). Nepříznivě o ekonomické situaci ve sledovaném území vypovídá také počet pracovních míst na 100 ekonomicky aktivních (Žlutice – 12 pracovních míst, Bochoř 46). Nejhorší situace je v obcích Štědrá (9,1) a Vrbice (9,5).

Dopravní osu tvoří silnice I. třídy I/6 zajišťující propojení s krajským městem a s přilehlými oblastmi sousedních krajů; v širších vazbách až s metropolitní rozvojovou oblastí OB1 Praha. Vydané ZÚR KK zároveň vymezují koridor pro výstavbu rychlostní silnice R6, který generálně sleduje osu stávající silnice I. třídy.

Oblast je součástí spádového území krajského města, které vedle pracovních příležitostí plní obslužnou funkci zejména z hlediska vyšší občanské vybavenosti. Časová dostupnost Karlových Varů z těchto obcí je cca 30 - 35 minut. Nejvýznamnější dojížděkové proudy směřují do Karlových Varů z obcí Stružná (60 % všech vyjíždějících za prací a vzděláním), Bochoř (53 %), Verušičky (30 %) a Žlutice (24 %). Pro obce na východním okraji územního obvodu kraje jsou významným cílem dojížděky za prací, službami a školou centra v přilehlých částech zejména Ústeckého kraje (Lubenec, Podbořany).

Specifická oblast nadmístního významu SOB-N2 územně navazuje na specifickou oblast republikového významu SOB3 vymezenou platnými ZÚR PK ve znění aktualizace č. 1. V republikovém kontextu je toto území součástí rozsáhlejší oblasti tzv. „vnitřní periferie“, mezi rozvojovými oblastmi OB1 (Praha), OB5 (Plzeň), OB6 (Ústí n.L.) a OB12 (Karlovy Vary) zasahující kromě Karlovarského a Plzeňského kraje také do přilehlých částí krajů Ústeckého a Středočeského.

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2013 se zaměřením na :

- vytvoření územních podmínek pro realizaci rychlostní silnice R6,
- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s rozvojovou oblastí republikového významu OB12, mezikrajských vazeb na přilehlé části sousedních krajů, ÚK, PK) a s okrajovou částí VÚ Hradiště,
- posílení stability spádových center osídlení (Bochoř a Žlutice), zejména jejich obytné a pracovní funkce,
- přednostní umísťování nových ekonomických aktivit do rozvojových ploch Hospodářský park Bochoř a Průmyslová zóna Žlutice–Knínice,
- vytváření územních podmínek pro vymezení dalších rozvojových ploch, přednostně s vazbou na sídla v okolí rychlostní silnice R6,
- vytváření územních podmínek pro zkvalitnění dopravního propojení a obsluhy sídel,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí CHKO Slavkovský les, zejména v sídlech sousedících s jeho hranicí (Bochoř),
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit (agroturistika, pěší turistika, cykloturistika včetně související podpůrné infrastruktury) v obcích po obvodu VÚ Hradiště

a v obcích s vazbou na údolí Střely, prostor vrchu Vladař a na rekreačně atraktivní území Plzeňského kraje,

- využívání přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot jako atraktivit v oblasti rekreace a cestovního ruchu.

Kvalitní dopravní napojení kraje v relaci Praha – Karlovy Vary – Cheb - státní hranice ČR / SRN rychlostní silnicí R6 lze považovat za stěžejní předpoklad rozvoje celého území Karlovarského kraje v mezinárodních a republikových souvislostech. Ačkoliv území této specifické oblasti bude především plnit roli dopravní osy, lze předpokládat, že realizace R6 bude představovat rozvojový impuls také pro tuto specifickou oblast, resp. pro její část s přímou vazbou na tento páteřní dopravní tah z důvodu zvýšení polohového potenciálu. Po dokončení uceleného tahu se časová dostupnost Karlových Varů z Prahy zkrátí z dosavadních cca 2 ½ hod. cca na 1 ¾ hod.

S ohledem na řídké a populačně slabé osídlení tohoto území však předpokládáme, že hlavní proud rozvojových aktivit bude směřovat do centrálních částí kraje (rozvojová oblast OB12, příp. segmenty rozvojové osy OS7-A a OS7-B). Určitý přínos pro tuto specifickou oblast lze spatřovat v posílení vazeb na přilehlé části Ústeckého, Plzeňského a Středočeského kraje. Významnější posílení vazeb na území PK s pozitivním dopadem na území SOB-N2 lze očekávat až v souvislosti přeložením silnice I/20 do nové stopy Žalmanov (R6) - Toužim.

Na udržení resp. posílení sídelní a zejména pracovní funkce spádových center osídlení (Bochova a Žlutice) do značné míry závisí rozvojový potenciál celé specifické oblasti. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK formulují požadavek na vytváření územních podmínek pro stabilizaci těchto sídelních center.

Požadavek na přednostní umístování nových ekonomických aktivit nadmístního významu do vymezených rozvojových ploch Hospodářský park Bochova a Průmyslová Žlutice – Kninice vyplývá z úvahy projektanta o účelnosti lokalizace těchto aktivit do územně stabilizovaných ploch s dobrými podmínkami napojení na dopravní a technickou infrastrukturu.

Kritéria a podmínky pro umístování dalších rozvojových ploch v rámci této oblasti redukuje A-ZÚR KK na preferenci sídel se zajištěnou vazbou na rychlostní silnici R6. Důvodem tohoto zjednodušení je zejména slabá struktura osídlení bez významnějšího sídelního centra a s ohledem na dosavadní převážně zemědělský charakter území také omezený výskyt brownfields, které by svým rozsahem vyhovovali pro umístění rozvojové plochy nadmístního významu. Vazba na republikově významný dopravní tah je proto pro tento typ funkčních ploch jediným relevantním kritériem. Hlavním důvodem pro vymezování dalších rozvojových ploch, je výše nastíněná nepříznivá hospodářská situace tohoto území.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry je jednou ze základních podmínek stability sídelní struktury. Důvody pro uplatnění tohoto požadavku v návrhu A-ZÚR KK jsou identické jako u ostatních návrhů tohoto typu v jiných oblastech kraje.

Podpora rozvoje rekreační funkce obcí v okrajových částech CHKO Slavkovský les a v obcích v blízkosti její hranice je odvozena z úvahy, že tyto obce díky svojí poloze mají potenciál plnit funkci lokálních nástupních center do území CHKO s adekvátním rozsahem vybavenosti a služeb zejména v rámci systémů turistických a cykloturistických tras. Za sídlo se zvýšenými předpoklady pro tento způsob rozvoje lze považovat Bochova s ohledem na funkci lokálního centra osídlení pozici osídlení a polohový potenciál na republikově významném páteřním dopravním tahu.

Možnost obdobného rozvoje identifikují ZÚR také v obcích po obvodu VÚ Hradiště ve vazbě na připravované změny v jeho vymezení a administrativně správním uspořádání sousedních obcí a dále ve vazbě na krajinářsky a turisticky atraktivní údolí Střely s pokračováním na území Plzeňského kraje (Rabštejn n. Střelou, Plasy, Manětín.

Obdobně jako ve specifické oblasti SOB–N1 navrhuje ZÚR KK využít rozvojový potenciál přírodních a kulturně historických hodnot tohoto území a jejich začleněním do systému atraktivit cestovního ruchu Karlovarského kraje může přispět ke zvýšení návštěvnosti území a v konečném efektu také zvýšení dynamiky rozvoje souvisejících zařízení a služeb a s tím spojených pracovních příležitostí.

9.D. VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, ÚSES A ÚZEMNÍCH REZERV

Obsahem této kapitoly je odůvodnění změn ve vymezení ploch a koridorů vymezených v rámci ZÚR, vydaných Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZZK 223/09/10 ze dne 16.09. 2010⁷¹ a dále vymezení nových ploch a koridorů, uvedených v kapitole D. výrokové části a zobrazených ve výkresu A.2 Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy A-ZÚR KK. Zákonné zmocnění pro jejich vymezení v rámci zásad územního rozvoje, resp. v návrhu jejich aktualizace, je odvozeno z ust. § 36 odst. 1 s využitím ust. § 42 odst. 4 stavebního zákona v platném znění.

4. *Nahrazení původního nadpisu kapitoly D. novým zněním.*

Úprava má technický charakter. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novely předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení s tím, že obsah kapitoly zůstává zcela v souladu s aktuálně platným zněním vyhlášky č. 500/2006 Sb.

5. *Společné úpravy v rámci kapitoly D. Změna číselného značení podkapitol a jejich dílčích oddílů, změna v číslování jednotlivých článků, úprava alfanumerických kódů VPS.*

Technické úpravy uvedené pod písmeny a) a b) tohoto článku souvisejí se snahou o větší přehlednost výrokové části ZÚR. Změna v číselném značení souvisí také se zrušením některých dílčích částí kapitoly D. („podkapitol“) jako celku (viz dále).

Odstranění teček uprostřed alfanumerických kódů (viz bod 5c. výroku) bylo provedeno z důvodu sjednocení označení koridorů a ploch dopravní a technické infrastruktury v textové a grafické části ZÚR. Původní ZÚR KK označovaly tyto plochy a koridory pouze jako veřejně prospěšné stavby. S ohledem na obsahovou náplň kapitoly D. a vzájemné vazby s kap. G. výrokové části ZÚR (ne každá plocha nebo koridor musí mít nutně status VPS, pro každou VPS ale musí ZÚR vymežit plochu nebo koridor) doplňuje A-ZÚR KK označení ploch a koridorů dopravní a technické infrastruktury také do kapitoly D., přičemž vlastní alfanumerický kód se s výjimkou výše uvedené technické úpravy nemění.

⁷¹ Dále jen „původní ZÚR“ nebo „vydané ZÚR“.

6. Podkapitola **d.01** se celá ruší. Nadpis podkapitoly a články 1.1 až 1.6 jsou A-ZÚR KK zrušeny.

Předmětná pasáž obsahovala bez funkčního rozlišení všechny plochy a koridory převzaté z PÚR ČR, u kterých ZÚR KK upřesňují jejich vymezení, přičemž v následujících oddílech výrokové části byly tyto plochy a koridory uvedeny znovu v rámci jednotlivých funkčních systémů. S ohledem na tuto duplicitu byla tato část zrušena. Plochy a koridory obsažené v platné PÚR ČR jsou zohledněny v rámci jednotlivých částí kapitoly D. v pasážích s názvem „*Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu*“.

9.D.1. Rozvojové plochy

7. Změna označení a nadpisu podkapitoly **d.02**. Nahrazení původního nadpisu, včetně nového označení.

V souvislosti s výše popsány úpravami dochází ke změně nadpisu a jeho označení. Obsahově tato část ZÚR vymezuje pouze plochy, nikoliv koridory. Termín „rozvojové plochy“, použitý v názvu této podkapitoly je třeba chápat jako všeobecný pojem, zahrnující plochy s rozdílným způsobem využití definované v §§ 4 až 8 a §§ 11 a 12 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž rozdílný způsob využití vymezených ploch je také základním kritériem, od kterého je odvozena struktura této kapitoly. A-ZÚR KK vymezují tyto typy rozvojových ploch:

- rozvojové plochy pro ekonomické aktivity (kap. D.I.1.),
- rozvojové plochy pro plochy pro rekreaci a sport (kap. D.I.2.),
- rozvojové plochy pro specifické využití (kap. D.I.3.).

Všechny rozvojové plochy vymezené v původních ZÚR v rámci této podkapitoly mají nadmístní, nikoliv republikový nebo mezinárodní charakter a aktualizace č. 1 ZÚR na této skutečnosti nic nemění. Při vyhodnocování nadmístního významu ploch vymezených v platných ZÚR KK, resp. změn v jejich vymezení provedených návrhem Aktualizace č. 1 vycházel projektant z ust. § 2, odst. 1. písm. h) stavebního zákona v platném znění.

Specifikace nadmístního významu rozvojových ploch

Za rozvojové plochy pro ekonomické aktivity jsou považovány plochy s rozdílným způsobem využití dle §§ 11 a 12 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. ZÚR KK vymezují tyto plochy v jednotlivých částech kraje vždy ve vazbě na přirozená centra osídlení (Cheb, Sokolov, Ostrov, Mariánské Lázně, Bochoř, Žlutice). Nadmístní význam těchto ploch vyplývá především z jejich potenciálu pro vznik nových pracovních příležitostí, jejichž nabídka bude logicky saturována také z obcí přirozeného spádového území daného sídelního centra, které se nemusí vždy územně překrývat se správními obvody obcí se statutem ORP nebo POÚ. Potenciál jednotlivých ploch z hlediska vzniku nových pracovních příležitostí lze orientačně odvozovat od jejich výměry s předpokladem vzniku cca 35 – 40 pracovních míst/ha v závislosti na charakteru konkrétního provozu, umístěného v dané ploše. Tento odhad se opírá o údaje o výměře průmyslových zón podpořených státem v období 1998-2007 a počtu takto vzniklých pracovních příležitostí (www.prumyslove-zony.cz), ze kterého vychází hodnota cca 38 pracovních míst/ha. Dalšími aspekty nadmístního významu jsou jednak požadavky na změny ve využití území, spojené s napojením těchto ploch na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a dále zvýšená dopravní zátěž na silniční síť, kterou plochy tohoto typu generují. Jeden nebo oba tyto aspekty svými důsledky vždy ovlivňují území více obcí a naplňují tak výše citované ustanovení stavebního zákona.

Rozvojové plochy pro rekreaci a sport zahrnují zejména plochy dle § 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a plochy pro tělovýchovu a sport dle § 6 této vyhlášky. Nadmístní význam těchto ploch určuje především jejich vymezení na území nejméně dvou obcí. V případě ploch vymezených ve vrcholových partiích Krušných hor podporuje jejich nadmístní význam kromě výměry také vysoký rekreační potenciál Krušných hor, jehož rozvoj a využití akcentuje platná PÚR ČR (čl. 74).

Za rozvojové plochy pro specifické využití jsou považovány plochy, na které lze uplatnit ust. § 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nadmístní význam těchto ploch vyplývá především v účelu, pro jaký jsou vymezeny (celokrajský systém monitoringu přírodních situací) a dále z parametrů umisťovaných staveb, jejichž vizuální uplatnění v krajině zahrnuje vždy území více obcí, nezávisle na případném doplnění o sekci větrné elektrárny.

8. Zrušení označení a nadpisu podkapitoly d.02.1. Zrušení původního nadpisu včetně označení podkapitoly a vypuštění uvozujícího textu pod nadpisem.

Důvodem zrušení tohoto textu je obsahové zaměření navazující části ZÚR na rozvojové plochy pro ekonomické aktivity, přičemž ve všech případech se jedná o plochy nadmístního významu. Postup prověření nadmístního významu byl popsán v předchozím bodu tohoto odůvodnění.

Text za původním nadpisem neměl charakter výroku, pouze uvozoval navazující pasáže ZÚR. Z tohoto důvodu byl také z textové části vypuštěn.

9. Nahrazení původního nadpisu podkapitoly a její nové označení.

D.I.1. ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO EKONOMICKÉ AKTIVITY

Články (1) – (11) ZÚR KK

Změna číselného označení je technickou úpravou, jejíž důvody byly vysvětleny výše. Původní nadpis byl vypuštěn neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítko ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny. Nový nadpis tento účel jednoznačně vyjadřuje a bod 7. tohoto odůvodnění uvádí vazbu na konkrétní ustanovení citované vyhlášky.

Upravené výroky obsažené v této části A-ZÚR KK naplňují čl. (6) aktualizovaných priorit územního plánování kraje s vazbou na čl. (17) platné PÚR ČR. Vymezování rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, tj. především nových průmyslových zón a hospodářských parků s předpokladem vzniku nových pracovních příležitostí, lze ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování (§§ 18 a 19 stavebního zákona) považovat za:

- posílení územních podmínek pro hospodářský rozvoj a nepřímo též pro soudržnost společenství obyvatel v území (§ 18, odst. 1 SZ),
- vytváření předpokladů pro koordinaci soukromých a veřejných zájmů na provedení změn v území (§ 18 odst. 3 SZ),
- vytváření územních podmínek pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (§ 19, odst. 1, písm h) SZ).

Projektant při zpracování aktualizace této kapitoly vycházel z připomínek obcí, které pořizovatel promítnul do Zprávy o uplatňování ZÚR KK. Informace uvedené v podkladech poskytnutých jednotlivými obcemi projektant prověřil a v případě potřeby upřesnil nebo doplnil na základě konzultací s příslušnými odbory městských a obecních úřadů nebo s projektantem územního plánu příslušné obce. Pro zařazení do návrhu A-ZÚR KK projek-

tant použil výše popsané kritérium nadmístního významu. Důvody, které vedly projektanta k nezpracování vybraných podnětů do návrhu A-ZÚR KK je obsahem kapitoly 2. tohoto svazku.

Obsahem této podkapitoly je především stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách, vymezení nové rozvojové plochy [19]⁷², úpravy ve vymezení některých dalších rozvojových ploch ([6] a [8]), vymezení nové územní rezervy [R17] a dále vypuštění ploch [9] a [12].

Ostatní úpravy převážně technické povahy, jsou zaměřeny na geografické upřesnění lokalizace vymezených ploch doplněním výčtu obcí, na jejichž území jsou plochy vymezeny a na vypuštění textů, které svým obsahem náleží do odůvodnění (popisné údaje, přehled možností jejich napojení na dopravní a technickou infrastrukturu).

10. Vkládá se nový článek (1). Stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách.

Smyslem tohoto článku je formulovat požadavky využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, resp. úkoly pro územní plánování, společně všem plochám s tímto určením, které jsou vymezeny v ZÚR.

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona, a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn., že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezených plochách a úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci ZÚR a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Nově doplněný text respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto formulovány na úvod této části ZÚR a jsou platné pro všechny plochy vymezené v rámci podkapitoly D.I.1.

Obsah „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území. Návrh zároveň respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejný zájem na vytvoření nových pracovních příležitostí koresponduje s podnikatelskými záměry konkrétních ekonomických subjektů.

⁷² Označení zákresu ve výkresu A.2 Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy.

Preferované využití vymezených ploch pro výrobu, skladování a logistiku jako požadavek na využití území a s tím související počet nově vzniklých pracovních příležitostí jako kritérium pro rozhodování o změnách v území souvisí s mírou nezaměstnanosti v kraji, která je ve většině obcí nad průměrem ČR. Podle výsledků SLBD 2011 prezentovaných v ÚAP KK 2013 se míra nezaměstnanosti v Karlovarském kraji, s výjimkou velkých měst (Karlovy Vary, Cheb, Mariánské Lázně, Aš) a jejich bezprostředního zázemí, pohybuje mezi 10 % a 15 %, přičemž v některých obcích dosahuje úrovně 17 až 21 %. Potřebnost vytváření územních podmínek pro zlepšení této situace projektant dovozuje také ze Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 – 2020, schválené usnesením vlády ČR č. 344 ze 15.05. 2013, která správní obvody ORP Cheb, Sokolov, Kraslice a Ostrov zahrnuje mezi tzv. „hospodářsky problémové regiony“, které v rámci republikového srovnání vykazují z hlediska vybraných hospodářských a sociálních ukazatelů podstatně nižší úroveň, než je průměr ČR a vyžadují při řešení těchto problémů podporu státu.

Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity, pokud jsou vymezeny „na zelené louce“ nebo v blízkosti obytné zástavby, mohou být zdrojem negativních vlivů na složky životního prostředí a na obyvatelstvo. K ovlivnění přírodních hodnot může docházet nejen zábořem půdního fondu ale také nárůstem zpevněných ploch způsobujících zrychlený odtok vody z území nebo umístěním objektů, jejichž prostorové parametry nerespektují měřítko okolní zástavby nebo krajiny. Pro obytnou zástavbu v okolí může využití této plochy představovat zdroj hlukové nebo emisní zátěže jednak z vlastního provozu a jednak z indukované automobilové dopravy. Minimalizace vlivů na přírodní, kulturně historické a civilizační hodnoty při návrhu využití vymezených ploch je logickou podmínkou, která akcentuje veřejný zájem na ochraně kvality přírodního a obytného prostředí s cílem dosažení vyvážených územních podmínek pro udržitelný rozvoj území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Kritéria a podmínky pro rozhodování ve vymezených plochách jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Prostorová koordinace s ostatními záměry na využití území v rámci územních plánů má za cíl zabránit znemožnění umístění ostatních staveb, zejména bydlení, občanské vybavenosti a veřejné dopravní a technické infrastruktury, a orientovat rozhodování v území na hledání takových řešení, která respektují plochy pro umístění uvedených funkcí vymezené v platné ÚPD. Recipročně je nutné tento úkol chápat i tak, že nelze připustit:

- řešení, která budou navrhovat plochy bydlení do těsné či blízké vzdálenosti od stávajících nebo navrhovaných rozvojových ploch pro ekonomické aktivity,
- řešení, která nebudou společně s návrhem rozvojových ploch navrhovat technická opatření ke snížení výše uvedených negativních vlivů.

11. Článek 1.1 Hospodářský park Aš [1] včetně odrážek se celý ruší. Zároveň se ruší vymezení plochy ve výkresové části ZÚR.

Návrh A-ZÚR KK na vyjmutí plochy „Hospodářský park Aš“ (dále i HP Aš) ze ZÚR KK vychází z podnětu města Aš.

Plocha Hospodářského parku Aš se nachází v k.ú. Aš na jihozápadním okraji města Aš. Pozemky jsou z východu vymezeny železniční tratí č.184 Hranice - Aš - Cheb, ze západu nedalekou státní hranicí se SRN.

Projektant prověřil plochu vymezenou v původních ZÚR KK z hlediska umístění a prostorových parametrů v podrobnosti odpovídající měřítku ZÚR. Existence vlastností a limitů využití dotčeného území byla ověřována na podkladě údajů převzatých z ÚAP KK 2013 a z ÚP Aš (leden 2009). Zdrojem charakteristik specifikujících současné územní podmínky pro hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel byly kromě ÚAP KK 2013 také údaje z oficiálních webových stránek KK (www.kr-karlovarsky.cz).

Vymezení plochy Hospodářského parku Aš v ZÚR KK se jeví jako značně problematické ze dvou zásadních hledisek.

Vymezená plocha [1] se pouze okrajově překrývá s nejvýznamnější rozvojovou plochu pro průmyslovou výrobu vymezenou v platném ÚP města Aš pod označením „N1 – Aš – Za nádražím“. Z textové ani výkresové části původních ZÚR nelze dovodit (a ani z odůvodnění původních ZÚR to není patrné), zda existuje prostorový nebo jiný vztah mezi oběma plochami. Čistě technicky nelze vyloučit ani nepřesnost vymezení ve výkresové části původních ZÚR.

Vymezení plochy [1] v ZÚR KK je problematické také z hlediska limitů vyplývajících z charakteru a současného využití území. Území je z části zastavěné – převážně výrobními a obytnými objekty. Většina má však přírodní, resp. zemědělský charakter s částečně sportovním využitím. Plocha je navíc rozčleněna dvěma významnými dopravními stavbami, které ji zásadním způsobem člení – silnicí I/64 (západní obchvat Aše) a železniční tratí č. 148. Rozvojový potenciál lokality je tedy výrazně limitován a neodpovídá koncepčním nárokům parcelace, organizace a provozu územně celistvé velkoplošné průmyslové zóny. Platný územní plán řeší tuto plochu s ohledem na existující limity a v souladu s potřebami města tak, že k zastavění navrhuje pouze dílčí části této plochy s využitím převážně pro občanskou vybavenost a služby.

Z výše uvedených důvodů A-ZÚR KK ruší vymezení této plochy jako rozvojové plochy nadmístního významu s tím, že území se může dále rozvíjet přiměřeně svému charakteru a poloze investičními záměry odpovídajícím možnostem a potřebám města.

12. Článek 1.2. **Průmyslový park Cheb [2]** se nově označuje jako článek (2). Druhá a třetí odrážka včetně textů se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Důvodem vypuštění textu obou odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

13. Článek 1.3. **Průmyslová zóna Sokolov – Staré Sedlo [3]** se nově označuje jako článek (3), upřesňuje se lokalizace plochy a druhá odrážka včetně textu se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Upřesnění lokalizace spočívá v doplnění obcí, do jejichž územního obvodu plocha zasahuje. Důvodem vypuštění zbývajících částí původního textu je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

14. Článek 1.4. **Průmyslová zóna Sokolov – Vítkov [4]** se nově označuje jako článek (4), druhá odrážka včetně textu se ruší.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Důvodem vypuštění textu odrážky je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

15. Článek 1.5. **Průmyslová zóna Dolní Rychnov - Silvestr [5]** se nově označuje jako článek (5), upřesňuje se lokalizace plochy, druhá a třetí odrážka včetně textů se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Vložený text upřesňuje lokalizaci vymezené plochy. Důvodem vypuštění textu obou odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

16. Článek 1.6. **Průmyslová zóna Ostrov - jih [6]** se nově označuje jako článek (6), druhá až čtvrtá odrážka včetně textů se ruší, rozšiřuje se vymezení plochy.

V textové části výroku se provádějí pouze technické úpravy výroku. Důvodem vypuštění textu všech tří odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

Plocha průmyslové zóny, vymezená v platných ZÚR KK se návrhem Aktualizace č. 1 rozšiřuje jižním směrem cca o 10 ha na podkladě vydané změny č. 30 ÚP města Ostrov (duben 2012). Nově vymezená plocha přímo navazuje na stávající průmyslovou zónu Ostrov - jih na jižním okraji města, jižně od železniční trati č. 170 na pravém břehu řeky Bystřice. Z územního hlediska je tedy navrhovaná změna logickým pokračováním současného vývoje lokality.

Z hlediska možností a potřeb průmyslové zóny na napojení na inženýrské sítě a dopravní infrastrukturu splňuje tato lokalita potřeby takto rozsáhlého areálu. Napojení na technickou infrastrukturu bude řešeno úpravami, příp. posílením inženýrských sítí, které zajišťují provoz stávající průmyslové zóny. Umístěním na okraji města, mimo zástavbu s bezproblémově vyřešeným napojením na kapacitní silnici I/13, která město míjí západním obchvatem, splňuje plocha, resp. její dopravní napojení požadavky na přenesení těžké nákladní dopravy bez negativních vlivů na samotné město a především na funkční plochy bydlení.

V zájmu pohledového začlenění výrobních hal do krajinného rámce na pozadí masivu Krušných hor (ve směru do Karlových Varů) je plánována výsadba ochranné zeleně po obvodu pohledově exponovaných stran lokality. Z hlediska ochrany ZPF se jedná o zábor ploch orné půdy ve třídě ochrany II., IV. a V. Vzhledem k přímé vazbě na stávající funkční plochy a ke koncové poloze z hlediska zemědělských areálů nemá rozšíření zásadní negativní dopady na možnosti efektivního využívání půdního fondu v okolí vymezené plochy.

17. Článek 1.7. **Hospodářský park Bochov [8c]** se nově označuje jako článek (7), upřesňuje se lokalizace plochy, první, třetí a čtvrtá odrážka včetně textů se ruší, vymezení plochy se zmenšuje.

V textové části výroku se provádějí pouze technické úpravy výroku. Důvodem vypuštění textu všech tří odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku. Upřesnění lokalizace vyplývá z úpravy vymezení plochy pro umístění hospodářského parku.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK uložila v rámci A-ZÚR KK prověřit požadavek města Bochov na vypuštění této plochy ze zásad územního rozvoje ve vazbě na nově pořizovaný územní plán, který má dle zadání ÚP v tomto prostoru vymezit nové plochy pro bydlení.

Projektant tento podnět prověřil jednak ve vztahu k řešení územního plánu a jednak ve vztahu k projektovému řešení trasy rychlostní silnice R6 v tomto úseku a jejímu napojení na stávající silniční síť. Na základě těchto zjištění návrh A-ZÚR KK potvrzuje polohu rozvojové plochy ve vazbě na plánovanou trasu silnice R6 dle platného územního rozhodnutí. Řešení nového ÚP zohledňuje A-ZÚR KK zmenšením rozvojové plochy [8c] cca o 10 ha zrušením její sz. části přilehající (dle původního vymezení) ke stávající obytné zástavbě v prostoru železniční stanice. Zmenšení plochy hospodářského parku uvolňuje předmětné plochy k vymezení nových ploch pro bydlení, resp. sport a rekreaci novým územním plánem v zájmu vyváženého rozvoje města Bochov, jako přirozeného centra osídlení této části Karlovarského kraje.

Hlavním důvodem pro potvrzení této rozvojové plochy v ZÚR KK je potřeba vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí v zájmu stabilizace sídelní struktury v sídelně a hospodářsky slabé oblasti Bochovska, Žluticka a Valečska⁷³. Dopravní

⁷³ Území je součástí specifické oblasti nadmístního významu SOB N2 Bochov – Žlutice (viz kap. C.II. výrokové části, čl. (3)).

dostupnost lokality bude velmi dobrá z nové mimoúrovňové křižovatky na R6 a z doprovodné silnice II/606 (stávající silnice I/6). Lokalita má velmi dobré podmínky napojení na technickou infrastrukturu.

18. Článek 1.8. **Hospodářský park Olšová Vrata [9]** se celý ruší. Zároveň se ruší vymezení plochy ve výkresové části ZÚR.

Důvodem pro vypuštění plochy ze ZÚR KK je koncepční přehodnocení rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary. Z tohoto důvodu se předmětná plocha v ZÚR ruší, resp. její převážná část se stává v souladu s čl. (132) PÚR ČR součástí upraveného vymezení plochy D200, určené pro prodloužení vzletové a přistávací dráhy a vlastního zázemí letiště Karlovy Vary (viz čl. 107. A-ZÚR KK).

19. Článek „1.9. **Průmyslová zóna Velká Hled'sebe - Klimentov [10]** se nově označuje jako článek (8), upřesňuje se lokalizace plochy, ostatní text se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Vložený text upřesňuje lokalizaci vymezené plochy ve smyslu doplnění obce, na jejímž území se plocha nachází. Důvodem vypuštění zbývajících částí původního textu je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

20. Článek 1.10. **Průmyslová zóna Žlutice – Knínice [16]** se nově označuje jako článek (9), upřesňuje se lokalizace plochy. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Vložený text upřesňuje lokalizaci vymezené plochy ve smyslu doplnění obce, na jejímž území se plocha nachází. Důvodem vypuštění zbývajících částí původního textu je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

21. Vkládá se nový článek (10) s vymezením nové rozvojové plochy pro ekonomické aktivity **Průmyslový park Cheb II [19]** a stanovením specifických kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Největším městem západní části kraje je Cheb, který v rámci struktury osídlení představuje silné regionální centrum s významnou obytnou a pracovní funkcí, s čímž souvisí urbanizační aktivity, které v poslední době získávají novou dynamiku, m.j. i z důvodu výhodné polohy a dopravního napojení města (silnice R6, železniční trať č. 170) z hlediska přeshraničních kooperačních vazeb s přilehlým územím SRN (Marktredwitz, Bayreuth).

Návrh A-ZÚR KK vychází z podnětu města Cheb na zapracování záměru nové průmyslové zóny „Průmyslový park Cheb II“ (dále i PP Cheb II) do Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje. Hlavním důvodem žádosti města je aktuálně téměř vyčerpaná kapacita volných ploch ve stávajícím Průmyslovém parku Cheb. Dle sdělení městského úřadu Cheb je z celkové kapacity cca 88 ha volných necelých 15 ha a vzhledem k jejich uspořádání, které je limitováno reliéfem terénu, se jedná pouze o plochy k využití pro menší investory. Nelze zde již vytvořit jednu velkou komerčně využitelnou plochu pro velkého investora v případě jeho zájmu o realizaci investičního záměru v regionu.

Práce projektanta se v případě této plochy zaměřila na porovnání přínosů a rizik vymezení/nevymezení předmětné rozvojové plochy na vyváženost územních podmínek

pro udržitelný rozvoj, zejména pak podmínek pro hospodářský rozvoj (dopravní infrastruktura a vytvoření pracovních příležitostí) na straně jedné a podmínek pro příznivé životní prostředí a ochrany ostatních veřejných zájmů na straně druhé. Existence vlastností a limitů využití dotčeného území byla ověřována na podkladě údajů převzatých z ÚAP KK 2013 a z vydaného ÚP Cheb (září 2014). Zdrojem charakteristik specifikujících současné územní podmínky pro hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel byly kromě ÚAP KK 2013 také údaje z oficiálních webových stránek KK (www.kr-karlovarsky.cz), údaje Městského úřadu Cheb ke stávajícímu Průmyslovému parku Cheb a údaje z oficiálních webových stránek IHK-Industrie- und Handelskammer (www.ihk-nuernberg.de).

Vymezení, současné využití, hlavní limity a polohový potenciál

Vymezení a současné využití plochy

Plocha pro umístění Průmyslového parku Cheb II se nachází v k.ú. Dolní Dvory a k.ú. Dřenice u Chebu. Ze severní strany je ohraničena silnicí III/0218 (souběžná s R6), na západní straně plocha částečně navazuje na stávající smíšenou zástavbu okraje města s převážně výrobní funkcí, z jihu je plocha omezena severní hranicí CHLÚ a dobývacími prostory Dřenice, východní hranici tvoří účelová komunikace obsluhující rekreační zástavbu na břehu vodní nádrže Jesenice. Celková výměra navrhované plochy je cca 142 ha.

S výjimkou účelové komunikace zpřístupňující těžební prostor ložiska šterkopísku je celá vymezená plocha pokryta zemědělskou půdou, která je intenzivně obhospodařována.

Limity využití území

Do vymezené plochy zasahují tyto limity stanovené podle zvláštních předpisů:

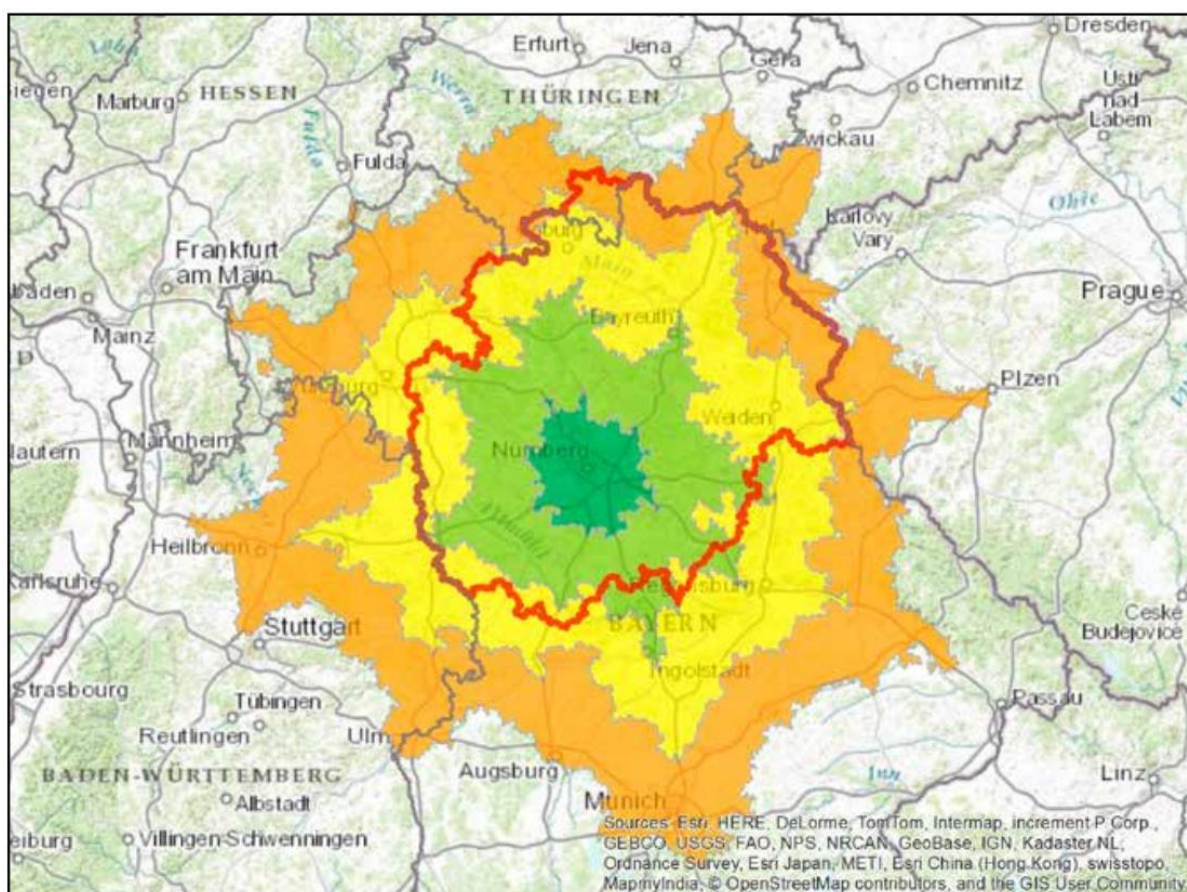
- Chráněná oblast přirozené akumulace vod (CHOPAV) Chebská pánev (zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů; CHOPAV vyhlášena Nařízením vlády ČSR č. 85/1981 Sb.):
 - ⇒ oblast tvoří terciérní uloženiny a fluvialní sedimenty soutokové oblasti Ohře a Odry, které spolu s dalšími příznivými přírodními podmínkami umožňují významnou přirozenou akumulaci podzemních a povrchových vod. Žádoucí je zde preventivní ochrana celého zvodnělého prostředí, tedy oblast infiltrace, oběhu i akumulace podzemní vody, a omezení činností, které vodohospodářské zájmy ohrožují. Zakázáno je zde mimo jiné odvodňovat zemědělské pozemky na souvislé ploše větší než 50 ha, provádět zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod, provádět za určitých podmínek geologické a hydrogeologické práce, provádět výstavbu závodů chemické výroby, skladů ropných a vodě škodlivých látek apod.
- Ochranné pásmo 2. stupně přírodních léčivých zdrojů (OPPLZ) lázeňského místa Františkovy Lázně (zák. č. 164/2001 Sb. lázeňský zákon, ve znění pozdějších předpisů; OP stanoveno Nařízením vlády č. 152/1992 Sb.):
 - ⇒ v OP je mj. zakázáno budovat a provozovat objekty průmyslových staveb, jejichž provozování by negativně ovlivňovalo přírodní léčivé zdroje, provádět zemní a jiné práce do hloubky větší než 10 m, používat chemický posypový materiál apod.
- Ochranné pásmo 2. stupně (vnější část) vodního zdroje (OPVZ) Jesenice – Nebanice (stanoveno odborem vodního a lesního hospodářství a zemědělství Okresního národního výboru v Chebu dne 1.8.1978, čj. 423/B/78, upraveno rozhodnutím MÚ Cheb ze dne 6.9.2009 čj. MUCH 56651/2010):

- ⇒ v OPVZ 2. stupně je dle § 30 vodního zákona zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje. Dle vodoprávního rozhodnutí je v OPVZ mimo jiné zakázáno provádět výstavbu provozů s toxickými nebo infekčními odpadními vodami, skladovat radioaktivní látky a jedy, skladovat odpady obsahující vyluhovatelné toxické a škodlivé látky, vypouštět odpadní vody do vod podzemních apod., zásah do horninového prostředí v OPVZ je doporučeno posoudit hydrogeologickým posudkem.
- Koupací oblasti na vodní nádrži Jesenice: VN Jesenice – u ATC Rybářská bašta, VN Jesenice – u ATC Václav a Koupaliště Jesenice – Dřenice (vyhlášeny Vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 155/2011 Sb.):
 - ⇒ jedná se o povrchové vody využívané ke koupání osob pro vyhovující jakost vody.
- Lososové typy vod Ohře i Odavy (stanoveny Nařízením vlády ČR č. 71/2003 Sb. Ve znění NV č. 169/2006 Sb.):
 - ⇒ účelem zařazení je zvýšení ochrany těchto vod před znečištěním a zlepšení jejich jakosti tak, aby se staly trvale vhodnými pro podporu života ryb náležejících k původním druhům zajišťujícím přirozenou rozmanitost.
- Zemědělský půdní fond (zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1994 Sb., vyhláška č. 48/2011 Sb. o stanovení tříd ochrany):
 - ⇒ ZPF v rámci vymezené plochy je součástí průměrně úrodných půd (BPEJ 55301 a 54700) spadajících do III. třídy ochrany, okrajově se vyskytují půdy V. třídy ochrany (BPEJ 56701). Zemědělská půda v dotčené lokalitě je intenzivně využívána, převládající kulturou je orná půda, bloky ZPF nejsou meliorovány.
- Výhradní ložiska nerostných surovin (zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů)
 - ⇒ ložisko hnědého uhlí Odavská pánev – ložisko není využíváno, s ohledem na zásadní střety zájmů zejména s ochranou PLZ není stanoveno ani chráněné ložiskové území.
 - ⇒ ložisko šterkopísku Dřenice – stanoveno CHLÚ Dřenice a dobývací prostory (DP) Dřenice a Dřenice I. V současné době je těžba v dobývací prostoru Dřenice zastavena, dobývací prostor Dřenice I je těžený (povrchová těžba). Zpřístupnění šterkovny je zajištěno účelovou komunikací napojující se na silnici třetí třídy III/0218.
- Ochranná pásma veřejného vnitrostátního letiště Cheb (§ 37 zák. č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů):
 - ⇒ současný terén rozvojové plochy je cca 470 m n.m, výškové omezení staveb pro celou vymezenou plochu je dáno výškou ochranného pásma vnitřní vodorovné roviny, tj. 528 m n.m., pro jihozápadní okraj plochy výškami ochranného pásma vzletové a přiblížovací roviny, tj. 515 – 528 m n.m. V plochách dotčených oběma překážkovými rovinami není dovoleno zřizovat takové stavby nebo zařízení, nebo vysazovat porosty a umísťovat stavby, které by přesahovaly výšku určenou danými ochrannými pásmy s výškovým omezením (tj. cca 58 m pro celou vymezenou plochu, 45 m pro jihozápadní okraj plochy, dotčený OP vzletové a přistávací roviny).

Polohový potenciál a dopravní dostupnost

Polohový potenciál navrhované rozvojové plochy je dán zejména jejím velmi výhodným situováním nedaleko hranic s Německem s velmi dobrou vazbou na dálniční síť SRN. Díky těmto vazbám má celý region Chebska velmi dobré prostorové vazby na jeden z významných středoevropských metropolitních regionů „Metropolitní region Norimberk“ s cca 3,5 mil. obyvatel (viz též obr. níže).

Osa Norimberk – Praha je zároveň pokládána za zásadní evropskou osu rozvoje. Je důležitá díky tzn. funkci Gateway, tedy vstupní brány Metropolitní oblasti Norimberku do východní a jihovýchodní Evropy, a to z hlediska dopravního, hospodářského a kulturního. Z Norimberku je dosažitelnost Chebu do 2 hodin jízdy autem.

Pásma dostupnosti z města Norimberku, vztahující se na silniční individuální dopravu. Červeně je označena oblast regionu se svým aktuálním ohraničením. Zdroj: Geofabrik, údaje © OpenStreetMap Contributors, Licence: ODbL 1.0

Studie proveditelnosti: **Přeshraniční spolupráce „Evropská metropolitní oblast Norimberk – Západní Čechy“**
Univerzita Erlangen-Norimberk, 2014

V kontextu Karlovarského kraje a území ČR obecně se město Cheb nachází v prostoru křížení republikové rozvojové osy OS 7 východozápadního směru (Bayreuth – Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Ústí n. L.) vymezené platnou PÚR ČR a rozvojovými osami nadmístního významu ROS-N1 a ROS-N3, které A-ZÚR KK vymezuje ve směru severojižním (Cheb - Aš, Cheb - Mariánské Lázně).

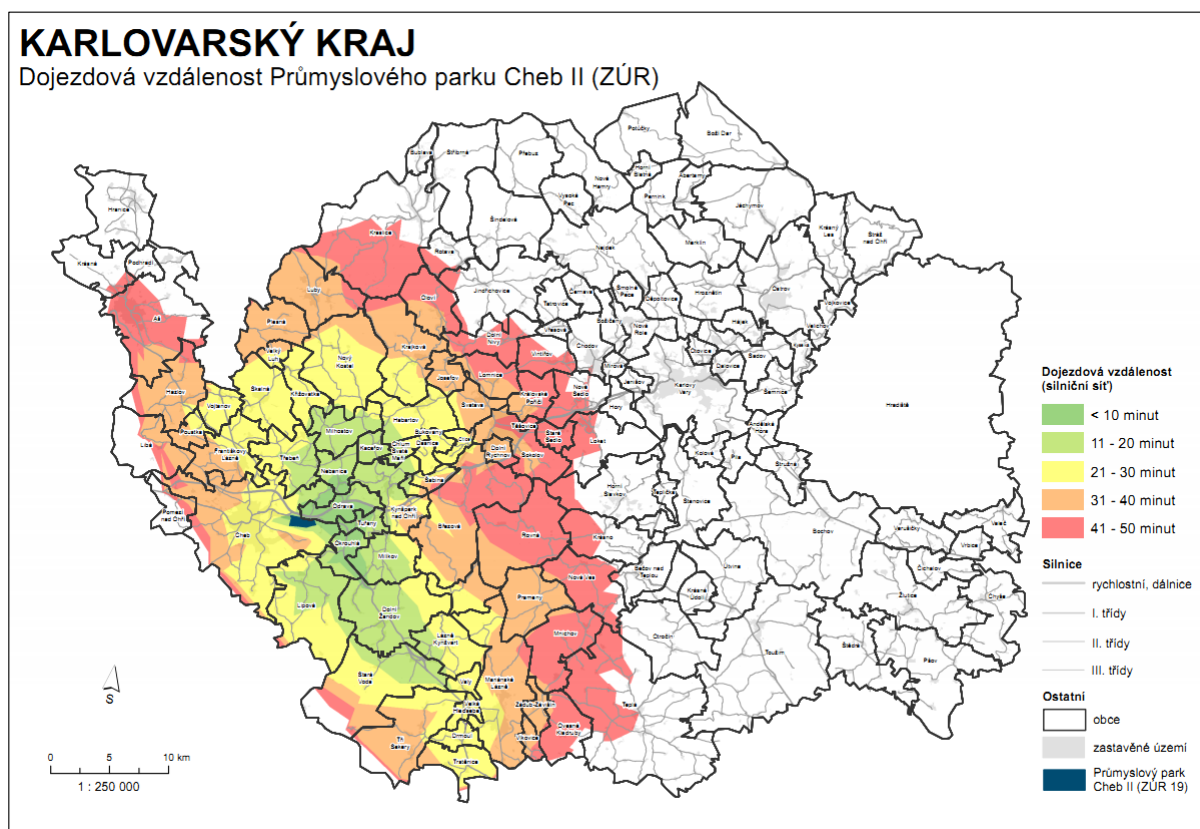
Plocha PP Cheb II je vymezena jižně od silnice III/0218 (souběžná s R6). Tato silnice III. třídy, navazuje na silnice I/21 a II/606 s přímými návaznostmi na rychlostní silnici R6 ve dvou mimoúrovňových křižovatkách (exit 162, 164). Západní a jižní část lokality PP Cheb II je zpřístupněná ze stávající účelové komunikace, navazující na silnici III. třídy. Lokalita

je tedy ideálně napojená na nadřazenou silniční síť bez potřebných zásadnějších investic na přestavbu či dostavbu přístupových komunikací.

Sociodemografické aspekty

Hlavním zdrojem pracovních sil PP Cheb II je město Cheb, které jako nejvýznamnější centrum osídlení západní části kraje je schopné poskytnout také nezbytné zázemí ve smyslu obslužných funkcí (bydlení, občanská vybavenost).

S velmi dobrou dopravní dostupností vymezené plochy však souvisí její potenciál s možností nabídky pracovních míst pro rozsáhlou část Karlovarského kraje, rámcově vymezenou významnými centry osídlení Aš – Sokolov – Mariánské Lázně (viz grafické schéma níže).

Atelier T-Plan 2015; zdroj dat: ČSÚ 2013

Pásmo dojížděky do 30 minut od navrhovaného PP Cheb II (na obr. žlutá zóna) zahrnuje na území ČR části SO ORP Cheb, Mariánské Lázně, Sokolov a Aš s celkem cca 111 tis. obyv. a průměrnou nezaměstnaností cca 9 %, z toho ve vymezených částech jednotlivých SO ORP⁷⁴:

- ORP Cheb – cca 45 tis. obyv., nezaměstnanost cca 8,5 %;
- ORP Mariánské Lázně – cca 20 tis. obyv., nezaměstnanost cca 6,2 %;
- ORP Sokolov – cca 44 tis. obyv., nezaměstnanost cca 10,6%;
- ORP Aš – cca 1,5 tis. obyv., nezaměstnanost cca 7%.

⁷⁴ Údaje o počtu obyvatel představují odborný odhad odvozený jako poměrná část každého z údajů za jednotlivé SO ORP dle dat ČSÚ 2014.

Pásmo dojížděky do 50 min. (červená zóna) zasahuje zejména do nejproblematictějších částí kraje z hlediska nezaměstnanosti – celou západní část SO ORP Sokolov a jihozápad SO ORP Kraslice (nezaměstnanost cca 10,6 %).

Jak je z výše uvedených údajů zřejmé, nabídka nových pracovních příležitostí je významná především pro SO ORP Sokolov, který vykazuje ve vymezeném pásmu nejvyšší nezaměstnanost. Z hlediska vymezených pásem dostupnosti tak může vymezení plochy PP Cheb II přispět ke zlepšení situace v problematických oblastech s oslabenými podmínkami pro hospodářský rozvoj a soudržnost obyvatel v území, které byly identifikovány ÚAP KK 2013. Jedná se o tzv. oblasti vnitřních a vnějších periferií v kraji – v daném případě se jedná o pás obcí na hranicích SO ORP Cheb a Sokolov a podobně situovaný severojižní pás obcí od severní hranice SO ORP Mariánské Lázně po hranice s Plzeňským krajem.

Z hlediska rozvoje sídelní struktury v přeshraničních vazbách s územím SRN je v bezprostředním sousedství významný směr Cheb – Marktredwitz (I/6 – E48). Dopravní dostupnost Cheb – Marktredwitz je cca 25 min., a je tedy srovnatelná s 30ti minutovým pásmem vymezeným na území ČR. V těchto souvislostech lze nabídku nových rozvojových ploch pro investory a vytvoření nových pracovních příležitostí v příhraniční oblasti ČR považovat za stabilizační prvek pro rozvoj území.

Vyhodnocení střetů s hodnotami a limity území

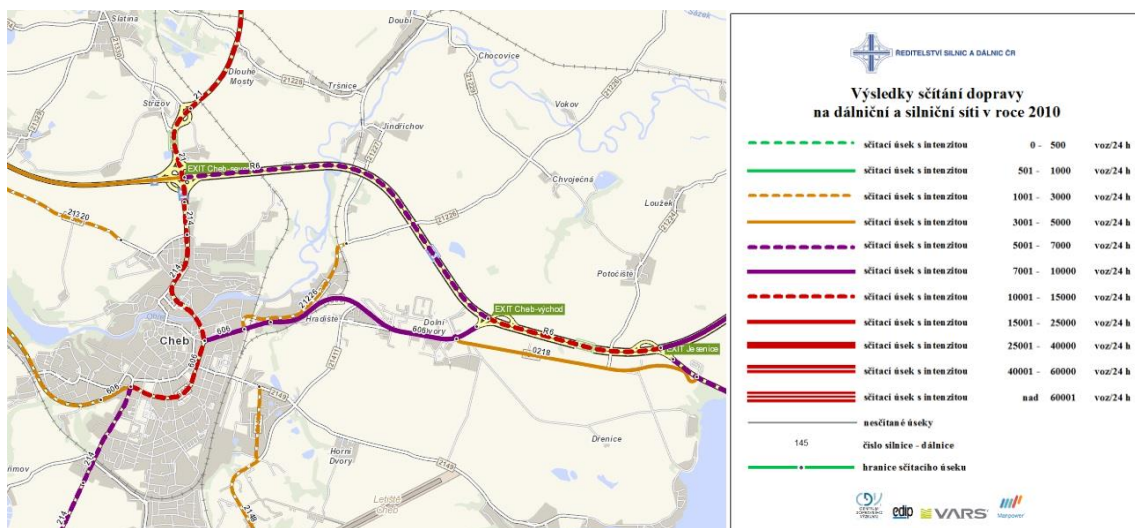
Ochrana veřejných zájmů podle zvláštních předpisů, potenciálně dotčených vymezením resp. realizací průmyslové zóny v dané lokalitě, byla posuzována ve vztahu k následujícím tematickým okruhům.

Ovzduší, hluková zátěž

Dle evidence ČHMÚ v roce 2013 nedošlo na území Chebu k překročení žádného ze sledovaných imisních limitů. Z hlediska klouzavých pětiletých průměrů za období 2009-2013 též nebylo zjištěno jejich významné překročení.

Při plném využití ploch obou průmyslových parků lze předpokládat nárůst dopravní zátěže na příjezdových trasách, zejména na silnicích R6 a II/0218, a tedy i s nárůstem emisí a hluku z dopravy. Stejně tak vlastní provoz průmyslového parku může být zdrojem znečištění i zdrojem hluku. Vzhledem k velmi dobré lokalizaci obou parků na východním okraji města a přímému napojení na rychlostní silnici R6, nebude tímto nárůstem dopravy ani provozem průmyslového parku obytná zástavba města ani okolních obcí ovlivněna.

Z hlediska intenzit na silnicích II/214 a II/606, které procházejí zastavěným územím Chebu a vyznačují se vysokými intenzitami automobilové dopravy (viz celostátní sčítání

dopravy ŘSD 2010 a obr. níže), lze určitý význam přikládat funkci města jakožto zdroje pracovních příležitostí. V tomto případě může i na těchto komunikacích potenciálně dojít k nárůstu dopravní zátěže. Negativní vlivy z dopravy mohou být v tomto ohledu sníženy adekvátní podporou hromadné nebo nemotorové dopravy mezi městem a průmyslovým parkem.

Vzhledem k atraktivitě silnice II/214 v přeshraničních vazbách ve směru Mitterteich – dálnice A93 – München, který by až do vybudování jihovýchodního obchvatu města (viz koridor D14), mohl mít za důsledek zvýšení dopravní zátěže centra města těžkou nákladní dopravou, stanovuje A-ZÚR KK jako jednu z podmínek pro rozhodování vyloučení průjezdu dopravy indikované provozem PP Cheb II. S tím souvisí i úkol pro územní plánování na přednostní řešení dopravního napojení plochy na rychlostní silnici R6.

Povrchové a podzemní vody

Převážná část plochy leží v povodí Ohře (v úseku ř.km 220 až 226) v ČHP 1-13-01-0220. Západní částí plochy protéká občasná vodoteč (vodní recipient mimo vodní tok) ID 10233980, která ústí pod dálnicí do Dolnodvorského potoka (ID 10236263), který ústí do Ohře zhruba v říčním km 225,8. V severní části plochy pramení Podlesní potok (ID 10236245), který ústí do Ohře zhruba v říčním km 222,5. Jihovýchodní část plochy leží v povodí vodní nádrže Jesenice na Odnavě v ČHP 1-13-01-0660. Odrava ústí do Ohře zhruba v říčním km 218. Do severozápadního výběžku nádrže ústí levobřežní přítok (ID 10231654) pramenící východně od plochy. Plocha leží mimo stanovená záplavová území.

Z vodohospodářského hlediska se jedná o poměrně citlivou oblast. Vznik nových zpevněných ploch představuje riziko omezení infiltrace srážek, která je významná zejména ve vztahu k vodním zdrojům, v jejichž OP se plocha nachází. Jak je uvedeno výše, v povodí Odnavy jsou významné zdroje podzemních vod využívané pro skupinový vodovod Nebanice zásobující Cheb, Františkovy Lázně, Aš a další sídla. V bezprostřední blízkosti pod hrází VN Jesenice v ČHP 1-13-01-066 jsou studny Obilná s reálnou vydatností 60 l/s využívané k hromadnému zásobování obyvatelstva pitnou vodou (ID odběru 320113). Vodní zdroje Jesenice - Nebanice mají navíc strategický význam – dle Programu rozvoje vodovodů a kanalizací se jedná o zdroje vody vhodné pro nouzové zásobení celého kraje při krizových situacích. Na vodní nádrži Jesenice jsou dále využívány výše zmíněné koupací oblasti, které jsou zde vymezeny díky vhodné kvalitě vody v nádrži.

Existence stávajícího průmyslového parku Cheb (plocha [2]) a řady dopravních staveb v tomto prostoru je spojena s koncentrací zpevněných ploch přispívajících ke zrychlení a koncentraci odtoku dešťových vod. V rámci VVURÚ je proto vymezení nové plochy pro další průmyslový park hodnoceno jako rizikové z hlediska možných kumulativních vlivů na odtokové poměry.

Na základě těchto skutečností uplatňují ZÚR jako podmínky pro rozhodování o změnách ve vymezené ploše požadavek minimalizace vlivů na odtokové poměry dotčeného území a na nenarušení jakosti vod vodního zdroje Jesenice – Nebanice. Z hlediska opatření omezujících vlivy zrychleného odtoku se jedná např. o realizaci retenční nádrže (příp. nádrží), přičemž jejich lokalizace, parametry a výběr recipientu je úkolem dalších fází územní a projektové přípravy záměru. V zájmu ochrany VZ Jesenice – Nebanice je žádoucí veškeré odpadní vody (včetně srážkových) z části vymezené plochy zasahující do povodí vodní nádrže Jesenice odvádět a zneškodňovat mimo toto povodí.

Horninové prostředí

Takřka celá rozvojová plocha se nachází na území plošně rozsáhlého výhradního ložiska hnědého uhlí Odnavská pánev. Využití ložiska brání řada v současnosti neřešitelných střetů zájmů souvisejících se zásadními dopady případné těžby na složky životního prostředí

a převažujícím veřejným zájmem ochrany PLZ Františkových Lázní. Vzhledem k tomu, že pro ložisko není z těchto důvodů stanoveno chráněné ložiskové území, lze střet zájmů považovat za řešitelný ve prospěch vymezení navrhované plochy.

Jižně od účelové komunikace zajišťující zpřístupnění štěrkovny ze silnice II/0218 (k.ú. Dřenice u Chebu) se nachází těžené výhradní ložisko štěrkopísku Dřenice včetně stanoveného CHLÚ Dřenice a dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. Vymezená plocha pro průmyslový park není s ochranou tohoto ložiska v přímém střetu. Vzhledem k tomu, že vymezená plocha zahrnuje přístupovou komunikaci do těženého DP Dřenice I, stanovuje návrh A-ZUR podmínku zajištění dopravního přístupu do těženého dobývacího prostoru ložiska Dřenice.

Zemědělský půdní fond (ZPF)

Vymezená plocha se nachází v celém rozsahu na zemědělské půdě průměrné bonity (kultura orná půda) spadající do III. třídy ochrany (BPEJ 55301, 54700), pouze nepatrně se zde nacházejí málo produkční půdy v V. třídě ochrany (BPEJ 56701).

Realizace průmyslového parku si vyžádá trvalý zábor ZPF o rozloze cca 142 ha (včetně územní rezervy R155 vymezené v ÚP Cheb), což představuje úbytek cca 3 % veškeré zemědělské půdy v územním obvodu města Cheb, resp. cca 4 % orné půdy z její celkové výměry⁷⁵.

Z hlediska ochrany ZPF je pozitivní skutečností, že je plocha vymezena v bezprostřední blízkosti rychlostní silnice R6 a silnice třetí třídy III/0218, jejichž význam je pro zajištění dopravního napojení lokality nezbytný. S vymezením v dané lokalitě s již zajištěným napojením na páteřní silniční síť nebudou spojeny nároky na další odnětí ZPF pro tyto účely. Z kvalitativního hlediska je pozitivní, že vymezená plocha nezahrnuje bonitně cenné půdy I. a II. třídy ochrany.

Existence stávajícího průmyslového parku Cheb (plocha [2]) a řady dopravních staveb v tomto prostoru je na druhé straně příčinou identifikace kumulativních vlivů na ZPF v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

Přírodní a krajinné hodnoty

Vzhledem k dominantní převaze orné půdy ve vymezené ploše a blízkosti rychlostní silnice R6 jsou přírodní hodnoty tohoto prostoru velmi nízké. V rámci plochy nebyly zjištěny zájmy chráněné dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Záměrem dojde k trvalému odnětí orné půdy. Obecně z hlediska ekologické stability je orná půda stejně jako zastavěné plochy považována za ekologicky nestabilní území. Z těchto výše jmenovaných důvodů proto není vymezením průmyslového parku předpokládáno významné ovlivnění přírodního potenciálu území.

Dotčený krajinný segment je součástí specifické krajiny B2 Chebská pánev a lze ho charakterizovat jako rozhraní urbanizovaného okraje města Cheb a otevřeně zemědělské krajiny velkého měřítka. Vzhledem k vlastnostem a polohovému potenciálu tohoto prostoru je alokace rozvojových záměrů souvisejících s rozvojem města Cheb jako významného sídelního centra proto zahrnuta i do cílových charakteristik této specifické krajiny.

Ostatní limity

Do východní části vymezené plochy zasahují ochranná pásma veřejného vnitrostátního letiště Cheb. Z výše uvedeného rozboru vyplývá nezbytnost výškového omezení staveb v rámci vymezené plochy. Vzhledem k tomu, že ZÚR s ohledem na měřítko podrobnosti

⁷⁵ Dle evidence ČSÚ k 30.06. 2014.

a kompetence stanovené stavebním zákonem (§ 36) nemůže nepředjímat prostorové parametry jednotlivých staveb v rámci vymezené plochy, stanovuje úkol respektovat toto výškové omezení při řešení ÚP a v navazujícím rozhodování o území.

Soulad s hierarchicky nadřazenými požadavky územního plánování

PÚR ČR ve znění Aktualizace č.1

Z hlediska republikových priorit pro zajištění udržitelného rozvoje území je vymezení rozvojové plochy v souladu s čl. (17), který ukládá „*Vytvářet územní podmínky... ..lokalizaci zastavitelných ploch pro vytváření pracovních příležitostí zejména v hospodářsky problémových regionech...*“. V předchozích částech kap. 9. bylo doloženo, že nezaměstnanost v Karlovarském kraji přesahuje průměr ČR a patří v tomto ohledu k nejproblémovějším regionům v rámci všech krajů. Jak bylo výše prokázáno, PP Cheb II může díky své velmi dobré dopravní dostupnosti představovat zdroj pracovních příležitostí pro celou západní část kraje včetně západní části SO ORP Sokolov.

ZÚR KK ve znění pořizované Aktualizace č. 1

Vymezení rozvojové plochy v tomto prostoru je v souladu s čl. (2) priorit územního plánování kraje, konkrétně s bodem 2a), jehož obsah je orientován na rozvoj polycentrické sídelní struktury pro podporu rozvojových aktivit v pásu Aš – Cheb – Mariánské Lázně a současně přeshraničních vazeb mj. v prostoru Cheb – Marktredwitz. Jak vyplývá z předchozích částí tohoto Odůvodnění je město Cheb nejvýznamnějším centrem osídlení v západní části kraje a významným centrem v sídelním pásu ve směru republikové rozvojové osy pokračující přes Sokolov, Karlovy Vary a Ostrov dále na území Ústeckého kraje.

Vymezená plocha naplňuje též většinu požadavků na účelné a hospodárné využívání území v rozvojových oblastech a osách, formulovaná pro dílčí část rozvojové osy OS7-A v čl. (3) písm e) kap. B.II.1. výrokové části A-ZÚR, kde jsou stanovena hlavní kritéria vyhledávání ploch pro nové ekonomické aktivity⁷⁶:

- vazba na významná sídla ve struktuře osídlení (Cheb),
- existující nebo plánovaná vazba na nadřazenou síť dopravní infrastruktury (rychlostní silnice R6),
- preference lokalit dříve zastavěných nebo devastovaných území (nesplněno),
- vyloučení negativních vlivů na lázeňskou funkci Františkových Lázní a na zdroje přírodních léčivých a minerálních vod (splněno při dodržení podmínek OP PLZ Františkových Lázní),
- preference lokalit mimo stanovená záplavové území (splněno).

Shrnutí

Hlavním důvodem pro vymezení plochy pro Průmyslový park Cheb II je skutečnost, že rozvojová plocha vymezená v původních ZÚR pod označením [2] je z větší části již využita a zbývající volné části neposkytují podmínky pro vstup dalšího významného investora.

Z výše uvedeného rozboru vyplývá, že vymezení rozvojové plochy [19] je v souladu s koncepcí ZÚR KK a ve vztahu k čl. (17) naplňuje i republikové priority územního plánování dle platné PÚR ČR.

⁷⁶ V závorce uvedeny konkrétní údaje pro plochu Průmyslový park Cheb II.

Ochranu veřejných zájmů podle zvláštních předpisů reflektuje v relevantních případech (ochrana zastavěného území, ochrana vod, těžba v DP Dřenice, OP letiště Cheb) návrh A-ZÚR formulací podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše a úkolů pro územní plánování.

Jediným významným vlivem, který není možné eliminovat ani omezit je zábor zemědělské půdy, přičemž tento vliv má i svůj „kumulativní aspekt“ ve smyslu koncentrace záborů zemědělské půdy v omezeném prostoru východního okraje územního obvodu města Cheb. Z urbanistického hlediska však představuje území navazující na východní okraj zastavěného území města s přímou vazbou na rychlostní silnici R6 nejvýznamnější potenciál pro další územní rozvoj města, který je v ostatních směrech limitován vodními nádržemi Jesenice a Skalka (jihovýchod, resp. západ), přírodně hodnotným územím Smrčin (jih a jihozápad) a ochranou PLZ a lázeňského místa Františkovy Lázně (sever).

Veřejný zájem na ochraně ZPF ve smyslu zák. č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů proto projektant porovnal:

- s veřejným zájmem na vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí v kraji, ve kterém míra nezaměstnanosti přesahuje republikový průměr a patří k nejvyšším v ČR a
- s veřejným zájmem rozvoje města Cheb jako významného centra polycentrické sídelní struktury kraje v kontextu podmínek, hodnot a limitů územního obvodu města.

S ohledem na výše prokázaný vysoký polohový potenciál plochy, velmi dobré podmínky napojení na páteřní silniční síť a dobrou dopravní dostupnost z prakticky celé západní části KK a význam dotčeného segmentu územního obvodu pro další rozvoj města byl veřejný zájem na vymezení předmětné plochy shledán za převažující.

22. Vkládá se nový nadpis.

Územní rezervy

Technická úprava, související s vymezením plochy územní rezervy a vložením následujícího nového článku (11).

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. „princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru⁷⁷. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit potřebnost realizace konkrétních záměrů včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také čtvrté větě § 36 odst. 1 stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území⁷⁸, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁷ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

⁷⁸ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

23. Vkládá se nový článek (11) s vymezením územní rezervy k prověření budoucího využití a plošných nároků pro průmyslovou zónu **Nové Sedlo – Chranišov [R17]**

Návrh A-ZÚR KK na vymezení plochy rezervy nové průmyslové zóny vychází z podnětu města Nové Sedlo na zapracování záměru připravované průmyslové zóny „Nové Sedlo - Chranišov“ (dále PZ Nové Sedlo) do ZÚR KK. Plocha nové průmyslové zóny se nachází v k.ú. Nové Sedlo u Lokte a k.ú. Chranišov na severozápadním okraji města Nové Sedlo.

Projektant prověřil tento podnět na základě údajů z pořizovaného návrhu nového ÚP a údajů z ÚAP KK 2013 zejména z hlediska lokalizace, prostorových parametrů a věcných a časových souvislostí navrhované plochy v podrobnosti odpovídající měřítku ZÚR.

V katastrálním území Chranišov jsou již investičně připravené plochy pro průmyslovou zónu v souladu s původním ÚPN SÚ, resp. jeho změnou č. 2. Předmětná plocha je vymezena v návaznosti na tyto plochy na okraji povrchového lomu Družba, které jsou již územně stabilizovány - jedná se o nejstarší v minulosti již dotěžené partie lomu a jeho bezprostřední zázemí. Z pohledu koncepčního rozvoje celé lokality by bylo vymezení nové PZ logickým navázáním na dosavadní vývoj.

S ohledem na předpokládané zvýšení dopravní zátěže související s provozem průmyslové zóny je zásadní podmínkou realizace průmyslové zóny její přímé dopravní připojení na již realizovaný úsek rychlostní silnice R6. K tomuto účelu vymezují A-ZÚR KK koridor tzv. západního obchvatu města, tj. přeložky silnice II/181(dnes II/209), vedený v ose stávající železniční vlečky okrajovými partiemi lomu. Vlečka je dosud využívána a horizont jejího zrušení není dosud znám. Z tohoto důvodu je předmětný koridor DR88 vymezen pouze formou územní rezervy. Koridor primárně představuje koncový úsek přeložky uceleného tahu budoucí silnice II/181 (dnes II/209) v poloze východního obchvatu Chodova (D32) a západního obchvatu Nového Sedla s napojením na silnici R6.

Alternativní napojení průmyslové zóny na silnici R6 by s ohledem na územní podmínky (plochy západně od města jsou součástí těžebního prostoru) nutně vyžadovalo průjezd zastavěným územím města. Z tohoto důvodu je třeba realizaci výše uvedeného západního obchvatu Nového Sedla považovat za nezbytnou podmínku realizace průmyslové zóny. V těchto souvislostech proto návrh A-ZÚR KK vymezuje plochu pro PZ Nové Sedlo pouze jako územní rezervu ve smyslu § 36 odst. 1 stavebního zákona.

24. Vkládá se nový nadpis podkapitoly.

D.I.2. ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO REKREACI A SPORT

Články (12) – (18) ZÚR KK

Vložení nového názvu podkapitoly je technickou úpravou v kontextu popsaném v rámci odůvodnění bodu 7.

Návrhy na rozšíření, resp. vymezení nových ploch pro sport a rekreaci obsažené v kap. D.I.2. A-ZÚR KK vycházejí z čl. (5) a (8) aktualizovaných priorit územního plánování kraje s vazbou na čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR.

Hlavním podkladem, ze kterého projektant při zpracování aktualizace této části A-ZÚR KK vycházel, byla, kromě připomínek obcí zahrnutých ve Zprávě o uplatňování ZÚR KK, především „Územní studie horských oblastí“ (Mott MacDonald CZ, spol. s r.o. 11/2012), pořízená z podnětu vydaných ZÚR KK. Odkazy na ostatní podklady jsou v případě potřeby uvedeny dále v textu. Záměry obsažené v kap. D.I.2. splňují kritérium nadmístního významu popsané výše. Důvody, pro které projektant nezahrnul některé záměry do návrh A-ZÚR KK, jsou uvedeny v kapitole 2. tohoto svazku.

Obsahem návrhu A-ZÚR KK jsou, s výjimkou čl. (12), který stanovuje společné podmínky a kritéria pro rozhodování ve vymezených plochách, resp. úkoly pro územní plánování, úpravy ve vymezení, resp. vymezení nových ploch pro rekreaci a sport vymezených v čl. (15) až (18). V rámci vymezení jednotlivých ploch, pokud to bylo nezbytné (např. na základě výsledků VVURÚ), byla dále doplněna specifická kritéria pro rozhodování o změnách v území. Obdobně jako v předchozích částech ZÚR provádí návrh A-ZÚR úpravy technického charakteru vypuštěním popisných údajů, týkajících se zejména lokalizace ploch a přehledu možností jejich napojení na dopravní a technickou infrastrukturu.

Vymezení rozvojových ploch nadmístního významu pro rekreaci a sport s formulací společných a specifických požadavků na využití území a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách, orientovaných především na ochranu přírodních hodnot dotčených území, naplňuje tyto cíle a úkoly územního plánování (§§ 18 a 19 stavebního zákona):

- vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj území, zejména vyváženost územních podmínek pro hospodářský rozvoj a příznivé životní prostředí s vazbou na soudržnost společenství obyvatel v území (§ 18, odst. 1 SZ),
- vytváření předpokladů pro koordinaci soukromých zájmů na provedení změn v území (tj. využití vymezených ploch) na straně jedné a veřejných zájmů na ochraně zejména přírodních hodnot⁷⁹, na straně druhé (§ 18 odst. 3 SZ),
- ochrana a rozvoj přírodních⁴², kulturních a civilizačních hodnot území (§ 18, odst. 4, SZ),
- stanovení podmínek pro provedení změn v území, s ohledem na stávající charakter a hodnoty území (§ 19, odst. 1, písm e) SZ),⁸⁰
- vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů⁴³ před negativními vlivy záměrů na území (§ 19, odst. 1, písm m)).

25. *Vkládá se nový článek (12) Stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a společných úkolů pro územní plánování.*

Obsahem tohoto článku je formulace požadavků na využití území, resp. kritérií pro rozhodování o změnách v území a úkolů pro územní plánování, které jsou společné všem plochám pro rekreaci a sport vymezených v ZÚR.

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona, a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území tzn., že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezených plochách a úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci ZÚR a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější pro-

⁷⁹ Přírodní parky v ašském výběžku; prvky ÚSES, přírodní park, EVL, PO, maloplošná ZCHÚ přírody, chráněné druhy rostlin a živočichů, CHOPAV, vodní zdroje ve vrcholových partiích Krušných hor.

⁸⁰ Viz kap. D.I.2. čl (13).

věřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány), i technické (projektová dokumentace).

Nově doplněný text respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto formulovány na úvod této části ZÚR a jsou platné pro všechny plochy vymezené v rámci podkapitoly D.I.2.

S výjimkou ploch [11a] a [11b], vymezených v návaznosti na vznikající vodní nádrž bývalého lomu Medard-Libík, se ostatní plochy nacházejí v území vysokých přírodních hodnot, chráněných zvláštními předpisy, zejm. zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů. Preferované využití těchto ploch je odvozeno z vysokého rekreačního potenciálu Krušných hor zejména pro pěší turistiku, cykloturistiku a sjezdové, resp. běžecké lyžování, a to nejen v kontextu ČR, ale též pro sousední Svobodný stát Sasko. Tento republikový, resp. mezinárodní význam reflektuje platná PÚR ČR (čl. 74), která rozšiřuje vymezení specifické oblasti SOB 6 Krušné hory na území Karlovarského kraje⁸¹.

Základní koncepční myšlenkou využití těchto ploch je umísťování jednotlivých sportovních a sportovně rekreačních zařízení do prostorově oddělených lokalit vzájemně propojených sítí spojovacích cest, využívajících v maximální možné míře již existující lesní cesty a turistické stezky. Vazba těchto ploch na stávající osídlení, které plní nebo budou plnit funkci nástupních center a saturovat požadavky na ubytování a související občanskou vybavenost, umožňuje požadovat ve vymezených plochách pouze umísťování zařízení sportovně rekreačních aktivit včetně jejich technického zázemí a nezbytné související infrastruktury. Pojistkou proti nežádoucímu extenzivnímu rozvoji a neefektivnímu využití vymezených ploch je požadavek na koordinaci jednotlivých záměrů z hlediska jejich kapacit, funkční provázanosti a vyváženosti.

Na základě zmocnění, odvozeného z ust. § 19 odst. 1, písm e) a m) stavebního zákona, proto A-ZÚR KK uplatňuje pro tyto plochy podmínku minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty dotčeného území a ukládá územním plánům dotčených obcí úkol zpřesňovat vymezení ploch pro jednotlivé záměry s důrazem na přednostní využití ploch stávajícího bezlesí.

Úkol pro územní plánování stanovený společně pro všechny vymezené plochy (s vědomím, že pro plochy [11a] a [11b] v prostoru vodní nádrže Medard se neuplatní), reflektuje výše uvedené přírodní hodnoty horské části Krušných hor a akcentuje přednostní využití ploch stávajícího bezlesí při vymezování ploch pro jednotlivé aktivity v ÚP dotčených obcí.

Specifické podmínky a kritéria pro rozhodování jsou u jednotlivých ploch formulovány na podkladě VVURÚ s cílem minimalizace zjištěných potenciálně významných negativních vlivů na složky životního prostředí, zejména vlivů na přírodní a krajinné hodnoty území.

26. *Nadpis „2 Významná plocha nadmístního významu (funkčně homogenní) vodní nádrže Medard“ se ruší.*

Technická úprava související se zrušením navazujícího článku 2.1.

⁸¹ Viz též kap. C., či (1) A-ZÚR KK.

27. **Článek 2.1. se celý ruší. Zrušení plochy [11] pro vodní nádrž Medard.**

Vodní nádrž v prostoru bývalého lomu Medard je v současnosti již územně i funkčně stabilizována a vymezený retenční prostor se postupně napouští. Z toho důvodu návrh A-ZÚR ruší vymezenou plochu [11]. Plocha vodní nádrže bude nadále evidována jako stav.

28. **Nadpis „3 Významné plochy nadmístního významu (funkčně homogenní) pro cestovní ruch, rekreaci a sport“ se ruší.**

Technická úprava. Nadpis byl vypuštěn neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítka ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny.

29. **Článek 3.1. Medard východ [11a]; Medard západ [11b] se nově označuje jako článek (13) a jeho původní znění se vypouští a nahrazuje se novým zněním s formulací specifických požadavků na využití území. Vymezení žádné z uvedených ploch se návrhem A-ZÚR KK nemění.**

V souvislosti s rekultivací ploch bývalého lomu Medard-Libík, koncepčně orientované na vznik nové kulturní krajiny s vodní nádrží v prostoru zbytkové jámy a lesnický, příp. zemědělsky rekultivovanými přilehlými plochami po obvodu nádrže, vymezily platné ZÚR KK dvě samostatné plochy nadmístního významu severně od Sokolova, na území městyse Svatava [11a] a v prostoru mezi Habartovem a Bukovany [11b] s navrženým funkčním využitím pro rekreaci a občanskou vybavenost.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK uložila prověření rozvojové plochy č.11a v souvislosti s záměry urbanistické studie Západní část Sokolovské pánve⁸². Projektant k prověření kromě uvedené studie použil jako podklad také návrh ÚP Svatava (01/2014), který počítá s etapovým rozvojem území, a z tohoto důvodu vymezuje plochy územních rezerv, které budou po ukončení rekultivačních prací v dotčeném prostoru postupně převedeny do zastavitelných ploch řádnými změnami ÚP. Návrh A-ZÚR KK tuto koncepci respektuje a na základě těchto skutečností potvrzuje obě rozvojové plochy v rozsahu vymezení dle platných ZÚR KK neboť svým rozsahem odpovídají uvažovaným záměrům. Potřebu umístění dalších záměrů mimo vymezené plochy je možné tyto řešit na úrovni územního plánu obce nebo v případě jejich nadmístního charakteru další aktualizací ZÚR KK.

S ohledem na uvažované záměry upřesňuje návrh A-ZÚR KK pouze preferovaná využití těchto ploch na nerezidenční bydlení a související občanskou vybavenost (ubytovací a sportovně rekreační zařízení, služby) a jako doplňkové (tj. plošně i kapacitně omezené) využití připouští nerezidenční bydlení, t.zn. realizaci staveb pro rodinnou rekreaci. Hlavním důvodem tohoto návrhu je hustě osídlené území centrální části kraje s velkými sídelními centry (Karlovy Vary, Sokolov, Chodov), které s ohledem na dosavadní intenzivní a plošně rozsáhlou těžbu nerostných surovin (hnědé uhlí, kaolín, jíly) nedisponuje významnějšími prostory a zařízeními každodenní nebo víkendové příměstské rekreace.

Z hlediska kritérií a podmínek stanovených platnou PÚR ČR pro rozvojové oblasti a osy (čl. 38) je toto řešení v souladu s písm. d), f) a g) uvedeného článku. Vytváření podmínek pro následné rekreační využívání rozsáhlého území v minulosti přetvořeného těžbou nerostných surovin je v souladu s koncepcí sledovanou PÚR ČR v uvedených ustanoveních. Na úrovni krajských priorit územního plánování představuje tento návrh konkrétní naplňování čl. (4) ve smyslu zkvalitňování rekreačního zázemí sídel.

⁸² Ing. arch. Poláčková a kol. (12/2012).

30. *Nadpis „4 Významné plochy nadmístního významu (k upřesnění funkčního vymezení) pro cestovní ruch, rekreaci a sport“ se ruší.*

Technická úprava. Obdobně jako v případě čl. 28. byl nadpis vypuštěn, neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítka ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny.

31. *Článek 4.1. Jáchymov – Boží Dar – Klínovec [12] se nově označuje jako článek (14.) A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.*

Na podkladě „Územní studie horských oblastí“ A-ZÚR KK navrhuje rozšíření plochy nadmístního významu [12] na území obcí Jáchymov a Boží Dar o prostor obce Boží Dar a větší část území mezi Božím Darem, vrcholem Klínovce a Jáchymovem, včetně údolí Klínoveckého potoka a východních svahů dvojvrcholu Dub – Hadí hora v rozsahu cca 483 ha. Celková výměra vymezené plochy tak činí cca 939 ha⁸³.

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

V rámci Karlovarského kraje se jedná o nejvýznamnější rozvojovou oblast cestovního ruchu a rekreace, která má zároveň významné přeshraniční vazby s prostorem saského Oberwiesenthalu a s prostorem Loučná p. Klínovcem (Ústecký kraj). Z hlediska dosavadního využití je významnějším obdobím lyžařská sezóna. Kurort Oberwiesenthal s vrcholy Fichtelberg a Kleiner Fichtelberg (má statut klimatických lázní) je komplexně vybavené středisko s rozsáhlou ubytovací kapacitou, areály pro sjezdové i běžecké lyžování a další sportovně rekreační infrastrukturou. Loučná p. Klínovcem na území Ústeckého kraje je malá obec (město s cca 100 obyv.). Na k.ú. Loučné však leží v podstatě celý skiareál Klínovec sever (pouze vrchol Klínovce s chatou, rozhlednou a parkovištěm je v Karlovarském kraji).

Zmíněná „Územní studie horských oblastí“ řeší v podrobnějším měřítku než umožňují ZÚR lokalizaci jednotlivých záměrů včetně navrhovaných opatření pro omezení negativních dopadů na hodnoty a limity dotčeného území. S ohledem na požadavek Zprávy „*upřesnit funkční vymezení ploch nadmístního významu při zachování priorit ochrany přírody*“ byl rozsah vymezení dle citované studie projektantem následně v dílčích partiích korigován na základě výsledků hodnocení vlivů na EVL a PO a konfrontace s ostatními limity využití území, převzatými z ÚAP KK 2013.

Cílem koncepce rozvoje areálu Klínovec (v Karlovarském kraji) je posílení významu města Jáchymova jako celoročního nástupního střediska areálu a jeho kooperace s ostatními, v současnosti lépe vybavenými středisky (Boží Dar, Kurort Oberwiesenthal). Hranice rozvojové plochy má charakter „obalové křivky“ zahrnující dílčí plochy pro umístění jednotlivých rozvojových záměrů dle ÚP Boží Dar a ÚP Jáchymov (nová lanovka na Klínovec v nové trase jako náhrada dosavadní lanovky, sjezdová trať vč. technického zázemí, areál běžeckého lyžování Jahodová louka, golfové hřiště, úpravy na spojení lázní Jáchymov s dolní stanicí této lanovky vč. parkovacích kapacit) a jejich vzájemné propojení s max. možným využitím stávající cestní sítě. Zahrnutí zástavby Božího Daru do plochy nadmístního významu pak vyjadřuje územní provázanost a funkční význam obce jako sídelního zázemí pro využívání existujících i připravovaných rekreačních ploch a zařízení. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude obsahem územních plánů Jáchymova a Božího Daru, příp. jejich pořizovaných změn.

⁸³ Výměry uváděné v rámci této kapitoly jsou převzaty z kap. 10. Kvalifikovaný odhad záborů půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu tohoto Odůvodnění.

Koncepce využití tohoto prostoru je založena na řešení nového celoročního zpřístupnění masivu Klínovce z Jáchymova, jako hlavního nástupního bodu pro celý areál, včetně zajištění odpovídajících parkovacích kapacit. Přínosem tohoto návrhu je zmírnění zátěže přírodně hodnotných vrcholových horských partií v okolí Božího Daru a Klínovce individuální dopravou ve vazbě na možnost omezení vjezdu vozidel do areálu. Podstatnou výhodou je rovněž zajištění přístupnosti vrcholu Klínovce i v době problémů s průjezdností silnic kolem Božího Daru.

Nastíněný rozvoj areálu bude realizován v závislosti na vývoji ekonomické situace cestovního ruchu a úspěšnosti marketingové strategie orientované zejména na Sasko a rozvojovou oblast Praha⁸⁴. Ke zvýšení rekreační atraktivity nejen dotčeného prostoru ale celé oblasti Krušných hor by bylo otevření silničního propojení mezi Loučnou a Oberwiesethalem, s možností průjezdu vozidel do 3,5 t a autobusů a také dokončení propojení Karlovarského kraje s Prahou prostřednictvím rychlostní silnice R6.

Vymezená plocha [12] je součástí přírodně a vodohospodářsky vysoce hodnotného území. V rámci rozšířené části vymezené plochy řadí projektant k těmto hodnotám lesní porosty jednak jako významný znak dané specifické krajiny⁸⁵ a jednak s ohledem na příslušnost celého širšího území k CHOPAV Krušné hory a zásah vymezené plochy do OP vodního zdroje II. stupně a OP přírodních léčivých zdrojů lázní Jáchymov 2A a 2B. stupně. Za nejvýznamnější přírodní hodnoty v rámci vymezené plochy a přilehlého území projektant na základě jejich právního statutu příslušných jevů považuje NPR Božídarské rašeliniště jako součást stejnojmenného NRBC č. 70⁸⁶ Božídarské rašeliniště s navazujícím NRBK NH2 (H) a dále EVL Klínovecké Krušnohoří a EVL Krušnohorské plató. Z vlastností těchto částí území a z jejich ochrany podle zvláštních právních předpisů vyplývá i jejich funkce limitů využití území ve smyslu §26 odst. 1 stavebního zákona. Na základě jejich identifikace dle ÚAP KK 2013 a na základě výsledků posouzení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí a vlivů na PO a EVL uplatnil projektant konkrétní podmínky pro rozhodování o variantách změn v území (vyloučení významných negativních vlivů na obě EVL, minimalizace vlivů na odtokové poměry, vydatnost a jakost vodních zdrojů) a úkoly pro územní plánování (přednostní využití stávajícího bezlesí⁸⁷).

Specifický úkol pro územní plánování stanovený pro tuto plochu navazuje jednak na čl. 74d) platné PÚR ČR a jednak na třetí odrážku písm a) čl. (1) kapitoly C. výrokové části A-ZÚR KK.

32. Článek 4.2. **Stříbrná - Bublava [13a/13b]** se nově označuje jako článek (15). A-ZÚR KK navrhuje zrušení plochy [13b], rozšíření plochy [13a] a formulují specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Při návrhu změn ve vymezení projektant opět vycházel z výše citované „Územní studie horských oblastí“, která v podrobnějším měřítku než umožňují ZÚR řeší lokalizaci jednotlivých záměrů včetně navrhovaných opatření pro omezení negativních dopadů na hodnoty a limity dotčeného území. Plocha [13a] v upraveném vymezení zasahuje do administrativního území obcí Bublava, Stříbrná a Kraslice (okrajově). Navržené úpravy zmenšují tuto plochu o cca 58 ha a naopak rozšiřují její rozsah o nových cca 131 ha. Celková výměra této plochy tak činí cca 292 ha. Rozsah vypuštěné plochy [13b] je cca 49 ha.

⁸⁴ Metropolitní rozvojová oblast OB1 ve smyslu PÚR ČR.

⁸⁵ Specifická krajina A.3. Krušné hory (viz kap. F. výrokové části A-ZÚR KK).

⁸⁶ Číselné označení ve výkresu A.2 Koridory a plochy, ÚSES, územní rezervy.

⁸⁷ Viz kap. D.I.2. čl. 13 – společné požadavky pro vymezené plochy.

V rámci Karlovarského kraje je prostor Bublava – Stříbrná po areálech Boží Dar – Klínovec a Plešivec třetí nejvýznamnější sportovně rekreačním prostorem nadmístního významu. Z kapacitního hlediska je špičkovým obdobím lyžařská sezóna. V ploše se dnes nacházejí dva oddělené a nezávisle fungující areály Bublava a Stříbrná („Lišák“). Třetí, nový areál je uvažován jihovýchodně od centra Stříbrné na severních svazích Bukového vrchu. Záměry v ostatních částech vymezených ploch se zaměřují především na vzájemné propojení uvedených areálů prostřednictvím lanovek a využitím stávající cestní sítě, a to v segmentu sjezdového i běžeckého lyžování. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v ÚPD dotčených obcí.

Nejbližším spádovým centrem na českém území je město Kraslice (ORP) s cca 7,1 tis. obyvatel. Na saské straně státní hranice je to největší město v této části saského příhraničí Klingenthal (8,3 tis. obyv.). Klingenthal má rozsáhlou sociální infrastrukturu i řadu kvalitních sportovních areálů, avšak zdejší areál sjezdového lyžování je malý. Sjezdové lyžování je soustředěno v cca 10 km vzdáleném městě Schöneck. Rozvojové aktivity v prostoru Bublava – Stříbrná mohou být tedy vhodným doplněním komplexu rekreačních aktivit pro celou přeshraniční oblast Kraslice – Klingenthal. V souladu s požadavkem třetí odrážky, písm a). čl. (1) kap. C. výrokové části A-ZÚR KK je vytváření územních podmínek pro posilování přeshraničních vazeb formulováno jako specifický úkol pro územní plánování, vztažený k vymezené ploše.

Také tato část Krušných hor představuje území významných přírodních hodnot, jejichž ochranu dle zvláštních právních předpisů je nutné zohlednit v rámci navrhovaného řešení na všech následujících úrovních (územní plán, rozhodování o území). Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR zohledňuje tyto hodnoty v rámci specifických podmínek a kritérií pro rozhodování ve vymezené ploše. V dotčeném území projektant identifikoval jako hodnoty nadmístního významu přírodní park Přebuz, EVL Krušnohorské plató, RBC Tisovec (č. 1177)⁸⁸, CHOPAV Krušné hory a vodní zdroje vázané zejména na údolní nivu Stříbrného potoka. Dále do této kategorie zařadil lesní porosty jednak jako významný znak obou specifických krajín⁸⁹ a jednak s ohledem na příslušnost celého širšího území k CHOPAV Krušné hory.

33. Článek 4.3. **Nové Hamry [14]** se nově označuje jako článek (16). A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

Podkladem pro úpravu vymezení byla i v tomto případě „Územní studie horských oblastí“, z níž jsou převzaty (v podrobnosti odpovídající měřítku ZÚR) základní údaje o územní lokalizaci a předpokládaném využití. Návrh A-ZÚR rozšiřuje rozvojovou plochu pro rekreaci a sport, vymezenou v na území obcí Nové Hamry a Vysoká Pec cca o 113 ha na celkovou výměru cca 183 ha.

Nové Hamry (cca 330 obyv.) jsou (z hlediska území ČR) v podstatě „koncovou“ rekreační obcí s dobrou silniční (silnice II/220) i železniční dostupností (žel. trať č. 142) z blízkého města Nejdek. Zástavba Nových Hamrů má převážně rekreační a ubytovací charakter, doplněný o další služby související s rekreací a cestovním ruchem.

Koncepční řešení vymezené plochy je založeno na rozvoji a vzájemném propojení lyžařských areálů na svazích Borového vrchu (926 m n. m.), Dvorského vrchu (839 m n.m.) a Křovité stráně (828 m n.m.) prostřednictvím nových lanovek, resp. vleků s dolními stanice-

⁸⁸ Číselné označení ve výkresu A.2 Koridory a plochy, ÚSES, územní rezervy.

⁸⁹ Specifické krajiny A.2. Krušné hory – západ a A.3. Krušné hory (viz kap. F. výrokové části A-ZÚR KK).

mi v centru obce ve vazbě na vybudování nezbytných parkovacích kapacit. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v rámci územních plánů obou dotčených obcí.

Jako hodnoty a limity nadmístního významu se statutem ochrany podle zvláštních právních předpisů identifikoval projektant v tomto území na podkladě ÚAP KK 2013 přírodní park Jelení vrch, CHOPAV Krušné hory a vodní zdroje vázané zejména na pramennou oblast Bílého potoka (levostranný přítok Rolavy). Ve vazbě na skutečnost, že vymezená plocha je součástí zmíněného přírodního parku a CHOPAV, jsou mezi hodnoty a limity tohoto území zahrnuty také lesní porosty⁹⁰. Minimalizace vlivů na uvedené hodnoty a limity je součástí specifických i společných kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše, resp. úkolů pro územní plánování.

34. Článek 4.4. Plešivec [15] se nově označuje jako článek (17). A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

Úpravy ve vymezení předmětné plochy spočívají ve vypuštění jejích dílčích segmentů v celkovém rozsahu cca 66 ha a naopak v jejím rozšíření o celkových cca 150 ha. Celková výměra plochy, zasahující do administrativního území obcí Merklín, Jáchymov, Abertamy a Pernink tak činí cca 695 ha.

Návrh A-ZÚR KK přebírá nové vymezení z „Územní studie horských oblastí“, včetně základních údajů o lokalizaci a předpokládaném využití. Koncepce řešení předpokládá rozšíření a propojení stávajících lyžařských areálů Plešivec, Švýcarská bouda, Abertamy a Merklín prostřednictvím lanovek, lyžařských vleků, sjezdovek a spojovacích cest s těžištěm v prostoru mezi Abertamy (1 300 obyv.) a Merklínem (1 100 obyv.). Postupná realizace této koncepce musí být nutně provázána s rozvojem ubytovacích kapacit a ostatních služeb v uvedených obcích, mají-li odpovídajícím způsobem plnit funkci nástupních center tohoto komplexu. Urbanistické řešení celého rekreačního prostoru a jeho zázemí včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v rámci územních plánů dotčených obcí.

Jako hodnoty nadmístního významu v tomto území identifikoval projektant skladebné části ÚSES (RBC 1161 - Pod Plešivcem a navazující RBK 536), CHOPAV Krušné hory včetně lesních porostů, též jako významný znak specifické krajiny A.3 Krušné hory – Jáchymov a KPZ Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar. Opatření k zajištění jejich ochrany, vyplývající ze zvláštních právních předpisů, stanovuje A-ZÚR KK formou společných a specifických kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše, resp. úkoly pro územní plánování.

35. Vkládá se nový článek (18) vymežující novou plochu **Aš – Háj [18]** včetně stanovení specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

A-ZÚR KK přebírá z „Územní studie horských oblastí“⁹¹ návrh na vymezení nové plochy nadmístního významu pro sport a rekreaci v prostoru vrchu Háj o celkové výměře

⁹⁰ Též významný znak specifické krajiny A.3. Krušné hory – Jáchymov (viz kap. F. výrokové části A-ZÚR KK).

⁹¹ Objednatel : Karlovarský kraj, zhotovitel : Mott MacDonald CZ, listopad 2012.

cca 140 ha, převážně na území města Aš a okrajově zasahující do území sousedních obcí Krásná a Podlesí.

Jeho jádrem je stávající „městský“ areál, který svým postupným rozvojem získává stále více nadmístní (regionální) charakter, s přeshraniční působností v kooperaci s významnými saskými lázněmi Bad Elster a Bad Brambach. Vymezený prostor je určen pro rozvoj sportovně rekreačních aktivit včetně sjezdového a běžeckého lyžování, cykloturistiky, pěší turistiky, in-line bruslení a některých adrenalinových sportů (např. four cross, bobová dráha). Další rozvoj je plánován především v segmentu sjezdového lyžování (severozápadní a východní svah), ubytovacích kapacit a souvisejících služeb (lokalita Háj a Skřivánčí vrch).

Přírodními hodnotami nadmístního významu v dotčeném prostoru jsou krajina přírodního parku Halštrov a segmenty ÚSES, konkrétně RBC 1210 Na Háji vložené do NRBK 38 (MB), jejichž ochranu podle zvláštních právních předpisů reflektují společná a specifická kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše.

36. *Oddíl s nadpisem „5 Kritéria a podmínky využití ploch nadmístního významu funkčně homogenních“ včetně navazujících článků 5.1, 5.2 a 5.3 se celý ruší.*

Jak již bylo uvedeno v předchozích částech tohoto odůvodnění, dělení na „plochy funkčně homogenní“ a „plochy k upřesnění funkčního vymezení“ přesahují měřítko podrobnosti ZÚR. Tato kompetence náleží s ohledem na dikci bodu 1f) přílohy č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, územnímu plánu. Na základě ust. § 36 odst. 3 věty druhé stavebního zákona je nutné toto pojetí sledované v původních ZÚR zrušit.

37. *Oddíl s nadpisem „6 Kritéria a podmínky využití ploch nadmístního významu k upřesnění funkčního vymezení“ včetně navazujících článků 6.1, 6.2, 6.3 a 6.4. se celý ruší.*

Odůvodnění je identické jako v případě článku 36.

38. *Vkládá se nová podkapitola v tomto znění.*

D.I.3. ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO SPECIFICKÉ VYUŽITÍ

Úvod

Návrh A-ZÚR KK vymezuje specifické rozvojové plochy pro umístění „**celokrajského systému monitoringu přírodních situací**“ celkem na 13ti lokalitách rozmístěných po celém území kraje. Kategorii specifických ploch ve smyslu § 19 vyhl. č. 501/2006Sb., ve znění pozdějších předpisů, zvolil projektant záměrně s ohledem na charakter jejich využití (viz dále).

Hlavním cílem realizace je vytvoření automatizovaného monitorovacího systému umožňujícího včasnou identifikaci lesních požárů a požárů v přírodním prostředí (dále jen „monitoring požárů“) nepřetržitým sledováním stanoveného segmentu území (24 hod./7 dnů v týdnu) pomocí detekčního a dohledového systému monitorujícího kvalitu ovzduší se zaměřením na výskyt částic vznikajících při požárech a dále rychlosti a změny směru větrů pro potřeby složek Integrovaného záchranného systému (IZS).

Výše škod v případě požárů vznikajících v přírodním prostředí (lesy, zemědělská půda, ostatní plochy) vždy závisí na času zpozorování, neboť v řadě případů se může jednat o místa vzdálená nebo obtížně dostupná. Pokud je doba volného rozvoje požáru menší než

10 minut, je možné tento požár efektivně zdolat bez závažných škod. Pro takto účinný zásah je klíčový parametr právě čas zpozorování požáru. Systém je používán v řadě zemí Evropy včetně Německa. V České republice se dosud tato technologie nenachází, a to především z důvodu pořizovacích nákladů nutných na výstavbu systému. Výběr území Karlovarského kraje pro realizaci pilotního projektu vycházel ze skutečnosti, že cca 43 % území kraje tvoří souvislé lesní porosty. Podle údajů Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje způsobí každý rok požáry ve venkovním prostředí na území kraje škody v průměru za 620 000,- Kč, přičemž výše škod má statisticky vzestupný trend. Následující tabulka uvádí počet požárů v přírodním prostředí a přímou výši způsobených škod za období 2006 – 2013.

Vývoj počtu požárů a způsobených škod na území Karlovarského kraje za období 2006 - 2013

Rok	Požáry celkem	Z toho v přírodním prostředí	Přímé škody požárů v přírodním prostředí (tis. Kč)
2006	873	237	782,0
2007	919	204	536,0
2008	819	151	354,0
2009	870	209	669,5
2010	796	207	504,4
2011	859	246	318,8
2012	847	276	720,2
2013	713	144	1 078,-

Zdroj: HZS Karlovy Vary (2014)

Podle údajů Požární ročenky za r. 2013⁹² patří správní obvod ORP Sokolov k územím s nejvyšším výskytem požárů v době sucha. Vysoké hodnoty se udávají také pro území ORP Cheb a ORP Aš.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti usoudil projektant, že uvedený systém naplňuje znaky veřejně prospěšného opatření, neboť jeho účelem je „*snížování ohrožení území jinými přírodními katastrofami*“ ve smyslu ust. § 170, odst. 1, písm. b) stavebního zákona.

Princip technického řešení

Princip lokalizace požáru spočívá v zaměření jeho ohniska paprsky monitorujících zařízení nejméně ze dvou, optimálně ze tří stožárů. Protnutím těchto paprsků se určí souřadnice místa a dojde k předání informace na dispečink Hasičského záchranného systému. Z toho vyplývá základní podmínka funkčnosti systému, kterým je vzájemná viditelnost vždy nejméně tří stožárů. Rozsah sledovaného území je dán jejich vzájemnou vzdáleností.

Monitorovací zařízení je umísťováno na příhradových stožárech složených ze dvou, případně 3 modulových sekcí, z nichž spodní sekce obsahuje výtah, příp. schodiště, a je zakončena pozorovací plošinou, která může být v turisticky atraktivních místech využívána jako rozhledna. Druhá (prostřední) sekce je nosnou částí vlastního monitorovacího zařízení. Celková výška sekcí 1 a 2 včetně monitorovacího zařízení bude cca 80 m v závislosti na konkrétních terénních podmínkách. Plocha základové desky je cca 38 m².

V případě příznivých větrných podmínek může být stožár sestaven ze třech sekcí, přičemž sekce tři je řešena ve formě větrné elektrárny (VE) o výkonu 3 MW, která představuje jednak záložní zdroj energie a jednak je její využití předpokladem financování projektu. Celková výška stožáru po osu rotoru je cca 130 m, opět v závislosti na terénních podmínkách. Monitorovací zařízení (součást sekce 2) je umístěno ve výšce cca 76 m. Listy vrtule mají délku 50 m. Základová deska má čtvercový tvar 20x20 m.

⁹² Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru (04/2014).

Kromě monitorovacího zařízení IZS je možné příhradové stožáry využít i k dalším účelům např. pro specifické zájmy obrany států, Policie ČR nebo pro vědecké účely.

Výběr lokalit

Při výběru vhodných lokalit nositel záměru (UNIPLAN s.r.o. Karlovy Vary) vycházel z morfologie reliéfu, na jehož základě rozdělil území kraje do sedmi dílčích oblastí (Smrčiny, Krušné hory, Krušnohorské podhůří, Toužimsko, Český les, Doupovské hory a Slavkovský les. V rámci každé oblasti pak byly vyhledávány lokality umožňující umístění stožárů tak, aby utvořily ucelený systém pokrývající celé území kraje. Celkem bylo takto prověřeno 41 potenciálních stožárových míst na 26 lokalitách. Zjištění z těchto rekognoskačních prací nositel záměru předběžně konzultoval s vybranými institucemi a organizacemi s cílem vyloučit lokality, které by byly z hlediska veřejných zájmů chráněných podle zvláštních předpisů neprůchodné (Úřad pro civilní letectví, AOPK ČR, Ministerstvo obrany atp.). Výsledkem tohoto procesu je návrh 13 lokalit, pokrývajících území kraje, přičemž na 10 lokalitách bylo uvažováno s instalací VE. S ohledem na předpokládané obtížné řešitelné střety zájmů nebyly do návrhu zařazeny plochy na území CHKO Slavkovský les.

Pro tyto lokality byly na základě podrobnějších průzkumů zpracovány zákresy do mapových podkladů 1:10 000 s vyznačením stožárového místa a přístupových cest s kvalitativním rozdělením podle jejich charakteru (silnice, účelové komunikace zpevněné, nosné cesty zpevněné, neasfaltové, lesní cesty nezpevněné, včetně úseků bez přístupové cesty, resp. úseků, ve kterých bude nutné vybudovat zpevněnou komunikaci. V této podobě předal nositel záměru prostřednictvím pořizovatele projektantovi vstupní podklady k prověření a případnému zapracování do návrhu A-ZÚR KK.

Metodický postup

Návrh A-ZÚR KK vymezuje plochy pro umístění stožárů ve formě kruhového průmětu o poloměru výšky stožáru, tzn. 80 m nebo 130 m podle toho, zda v dané lokalitě je uvažováno s využitím VE. Tento rozsah vymezených ploch zvolil projektant s ohledem na teoretické riziko pádu stožáru, takže vymezená plocha zároveň plní funkci „ochranného pásma“. Tento přístup zároveň umožňuje plošné zobrazení i v měřítku 1:100 000.

Předmětný návrh 13ti ploch celokrajského systému monitoringu přírodních situací představuje ucelenou koncepci, jejíž jednotlivé prvky (plochy) jsou provázány podmínkou vzájemné viditelnosti vždy nejméně tří monitorovacích zařízení. Ačkoliv se projektant v rámci aktualizace zabýval jednotlivými plochami, jako celek byl navrhovaný systém posuzován jako invariantní. V měřítku podrobnosti ZÚR byly jednotlivé plochy prověřovány z hlediska vlastností, hodnot a současného způsobu využití a také z hlediska přístupnosti stávající cestní sítě. Jako součást návrhu A-ZÚR KK byly také předmětem posouzení vlivů na udržitelný rozvoj území, zejména pak z hlediska vlivů na životní prostředí podle přílohy stavebního zákona a vlivů na EVL a PO Natura 2000. Výsledky těchto hodnocení byly následně zohledněny v předkládaném návrhu A-ZÚR pro společné jednání ve smyslu § 37 stavebního zákona.

Tabelární přehled na následujících stránkách shrnuje nejdůležitější poznatky z provedených analýz jako podklad pro odůvodnění návrhu. Zvláštní pozornost byla věnována střetům se zájmy ochrany přírody a krajiny. Z dalších okruhů byly v podrobnosti měřítko ZÚR orientačně prověřovány možnosti střetů s ochrannými pásmy letového provozu. Jako základní metodou pro identifikaci střetů byla geografická analýza v prostředí ArcGIS v. 10.2. doplněná v případě potřeby o analýzu leteckých snímků.

Plocha (kód, název, nadm. v)	Výška (Typ stožáru) ⁹³	Katastrální území	Střety s přírodními hodnotami a limity	Dopravní dostupnost	Ostatní střety / Poznámka
Oblast: Smrčiny					
S01 Štítarský vrch - 716 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE ⁹⁴)	Štítary u Krásné	- přírodní park Smrčiny (krajinný ráz) - souvislý lesní porost (les hospodářský) - v bezprostřední blízkosti prochází osa nadregionálního biokoridoru K1-SRN-hranice ČR - nachází se v povodí s výskytem perlorodky říční – nutno zajistit, aby při výstavbě nedošlo ke kontaminaci vodního prostředí (řešitelné)	- zpevněná komunikace cca 300 m severovýchodně - nutno realizovat chybějící úsek na vrchol	
S02 Žáhoř – 744 m. n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Vernéřov u Aše	- souvislý lesní porost (les zvláštního určení) - ÚSES - RBC 1172 Mokřiny	- cca 200 m severovýchodně nezpevněná lesní cesta. - zpevněná komunikace cca 350 m jihozápadně - nutno realizovat chybějící úsek na vrchol	
Oblast: Krušné hory					
S03 Počátecký vrch - 819 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Počátky u Kraslic	- přírodní park Leopoldovy Hamry (Sokolovská část) - souvislý lesní porostu (les hospodářský) - při výstavbě stožáru a komunikace možné ohrožení biotopu čolka hranatého (kriticky ohrožený druh- jediná oblast výskytu v ČR)	zpevněná lesní cesta	lokalita v OP s výškovým omezením staveb veřejného letiště Karlovy Vary

⁹³ Původní záměr, který je v odůvodněných případech v rámci návrhu ZÚR modifikován.

⁹⁴ VE – větrná elektrárna.

Plocha (kód, název, nadm. v)	Výška (Typ stožáru) ⁹³	Katastrální území	Střety s přírodními hodnotami a limity	Dopravní dostupnost	Ostatní střety / Poznámka
S04 Špičák - 991 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Stříbrná	- přírodní park Přebuz - souvislý lesní porost (les zvláštního určení) - součást EVL Krušnohorské plató (možný vliv) - zvláště chráněné druhy (sýc rousný, kulíšek nejmenší, datlík tříprstý, ...)	zpevněná lesní cesta	lokalita v OP letiště s výškovým omezením staveb veřejného letiště Karlovy Vary
S05 Na radaru – 1043 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Hřebečná	- EVL Krušnohorské plató (možný vliv) - ÚSES – NRBC 70 Božídarské rašeliniště - mokřad mezinárodního významu Boží Dar. - OP PR Rýžovna - zvláště chráněné druhy (tetřevka obecná, bekasina otavní, chřástal polní, ...) - narušení krajinného rázu	zpevněná komunikace k obsluze stavebního objektu	v lokalitě se nachází stavební objekt (neudržovaný objekt bývalých kasáren)
S06 Křížová hora – 1027 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Osvinov	- souvislý lesní porost (les hospodářský) - cca 200 m severně od PO Novodomské rašeliniště-Kovářská (možný vliv) - narušení krajinného rázu	- silnice necelých 80 m jihozápadně - nutno realizovat chybějící úsek	
Oblast: Krušnohorské podhůří					
S07 Velflík - 977 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Pstruží u Merklína	souvislý lesní porost (les hospodářský)	- nezpevněná lesní cesta ke stožárovému místu - zpevněná komunikace cca 300 m jihozápadně	lokalita v OP letiště s výškovým omezením staveb veřejného letiště Karlovy Vary
S08 Jelení vrch – 720 m n. m.	130 m (včetně sekce VE)	Leopoldovy Hamry	- přírodní park Leopoldovy Hamry (Sokolovská část) - ÚSES – NRBC 69 Studenec	- nezpevněná lesní cesta ke stožárovému místu - zpevněná komunikace cca 400 m západně	- lokalita v OP s výškovým omezením staveb veřejného letiště Karlovy Vary - cca 400 m od vrcholu se nachází větrný park se čtyřmi VE

Plocha (kód, název, nadm. v)	Výška (Typ stožáru) ⁹³	Katastrální území	Střety s přírodními hodnotami a limity	Dopravní dostupnost	Ostatní střety / Poznámka
Oblast :Toužimsko					
S09 Chlumská hora – 651 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Chlum u Novosedel	- souvislý lesní porost (les zvláštního určení), dotčený prostor částečně odlesněný - ÚSES – RBC 1103 Kozelka-Chlum, méně jak 100 m jihozápadně + PR Chlum v ploše RBC) - narušení krajinného rázu - zásah do biotopu zvláště chráněných druhů - EVL Manětín-kostel na území PK (cca 2,6 km – v doletové vzdálenosti netopýra velkého, možný vliv)	- zpevněná lesní cesta cca 30 m od stožárového místa - nutno realizovat zbývající úsek	lokalita v OP s výškovým omezením staveb veřejného letiště Karlovy Vary
OS10 Třebouňský vrch – 824 m n.m.	80 m (bez sekce VE)	Třebouň	- souvislý lesní porost (les zvláštního určení/les hospodářský) - ÚSES – RBC 1098 Třebouňský vrch	vrchol přístupný po zpevněné lesní cestě	- dobývací prostor ložiska stavebního kamene - telekomunikační stožár cca 300 m východně
Oblast: Český les					
S11 Dyleň – 940 m.n.m.	80 m (bez sekce VE)	Vysoká u Staré Vody	- přírodní park Český les - ÚSES – RBC 375 Dyleň	vrchol zpřístupněn zpevněnou komunikací	v lokalitě se nachází objekt televizního vysílače (+ objekt bývalých kasáren)

Plocha (kód, název, nadm. v)	Výška (Typ stožáru) ⁹³	Katastrální území	Střety s přírodními hodnotami a limity	Dopravní dostupnost	Ostatní střety / Poznámka
Oblast: Doupovské hory			•	•	
S12 Velká Jehličná – 828 m.n.m.	80 m (bez sekce VE)	Doupov u Hradiště	- souvislý lesní porost (les zvláštního určení + les hospodářský) - ÚSES – NRBC 110 Doupovský hřbet - EVL Hradiště a PO Doupovské hory (možný vliv) - možný zásah do biotopu zvláště chráněných druhů	- zpevněná lesní cesta cca 250 m severovýchodně - nutno realizovat zbývající úsek	- lokalita na území VÚ Hradiště - prostor s létáním v malých a přízemních výškách
S13 Prokopy – 749 m.n.m.	130 m (včetně sekce VE)	Tureč u Hradiště	- souvislý lesní porost (les zvláštního určení) - EVL Hradiště a PO Doupovské hory (možný vliv) - v ochranném pásmu PP Valeč - narušení krajinného rázu - možný zásah do biotopu zvláště chráněných druhů	- nezpevněná, málo používaná lesní cesta na vrchol - zpevněná lesní cesta cca 350 m od vrcholu	

Z uvedeného přehledu je patrné, že u některých ploch byly v rámci vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území identifikovány poměrně významné vlivy zejména na krajinný ráz a EVL, resp. PO Natura 2000. Na základě těchto zjištění došlo ještě před dokončením návrhu A-ZÚR KK k jeho úpravám. Především byl výrazně redukován počet ploch s přípustným umístěním VE a to zejména v plochách vymezených ve vrcholových partiích Krušných hor (S03, S04, S06, S08) v Doupovských horách (S13) a dále v případě plochy S09 v blízkosti jihovýchodní hranice kraje.

V případě ploch S01 a S02 vymezených na území přírodních parků nepřistoupil projektant k podobné redukci s ohledem na skutečnost, že v prostoru Ašského výběžku a zejména v blízkém přilehlém území Německa je již v současnosti provozována řada větrných elektráren a větrných parků.

Projektant si je vědom, že provedené úpravy neodstranily beze zbytku rizika významných negativních vlivů na přírodu a krajinu. Pro tyto plochy návrh A-ZÚR KK formuluje kritéria a podmínky pro rozhodování ve vymezených plochách cílené na řešení minimalizace těchto vlivů v rámci navazujících nástrojů územního plánování. V případě zjištěných významných negativních vlivů na EVL a PO Natura 2000 usuzuje projektant, že s ohledem na účel monitorovacího systému, popsáný v úvodu této podkapitoly, v daném případě veřejný zájem na využití navrhovaných ploch pro daný účel převažuje nad veřejným zájmem ochrany přírody a krajiny a v rámci dalších pořizovacích etap A-ZÚR KK předpokládá postup podle ust. § 37 odst. 8 stavebního zákona.

39. Nadpis oddílu „d.02.2 Plochy a koridory veřejné infrastruktury“, včetně navazujícího textu pod nadpisem se ruší.

Technická úprava související s přehlednějším členěním kapitoly D. v rámci A-ZÚR KK. Podkapitola „d.02.2 Plochy a koridory veřejné infrastruktury“ dle původních ZÚR se nově člení na samostatné celky (podkapitoly) „D.II. Dopravní infrastruktura“ a „D.III. Technická infrastruktura“, přičemž jejich vnitřní členění dle jednotlivých funkčních systémů zůstává zachováno.

Původní úvodní text uváděl pouze obecný požadavek, vyplývající ze stavebního zákona na upřesňování a závaznost ploch a koridorů mezinárodního, republikového a nadmístního významu v územních plánech. Tato informace je bezobsažná a byla proto vypuštěna.

9.D.2 Dopravní infrastruktura

40. Změna číselného označení podkapitoly Dopravní infrastruktura.

Technická úprava vyplývající z nového členění kapitoly D., vysvětleno v odůvodnění čl. 39. Podkapitola „D.II. Dopravní infrastruktura“ se v návrhu A-ZÚR KK dále dělí na tyto části:

- D.II.1. Silniční doprava;
- D.II.2. Železniční doprava;
- D.II.3. Letecká doprava;
- D.II.4. Nemotorová doprava.

Úpravy, které byly v rámci A-ZÚR KK provedeny v kapitole D.II. mají (podobně jako v předchozích kapitolách ZÚR) dvojí charakter. Kromě věcných změn (úprava vymezení, příp. vypuštění konkrétních ploch a koridorů vymezených původními ZÚR a vymezení nových ploch koridorů) dochází k poměrně rozsáhlým technickým úpravám výrokové části s cílem jednoznačné identifikace vymezených ploch a koridorů a celkového zpřehlednění textu a to i v případech, že vlastní vymezení koridoru nebo plochy zůstává beze změny dle vydaných ZÚR KK. Věcná podstata výroků se však těmito úpravami nemění.

Hlavní část těchto formálních úprav spočívá ve vypuštění všech popisných a zdůvodňujících pasáží a v případě silniční sítě také návrhů na změnu kategorizace, pro kterou nemají ZÚR ani územní plánování jako celek zákonné zmocnění. Celková koncepce rozvoje dopravních sítí dle původních ZÚR je i nadále respektována a uskupení dopravních koridorů silniční sítě do ucelených dopravních tahů zůstává zachováno. V rámci těchto dopravních „tahů“ dochází návrhem A-ZÚR k úpravě struktury každého článku a k jednoznačné specifikaci každého koridoru názvem (dle území obce nebo obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky koridoru) a typem stavby (přeložka, obchvat, přestavba, nová stavba...). Šířky koridorů, které původní ZÚR stanovily paušálně v konstantní šířce pro jednotlivé kategorie dopravní a technické infrastruktury, jsou A-ZÚR uváděny jednotlivě pro každý koridor, přičemž šířka koridoru může mít v průběhu svého vymezení proměnlivé parametry v závislosti na konkrétních územních podmínkách.

41. Vkládá se nový článek (33).

Specifikace úprav

- *Formulace společných požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů a úkolů pro územní plánování.*

Nadmístní (a vyšší) význam koridorů dopravní infrastruktury bezprostředně souvisí s významem komunikací, pro které koridory jsou vymezeny. V rámci silniční sítě Karlovarského kraje je nadmístní, resp. mezinárodní a republikový význam přiřazen rychlostní silnici R6, silnicím I. třídy (dále též „nadřazená silniční síť“) a statním kapacitním silnicím, které zajišťují zejména dálkové přepravní vztahy mezinárodního a republikového významu. Ze silnic II. a III. třídy jsou za nadmístně významné považovány silnice nebo jejich úseky, zařazené platnou Koncepcí rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji⁹⁵ do tzv. páteřní sítě, zajišťuje především regionální (vnitrokrasé) přepravní vztahy a která ve smyslu citované koncepce tvoří doplňkovou síť k nadřazené silniční síti. V případě železniční dopravy jsou plochy a koridory nadmístního významu vymezovány pro záměry na úrovni celostátních a regionálních drah⁹⁶, pokud zasahují území nejméně dvou obcí. V případě letecké dopravy A-ZÚR KK rozšiřuje vymezení plochy nadmístního významu v souvislosti s rozvojem mezinárodního Letiště Karlovy Vary.

Stejná kritéria se v případě ploch a koridorů dopravní infrastruktury uplatňují také pro vymezování územních rezerv.

Požadavky na využití území⁹⁷ upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné, a to jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v projektové dokumentaci

⁹⁵ Schválena usnesením Zastupitelstva kraje č. ZK/264/09/12 ze dne 13.09. 2012.

⁹⁶ § 3, odst. 1, písm a) a b) zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁷ Dále též jen „požadavky“.

příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů⁹⁸, resp. úkolů pro územní plánování⁹⁹ odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly pro územní plánování zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků, kritérií a podmínek a úkolů jsou tyto umístěny v úvodní části kapitoly D.II. Dopravní infrastruktura a jsou obecně platné pro plochy a koridory mezinárodního, republikového a nadmístního významu, a to i pro koridory, které nedoznaly v rámci Aktualizace č. 1 ZÚR KK změn ve vymezení. V případě uplatňování specifických požadavků, kritérií a úkolů, jsou tyto umístěny u příslušného záměru.

Doplnění a obecná platnost požadavků, kritérií a podmínek a úkolů odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a které uspokojují potřeby současné generace, aniž by ohrožovaly podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování dopravní infrastruktury mezinárodního, republikového a nadmístního významu včetně souvisejících zařízení (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

První odrážka taxativně stanovuje požadavek na umístění jednotlivých dopravních staveb v území jako nezbytný územní předpoklad pro jejich přípravu a realizaci, a to včetně souvisejících nebo podmiňujících staveb (např. odvodnění komunikace, lapače ropných látek, odvodnění terénu, sjezdy, propustky, opěrné zdi, zabezpečení svahů, přeložky inženýrských sítí včetně přípojek objektů v blízkém okolí komunikace apod.).

Druhá odrážka stanovuje požadavek na řešení dopravního zpřístupnění a obsluhy přilehlého území a pozemků. V souvislosti s výstavbou pozemních komunikací, zejména v případě staveb nadřazené silniční síti (především rychlostní silnice a ostatní silnice I. třídy), může v některých úsecích docházet k přerušení silniční či komunikační sítě nižšího řádu, k omezení napojovacích bodů stávající komunikační sítě na novou silnici vyšší řádu apod. Řešení těchto souvislostí přesahuje rámec podrobnosti zásad územního rozvoje.

⁹⁸ Dále též jen "kritéria a podmínky".

⁹⁹ Dále též jen „úkoly“.

S ohledem na tyto skutečnosti ZÚR ukládají požadavek na vytváření podmínek pro zajištění obsluhy navazujícího území v nižším stupni územně plánovací dokumentace a následně v projektové přípravě dané stavby.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru

Emise a hluk z dopravy představují nejvýznamnější zátěže životního prostředí. Pro dotčená obytná území mohou být emise spolu s hlukem zdrojem významných zdravotních rizik jejich obyvatel. V této souvislosti je specifikován požadavek na upřesňování optimální stopy navrhované komunikace v rámci vymezené plochy či koridoru, na technické řešení vlastní komunikace a na případný návrh dalších technických opatření k minimalizaci vlivů provozu na nově navrhované komunikaci na obytné prostředí. Tato řešení musí zároveň zohledňovat všechny ostatní souvislosti a jevy v území s cílem hledání vyváženosti jednotlivých zájmů s ohledem na hospodárnost i efektivitu daného řešení ve vztahu k zajištění sledovaného cíle.

Ve volné krajině mohou dopravní stavby představovat riziko narušení dosavadních přírodních a krajinných hodnot, které jsou předmětem obecné i zvláštní ochrany dle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů¹⁰⁰, v případě krajiny též ust. § 18 odst. 4 stavebního zákona. V měřítku podrobnosti ZÚR (1:100 000) nelze všechny tyto hodnoty a limity postihnout. S ohledem na výše definované pojetí kritérií a podmínek a platná ustanovení stavebního zákona (§ 36 odst.5 a § 43 odst. 3) je uplatnění této podmínky závazné i ve vztahu k hodnotám a limitům sledovaným v podrobnosti územních plánů jako např. VKP, lokální ÚSES, nelesní krajinná zeleň, hodnotné biotopy nebo přírodní stanoviště.

Stavby především páteřních dopravních sítí se podílejí na vytváření bariér v území a jeho fragmentaci s negativními důsledky pro člověka, krajinu i živočichy. Průchodnost území je nezbytným předpokladem zajištění obsluhy území a jeho provázanosti s okolní krajinou.

Úkoly pro územní plánování

První odrážkou je uloženo v nižších stupních ÚPD hledat v územních plánech dotčených obcí takové vedení trasy v rámci zpřesnění koridorů vymezených v ZÚR, které bude minimalizovat vliv na kvalitu obytného prostředí přilehlé zástavby. V případě, že nelze dosáhnout optimální polohy zpřesněného koridoru, je nezbytné stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití pomocí specifikace přípustného využití, které umožní realizaci technických opatření, zajišťujících minimalizaci těchto vlivů na přípustnou úroveň ve smyslu platných hygienických limitů. Za extrémní variantu ochrany obytného prostředí lze pak považovat demolice objektů bydlení, u nichž nelze zajistit odpovídající kvalitu obytného prostředí.

Druhá odrážka ukládá zajištění prostorové koordinace navrhovaných dopravních koridorů s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury a s plochami bydlení tak, aby nebylo znemožněno umístění ostatních staveb veřejné dopravní a technické infrastruktury a aby byla hledána taková řešení, která respektují plochy bydlení, vymezená v dotčených platných územních plánech. Tento úkol současně nepřipouští:

- řešení, která budou navrhovat plochy bydlení do těsné či blízké vzdálenosti od stávajících nebo navrhovaných dopravních koridorů (zejména v případě rychlostní silnice a ostatních silnic I. třídy),
- řešení, která v případě potřeby zajištění hygienických limitů nebudou s návrhem ploch pro bydlení současně řešit a navrhovat technická opatření ke snížení negativ-

¹⁰⁰ Dále jen ZOPK.

ních vlivů (v odůvodněných případech, pokud nelze zajištění ploch bydlení v daném území řešit jiným způsobem).

Tento úkol vyplývá z ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého orgány územní plánování koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Třetí odrážka (ve vazbě na výše uvedený požadavek – 2. odrážka) ukládá v nižších stupních ÚPD pro plochy a koridory dopravní infrastruktury řešit dopravní zpřístupnění a obsluhu přilehlého území, které nelze obsloužit přímo z navrhované nadřazené dopravní infrastruktury.

42. Změna číselného označení podkapitoly Silniční doprava.

D.II.1. SILNIČNÍ DOPRAVA

Články (34) – (60) ZÚR KK

Technická úprava vyplývající z celkového zpřehlednění kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40.

Členění této podkapitoly dle jednotlivých „silničních tahů“ tak, jak je uvedeno ve vydaných ZÚR zůstává zachováno.

43. Článek „1.1.1 Plánované záměry na silniční síti Karlovarského kraje..“ se celý ruší.

Text článku nemá obsahově ani formálně charakter výroku, a proto se ruší.

44. Článek „1.1.2 Koncepce rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje.“ včetně tří dorážek se celý ruší.

Text článku nemá obsahově ani formálně charakter výroku, a proto se ruší. Předmětný článek popisuje navrhovanou koncepci uspořádání silniční sítě.

Pro zpracování návrhu A-ZÚR KK však již měl projektant k dispozici „Koncepci rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji“, která byla v září 2012 schválena Zastupitelstvem kraje a která je z tohoto důvodu závazným podkladem pro ZÚR. Obsahově se vydané ZÚR a platná Koncepce rozvoje silniční sítě výrazně neliší a návrh A-ZÚR pouze upřesňuje vymezení jednotlivých ploch a koridorů s cílem dosažení plné koordinace s uvedenou koncepcí.

45. Vkládá se nový nadpis.

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu zahrnují v souladu s PÚR ČR a platnou Koncepcí rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji záměry zahrnující rychlostní silnici R6, vybrané silnice I. třídy (dále též „nadřazená silniční síť“) a ostatní kapacitní silnice, které zajišťují zejména dálkové přepravní vztahy mezinárodního a republikového významu. Plochy a koridory nadmístního vý-

znamu zahrnují kromě ostatních silnic I. třídy tzv. „páteří síť silnic“ II. a III. třídy, která zajišťuje především regionální (vnitrokrajské) přepravní vztahy (viz odůvodnění čl. 41.).

46. Označení a nadpis článku „1.1.3 Rychlostní komunikace“ se ruší.

Z důvodů uvedených v odůvodnění čl. 45. se do této části ZÚR vkládá členění ploch a koridorů silniční sítě odpovídající platné úpravě stavebního zákona a členění dle kategorizace silniční dopravy vycházející ze zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů¹⁰¹ se tomuto členění podřizuje. Vzhledem k tomu, že omezený počet koridorů silniční dopravy mezinárodního a republikového významu v ZÚR KK nevyžaduje podrobnější členění, se tento nadpis ruší.

47. Odrážka článku 1.1.3. se nově označuje jako článek (34).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet a specifikace koridorů utvářejících daný silniční tah (D01, D02, D77, D81, D82) včetně doplnění názvů a šířky koridorů.*
- *Koridor D03 se ruší.*
- *Upravuje se vymezení koridorů D81 a D82.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Technickou úpravou se název silničního tahu uvádí do souladu se silničním zákonem („rychlostní silnice“ namísto „komunikace“). Vypuštění popisných pasáží je technickou úpravou, vyplývající z celkové změny formální podoby textu výrokové části.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu rychlostní silnice R6 je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují aktuální členění jednotlivých projekčně připravovaných úseků a dále vymezení koridoru, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky.

Koridor D03

Koridor vymezený v úseku R6 Hory – Kamenný Dvůr se návrhem A-ZÚR KK ruší vzhledem k jeho realizaci a zprovoznění v předmětných úsecích, tj. Jenišov - Nové Sedlo (zprovozněno 8/2010), Nové Sedlo - Sokolov (zprovozněno 4/2012) a Sokolov - Tisová (zprovozněno 4/2011).

¹⁰¹ Dále jen „silniční zákon“.

Koridory D81 a D82

Koridor D81 kapacitní silnice, úsek Jenišov – silnice I/13 a koridor D82 kapacitní silnice, úsek propojení silnice I/13 a silnice I/6; aktualizací ZÚR je obchvat Karlových Varů (koridory D81 a D82) evidován jako kapacitní silnice, která je navržena jako součást rychlostní silnice R6. K tomu přispívají i prognózní úvahy o dopravních intenzitách a rentabilitě stavby, kdy je nutno připustit, že tato kapacitní silnice s obchvatem Karlových Varů může být ve svém prostorovém uspořádání dvou i vícepruhová, směrově nedělená i dělená. Její parametry a výsledné uspořádání bude předmětem samostatného prověřování mimo kompetence územně plánovací dokumentace.

Aktualizací ZÚR se zároveň mění šířkové vedení koridorů D81 a D82 v severovýchodním úseku obchvatu Karlových Varů. Návrhem A-ZÚR dochází na území Otovic a Dalovic ke zúžení obou koridorů z původních až 1 500 m na 300 m. Zároveň se v dílčím úseku správního území Otovic šířka koridoru D81 mění ze 300 m na šířku 500 m.

Směrová (a v případě koridoru D81 i šířková) úprava obou koridorů vychází z územně plánovacího podkladu „Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů“¹⁰² pořízené z podnětu vydaných ZÚR KK za účelem „zpřesnění tzv. velkého obchvatu Karlových Varů silnicí R6 v rámci vymezených koridorů s cílem vyhledat trasu, která umožní vybudování rozhodující části nejkvalitnějších zásob ložiska kaolinu Dalovice – Vysoká...“. Územní studie byla schválena usnesením Zastupitelstva Karlovarského kraje č. ZK253/09/11 dne 15.09. 2011 a vložena do evidence územně plánovací činnosti. Zapracování výsledků územní studie obchvatu Karlových Varů do aktualizace ZÚR vychází z požadavků Zprávy o uplatňování (č.j. 805/RR/12).

V rámci koridoru vymezeného v původních ZÚR studie navrhla dvě možné varianty (severní a jižní), z nichž na základě kritérií (urbanistické, životní prostředí, dopravně-inženýrská hlediska, důlní činnost a vytěžitelnost zásob kaolinu a inženýrské sítě) byla vybrána jižní varianta (označovaná v dokumentaci ÚS též jako "zelená"). Z uvažované osy navrhované kapacitní silnice vychází aktualizovaný koridor šířky 300 m (150 m od osy na každou stranu), který byl na základě další studie, pořízené obcí Otovice „Otovice - vícepruhová kapacitní komunikace rychlostního charakteru“ (r. 2011), rozšířen v prostoru křížení se silnicí III/2206 na severu Otovic na cca 500 m. Rozšíření je provedeno pro možnost odsunu mimoúrovňové křižovatky Otovice severním směrem tak, aby bylo možné v zastavěném území a zastavitelných plochách Otovic zajistit hygienické limity pro bydlení. Širší koridor, vymezený aktualizací ZÚR, rovněž umožňuje vyšší variabilitu umístění trasy s ohledem na možný výskyt důlních děl.

V současných záměrech MD ČR je silnice R6 v prostoru Karlových Varů vedena ve stopě stávající trase silnice I/6 s průtahem Karlových Varů. V této poloze je silnice využívána ve sdružené funkci dálkového tahu evropského významu a jedné ze sběrných až obslužných komunikací krajského města. Intenzita dopravy na průtahu Karlovými Vary dosahuje dle „Výsledků celostátního sčítání dopravy na silniční síti ČR v r. 2010“ hodnot 16,4 – 28,3 tis. voz./24 hod. s cca 13% podílem těžké nákladní dopravy. Již současná situace negativně ovlivňuje kvalitu přilehlého obytného území, znehodnocuje urbanisticky významnou lokalitu kolem řeky Ohře, vytváří v zastavěném území nežádoucí bariérový efekt i nepříznivě působí na lázeňský charakter města (dle nařízení vlády - statut lázeňského místa Karlovy Vary).

Z hlediska mezinárodních souvislostí, rychlostní silnice R6 Praha – Karlovy Vary – Cheb – st. hranice ČR/SRN je součástí nadřazené sítě kapacitních silnic mezinárodního významu, páteřní spojnicí Karlovarského kraje se Středočeským krajem a hlavním městem Prahou. Dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady o hlavních směrech Unie pro rozvoj

¹⁰² Dále jen „studie“ nebo „ÚS“.

transevropské dopravní sítě je silnice R6 zařazena do sítě TEN-T „Comprehensive“, s předpokládaným dokončením přestavby v parametrech kapacitní silnice do r. 2050.

Na základě výše uvedených skutečností je potřeba a územní průchodnost obchvatu Karlových Varů prověřena územní studií a i nadále potvrzena aktualizací ZÚR KK jako součást uceleného republikově významného silničního tahu Praha – Karlovy Vary – Cheb – st. hranice ČR/SRN. Vymezené koridory umožňují zajistit potřebné parametry silnice jako součásti sítě TEN-T a rozdělit tranzitní, zdrojovou a cílovou dopravu s vazbou na silnice R6, I/13. Bezkolizní vedení tranzitní dopravy mimo zastavěná území Karlových Varů vytváří podmínky pro celkové dopravní zklidnění stávajícího průtahu s podporou obslužné funkce komunikace, zmírnění bariérového efektu na stávajícím průtahu, zvýšení bezpečnosti motorové i nemotorové dopravy a posílení základních městských funkcí a kvality života ve městě v souladu s čl. (23) a (24) platné PÚR ČR a čl. (4) a (17) priorit územního plánování kraje.

48. Označení a nadpis článku „1.1.4 Silnice I. třídy“ se ruší.

Z důvodů uvedených v odůvodnění čl. 45. se ruší členění této podkapitoly dle vydaných ZÚR, které reflektovalo standardní kategorizaci silniční sítě dle zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění. Z tohoto důvodu A-ZÚR ruší tento nadpis.

49. První odrážka článku 1.1.4 s textem „Silnice I/6... ..silnice R6)“ se ruší.

Předmětný text nemá charakter výroku. Změna kategorizace silniční sítě není v kompetenci ÚPD ani stavebního zákona.

50. Druhá odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (35).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D04 včetně doplnění názvu a šířky koridoru.*
- *Upravuje se název koridoru D04.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D04 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu silničního tahu má jen formální charakter dokládající, že vymezení v rámci ZÚR KK je omezeno hranicí územního obvodu Karlovarského kraje, fakticky však tento silniční tah pokračuje na území kraje Ústeckého. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámce kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Vypuštěna je i informace o výběru výsledné varianty, která svým obsahem náleží do odůvodnění. Doplnění názvu koridoru D04 je také technickou úpravou, která reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obcí, na jejichž území se nachází oba koncové úseky.

Koridor D04 I/13 Květnová – Damice – hranice kraje (Smilov), navazující na již realizovaný úsek kapacitní silnice I/13 Karlovy Vary – Ostrov, je součástí koridoru kapacitní silnice S10, vymezené v platné PÚR ČR v úseku Ostrov – Chomutov. Důvodem vymezení je převedení zvýšeného dopravního zatížení mezi Karlovarským a Ústeckým krajem a současně ve vztahu k příčným spojením se Svobodným státem Sasko.

51. *Před třetí odrážku článku 1.1.4 se vkládá nový nadpis a podnadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Silnice I. třídy

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do dvou hierarchických úrovní (viz odůvodnění čl. 45.). Vzhledem k tomu, že tato část ZÚR zahrnuje problematiku silnic I. až III. třídy, zůstává zachováno dílčí členění podkapitoly dle platné kategorizace silniční sítě.

52. *Třetí odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (36).*

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D06, včetně doplnění názvu a šířky koridoru.*
- *Upravuje se číselné označení a název koridoru D06.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D06 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Změna číselného označení koridoru D.06c na D06 je technickou úpravou související s tím, že již ve vydaných ZÚR byl předmětný koridor vymezen invariantně. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámce kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

53. *Čtvrtá odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (37).*

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D07, D08, D09, D10, D11), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*

- *Vymezení koridoru D11 je zkráceno o realizovaný úsek.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu silničního tahu má technický charakter, neboť pouze upřesňuje jeho geografické vymezení. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů (kromě koridoru D11) reflektují aktuální členění jednotlivých projekčně připravovaných úseků a dále vymezení koridoru, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky.

Jedinou věcnou úpravou je změna vymezení koridoru D11 Trstěnice – Drmoul, přeložka. Úprava v jeho vymezení provedená A-ZÚR KK spočívá ve zkrácení koridoru o již realizovaný úsek Velké Hleďsebe – Drmoul. Koridor navazujícího úseku Drmoul – Trstěnice až po hranici s Plzeňským krajem je zachován beze změny v původním vymezení, včetně šířky koridoru. V souvislosti s touto úpravou se mění i název koridoru z původního „přeložka silnice I/21 Drmoul – Velké Hleďsebe“ na název: „Trstěnice – Drmoul, přeložka“.

54. *Pátá odrážka článku 1.1.4 včetně textu se ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, pouze konstatuje stabilizaci trasy silnice I/25. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

55. *Šestá odrážka článku 1.1.4 včetně textu se ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

56. *Vkládá se nový článek (38), který vymezuje nový koridor D87 včetně popisu a stanovení šířky koridoru. Pro nový koridor jsou v platnosti obecně platné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly.*

Koridor D87 I/64 Aš – hranice ČR/SRN - Rehau

Koridor D87 vymezuje A-ZÚR KK pro přeložku silnice I/64 v úseku Aš – státní hranice ČR/SRN s předpokládaným pokračováním na území Německa ve směru na Rehau z podnětu Městského úřadu v Aši. Potřebnost tohoto silničního propojení v přeshraničním česko-bavorském prostoru bylo prověřeno a doporučeno v rámci „Územní studie horských oblastí“, pořízenou Krajským úřadem Karlovarského kraje.

Nově navrhované silniční spojení v parametrech silnice I. třídy je vedeno od stávající silnice I/64 (v současné době směřované na Selb) severozápadně od Aše, s využitím stopy stávající účelové komunikace až ke státní hranici. V dalším pokračování na německém území trasa využívá silnici B15 ve směru na Neuhausen s napojením na dálnici A93 v křižovatce Rehau-Süd, která je pro tyto účely již technicky připravena. Šířka koridoru D87 vymezená v A-ZÚR KK je 300 m. Takto vymezený koridor zajišťuje dostatečnou šířkovou rezervu pro umístění silnice v požadovaných parametrech.

Potřebnost a význam nového silničního spojení, propojujícího příhraniční oblast Ašska s přilehlým územím Svobodného státu Bavorsko vyplývá z potenciálu rozvoje kooperačních vazeb rozvojové osy nadmístního významu ROS-N1¹⁰³ s nejbližšími významnými sídelními centry Selb, Rehau a Hof. Navrhované silniční spojení Aš – Rehau s vazbou na dálnici A93, významný dálniční uzel A9, A93 a A72 v prostoru Hofu a více než 40 tisícové centrum Hof, umožní rychlé a bezkolizní zpřístupnění celého území rozvojové osy ROS-N1. V prostoru Ašska může být impulsem pro posílení silničních vazeb z nadřazené dopravní infrastruktury sousedního Bavorska na saský prostor Plauen a dálnici A72 (s vyloučením prostoru Vojtanova a lázeňských území na saské straně).

Vymezení koridoru je konkretizací koncepce A-ZÚR KK formulované v rámci priorit územního plánování kraje (čl. 2a) a dále v rámci uvedené rozvojové osy ROS–N1 Cheb – Aš – hranice ČR / SRN s požadavkem na rozvoj a zkvalitnění funkčních a prostorových vazeb ve směru Aš – Rehau.

57. Označení a nadpis článku „1.1.5 Silnice II. třídy“ se vypouští a nahrazuje nadpisem.

Silnice II. a III. třídy

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do dvou hierarchických úrovní (viz odůvodnění čl. 45.). Vzhledem k tomu, že tato část ZÚR zahrnuje problematiku silnic II. a III. třídy, zůstává zachováno dílčí členění podkapitoly dle platné kategorizace silniční sítě.

58. První odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (39).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se číselné označení silnice, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu, pasáže které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D76 včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D76 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. A-ZÚR KK nepředjímají změnu v kategorizaci silniční sítě a z tohoto důvodu identifikují vymezený koridor ve vazbě na silnici III. třídy obsluhující území západně od Toužimi. Vypuštěny jsou údaje o přeřazení silnice do sítě silnic III. třídy.

¹⁰³ Viz kap. B.II.2. čl. (6) A-ZÚR KK.

59. Druhá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (40).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D23, D24, D32, D35, D36, D37, D38 a D79), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Směrové a šířkové vymezení koridoru D32 mění, vymezení koridorů D33 a D34 se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

A-ZÚR přebírá název silničního tahu z vydaných ZÚR KK. Úprava výčtu VPS reflektuje věcné změny ve vymezení jednotlivých koridorů (viz níže). Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Koridor D33

Vymezení koridoru v ZÚR se ruší neboť přeložka navrhované trasy silnice II/209 v prostoru Nového Sedla (silnice II/209 Nové Sedlo – Chranišov, průtah), jejíž součástí je i krátká přeložka v Novém Sedle, plnící funkci pro kterou byl koridor D33 vymezen, byla již realizována. Na tu přeložku navazuje koridor D32, jehož upravené vymezení je předmětem aktualizace ZÚR.

Koridor D32 - Chodov, východní obchvat

A-ZÚR upravují směrové a šířkové vymezení koridoru D32, včetně jeho sloučení s koridorem D34, jehož samostatné vymezení se z tohoto důvodu ruší. Podkladem pro tyto úpravy byla zpracovaná „Územní studie přeložky silnice II/209 v prostoru Chodova, Nového Sedla a Mírové“ z roku 2014.

Vymezení koridoru D32 v upravené spojitě podobě reflektuje kromě hledisek dopravně-inženýrských i hledisko ochrany přírody a krajiny a podmínky ochrany výhradních ložisek nerostných surovin (kaolín, bentonit, keramické jíly). Požadavky ochrany uvedených vyhrazených nerostů jsou promítnuty ve vymezení koridoru D32 severně od Chodova v proměnlivé šířce 100 - 200 m. Širší koridor umožní větší variabilitu při vyhledání optimální stopy a zpřesnění trasy s ohledem na ochranu zásob vyhrazených nerostů a možný výskyt důlních děl.

Severní část koridoru propojujícího dílčí úseky silnice II/222 je Koncepti rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji vedena jako investiční opatření nejvyšší priority, s horizontem realizace do roku 2020. Zbývající část koridoru spadá do investičních opatření se střední prioritou s horizontem realizace do roku 2030.

Vymístění tranzitní dopravy z centra Chodova vytváří podmínky pro celkové dopravní zklidnění stávajícího průtahu s podporou obslužné funkce komunikace, zmírnění bariérového efektu na stávajícím průtahu, zvýšení bezpečnosti motorové i nemotorové dopravy

a posílení základních městských funkcí a kvality života ve městě v souladu s čl. (23) a 24) platné PÚR ČR a čl. (4) a (17) priorit územního plánování kraje.

Východní obchvat Chodova zároveň přispěje ke zrychlení silničního spojení mezi Karlovými Vary a Kraslicemi využitím extravilánového úseku silnice II/222, který je součástí koridoru D32 a tedy i k posílení vazeb hospodářsky oslabené oblasti Kraslicka s centrální částí kraje v souladu s čl. (23) a (27) republikových priorit dle platné PÚR ČR a čl. (2a) priorit územního plánování kraje.

Vzhledem k tomu, že tzv. „podkrušnohorská paralela“ patří k významným koncepčním záměrům vydaných ZÚR KK, doplňuje A-ZÚR její odůvodnění aktualizovaným komentářem.

Silniční tah „podkrušnohorská paralela“ v ose Ostrov – Hroznětín – Nová Role – Chodov – Nové Sedlo – Královské Poříčí – Sokolov – Habartov – Kaceřov – Františkovy Lázně představuje ucelený tah doprovodné silnice k rychlostní silnici R6 a silnice I/13, se zásadním významem pro dopravní obsluhu území severně od obou uvedených komunikací. Záměr utváří zcela novou komunikační osu území s maximálním využitím úseků stávající silniční sítě. S ohledem na ochranu zástavby podél stávajících průtahů obcemi je součástí návrhu řada přeložek a směrových úprav, pro které ZÚR vymezují jednotlivé koridory:

- přeložky na v prostoru jižního okraje Hroznětína (D38),
- v prostoru obcí Odeř (D37) a Děpoltovice (D36),
- jihovýchodní obchvat Nové Role (D35),
- východní obchvat Chodova s krátkou přeložkou v prostoru zastavěné části Nového Sedla (D32),
- nové napojení silnice II/212 severně od Sokolova s navazující přeložkou na jižním okraji Svatavy (D24) a rektifikací směrových oblouků v úseku mezi Svatavou a Habartovem (D23 a D79).

60. *Třetí odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá se ruší.*

Předmětný text nemá charakter výroku. Změna kategorizace silniční sítě není v kompetenci ÚPD ani stavebního zákona.

61. *Čtvrtá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (41).*

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D57, D58, D59, D60, D61), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/194.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

62. *Pátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (42).*

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou v souladu stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D50, D51, D52, D53, D54, D55, D56, D66 a D73) včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Zahnutí silnice II/198 do názvu silničního tahu odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/198.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

63. *Šestá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (43).*

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D62, D63), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*

- *Ruší se vymezení koridoru D69.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Jedinou věcnou úpravou tohoto článku je zrušení vymezení koridoru D69 - II/205 Žlutice, přeložka. Záměr krátké přeložky silnice II. třídy je situován ve správním území obce Žlutice a představuje prioritně odstranění lokální dopravní závady. Záměr nedosahuje nad-místního významu a nevyžaduje vymezení v ZÚR. Prověření potřebnosti, případně vymezení ploch pro trasu přeložky může být předmětem řešení ÚP Žlutice. V platné Koncepti rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji je záměr veden jako investiční opatření charakteru územní rezervy, bez doporučeného časového horizontu realizace.

64. Sedmá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek ne-vymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

65. Osmá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (44).

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D65, včetně doplnění názvu a šířky.*

Předmětem aktualizace ZÚR KK je změna ve vymezení koridoru D65 II/208 Hlinky, přeložka. Silnice II/208 Bečov nad Teplou – Bochoř, vykazuje v zastavěném území obce Hlinky výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. Koridor vymezený ve vydá-ných ZÚR, převzatý z platného územního plánu obce, řeší dopravní závadu přeložkou silnice vedenou mimo zastavěné území, avšak středem zastavitelných ploch. Takto vedený koridor sice odstraňuje dopravní závady, avšak jeho územní a investiční náročnost neodpovídá předpokládaným přínosům (hodnota RPDI dle výsledků CSD z r. 2010 činí 540 voz./24 hod. – Zdroj: ŘSD ČR, 2010). V dokumentaci Konceptu rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji z roku 2012 je řešení směrových závdů v Hlinkách sledováno jako investiční opatření s nízkou prioritou s horizontem realizace až po roce 2030.

Na základě výše uvedených skutečností je koridor D65 v návrhu A-ZÚR KK přesmě-rován do stopy stávající silnice II/208 s vymezením šířky koridoru 40 m pro možnou rektifika-ci stávajícího směrového, příp. výškového vedení nevyhovujících a kolizních úseků. Kromě investiční reálnosti navrhovaného řešení a přiměřenosti stávajících a očekávaných doprav-ních nároků, může tímto dojít k uvolnění lokality určené územním plánem pro rozvoj bydlení, a to bez jejího potenciálního narušení průjezdnou silnicí II. třídy.

66. Devátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (45).

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D48 včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D48 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Upravená struktura textové části výroku je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis názvem obce, na jejímž území je vymezen.

67. Desátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (46) a mění se takto:

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D18, D19, D20, D21, D22), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.25, upravuje se vymezení koridoru D22.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu, reaguje pouze na skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou jednotlivé koridory vymezeny na různých silnicích. Úprava výčtu VPS odráží věcné změny týkající se vymezení jednotlivých koridorů (viz níže).

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Věcné úpravy se týkají koridorů D25 a D22. Vymezení koridoru D25 (severozápadní obchvat Sokolova s mostem přes Ohři) se ruší. Stavba je již v realizaci.

Koridor D22

Předmětem aktualizace v rámci A-ZÚR je prostorová úprava koridoru D22 III/21036 Boučí, obchvat. Silnice III/22036 v zastavěné části obce Dolní Nivy, místní části Boučí, vyka-

zuje výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry na křižovatce silnic III/21036 a II/210. Řešení, včetně přestavby silnice v úseku Boučí – Hory, sleduje dokument Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji z roku 2012 jako investiční opatření s prioritou územní rezervy bez časového horizontu. Lze předpokládat, že realizace přeložky ve vymezeném koridoru bude značně náročná a ekonomicky nerentabilní. Pro možnou optimalizaci navrhovaného řešení (vyhledání optimální trasy) upravuje A-ZÚR šířku koridoru z 200 m na 300 m. Cílem přestavby v jakékoliv variantě je vyřešení směrových závad a nevhodných rozhledových poměrů při minimalizaci investičních nákladů.

Návrh je v souladu s čl. (12) priorit územního plánování kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvyšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

68. *Poslední věta desáté odrážky článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (47).*

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje vymezení koridoru D72, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D72 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Upravená struktura textové části výroku je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis názvem obce, na jejímž území je vymezen.

69. *Jedenáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

70. *Dvanáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (48).*

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D29, D74 a D75), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D29.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úpravou technického charakteru je vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Koridor D29

Předmětem aktualizace ZÚR KK je změna polohy, vedení a šířky koridoru D29 II/212 Nový Kostel, přestavba. Silnice II/212, obsluhující území severně od silnice R6 ve směru na Kynšperk nad Ohří a Luby, vykazuje v zastavěné části Nového Kostela výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. S ohledem na nízkou dopravní zátěž (RDPI dle CSD 2010 je 537 vozidel/24h s 15% podílem těžkých vozidel) zařazuje platná Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji řešení tohoto problému mezi investiční opatření s nízkou prioritou s horizontem realizace až po roce 2030.

Pro reálné vyřešení dopravních závad v rozsahu přiměřeném stávající i předpokládané výhledové intenzitě dopravy i investiční náročnosti vymezuje A-ZÚR KK koridor ve stopě stávající silnice II/212 v celkové šířce 40 m. Takto vymezený koridor umožňuje prostorovou rektifikaci stávajícího vedení silnice v požadovaných normových parametrech. Šířka koridoru je stanovena s ohledem na šířku stávající komunikace a jejího ochranného pásma dle § 30 písm.c) zákona č. 13/1997 Sb., silniční zákon, ve znění pozdějších předpisů. Ponechání stávající dopravní osy sídla s pouhou rektifikací vytváří podmínky pro zajištění bezpečnosti provozu a mimo jiné umožní vhodnější urbanistický rozvoj obce.

Návrh je v souladu s čl. (12) priorit územního plánování kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvysování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

71. Třináctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (49).

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D15, D16, D71), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.70, upravuje se vymezení koridorů D15 a D71.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D16 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/213.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Koridor D70

Věcnou úpravou je zrušení vymezení koridoru D70 - přeložka silnice II/213 Vojtanov – Starý Rybník ze ZÚR KK. Problémem je směrová závada u podjezdu pod železniční tratí v místní části Nádražní čtvrť. V dokumentu Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji je záměr veden jako investiční opatření se střední prioritou, s doporučeným horizontem realizace do roku 2030. Vzhledem k intenzitě dopravy na této silnici (dle CSD 2010: 476 voz./24 hod. s 8% podílem těžkých vozidel) nelze záměr hodnotit jako záměr nadmístního významu. Koridor je vymezen ve správním území pouze jedné obce (Vojtanov) a případné vymezení přeložky proto zůstává v kompetenci územního plánu obce.

Koridor D15

A-ZÚR KK upravuje vymezení koridoru D15 - II/213 Křižovatka, přeložka. Silnice II/213 tvoří tangentu podél státní hranice a propojuje významná sídla Aš, Hazlov, Skalná, Luby a Kraslice. Stávající intenzita dopravy dle CSD 2010 je 1 326 vozidel/24h s 17% podílem těžkých vozidel. Silnice při vjezdu do zastavěného území sídla Křižovatka vykazuje směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. Přeložku silnice v koridoru D15 považuje dokument Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji za investiční opatření s nejvyšší prioritou, s horizontem realizace do roku 2020, což ukazuje na pravděpodobnost blízké realizace a její nutnost.

Pro možnou optimalizaci vedení přeložky silnice II/213 mimo stávající zástavbu rozšiřuje návrh A-ZÚR dosud vymezený koridor z 200 m na 300 m. V tomto koridoru bude možné v podrobnějším stupni projektové dokumentace zpřesnit trasu v potřebných parametrech, při zlepšení podmínek bezpečnosti silničního provozu a s minimalizací zásahu do zástavby.

Vytvoření územních podmínek pro odstranění popsané dopravní závady vymezením koridoru D15 je konkretizací čl. (12) republikových priorit kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvysování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

Koridor D71

Předmětem aktualizace ZÚR KK v silničním tahu Františkovy Lázně – Skalná - Plesná je také úprava vymezení koridoru D71 II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka. Zúžení koridoru z původních 200 m na 100 m ve směru od zastavěného území obce je reakcí na požadavek obce Hazlov, která ve vyjádření ke Zprávě o uplatnění ZÚR požaduje vypuštění přeložky nebo její posun od zastavěné části obce z důvodů rozvojových záměrů obce ve směru k navrhovanému koridoru.

A-ZÚR akceptuje úpravu koridoru, která vytváří podmínky pro vyhledání trasy v odsunutě poloze a respektování rozvojových záměrů obce.

72. Čtrnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (50).

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Upravuje se směrová a šířkové vymezení koridoru D14, nově se strukturuje jeho specifikace v textové části výroku, včetně doplnění názvu a šířky.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Upravená struktura textové části výroku je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis názvem obce, na jejímž území je vymezen.

73. Patnáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

74. Šestnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (51).

- *Upravuje se číselné označení silnice, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridor D78, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D78 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. A-ZÚR KK nepředjímají změnu v kategorizaci silniční sítě a z tohoto důvodu identifikují vymezený koridor ve vazbě na silnici III. třídy č. 21318.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravená struktura specifikace koridoru je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obce, na jejichž území je vymezen.

75. Sedmnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (52).

- *Upravuje se výčet veřejně prospěšných staveb v názvu.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D13, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.12.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D13 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava výčtu VPS v názvu souvisí se zrušením vymezení koridoru D.12. Vypuštěním částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Stavba silnice II/217 Hranice, západní obchvat, pro kterou ZÚR KK vymezily koridor D.12 byla dokončena a uvedena do provozu v prosinci 2010. Vymezení tohoto koridoru se proto návrhem A-ZÚR KK ruší.

Upravená struktura specifikace koridoru D13 je úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obce, na jejichž území je vymezen.

76. Osmnáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

77. Devatenáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (53).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D26, D27, D30), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/210.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

78. Dvacátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (54).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D45, D86), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/220.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

79. Dvacátá první odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (55).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D31, D39, D40, D41, D42, D43, D44), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je technickou úpravou, která je odvozena z upřesnění směrového vedení silničního tahu.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

80. Dvacátá druhá a dvacátá třetí odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celé ruší.

Zrušení textu dvacáté druhé odrážky (silnice II/222) souvisí s začleněním koridoru D32 - východní obchvat Chodova do silničního tahu „Podkrušnohorská paralela“ – viz čl. 59. tohoto odůvodnění.

Zrušený text dvacáté třetí odrážky (silnice II/226) nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

81. Dvacátá čtvrtá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (56).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D28, D49), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D49.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/230. Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace.

Koridor D49

Předmětem aktualizace ZÚR KK je úprava vymezení koridoru D49 - II/230 Mnichov, přeložka. Silnice vykazuje při průchodu obcí směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. Podkladem pro upravené vymezení koridoru byl rozpracovaný ÚP Mnichov. S ohledem na minimalizaci vlivu budoucí trasy na obytnou zástavbu obce, je osa koridoru posunuta východním směrem, přičemž navržená úprava zároveň respektuje stávající výrobní areál jižně od obce. Stanovená šířka koridoru 200 m vytváří územní podmínky pro umístění přeložky v požadovaných parametrech.

Přeložku silnice v koridoru D49 považuje platná Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji za investiční opatření se střední prioritou s horizontem realizace do roku 2030. V regionálních souvislostech tvoří silnice II/230 důležitou spojnicí mezi Mariánskými Lázněmi, Bečovem nad Teplou a Karlovými Vary.

82. Dvacátá pátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (57).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D44, D67, D68), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Ruší se vymezení koridorů D.46, D.47, D.83, upravuje se vymezení koridoru D44.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Změna názvu silničního tahu vyplývá z hlavní funkce vymezeného silničního tahu po dokončení rychlostní silnice R6.

Vypuštěním částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby, je úpravou technického charakteru. Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Vymezení koridorů přeložek silnice II/606, vymezené ve vydaných ZÚR – tj. D.46 (Loučky, přeložka), D.47 (Jalový Dvůr, přeložka) a D.83 (Kynšperk nad Ohří – Lipoltov) se návrhem A-ZÚR ruší z důvodu realizace a zprovoznění uvedených staveb.

Koridor D44

V rámci aktualizace č. 1 ZÚR KK dochází k úpravám ve vymezení koridoru D44 pro umístění stavby III/21210 Lipoltov, přeložka. Účelem rozšíření koridoru z 200 m na 300 m je zajištění možnosti využití dílčích úseků stávajících silnic III/21210 a III/2121 v rámci severního obchvatu Lipoltova a s tím spojení redukce územních nároků vlastní stavby. Podkladem pro návrh byl rozpracovaný ÚP Tuřany.

Záměr je sledován v platné Koncepci rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji jako investiční opatření územní rezervy bez doporučeného časového horizontu realizace.

83. Dvacátá šestá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

84. Za článek (57) se vkládá nadpis.

Ostatní silnice

Formální úprava výrokové části vyplývající z faktu, že silnice pro něž ZÚR vymezují koridory v následujících článcích nejsou součástí silnic II. a III. třídy.

85. Ve dvacáté sedmé odrážce článku 1.1.5 se úvodní text „U silnic III. tříd... nadmístního významu“ ruší. Dvě následující pododrážky se nově označují jako článek (58) a článek (59).

Zrušený úvodní text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze popisný. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Zároveň tento text avizuje transformaci obou pododrážek do samostatných článků ZÚR.

86. Článek (58) se mění.

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název koridoru, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D84, včetně doplnění názvů a šířky koridoru.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D84.*

Nový název koridoru pouze upřesňuje, že se jedná o silniční napojení letiště (technická úprava). Specifikace koridoru v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části s doplněním údaje o šířce koridoru.

Věcnou změnou provedenou A-ZÚR KK je zkrácení koridoru D84 o severní úsek, který je již realizován. Zbývající úsek koridoru D84 se ve své poloze, směrovém vedení a šířkovém vymezení nemění.

87. Článek (59) se mění.

Specifikace úprav:

- *Formální úprava názvu koridoru, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D85, včetně doplnění názvu a šířky koridoru.*
- *Vymezení koridoru D85 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je zcela formální ve smyslu převedení textu do 1. pádu jednotného čísla. Specifikace koridoru v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části s doplněním údaje o šířce koridoru.

88. Za článek (59) se vkládá nadpis.

Územní rezervy

Důvodem této formální úpravy je vymezení nové územní rezervy v rámci A-ZÚR KK. Vydané ZÚR územní rezervy pro dopravní stavby nevymezily.

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. „princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru¹⁰⁴. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit, potřebnost realizace konkrétních záměrů, včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také čtvrté větě § 36 odst. 1 stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území¹⁰⁵, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

89. Vkládá se nový článek (60), který vymezuje nový koridor územní rezervy DR88, včetně popisu a stanovení šířky koridoru.

Silnice II/209 představuje důležitou spojnici hustě osídlené oblasti Chodova (cca 14 000 obyv.) na rychlostní silnici R6. Její trasa prochází Novým Sedlem (cca 2 700 obyv.). Intenzita dopravní zátěže RDPI je 3 489 voz./24 hod., dle CSD 2010. K nárůstu intenzity dopravy (zejména nákladní) může na průjezdu Novým Sedlem dojít ve spojení se vznikem průmyslových zón v okolí města.

Z tohoto důvodu byly podmínky možného obchvatu města, jako součástí přeložky silnice v celém úseku Nové Sedlo – Chodov prověřeny v rámci „Územní studie přeložky silnice II/209 v prostoru Chodova, Nového Sedla a Mírové“ z roku 2014. ÚS reflektovala kromě hledisek dopravně-inženýrských i hledisko ochrany přírody a krajiny, zvýšení bezpečnosti provozu a zájmy těžby nerostných surovin v tomto prostoru a byla podkladem pro vymezení tohoto koridoru.

Pro vlastní obchvat Chodova vymezují ZÚR koridor D32 (viz čl. 59. tohoto odůvodnění), který končí na severním okraji Nového Sedla. Obchvat Nového Sedla v převážné části své trasy využívá těleso dosud funkční železniční vlečky na východním okraji Lomu Družba (součást Velkolomu Jiří). Časový horizont zrušení železniční vlečky dosud není znám, což je hlavní důvod pro vymezení koridoru ve formě územní rezervy. Důvodem stanovené šířky koridoru 100 m (proti standardním 200 m pro silnice II. třídy) jsou omezené územní podmínky dotčeného prostoru, který se nachází mezi západním okrajem zastavěného území města a okrajem těžebního prostoru.

¹⁰⁴ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

¹⁰⁵ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

90. *Změna číselného označení podkapitoly Železniční doprava.*

D.II.2. ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA

Články (61) – (64) ZÚR KK

Formální úprava vyplývající z celkového zpřehlednění kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění.

91. *Věta pod nadpisem „Koncepce železniční dopravy... ..železničních tratí.“ se ruší.*

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

92. *Vkládá se nový nadpis.*

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu zahrnují koridory obsažené v platné PÚR ČR, jejichž vymezení ZÚR souladu bodem I.1.d) přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upřesňují.

93. *Označení a nadpis článku „1.2.1 Celostátní tratě“ se ruší.*

Z důvodů uvedených v odůvodnění čl. 92. se do této části ZÚR vkládá členění ploch a koridorů železniční dopravy odpovídající platné úpravě stavebního zákona a členění vycházející ze zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů¹⁰⁶, se tomuto členění podřizuje. Vzhledem k tomu, že omezený počet koridorů železniční dopravy mezinárodního a republikového významu v ZÚR KK nevyžaduje podrobnější členění, se tento nadpis ruší.

94. *První odrážka článku 1.2.1 se nově označuje jako článek (61).*

Specifikace úprav:

- *Formální úprava názvu železniční trati, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D100, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridoru D100 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu železniční trati má jen formální upřesňující charakter, že se předmětný článek obsahově týká konkrétní želez-

¹⁰⁶ Dále jen „zákon o drahách“.

niční trati. Vypuštěny jsou popisné údaje převzaté z PÚR ČR 2008, platné v době zpracování původních ZÚR.

Koridor D100 vymezený pro umístění stavby „propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding“ je součástí železniční trati č.170 Praha – Plzeň – Cheb – st. hranice ČR / SRN (Nürnberg). Požadavkem Ministerstva dopravy je zachování koridoru pro možnou realizaci kolejové spojky do doby, než dojde ke konečnému rozhodnutí o významu a budoucím rozsahu využívání trati Plzeň – Domažlice – hranice ČR/SRN a z toho vyplývající modernizace obou tratí, případně do rozhodnutí o vedení a realizaci vysokorychlostních tratí. Nezbytné je zachovat podmínky pro možné přímé napojení a rychlé spojení mezi ČR a SRN bez zajiždění do žst. Cheb.

95. *Druhá odrážka článku 1.2.1 se nově označuje jako článek (62).*

Specifikace úprav:

- *Úprava názvu železniční trati, doplnění kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D105, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení nového koridoru D105, včetně specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.*

Úprava názvu daného úseku železniční trati je v daném případě vyvolána potřebou sjednocení s názvem v platné PÚR ČR. Vypuštěny jsou popisné části textu, upřesňující rozsah stavby, které nemají charakter výroku.

Vydané ZÚR KK předpokládaly realizaci záměru bez územních nároků a nevymezily pro tento účel koridor ve výkresové části ani jej nezařadily mezi VPS. Z tohoto důvodu a s ohledem na ust. § 36 odst. 3 věty první Aktualizace č. 1 vymezuje v souladu s čl. (91) platné PÚR ČR nový koridor D105 pro optimalizaci trati č. 140 v úseku Karlovy Vary – Ostrov.

Stanovená šířka koridoru 120 m respektuje šířku ochranného pásma dráhy celostátní dle § 8 zákona o drahách. Uvedená šířka koridoru umožní mírně rektifikovat trasu kolejí s ohledem na konstrukční a geometrické uspořádání koleje železničních drah, sanovat železniční spodek (jehož součástí jsou i nástupiště stanic a zastávek) a svršek, a případně modernizovat nebo přeložit inženýrské sítě.

Ve vztahu k prioritám územního plánování A-ZÚR KK vymezením tohoto koridoru naplňuje čl. (23), (24) a (27) republikových priorit PÚR ČR a čl. (10) priorit územního plánování kraje.

Vymezení koridoru vytváří územní podmínky pro zlepšení životního prostředí (§ 18 odst. 1 SZ) neboť doprava železniční má oproti dopravě silniční relativně nižší energetickou náročnost, nižší prostorové nároky, je bezpečnější a emituje méně polutantů do ovzduší. Železniční doprava vzhledem k výše zmíněným hlediskům rovněž vytváří v souladu s § 19, písm. h) zákona 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (závislost na ropě, variabilita zdrojů elektrické energie).

Podmínka vyloučení významných negativních vlivů na EVL Ostrovské rybníky a PO Doupovské hory vyplynula z výsledků hodnocení vlivů A-ZÚR KK na PO a EVL Natura 2000 dle § 45i) ZOPK. Riziko vzniku těchto vlivů vyplývá ze skutečnosti, že vymezený koridor je trasován v těsné blízkosti obou území. Fakt, že vymezení koridoru důsledně sleduje stávající,

provozovanou železniční trať č. 140, na druhou stranu vytváří předpoklady, že opatření přijatá na projektové úrovni k eliminaci těchto vlivů budou dostatečná.

96. *Vkládá se nový nadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky železniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

97. *Třetí, čtvrtá a pátá odrážka článku 1.2.1, včetně textu se ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet celostátních tratí dle zákona o drahách.

98. *Článek „1.2.2 Regionální tratě“, včetně devíti odrážek a jejich textů se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet regionálních tratí dle zákona o drahách.

99. *Článek „1.2.3“ se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, má pouze proklamativní charakter bez konkrétních požadavků nebo podmínek na využití území.

100. *Článek 1.2.4 se nově označuje jako článek (63).*

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu železniční trati a kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D104, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení koridoru D104 se nemění.*

Přestože koridor D104 je ve vydaných ZÚR KK vymezen ve výkresové části a je zařazen mezi VPS, tento článek obsahoval pouze obecnou zmínku o realizaci nové železniční trati mezi Bezručicemi a Teplou. A-ZÚR proto formulují nově textovou část výroku za účelem jednoznačné identifikace koridoru.

101. Článek 1.2.5 se nově označuje jako článek (64).

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu železniční trati a kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridorů D101 a D102, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení koridorů D101 a D102 se nemění.*

Vydané ZÚR KK vymezují ve výkresové části a v rámci VPS oba koridory (D101, D102). Tento článek obsahoval pouze informaci o záměrech na propojení železničních tratí č. 140 a č. 149 prostřednictvím tzv. Tuhnické spojky (D101) a Bohatické spojky (D102). A-ZÚR proto formulují nově textovou část výroku za účelem jednoznačné identifikace obou koridorů a jejich základní specifikace.

102. Změna číselného označení podkapitoly Letecká doprava.

D.II.3. LETECKÁ DOPRAVA

Článek (65) ZÚR KK.

Formální úprava vyplývající z celkového zpřehlednění struktury kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění.

103. Věta pod nadpisem „Veřejnou leteckou dopravní síť... ..zastupuje:“ se ruší.

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

104. Vkládá se nový nadpis.

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky ploch a koridorů dopravní infrastruktury do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu zahrnují koridory obsažené v platné PÚR ČR, jejichž vymezení ZÚR souladu bodem I.1.d) přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upřesňují.

105. Označení a nadpis článku „1.3.1 Veřejné mezinárodní letiště“ se ruší.

Formální úprava. Název „Veřejné mezinárodní letiště“ se stává součástí článku (65).

106. První odrážka článku 1.3.1 se nově označuje jako článek (65) a mění se takto:

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu plochy, kód veřejně prospěšné stavby se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace plochy D200, včetně doplnění názvu a specifické podmínky pro rozhodování o variantách změn ve vymezené ploše.*
- *Upravuje se vymezení plochy D200.*

Ve vazbě na úpravu provedenou čl. 105 A-ZÚR KK (viz výše) dochází k úpravě názvu plochy D200 uvedením do souladu se zák. č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů¹⁰⁷ (§24). Vypuštěny jsou popisné části textu, upřesňující rozsah plochy a důvody jejího rozšíření, které nemají charakter výroku.

A-ZÚR KK rozšiřuje vymezení plochy mezinárodního veřejného letiště Karlovy Vary, v návaznosti na čl. 132. PÚR ČR, která vymezuje plochu L2 z důvodu zvýšení kapacity mezinárodního letiště a zlepšení bezpečnosti letového provozu.

Podkladem pro úpravu vymezení plochy D200 byla studie „Aktualizace územní studie rozvoje a využitelnosti letiště Karlovy Vary“ (2014). Rozšíření letiště má formu několika samostatných segmentů po obvodu stávající plochy.

Účelem rozšíření plochy D200 je zajištění podmínek pro zvýšení bezpečnosti letového provozu zřízením světelné přiblížovací soustavy, zkapacitnění systému pojezdových drah (TWY) a rozšíření vzletové a přistávací dráhy (RWY) na požadované hodnoty pro širší spektrum letadel a dodržení Leteckého předpisu MD/ICAO L14. Cílem těchto úprav je celkové zkapacitnění letiště, včetně zřízení terminálu integrovaného záchranného systému Karlovarského kraje, který bude kromě vlastního letiště obsluhovat přilehlou část území ČR, která je nyní (rok 2014) nedostatečně pokryta doletem LZS.

Rozšíření plochy západním směrem určené pro zřízení světelné přiblížovací soustavy zasahuje do území II. a III. zóny CHKO Slavkovský les. Významnost potenciálních vlivů na flóru, faunu a ekosystémy (okrajový zásah do RC 1682 U Březové) a vlivů na krajinu v tomto prostoru zvyšuje nezbytnost zásahu do lesních porostů s převahou lesů zvláštního určení. Na základě výsledků VVURÚ proto návrh A-ZÚR KK uplatňuje, jako podmínku pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše, požadavek minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty dotčeného území CHKO Slavkovský les.

Odlesnění spojené s rozšířením plochy klade zároveň vyšší nároky na ochranu vodního režimu dotčeného území, včetně režimu ochrany přírodních léčivých zdrojů lázní Karlovy Vary. Z koordinačního výkresu A-ZÚR KK (výkres B.1) i z výkresové části vyhodnocení vlivů A-ZÚR na životní prostředí (výkres C.2) je patrné, že jednotlivé segmenty, rozšiřující původní plochu letiště, zasahují do stanovených ochranných pásem vodních zdrojů a PLZ pouze okrajově a pouze část těchto ploch bude mít zpevněný povrch. Z těchto skutečností lze usuzovat, že při dodržení standardních opatření vyplývajících z podmínek jednotlivých OP nebudou tyto vlivy významné.

Letiště Karlovy Vary je veřejným mezinárodním letištem, využívaným pro pravidelné a nepravidelné lety zejména ve vazbě na cestovní ruch a lázeňství v Karlovarském kraji. Společně s rychlostní silnicí R6 se jedná o nejvýznamnější stavby zajišťující dopravní spojení Karlovarského kraje v mezinárodních souvislostech. Pro zkvalitnění dopravního napojení na silnici R6 vymezují ZÚR KK koridor D84, specifikovaný v čl. (58) ZÚR.

¹⁰⁷ Dále jen „zákon o civilním letectví“.

Navrhované úpravy rozšíří potenciál využití letiště k posílení těchto vazeb. Z hlediska priorit územního plánování kraje lze rozšíření plochy D200 považovat za vytváření předpokladů pro uplatňování priorit uvedených v čl. (6) až (8) kap. A. ZÚR KK. Za předpokladu uplatnění podmínky minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty CHKO Slavkovský les a dodržení podmínek jednotlivých OP VZ a PLZ, je možné považovat veřejný zájem na rozšíření letiště Karlovy Vary za převažující nad ochranou veřejných zájmů dle zvláštních předpisů¹⁰⁸.

107. Článek „1.3.2 Veřejná vnitrostátní letiště“, včetně tří odrážek a jejich textů se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet veřejných vnitrostátních letišť dle zákona o civilním letectví.

108. Nadpis „1.4 Turistická doprava“ se mění na:

D.II.4. NEMOTOROVÁ DOPRAVA

Formální úprava vyplývající z celkového zprehlednění struktury kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění. Termín „nemotorová“ doprava“ zahrnuje všechny druhy dopravy, přičemž zohledňuje, že některé druhy nemotorové dopravy (pěší, cyklodoprava) se uplatňují i mimo turistiku (např. cesta do zaměstnání).

109. Věta pod nadpisem „Koncepce turistické dopravy... ..dopravní systémy:“ se ruší.

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

110. Vkládá se nový nadpis.

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

111. Označení a nadpis článku „1.4.1 Cykloturistické trasy“ včetně podnadpisu „Nadregionálně významné trasy:“ se ruší.

Formální úprava vyplývající z toho, že ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1, vymezují pouze koridory dílčích úseků Cyklostezky Ohře rozdělením na nadregionální a regionální úroveň, a proto text ztrácí svoje opodstatnění.

¹⁰⁸ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů.

112. První odrážka článku 1.4.1 se nově označuje jako článek (66).

Specifikace úprav:

- *Doplnění kódů veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vymezují se nové koridory D301, D302, D303 a D304, včetně názvu, šířky a specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.*

Doplnění kódů vyplývá z faktu, že ve všech uvedených případech se jedná o nové koridory, vymezené v návrhu A-ZÚR KK.

Vypuštěny jsou popisné části textu, které nemají charakter výroku, úprava má proto formální charakter.

Cyklostezka Ohře je součástí významné národní a mezinárodní cyklotrasy. Vzhledem k zajištění bezpečnosti provozu cyklistů a s ohledem na závěry zjištěné ve výzkumném projektu "SONDA - Stanovení principů a metod rozvoje cyklistické dopravy a infrastruktury", který byl realizován v rámci Národního programu výzkumu 2007–2011 MD ČR (č. CG723-071-120) vyplynulo, že rozvoj cyklo dopravy může být výrazně posílen nabídkou kvalitní cyklistické infrastruktury, jsou navrženy celkem 4 nové koridory určené pro cyklostezky na cyklotrase č. 6.:

- Poloha koridoru D301 vyplývá z návrhu města Locket, kdy propojuje dva v současnosti cyklostezkou nepropojené úseky a řeší tak potenciálně kolizní místo v přednádraží žst. Loket.
- Poloha koridoru D302 vychází z ÚAP Karlovarského kraje a současné polohy účelových komunikací kolem řeky Ohře.
- Poloha koridoru D303 vychází z projektové dokumentace pro provádění stavby Cyklostezka Cheb - Waldsassen z roku 2014. Koridor je veden po zemním tělese zrušené železniční trati Cheb – Slapany.
- Poloha koridoru D304 vychází ze zpracované DÚR Cyklostezka podél Ohře, Dvorský most - Doubský most a navazuje na již vybudovaný úsek cyklostezky u OC Varyáda.

Šířka koridorů 20 m je stanovena s ohledem na TP 179 „Navrhování komunikací pro cyklisty“ s rezervou pro trasování s ohledem na ochranu přírody a krajiny, majetkoprávní poměry a inženýrské sítě.

Podmínka pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezeném koridoru stanovená pro koridor D302 vyplývá z průchodu koridoru okrajovými partiemi PO Doupovské hory. Tuto podmínku je nutné zohledňovat především při lokalizaci zařízení související „podpůrné infrastruktury“ (odpočívky, občerstvení atp.).

Vymezení uvedených koridorů naplňuje čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR a zároveň představují konkrétní uplatnění požadavků formulovaných v čl (8) a (14) priorit územního plánování kraje.

113. Druhá odrážka článku 1.4.1 se ruší.

Formální úprava. Zrušený text nemá charakter výroku.

114. Podnadpis „Další nadregionálně významné trasy“, včetně následujících šesti odrážek a jejich textů se ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze prostý výčet ostatních cyklostezek na území kraje.

115. Článek „1.4.2 Pěší turistické trasy“ se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o potřebě zvyšování hustoty sítě turistických stezek a jejich vybavení „...potřebným zázemím“.

116. Článek „1.4.3 Zimní lyžařské běžecké trasy“, včetně dvou odrážek a jejich textů se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o zokruhování výletních tras v okolí rekreačních středisek a zmínku o existenci běžeckých okruhů a závodních běžeckých tratí s obecnou podporou dalšího rozvoje.

117. Vkládá se nový článek (67) v tomto znění.

Specifikace úprav:

- Vymezení nového koridoru D300, včetně názvu, šířky a specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.

Koridor D300 byl vymezen na základě „Studie Koncepce běžeckého lyžování v Karlovarském kraji“ (2012) s cílem územní stabilizace lyžařské běžecké trasy, vedoucí vrcholovými partiemi Krušných hor. V současnosti je tato trasa již pravidelně využívána a její územní stabilizace s ohledem na zájmy ochrany přírody a krajiny je základem koexistence obou zájmů v tomto území. Šířka koridoru 50 m byla stanovena s ohledem na potřeby minimalizace vlivů na přírodu a krajinu při upřesnění trasy v podrobnějším měřítku.

Podmínka vyloučení významných negativních vlivů na území Natura 2000 vyplývá z vymezení koridoru přes tato území. Vzhledem k tomu, že trasa bude provozována pouze v zimních měsících, lze důvodně předpokládat, že tyto vlivy budou vyloučeny upřesněným vymezením trasy.

Vymezení koridoru naplňuje čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR a zároveň představují konkrétní uplatnění požadavků formulovaných v čl (8) a (14) priorit územního plánování kraje.

118. Článek „1.4.4 Vodácká trasa Ohře“ se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o potřebě rozšíření a zkvalitňování nezbytného zázemí a propagaci vodácké trasy jako turistické destinace.

Z hlediska podrobnosti náleží řešení této problematiky ÚPD obcí.

119. Nadpis „2 Technická infrastruktura“ se mění na:

D.III. Technická infrastruktura

Formální úprava týkající se změny číselného označení kapitoly.

Na základě ustálené praxe projektant vymezuje koridory pro zásobování vodou (kap. D.III.1.) a odkanalizování, resp. čištění odpadních vod jako nadmístní, za předpokladu umístování páteřních řadů, pokud záměr představuje změnu ve využití území na území nejmeně dvou obcí.

Nadmístní význam ploch vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV), vymezených formou územních rezerv (kap. D.III.2.) vyplývá z účelu, pro které jsou vymezovány. Vodní nádrže, pokud by prověření ve smyslu § 36 odst. 1 věty třetí stavebního zákona potvrdilo jejich potřebu, ovlivní změnou hydrologických poměrů vodních toků rozsáhlých územích povodí, ve kterém jsou tyto nádrže umístěny.

Na úseku elektroenergetiky (kap. D.III.3.) mají nadmístní význam plochy a koridory pro zařízení přenosové soustavy¹⁰⁹ a pro vybraná zařízení distribuční soustavy (elektrická vedení o napětí 110 kV a elektrické stanice pro transformaci napětí 110/22 kV)¹¹⁰. Obdobně na úseku plynoenergetiky (kap. D.III.4.) jsou plochy a koridory nadmístního významu vymezovány pro zařízení přepravní soustavy¹¹¹ a pro vybraná zařízení distribuční soustavy¹¹² (vtl. plynovody), pokud jsou vymezeny na území dvou nebo více obcí.

120. Věta pod nadpisem „Zákres všech sítí informativní“ se ruší.

Zrušený text má pouze informativní charakter, nemá povahu výroku.

¹⁰⁹ §2, odst. 2, písm. a) bod 10. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁰ §2, odst. 2, písm. a) body 1. a 3. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹¹ §2, odst. 2, písm. b) bod 1. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹² §2, odst. 2, písm. b) bod 15. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

121. *Nadpis „2.1 Zásobování pitnou vodou“ se mění na:*

D.III.1. ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU

Formální úprava týkající se změny číselného označení kapitoly.

122. *Vkládá se nový nadpis.*

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

123. *Články 2.1.1, 2.1.2 a 2.1.3 se celé ruší.*

Text zrušených článků má pouze obecně proklamativní charakter, nemá povahu výroku.

124. *Článek 2.1.4 se nově označuje jako článek (68).*

Specifikace úprav

- *Vypuštění popisných částí textu.*
- *Upravuje se výčet koridorů doplněním jednotlivých kódů a jednotné šířky koridorů.*
- *Formální úprava názvů koridorů V05 a 09.*
- *Upravuje se vymezení koridoru V22, včetně změny názvu.*
- *Ruší se vymezení plochy „Modernizace ÚV Žlutice.*
- *Vymezuje se nový koridor V34 včetně názvu.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů uvedených v článku se návrhem A-ZÚR nemění.*

Vypuštění popisných částí textu je úpravou formální povahy, tato pasáž nemá charakter výroku. Doplnění kódů u jednotlivých koridorů je také formální úpravou s cílem sjednocení specifikace ploch a koridorů v rámci celých ZÚR.

V případě koridorů V05 a V09 má úprava názvu také jenom formální charakter reflektující jejich vymezení ve formě dvou prostorově oddělených polygonů. Společné kódové označení má však v obou případech svoje opodstatnění neboť se jedná o rozšíření, resp. propojení stávajících vodovodních systémů.

V22 Vodovod (SV) Žlutice – Mrázov – Beranovka – Pěkovice – SV Tachov (V.22)

Na základě Zprávy o uplatňování ZÚR KK (požadavek města Teplá č. 784/RR/12) je podle informací Vodáren a kanalizací Karlovy Vary, a.s., aktualizován koridor pro propojení skupinových vodovodů Žlutice a Lestkov (napojení SV Lestkov na SV Žlutice). V rámci SV Žlutice je již vodovod vybudován z Teplé k osadě Betlém s napojením sídel Mrázov a Kláš-

ter. SV Lestkov je v současné době zásobován z prameniště Bezvěrov (Karlovarský kraj), přírodní řad vede po hranici mezi Karlovarským a Plzeňským krajem poblíž bývalé osady Domaslavičky. Pro plánované napojení SV Lestkov je nutno vybudovat vodovod z osady Betlém do Pěkovic a dále až na hranici KK a PK do blízkosti bývalé osady Domaslavičky. Na vodovod z Pěkovic je dále navrženo napojit osady Beranovka a Křepkovice.

Modernizace ÚV Žlutice

Požadavek na modernizaci ÚV Žlutice, má z hlediska plošného rozsahu lokální charakter. Nepřímý nadmístní význam má dopad uvedeného opatření z hlediska regionálního dosahu navazující vodovodní sítě. Záměr je proto v rámci A-ZÚR KK vypuštěn.

V34 Vodovod Boží Dar – Klínovec

Nová trasa koridoru byla v rámci aktualizace č. 1 doplněna na základě Zprávy o uplatňování ZÚR Karlovarského kraje v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje. Koridor pro umístění vodovodu umožní přivedení vodovodu do prostoru Klínovce a zároveň z oblasti Neklidu umožní propojení vodovodní sítě do obce Kovářská v Ústeckém kraji, což zajistí zvýšení zabezpečení dodávek pitné vody v přilehlé hraniční části Karlovarského a Ústeckého kraje.

Vymezení koridorů pro zásobování vodou naplňuje čl. (30) republikových priorit PÚR ČR a čl. (4) priorit územního plánování kraje dle kap.A-ZÚR KK.

125. Podkapitola „2.2 Odkanalizování a čištění odpadních vod“ včetně nadpisu a odrážek se celá ruší.

A-ZÚR KK vypouští celou pasáž „Odkanalizování a čištění odpadních vod“ z těchto důvodů:

- Texty prvních dvou odrážek nemají charakter výroku. Jedná se o obecná popisná konstatování a úvahy nepodložené konkrétními návrhy.
- Požadavky na rekonstrukci, intenzifikaci či rozšíření ČOV, mají z hlediska plošného rozsahu lokální charakter a jejich řešení náleží ÚPD jednotlivých obcí.

126. Vkládá se nová kapitola.

D.III.2. PLOCHY PRO VODNÍ NÁDRŽE (LAPV)

Územní rezervy

Specifikace úprav

- Vložení nadpisu a podnadpisu.
- Zrušení územních rezerv označených č. 98, 99, 107, 109, 109 a 110.
- Vymezení nových ploch VNR1, VNR2, VNR3, VNR4 a VNR5.
- Poznámka:
Vložení této nové kapitoly souvisí se zrušením „kap. D.02.4. Územní rezervy“ původních ZÚR KK.

Důvodem ochrany ploch morfologicky a hydrologicky vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV) je zabezpečení budoucí možné potřeby záložních zdrojů pitné a užitkové vody v důsledku deficitu vodohospodářského potenciálu krajiny způsobeného klimatickou změnou a z důvodu zajištění protipovodňové ochrany území. Budoucí možný deficit vyplývá ze scénářů budoucích možných klimatických změn, které mohou vést ke zvýšení četnosti a velikosti klimatických jevů (povodní a suchých období). Podle těchto scénářů nelze v budoucnu vyloučit ani potřebu využití záložních zdrojů vody, případně požadavků na větší míru ochrany před povodněmi.

Návrh A-ZÚR KK vypouští územní rezervy vodních nádrží vymezené platnými ZÚR KK dle „Směrného vodohospodářského plánu“, platného v době zpracování ZÚR. Obsahově tento dokument odpovídal době svého vzniku (cca pol. 70. let minulého století). V době vydání ZÚR byl již v gesci MZe rozpracován aktuální dokument „Generel území vhodných pro akumulaci vod“. V souladu s požadavkem Zprávy o uplatňování A-ZÚR KK přebírá z tohoto dokumentu celkem 5 lokalit a vymezuje je opět ve formě územních rezerv, pro případné řešení dopadů klimatické změny, zejména snížení nepříznivých účinků povodní a sucha v dlouhodobém horizontu následujících cca 50 – 100 let.

Z hlediska PÚR ČR představuje vymezení těchto ploch naplnění úkolu, vyplývajícího z článku (167).

Ochrana ploch LAPV je v souladu s Konceptí vodohospodářské politiky Ministerstva zemědělství do roku 2015. Jedním z cílů uvedených v této koncepci je příprava adaptačních opatření pro zvládání důsledků klimatické změny.

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. „princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru¹¹³. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit, potřebnost realizace konkrétních záměrů, včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také ve čtvrté větě § 36 odst. 1 stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území¹¹⁴, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

127. Nadpis „2.3 Zásobování elektrickou energií“ se mění na:

D.III.3. ZÁSBOVÁNÍ ELEKTRICKOU ENERGIÍ

Formální úprava související se změnou číselného označení jednotlivých kapitol a podkapitol ZÚR.

¹¹³ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

¹¹⁴ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

128. Článek 2.3.1 se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Jedná se o obecný popis koncepce rozvoje zásobování Karlovarského kraje elektrickou energií.

129. Vkládá se nový článek (70).**Specifikace úprav**

- *Formulace společných požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů a úkolů pro územní plánování.*

Požadavky na využití území¹¹⁵ upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů¹¹⁶, resp. úkolů pro územní plánování¹¹⁷ odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Doplnění textu o tyto společné požadavky respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto „vytknuty před tabulku“ a jsou obecně platné pro plochy a koridory a všechny koridory vymezené v kapitole D.III.3. a to i pro koridory, které nedoznaly změn ve vymezení.

Doplnění a obecná platnost „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování energetické infrastruktury (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1

¹¹⁵ Dále též jen „požadavky“.

¹¹⁶ Dále jen „kritéria a podmínky“.

¹¹⁷ Dále též jen „úkoly“.

písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu). Soukromým záměrem pak je zásobování okolního území elektrickou energií.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

Stanovený požadavek na vytvoření územních podmínek pro kapacity zvýšení přenosové soustavy a zajištění spolehlivosti dodávek elektřiny v mezinárodních, republikových a regionálních souvislostech naplňuje články (27) a (137), písm. b) PÚR ČR a zároveň konkretizuje čl. (4) a (6). priorit územního plánování kraje (kap. A.).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru

V rámci kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru se uplatňuje kritérium vzdálenosti od zastavěného území. V případě elektrických vedení přenosové i distribuční soustavy je zásadní podmínkou realizace stavby vyloučení vlivů elektromagnetického pole na obyvatelstvo, zejména na obytnou zástavbu a plochy pro bydlení obecně¹¹⁸. Dodržení přípustné hodnoty elektromagnetického pole v každém místě ochranného pásma vedení ve smyslu platných předpisů je zajišťováno minimální přípustnou výškou vodičů, stanovenou na základě konkrétního technického řešení jednotlivě pro každé vedení. Vedle tohoto aspektu je žádoucí, s ohledem na konkrétní územní podmínky, zajistit maximální možné oddálení trasy vedení od obytné zástavby z důvodu zachování kvality obytného prostředí.

Podmínka minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty území vychází ze zkušeností projektanta z posuzování vlivů liniových staveb ZVN a VVN na životní prostředí¹¹⁹, kdy trasy nových stožárových vedení mohou být spojeny s rizikem ovlivnění krajinných hodnot, zejména v málo urbanizovaném území s převahou přírodních prvků. K tomuto ovlivnění může dojít buď nevhodnou lokalizací stožárových míst, případně vznikem nevhodně navržených lesních průseků s následným ohrožením stability lesních porostů. Nevhodná lokalizace stožárových míst může též způsobit poškození přírodních nebo přírodě blízkých ploch, chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny (např. segmenty ÚSES, VKP, nelesní krajinná zeleň, plochy výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, hodnotné biotopy).

V měřítku podrobnosti ZÚR není možné konkrétní trasu ani stožárová místa jednoznačně lokalizovat a nelze ani stanovit technické parametry jednotlivých stožárů. Z tohoto důvodu a s využitím ust. §36 odst. 5 uplatňují ZÚR výše uvedené podmínky jako závazné pro upřesňování jednotlivých tras v rámci řešení ÚP a pro rozhodování o území.

Úkoly pro územní plánování

Úkoly pro územní plánování jsou v zájmu minimalizace nových územních nároků doplněny o požadavek trasování vedení ZVN a VVN ve společných úsecích v co nejtěsnějším souběhu, přípustném dle platných technických předpisů, přičemž na základě ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona je tento požadavek závazný také pro rozhodování v území.

Požadavek prostorové koordinace s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury vymezenými v ZÚR KK vychází ust. § 36 odst. 1 ve spojení s § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. S ohledem na konkrétní územní podmínky je nutné v případě potřeby v podrobnějším měřítku (ÚP, rozhodování o území), připustit jejich křížení a vzájemný mini-

¹¹⁸ §4 vyhlášky č. 501/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁹ Zákon č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

mální dovolený souběh (i např. s překryvem budoucích ochranných pásem) odpovídající technickým požadavkům na jednotlivé záměry.

130. *Vkládá se nový nadpis.*

Upřesnění ploch a koridorů republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky elektrické sítě do dvou hierarchických úrovní v souladu s ust. §§ 32 a 36 stavebního zákona. V souladu s PÚR ČR jsou za koridory mezinárodního a republikového významu považovány koridory přenosové soustavy dle § 2 energetického zákona.

131. *Článek 2.3.2 se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku a z převážné části se obsahově překrývá s následujícím článkem.

132. *Článek 2.3.3 se nově označuje jako článek (71).*

Specifikace úprav:

- *Popisná pasáž v úvodu článku se nahrazuje novým uvozujícím textem.*
- *Koridor E07 se z tohoto článku vypouští a přesunuje do následujícího čl.(72).*
- *Nově se strukturuje specifikace ploch a koridorů E04, E06 a E11, včetně úpravy názvů a doplnění šířky koridorů.*
- *Vymezení koridoru E.05. se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení koridorů E04, E06 a plochy E11 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Zrušený text byl vypuštěn z důvodu obecnosti požadavku, který obligatorně vyplývá z ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jejich opakování ve výrokové části ZÚR nemá opodstatnění.

Specifikace koridorů v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu a upřesnění používaných termínů ve vazbě na zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách výkonu státní správy v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů.

Zrušení vymezení koridoru E.05 pro vedení 400 kV Vítkov – Pomezí bylo provedeno v návaznosti na vypuštění koridoru z platné PÚR ČR v rámci její Aktualizace č. 1 a na základě vypuštění záměru z rozvojových koncepcí ČEPS a.s. z důvodů nedohodnutí územní návaznosti trasy vedení na německém území.

V případě ostatních koridorů, resp. plochy republikového významu byly provedeny pouze technické úpravy zákresů na základě podrobnějších podkladů poskytovatele. Důvodem těchto úprav byl jednak odlišný způsob vymezení koridorů energetické infrastruktury v platných ZÚR KK (pouze ve formě osy) a jednak použití odlišného mapového podkladu, nad kterým je výkresová část A-ZÚR KK zobrazena. Tyto úpravy žádným způsobem neovliv-

ňují vymezení předmětných ploch a koridorů v platných ZÚR KK a nemění koncepci zásobování území kraje elektrickou energií, formulovanou platnými ZÚR KK.

133. *Vkládá se nový nadpis.*

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky elektrické sítě do dvou hierarchických úrovní v souladu s ust. §§ 32 a 36 stavebního zákona. Za zařízení nadmístního významu jsou považována vedení 110 kV a elektrické stanice zajišťující transformaci na úrovni 110/22 kV, příp. 110/35 kV.

134. *První odrážka článku 2.3.3 se nově označuje jako článek (72) a mění se takto:*

- *Nově se strukturuje specifikace koridoru E07, včetně úpravy názvu a doplnění šířky koridoru.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru E07 se návrhem A-ZÚR nemění.*

S ohledem na výše specifikované hierarchické členění ploch a koridorů byl koridor E07 vyčleněn a přesunut do samostatného článku, jehož obsahem jsou pouze koridory a plochy nadmístního významu. Formální úpravy textu souvisí se sjednocením specifikace koridorů v rámci celé kapitoly D. Název koridoru je upřesněn ve vazbě na termíny používané energetickým zákonem.

135. *Nadpis „2.4 Zásobování zemním plynem“ se mění na:*

D.III.4. ZÁSOBOVÁNÍ PLYNEM

Formální úprava textu spojená se změnou číslování kapitol a podkapitol v celé textové části ZÚR.

136. *Vkládá se nový nadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu ZÚR KK nevymezují.

137. *Článek 2.4.1 se celý ruší.*

Zrušený text nemá s ohledem na svůj obecně konstatační charakter, povahu výroku.

138. Vkládá se nový článek (73).

- *Specifikace úprav:
Formulace společných požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů a úkolů pro územní plánování.*

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů, resp. úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Doplnění textu respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto „vytknuty před tabulku“ a jsou obecně platné pro plochy a koridory mezinárodního a republikového významu vymezené v článku 31. a to i pro koridory, které nedoznaly změn ve vymezení.

Doplnění a obecná platnost „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území, s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování energetické infrastruktury (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu). Soukromé zájmy jsou zejména pak zájmy na zajištění zásobování navazujícího území plynem.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

Stanovený požadavek na vytvoření územních podmínek pro zajištění zvýšených odběrů a provozní jistoty v jednotlivých částech kraje naplňuje články (27) a (28) PÚR ČR a zároveň konkretizuje čl. (4) (6). priorit územního plánování kraje (kap. A.).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru

V rámci kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru se uplatňuje obecná podmínka minimalizace vlivů na ostatní funkční systémy dotčeného území a jeho přírodní hodnoty.

Vliv na ostatní funkční systémy daného území je odvozen z existence ochranného, resp. bezpečnostního pásma plynovodu ve smyslu §§ 68 a 69 zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, které představují omezení ve využívání území. Zatímco šířka ochranného pásma VTL plynovodů je stanovena na 4 m na obě strany od osy od půdorysu. Rozsah bezpečnostních pásem plynovodů a zásobníků plynu upravuje příloha energetického zákona. V závislosti na technických parametrech plynovodu může šířka bezpečnostního pásma dosahovat až 320 m (160 m na obě strany od půdorysu).

K ohrožení přírodních hodnot dochází především v etapě výstavby plynovodu, pokud se trasa plynovodu dostává do kontaktu s plochami chráněnými dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. K trvalým vlivům dochází v lesních porostech, kde je provozovatel povinen udržovat volný pruh pozemků (lesní průsek) o šířce 2 m na obě strany od osy plynovodu¹²⁰.

Úkoly pro územní plánování

V rámci úkolů pro územní plánování je v zájmu minimalizace rozsahu omezení využívání území uplatněn požadavek na vedení tras nových plynovodů ve společných úsecích v co nejtěsnějším souběhu, přípustném dle platných technických předpisů, přičemž na základě ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona je tento požadavek závazný také pro rozhodování v území.

Požadavek prostorové koordinace s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury vymezenými v ZÚR KK vychází ust. § 36 odst. 1 ve spojení s § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. S ohledem na konkrétní územní podmínky je nutné v případě potřeby v podrobnějším měřítku (ÚP, rozhodování o území) připustit jejich křížení a vzájemný minimální dovolený souběh (i např. s překryvem budoucích ochranných pásem) odpovídající technickým požadavkům na jednotlivé záměry.

139. Článek 2.4.2 se nově označuje jako článek (74).

Specifikace úprav:

- *Popisná pasáž v úvodu článku se nahrazuje novým uvozujícím textem.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridorů, včetně doplnění názvů a šířky koridorů.*
- *Vymezení koridoru P.01 se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení koridorů P02, P03, P04 a P05 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Náhrada uvozující věty novým textem souvisí s upřesněním dikce ve vztahu k platnému znění stavebního zákona. Specifikace koridorů v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu a upřesnění používaných termínů ve vazbě na energetický zákon.

¹²⁰ § 68, odst. 5 energetického zákona.

Vymezení koridoru P.01 pro vtl. plynovod Bochoř – Andělská Hora je A-ZÚR KK zrušeno z důvodu ztráty aktuálnosti záměru (sdělení MPO ČR).

140. Článek 2.4.3 se celý ruší.

Zrušený text je pouze obecně proklamativní a nemá charakter výroku. Problematika středotlakých (STL) plynovodů není předmětem řešení v ZÚR.

141. Článek 2.4.4 se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Jeho obsahem je pouze předběžný výčet obcí, u kterých se v době zpracování ZÚR uvažovalo s plynifikací. Zároveň článek uvádí kritéria, která nelze ovlivnit nástroji územního plánování.

142. Nadpis „2.5 Zásobování teplem“ se mění na:

D.III.5. ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM

Formální úprava související se změnou číselného označení kapitol a podkapitol v textové části ZÚR.

143. Vkládá se nový nadpis.

Plochy a koridory nadmístního významu

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu ZÚR KK nevymezují.

144. Článek 2.5.1 se celý ruší.

Text článku je pouze obecně proklamativní, nemá charakter výroku.

145. Článek 2.5.2 se celý ruší.

Zrušený text specifikuje rozvojové záměry pouze obecně, bez vymezení konkrétních ploch nebo koridorů.

146. Vkládá se nový článek (75).

Specifikace úpravy:

- *Nová specifikace koridorů T06 a T07, včetně názvů, kódů VPS a šířky koridorů v textové části ZÚR.*
- *Vymezení uvedených koridorů ve výkresové části ZÚR KK se návrhem A-ZÚR nemění.*

Původní ZÚR deklarovaly koridory pro zásobování teplem jako VPS, vlastní vymezení koridorů v kapitole D. textové části ZÚR však chybí. Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR KK vkládá do kapitoly D. nový článek s výčtem koridorů, které splňují kritérium nadmístního významu.

Ostatní koridory vymezené v původních ZÚR (T.02, T.03, T.04 a T.05) byly na základě prověření ze ZÚR vypuštěny z důvodu realizace nebo pro svůj lokální význam.

147. Podkapitola „2.6 Obnovitelné a alternativní zdroje energie“ se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahuje pouze výčet obecných pravidel s vazbou na možnou realizaci, přičemž žádné z těchto pravidel nelze uplatňovat nástroji územního plánování. Článek nevymezuje konkrétní plochy nebo koridory pro umístění OZE.

Návrh A-ZÚR KK nevymezuje plochy pro umístění obnovitelných zdrojů energie. Regulace vymezování ploch pro umístění větrných elektráren a větrných parků je z důvodu jejich výrazného uplatňování ve vizuálním obrazu krajiny součástí kapitoly F.

Plochy pro umístění ostatních OZE lze vymezovat v ÚP obcí s případným uplatněním poslední věty odst. 1, § 53 stavebního zákona, v případě jejich nadmístního významu.

148. Podkapitola „2.7 Dálkovody“ se celá ruší.

Zrušený text pouze konstatuje, že ZÚR KK nenavrhují nová zařízení nadmístního významu. Koridory nebo plochy pro umístění těchto zařízení nenavrhují ani A-ZÚR KK.

149. Podkapitola „2.8 Telekomunikace“ se celá ruší.

Zrušený text má pouze obecně popisný charakter.

150. Podkapitola „2.9 Odpadové hospodářství“ se celá ruší.

Zrušený text pouze konstatuje, že ZÚR KK nenavrhují ve sféře odpadového hospodářství nová zařízení nadmístního významu. Plochy pro umístění těchto zařízení nenavrhují ani A-ZÚR KK.

151. *Kapitola „3. Kritéria a podmínky využití ploch a koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu“ se celá ruší.*

Kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách ve vymezených plochách nebo koridorech jsou společně s požadavky na využití území a s úkoly pro územní plánování uvedeny v rámci jednotlivých podkapitol a to jednak jako ustanovení „společná“ pro všechny plochy a koridory vymezené na úvod příslušné podkapitoly a v odůvodněných případech také jako „specifická“, uvedená v jednotlivých člancích, se vztahem pouze k určenému koridoru nebo ploše.

152. *Kapitola „4. Dimenze koridorů pro sledované záměry dopravní a technické infrastruktury“ se celá ruší.*

Šířkové parametry koridorů jsou Aktualizací č. 1 uváděny v rámci jednotlivých článků jako součást výroků, vymezujících příslušný koridor nebo plochu.

153. *Změna označení a nadpisu podkapitoly d.02.03. Nahrazení původního nadpisu včetně nového označení.*

9.D.4. Plochy a koridory ÚSES

Formální úprava v kontextu zpřehlednění struktury celé kapitoly D.

Nadmístní význam ploch vymezovaných pro skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES (kap. D.IV.) je dán rozsahem území, pro které jsou obě úrovně vymezovány (republika, kraj).

154. *Článek 1. se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahem článku je pouze popis základních metodických principů vymezování prvků ÚSES, včetně specifikace prostorových parametrů a funkčních principů.

155. *Článek 2. se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahem článku je odkaz na vymezování ÚSES ve formě veřejně prospěšných opatření. Novou právní úpravou stavebního zákona s účinností od 01.01. 2013 (zák. č. 350/2012 Sb.) tato forma pozbyla platnosti. Podrobnější vysvětlení je obsahem čl. 180. tohoto odůvodnění.

156. *Článek 3. se celý ruší.*

Obsahem článku byla formulace „zásady o rozhodování o změnách v území“ ve vztahu k vymezení ÚSES. S ohledem na obecnost a neurčitost takto formulovaných zásad, příp. na nemožnost jejich uplatňování prostřednictvím nástrojů územního plánování je tento článek zrušen.

Společné požadavky na využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování ve vymezených plochách a úkoly pro územní plánování specifikuje návrh A-ZÚR v novém čl. (76) ZÚR.

157. Článek 4. se celý ruší.

Obsahem článku byla formulace společných úkolů pro územní plánování. Důvodem zrušení je podobně jako v případě čl. 3. značná obecnost a neurčitost.

Společné úkoly pro územní plánování stanovené návrhem A-ZÚR KK jsou obsahem nového článku (76) ZÚR KK.

158. Vkládá se nový článek (76).

Specifikace úprav:

- *Výčet kategorií segmentů ÚSES, vymezených v ZÚR.*
- *Stanovení společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách.*
- *Stanovení společných úkolů pro územní plánování.*

Výčet kategorií segmentů ÚSES, které vymezují ZÚR – tj. nadregionálních biocenter (NC), nadregionálních biokoridorů (NK), regionálních biocenter (RC) a regionálních biokoridorů je technickou úpravou s cílem vysvětlit zkratky používané v tabelárním přehledu, který je obsahem následujícího čl. (77) a také ve výkresové části ZÚR.

Společná kritéria a podmínky pro rozhodování o variantách změn v území

V první části jsou specifikovány nepřipustné změny v plochách biocenter a biokoridorů odvozené z ust. § 3 odst. 1 písm a) zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Druhá část článku pak formuluje zásady možné koexistence skladebných částí ÚSES a těžby nerostných surovin vycházející z metodiky „využívání přirozené a usměrňované ekologické sukcese při rekultivacích území dotčených těžbou nerostných surovin (projekt SP/2d1/141/07 - Ústav pro ekopolitiku o.p.s, 10 (2011)).

Společné úkoly pro územní plánování

Jako úkol pro územní plánování byly formulovány požadavky na dodržení nepodkročitelných minimálních prostorových parametrů skladebných částí ÚSES při jejich vymezení v ÚP obcí tak, aby zajišťovaly funkčnost biocenter a biokoridorů. Tyto parametry vycházejí z metodických doporučení a pokynů, platných k datu zpracování aktualizace ZÚR KK pro autorizované osoby ČKA oprávněné provádět změny ve vymezení ÚSES.

Účelem koordinace vymezení ÚSES na území kraje s vymezením segmentů v přilehlém území sousedních krajů je podpořit vznik ucelené sítě relativně ekologicky stabilních území v mezikrajských a republikových souvislostech ve vazbě na čl. (14) republikových priorit územního plánování dle platné PÚR ČR.

Preference vymezení segmentů ÚSES mimo zastavěná a zastavitelná území má za cíl minimalizovat střety mezi územním rozvojem sídel a požadavky na ochranu a funkčnost prvků ÚSES. Návrh vychází z logického předpokladu existence vhodnějších přírodních podmínek a větší nabídky vhodných ploch ve volné krajině v porovnání se zastavěným úze-

mím sídel a v navazujících plochách, přičemž ochrana přírodních prvků v těchto plochách vyplývající ze zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění, není tímto dotčena.

159. Vkládá se nový článek (77).

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární nadregionálních biocenter ÚSES vymezených na území Karlovarského kraje.*

160. Vkládá se nový článek (78).

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární nadregionálních biokoridorů vymezených na území Karlovarského kraje.*

161. Vkládá se nový článek (77).

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární regionálních biocenter ÚSES vymezených na území Karlovarského kraje.*

162. Vkládá se nový článek (78).

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární nadregionálních biokoridorů vymezených na území Karlovarského kraje.*

Společné odůvodnění čl. 159. až 162.

Formální úpravy

Výroková část A-ZÚR byla upravena tak, aby naplňovala požadavky stavebního zákona v platném znění. Hlavní změnou je doplnění tabelárního přehledu skladebných částí ÚSES o jejich územní identifikaci na úrovni dotčených obcí.

Zároveň byl celý tabelární přehled vyjmut z kapitoly G. a přesunut do kapitoly D. Důvodem této úpravy je novela stavebního zákona provedená zák. č. 350/2012 Sb., s účinností od 01.01. 2013, která s ohledem na ust. § 170, odst. 1, písm b) SZ již neumožňuje vymezovat „an bloc“ skladebné části ÚSES formou VPO s předkupním právem dle § 101 stavebního zákona.

Doplňujícími úpravami byly opravy věcných a technických chyb v textové a grafické části vydaných ZÚR KK (nesprávná, nepřesná či chybějící označení skladebných částí

ÚSES, nedostatečná návaznost segmentů apod.) bez jakéhokoliv vlivu na koncepci vymezení ÚSES v ZÚR KK.

Věcné úpravy

Úprava vymezení nadregionálních biocenter

Úpravy ve vymezení NRBC byly provedeny dle podkladu AOPK ČR „Nové vymezení nadregionálních biocenter“ (Ekotoxa, s.r.o. 2010). Protože podklad MŽP splňuje požadavky na oborovou dokumentaci příslušného orgánu ochrany přírody a byl mj. se všemi krajskými úřady v Česku projednán, bylo zpřesněné vymezení nadregionálních biocenter do aktualizace ZÚR KK převzato.

U všech nadregionálních biocenter ÚSES došlo k úpravám hranic, nejvýrazněji v případě NRBC 72 Kladská a NRBC 70 Božídarské rašeliniště. Z důvodu převzetí vymezení dle nového podkladu musely být zároveň provedeny úpravy ve vymezení navazujících biokoridorů (nadregionálních, regionálních). V jednom případě se změna týká i regionálního biocentra – území RBC 1107 Hamrníky, které zaniklo v důsledku zvětšení rozsahu NRBC 33 Mnišský les směrem k severu a stalo jeho součástí.

Změna vymezení RBC 169

Město Sokolov upozornilo dopisem ze dne 27.08. 2012 na potřebu koordinace vymezení RBC 1169 Antonín. Podnět byl podán ve vztahu k projektu na novou cyklostezku a ke studii na budoucí využití rekultivované výsypky „Arboretum Antonín“. V aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013 byl jako jeden z problémů k řešení (označen SK 01) uveden územní střet mezi požadavky na rekultivaci výsypky Antonín a vymezením regionálního biocentra ÚSES.

Na základě prověření dostupných podkladů a terénního šetření projektant vymezil nové RBC v prostoru západně od Sokolova v údolní nivě řeky Ohřev rámci NRBC K40 Amerika – Svatošské skály. Původní RBC 1169 Antonín bylo zrušeno. Nové má název RBC Citiče s původním číslem 1169.

Základním důvodem změny byla náprava nevhodného vymezení biocentra vloženého do osy nivní nadregionálního biokoridoru K40, vázaného na řeku Ohři a její nivu. Lokalita Antonín je rekultivovanou výsypkou, na níž byly v 60. a 70. letech 20. století a v menší míře i později vysazeny na experimentálních plochách různé druhy dřevin, s cílem získat informace o jejich využitelnosti pro zalesňování těžbou zdevastovaných území. Na území výsypky Antonín se tak vyskytuje zcela unikátní mozaika výsadeb, z významné části se jedná o exotické dřeviny, zejména jehličnany. Je evidentní, že specifickým způsobem zalesněná výsypka nemůže plnit funkci biocentra nivního charakteru, v němž je cílovým stavem lužní les. Zároveň je více než 100 ha rozsáhlé území doposud významnou studijní plochou s potenciálem pro zcela specifické využití vědecké, naučné i rekreační. Výsypku Antonín je vhodné kultivovat do podoby unikátního parku – arboreta, nikoliv skladebné části ÚSES (s nároky na přirozenou druhovou skladbu dřevin apod.). Umístění RBC 1169 v údolní poloze při řece Ohři, především na jejím levém břehu, splňuje odborná kritéria pro regionální biocentrum příslušného typu.

Biokoridory jsou vymezené osou a pásem území o celkové šířce 600 m. Doplnění tohoto pásu území oproti verzi dle původních ZÚR umožňuje upřesňovat vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích a nebýt přitom v rozporu s vydanými ZÚR, resp. nedostat se do stavu dlouhého čekání na další Aktualizaci ZÚR, v níž by bylo možno přesné vymezení uplatnit a legálně pak pokračovat např. v pořizování územního plánu pro obec. Obdobný princip je uplatněn pro možnost upřesňovat hranice biocenter.

163. Kapitola „d.02.4 Územní rezervy“, včetně nadpisů a odrážek se celá ruší.

Obsahem kapitoly byla problematika tzv. „výhledových vodních nádrží“, které byly na základě „Směrného vodohospodářského plánu“, platného v době zpracování prvních ZÚR, vymezeny formou územních rezerv.

A-ZÚR KK přesunují v souladu s PÚR ČR toto téma tam, kam s ohledem na účel budoucího využití logicky patří, tj. do kapitoly veřejné vodohospodářské infrastruktury (kap.D.III.2.). Odůvodnění aktualizovaného vymezení těchto územních rezerv je proto obsahem článku 127.

9.E. UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH, KULTURNÍCH A CIVILIZAČNÍCH HODNOT ÚZEMÍ KRAJE

164. Vypouští se původní znění kapitoly „e. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).

A-ZÚR KK vymezují nejvýznamnější přírodní, kulturní a civilizační hodnoty nadmístního významu území Karlovarského kraje a stanovují zásady pro upřesnění územních podmínek koncepce jejich ochrany a rozvoje. Podstatou provedených úprav je zjednodušení výrokové části jednak s ohledem na věcné úpravy ostatních kapitol ZÚR a jednak s ohledem na obecné požadavky na obsah a formu výroků ZÚR jako OOP ve smyslu §§ 171 – 174 správního řádu.

Přírodní, kulturní a civilizační hodnoty vymezené v člancích (1), (3) a (5) mají charakter limitů využití území, vyplývajících z vlastností území a právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů ve smyslu § 26 stavebního zákona. Zásady a úkoly pro upřesnění územních podmínek v člancích (2), (4) a (6) jsou stanoveny pouze v případech, kdy je možné koncepcí ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot aktivně ovlivňovat uplatněním nástrojů územního plánování nad rámec příslušných ustanovení zvláštních právních předpisů.

9.E.1. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot

VYMEZENÍ PŘÍRODNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Zvláště chráněná území

Zvláště chráněná území (ZCHÚ) jsou chráněna ve smyslu části III. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOPK). Zvláště chráněná území jsou vyhlášena na přírodovědecky či esteticky významných nebo jedinečných územích. Za taková území se považují nejčastěji lokality s unikátní nebo reprezentativní biologickou rozmanitostí, a to na úrovni druhů, populací i společenstev, dále území s jedinečnou geologickou stavbou, území reprezentující charakteristické prvky krajinného rázu kulturní krajiny a území významná z hlediska vědeckého výzkumu.

Územní ochrana ZCHÚ je ve smyslu citovaného zákona rozdělena do dvou úrovní. Jedná se o velkoplošná zvláště chráněná území (VZCHÚ) a maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ). Cílem ochrany nejčastěji bývá udržení nebo zlepšení dochovaného stavu území nebo ponechání území či jeho části samovolnému vývoji.

Podkladem pro identifikaci těchto přírodních hodnot byla aktuální verze Ústředního seznamu ochrany přírody (ÚSOP) AOPK ČR.

CHKO Slavkovský les byla vyhlášena 3. Výnosem Ministerstva kultury ČSR ze dne 03.05. 1974 o zřízení CHKO Slavkovský les. Je vymezena v Karlovarském a z části v Plzeňském kraji na území okresů Cheb, Karlovy Vary, Sokolov a Tachov, přibližně v trojúhelníku mezi Karlovými Vary, Mariánskými Lázněmi a Chebem. Vystupuje příkře nad Tachovskou brázdou, Chebskou a Sokolovskou pánev, na východě přechází pozvolna do Tepelské plošiny. Vymezení CHKO Slavkovský les je uvedeno v grafické části odůvodnění A-ZÚR KK.

Posláním CHKO Slavkovský les je ochrana krajiny jako vyváženého prostředí, zajišťující zejména přírodní ozdravné vlivy a podmínky pro komplexní lázeňskou péči, neporušenost přírodních léčivých zdrojů a ochranu typických znaků krajiny. Výměra CHKO Slavkovský les je 60 628,3 ha, přičemž většina leží na území Karlovarského kraje, pouze 2,98 % rozlohy přesahuje do Plzeňského kraje. Nejceněnějšími soubory přírodních stanovišť na území CHKO jsou:

- horská a blatková vrchoviště a na ně navazující podmáčené a rašelinné smrčiny v oblasti Kladské,
- skalní, lesní, mokřadní a luční biotopy vázané na hadcové podloží,
- zachovalé porosty bukového stupně v okolí Mariánských Lázní, Kynžvartu, Karlových Varů a v kaňonu Ohře,
- mezofilní luční enklávy v okolí Těšova, Bečova, Javorné a Michalových Hor,
- skalní stanoviště v kaňonech Ohře a Teplé,
- přechodová rašeliniště a slatiniště v pramenných pánvích a nivách drobných vodních toků navazující na minerální vývěry,
- nejvýznamnější rostlinné druhy území jsou: rožec kuřčkolistý, vrba borůvkovitá, sleziník hadcový, sleziník nepravý, vřesovec pletový, hořeček drsný Sturmu, svízel sudetský,
- nejvýznamnější živočichové, kteří se v území vyskytují, jsou: chřástal polní, sysel obecný, hnědásek chrastavcový, žluťásek borůvkový, čáp černý.

V kategorii „maloplošná zvláště chráněná území“ je vyhlášeno 5 národních přírodních rezervací (NPR), 7 národních přírodních památek (NPP), 30 přírodních rezervací (PR) a 30 přírodních památek (PP).

Zařazení velkoplošných a maloplošných ZCHÚ přírody mezi nejvýznamnější hodnoty Karlovarského kraje je vedle příslušných zákonů (ZOPK a SZ) podloženo prioritami územního plánování na republikové i krajské úrovni, konkrétně čl. (14) PÚR ČR a čl. (18) kapitoly A. návrhu A-ZÚR KK.

Zajištění ochrany a péče o nejceněnější části přírody a krajiny je v souladu i s dalšími koncepčními dokumenty republikového a krajského charakteru (Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020, Koncepce ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje, Program rozvoje Karlovarského kraje pro období 2014 – 2020).

Území obecné ochrany přírody a krajiny

Tato území jsou chráněna ve smyslu části II. zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Obecná ochrana přírody a krajiny představuje ochranu krajiny, rozmanitosti

druhů, přírodních hodnot a estetických kvalit přírody, ale také ochranu a šetrné využívání přírodních zdrojů.

Do této kategorie jsou v měřítku zpracování A-ZÚR KK zařazeny skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES dle vymezení v A-ZÚR KK (viz kap. D. A-ZÚR KK) a přírodní parky.

Územní systém ekologické stability

ÚSES je podle § 3 písmene a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Hlavním smyslem ÚSES je posílit ekologickou stabilitu krajiny zachováním nebo obnovením stabilních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb. Cílem územních systémů ekologické stability je zejména:

- vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní krajinu,
- zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny,
- zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).

Vytváření územního systému ekologické stability je podle § 4 odst.(1) zákona č. 114/1992 Sb., veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Vymezení regionálního a nadregionálního ÚSES je uvedeno v grafické části A-ZÚR KK. Kromě výše uvedených funkcí zajišťují skladebné prvky ÚSES protierozní funkce, zvyšují retenční schopnosti krajiny, vytváří předpoklady pro zajištění migračních tras pro živočichy v krajině, plní funkce krajinné, zvyšují přírodní a estetické hodnoty krajiny, plní funkce ekotonových společenstev a další. Ochranu skladebných prvků ÚSES lze proto považovat za jeden ze základních předpokladů k ochraně a rozvoji přírodních a krajinných hodnot KK.

Oprávněnost zařazení skladebných prvků nadregionálního a regionálního významu mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 114/1992 Sb. Vytváření územních podmínek pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability je zařazeno mezi republikové priority územního plánování (čl. 20 PÚR ČR).

Požadavek ochrany a rozvoje systémů ekologické stability je ukotven v koncepčních materiálech v oblasti ochrany přírody a krajiny přijatých na republikové úrovni a na úrovni kraje: Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR (2005), Aktualizace státního programu ochrany přírody a krajiny České republiky (2009), Koncepce ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Přírodní parky

Přírodní parky představují ucelené a rozlohou významné části krajiny se zachová-
lým krajinným rázem, které jsou chráněny dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Na území KK je vyhlášeno 10 přírodních parků. V přírodních parcích jsou soustředěny významné cenné estetické a přírodní hodnoty, zřizovány jsou z titulu ochrany krajinného rázu.

Přírodní parky Karlovarského kraje

Název	Okres, rok vyhlášení
Halštrov	Cheb, 1984
Smrčiny	Cheb, 1990
Stráž nad Ohří	Karlovy Vary, 1985
Jelení vrch	Karlovy Vary, 1981

Název	Okres, rok vyhlášení
Horní Střela	Karlovy Vary, 1997 (+ mimo KK)
Leopoldovy Hamry	Sokolov, 1986, Cheb, 1995
Přebuz	Sokolov, 1980
Český les	Cheb, 1990 (+ mimo KK)
Zlatý kopec	Karlovy Vary, 1995
Kamenné vrchy	Cheb, 1995

Oprávněnost zařazení území přírodních parků mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dle § 4 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění platných předpisů územní plánování chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel. Ochrana kulturní krajiny, kterou vymezené přírodní parky reprezentují, je zařazena mezi republikové priority územního plánování dle PÚR ČR (čl. 14).

Natura 2000

Natura 2000 je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat přírodní stanoviště a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo případně umožní tento stav obnovit.

Soustavu Natura 2000 tvoří dva typy území: ptačí oblasti (podle Směrnice Rady 79/409/EHS, o ochraně volně žijících ptáků) a evropsky významné lokality (podle Směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin). Podrobné definování těchto pojmů obsahuje § 3 zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ptačí oblasti v ČR vymezuje a jejich bližší ochranné podmínky stanoví vláda jednotlivým nařízením. Evropsky významné lokality v ČR jsou vymezeny v přílohách k nařízení vlády ČR č. 132/2005 Sb. a tvoří tzv. „evropský seznam“ – viz Sdělení MŽP č.81/2008 Sb.; tato území jsou chráněna na základě § 45b a § 45c zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Lokality soustavy Natura 2000 jsou vymezeny v grafické části A-ZÚR KK (výkres A.3b).

V soustavě Natura 2000 nemusí být zahrnuty území s nejpřísnější ochranou, hlavním cílem je zachování určitého stanoviště anebo populace určitých rostlinných či živočišných druhů, který může být uskutečněn zařazením ptačích oblastí nebo oblastí zvláštní ochrany do již existujících kategorií zvláště chráněných území nebo vytvořením nové kategorie, anebo smluvní zajištění péče o dosud formálně nechráněné území.

Členské státy jsou povinny zajistit ochranu oblastem zvláštní ochrany, stanovištím a druhům, zejména prostřednictvím plánů péče a zahrnutím těchto území do územně plánovací dokumentace.

Cílem soustavy Natura 2000 je:

- ochrana biologické rozmanitosti prostřednictvím zachování nejhodnotnějších přírodních lokalit na území Evropské unie,
- ochrana nejvíce ohrožených druhů rostlin, živočichů a přírodních stanovišť,
- zachování, popř. zlepšení celkového stavu přírodních stanovišť a druhů rostlin a živočichů,
- sladění zájmů ochrany přírody s šetrným hospodařením v příslušných lokalitách,
- začlenění cenných přírodních lokalit v České republice do celoevropského přírodního dědictví.

Přehled lokalit soustavy Natura 2000 je uveden ve Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území – část B. Vyhodnocení vlivů koncepce na ptací oblasti a evropsky významné lokality soustavy Natura 2000.

Oprávněnost zařazení lokalit soustavy Natura 2000 mezi přírodní hodnoty kraje je podložena výše uvedenými ustanoveními zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR. Zachování nejvýznamnějších přírodních a krajinných hodnot je cílem definovaným Státní politikou životního prostředí ČR 2011 – 2020 (cíl 3.2.1. Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny).

CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les, CHOPAV Krušné hory

Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV). Ve smyslu §28 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů se jedná o oblasti, které pro své přírodní podmínky tvoří významnou přirozenou akumulaci vod. Na území Karlovarského kraje jsou vyhlášeny 2 chráněné oblasti přirozené akumulace vod – CHOPAV Krušné hory (Nařízení vlády ČSR č. 10/1979) a CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les ((Nařízení vlády ČSR č. 85/1981), s celkovým podílem 56,2 % na výměře kraje¹²¹. Mezi hlavní omezení, která vyplývají z uvedených nařízení vlády patří zákazy významného zmenšování rozsahu lesních pozemků, rozsáhlého odvodňování pozemků a provádění zemních prací, těžby radioaktivních surovin a ukládání odpadů. Území CHOPAV jsou vymezena v grafické části A-ZÚR KK.

Oprávněnost zařazení CHOPAV mezi přírodní hodnoty kraje je podložena výše uvedenými ustanoveními vodního zákona a dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 PÚR ČR. Ochrana CHOPAV je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou životního prostředí ČR 2011 – 2020 (cíl 1.1 Zajištění ochrany vod a zlepšování jejich stavu). Zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů podzemních vod je zařazena mezi rámcové cíle v ochraně vod stanovené Plánem hlavních povodí ČR (schválený Usnesením vlády ČR č. 562 ze dne 23.05.2007).

Významné zdroje podzemních a povrchových vod

Zdrojem povrchové nebo podzemní vody jsou využívané zdroje nebo zdroje, které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka, zejména pro pitné účely. Kromě hydrogeologických struktur Chebské pánve a vodárenských nádrží k nim patří vodárenské odběry uvedených významných vodních toků dle přílohy č. 1 vyhlášky MZe č. 178/2012 Sb. Uvedené zdroje podzemních i povrchových vod mají zásadní význam pro zásobování významné části území kraje pitnou vodou.

Pro zdroje podzemních a povrchových vod jsou stanovena ochranná pásma dle § 30 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, ve kterých jsou omezeny nebo zakázány činnosti ohrožující nebo poškozující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost. V případě významných vodních toků upravuje způsob provádění činností souvisejících s jejich správou výše citovaná vyhláška MZe.

Oprávněnost zařazení zdrojů podzemních a povrchových vod mezi přírodní hodnoty kraje je podložena vodním zákonem č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dále se opírá o ustanovení odst.4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů podzemních vod je zařazena mezi rámcové cíle v ochraně vod stanovené Plánem hlavních povodí ČR (schválený Usnesením vlády ČR č. 562 ze dne 23.05.2007).

¹²¹ Veškeré poměrné údaje o plošném rozsahu jednotlivých jevů v kapitole E. vycházejí z údajů ÚAP KK 2013.

Přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod

Přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod jsou chráněny ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ve smyslu tohoto zákona mají všechny níže uvedené zdroje stanovená ochranná pásma. Území Karlovarského kraje je i v evropském měřítku ojedinělé počtem vývěrů minerálních vod a plynů a pestrostí jejich chemického složení. Počet vývěrů dosahuje několika set. Převládají vývěry studených uhličitých železnatých kyselek, vzácnější jsou zřídla termální vody nebo radonové vody čerpané z bývalých uranových dolů.

Z hlediska územního rozložení je největší počet studených pramenů v oblastech kolem Františkových Lázní a Mariánských Lázní, termálních zřídla pak v oblasti Karlových Varů. Vybrané minerální prameny - přírodní léčivé zdroje - jsou využívány k léčebným kúram v pěti lázeňských městech - Mariánské Lázně (13 pramenů), Františkovy Lázně (12), Lázně Kynžvart (4), Karlovy Vary (12) a Jáchymov. K ochraně přírodních léčivých zdrojů jsou stanoveny ochranná pásma v lázeňských místech Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Mýtina-Kyselecký Hamr a Lázně Kynžvart. Pásma I. stupně s přísnějšími podmínkami ochrany jsou vymezena na 1,4 % území kraje, pásma 2. stupně na 37,2 % území kraje.

Oprávněnost zařazení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů a dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Ochrana léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod je v souladu s cíli stanovenými koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Zdroje nerostných surovin

- Ložiska hnědého uhlí republikového významu v Sokolovské a Chebské pánvi.
- Ložiska kaolínu v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve.
- Ostatní ložiska vyhrazených a nevyhrazených nerostů (výhradní a nevýhradní ložiska dle příslušných registrů ČGS Geofond).

Geologická stavba území Karlovarského kraje je velmi pestrá s významným množstvím nerostných surovin. Bohatý výskyt zdrojů nerostných surovin významně ovlivňuje a utváří ráz Karlovarského kraje. V současné době se na území nachází rozsáhlá výhradní ložiska nerostných surovin na celkové ploše 202,24 km², což je přes 6 % rozlohy kraje. Rozhodující význam v Karlovarském kraji má dlouhodobě těžba hnědého uhlí, která v občasné době probíhá ve východní části sokolovské pánve ve třech lomech (Jiří, Marie a Družba). Těžba hnědého uhlí tvoří 65 až 70 % celkové těžby nerostných surovin v Karlovarském kraji. V kraji probíhá rovněž celorepublikové významná těžba keramických surovin, zejména kaolínu. Vlastní ložisková oblast se rozkládá v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve. V současné době se na území nachází rozsáhlá výhradní ložiska nerostných surovin na celkové ploše 202,24 km², což je přes 6 % rozlohy kraje.

Požadavek ochrany těchto ložisek vyplývá ze zák. č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů (Horní zákon) a je dále potvrzen regionální surovinovou politikou KK a celostátními koncepčními dokumenty (Státní surovinová politika, Státní energetická politika).

Ochrana a další využívání zdrojů nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin) je obsažena v čl. (9) priorit územního plánování kraje dle návrhu A-ZÚR KK.

Území s nejkvalitnější zemědělskou půdou

Zemědělský půdní fond je základním přírodním bohatstvím, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana ZPF, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí.

Kvalitní zemědělská půda je nejen významným přírodním bohatstvím, ale představuje rovněž cenný ekonomický potenciál. Území, ve kterých se nachází nejkvalitnější zemědělské půdy, jsou významnými zemědělskými oblastmi kraje. Podle údajů z registru Úhrnů hodnot druhů pozemků k 31.12. 2013 (ČÚZK) lze na území kraje jako oblasti s největší výměrou ZPF (nad 50 % rozlohy administrativního obvodu obce) vymezit celý správní obvod ORP Cheb a dále pak jihovýchodní část kraje cca po pomyslnou spojnici obcí Teplá a Andělská Hora. Oblast s výskytem nejkvalitnějších zemědělských půd I. a II. třídy ochrany (vyhláška MŽP č. 48/2011 Sb.) vyjádřených jejich podílem na celkové výměře ZPF v obci (více než 35 %) lze v rámci kraje generelně vymezit územím obcí Teplá, Toužim, Štědrá, Útvina a Krásné Údolí. Podíl nejkvalitnějších půd přesahuje stanovenou hranici také v dalších částech kraje (celý správní obvod ORP Aš), nicméně celkový podíl ZPF na rozloze území jednotlivých obcí je v těchto oblastech menší.

Ochrana zemědělských půd v těchto oblastech je požadována jak z důvodu ochrany vlastní zemědělské půdy ve smyslu zákona č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tak z důvodu zachování zemědělského charakteru uvedených oblastí, který se uplatňuje rovněž v obraze krajiny uvedených oblastí.

Zařazení území s nejkvalitnější zemědělskou půdou mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty kraje se opírá o ustanovení §§ 1 a 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Je v souladu s čl. 14 republikových priorit dle PÚR ČR. Ochrana a udržitelné využívání půdy a horninového bohatství je zařazeno mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012- 2020 (cíl 1.3).

Rozsáhlé lesní komplexy v horských masivech Krušných hor, Slavkovského lesa, Českého lesa a Smrčin

Horské masivy Krušných hor, Slavkovského lesa, Českého lesa a Smrčin patří mezi nejlesnatější oblasti v rámci Karlovarského kraje, ale také v rámci celé ČR. Souvislé lesní porosty utvářejí nejen krajinný charakter těchto oblastí, ale jsou významné pro trvalý výskyt lesních druhů živočichů a rostlin, ekologickou stabilitu aj. Lesnaté oblasti uspokojují stále rostoucí nároky na mimoprodukční, tzv. veřejné funkce, tzn. na funkci vodohospodářskou, půdoochrannou, krajinnou, klimatickou, rekreační.

Území ochrana těchto lesních oblastí je požadována jak z důvodu ochrany vlastních lesních porostů ve smyslu zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, tak z důvodu zajištění ochrany jejich uvedených mimoprodukčních funkcí.

Zařazení území s nadprůměrnou lesnatostí mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty kraje se opírá o ustanovení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Je v souladu s čl. 14 PÚR ČR. Zachování a ochrana přírodních hodnot je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 3.2). Lesnaté oblasti hrají důležitou roli z hlediska přirozeného vodního cyklu území a retence vody v krajině. V území horských masivů Krušných hor a Slavkovského lesa tuto jejich funkci potvrzuje stanovení CHOPAV Slavkovský les a CHOPAV Krušné hory (viz výše).

Lokality morfologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV)

Hodnota lokalit morfologicky a hydrologicky vhodných pro akumulaci povrchových vod spočívá v souboru příznivých morfologických, hydrologických, geologických, hydrogeologických, inženýrskogeologických poměrů umožňujících, v případě potřeby, v dané lokalitě realizaci vodní nádrže určenou pro řešení dopadů klimatické změny, zejména nepříznivých účinků povodní a sucha. Jedná se lokality, které jsou s ohledem na uvedené příznivé podmínky (úzká soutěska a nad ní rozšířené údolí umožňující retenci většího objemu vody, dostatečný průtok vody v toku pro zásobní funkci nebo větší ovládané povodí pro ovlivnění povodní, vhodné či přijatelné podmínky pro umístění a založení hráze, geografická poloha v řídce osídleném nebo neosídleném území nad hustě osídlenou oblastí s většími sídly) jsou pro možnosti akumulace vod nenahraditelné.

Vymezení lokalit LAPV vychází z § 28a zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, a z Generelu území chráněných pro akumulaci povrchových (MZe 2011). Generel byl zpracován jako odborně-technický podklad vyjadřující dlouhodobé zájmy vodního hospodářství a jejich průmět do PÚR ČR a územně plánovací dokumentace krajů a obcí.

Přírodní aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajín

Přírodními aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajín jsou přírodní hodnoty, jejichž cennost je dána kvalitativními parametry zastoupených ekosystémů ve vztahu k jejich udržitelnosti, reprezentativností aktuálních znaků ve vztahu ke stanovištním podmínkám, prostorovými parametry, harmonickým charakterem interakcí mezi ekosystémy a jejich uplatněním v obraze krajiny.

Zařazení přírodních aspektů specifických cílových charakteristik mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, republikové priority Politiky územního rozvoje ČR (2008) čl. 14 a 18 a Evropskou úmluvu o krajíně.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH HODNOT

Podporovat opatření k ochraně a rozvoji retenční schopnosti krajiny

Retenční schopnost území je schopnost zadržet vodu, která se v daném území vyskytuje. Schopnost krajiny zadržovat vodu se snižuje v důsledku činností, jakými jsou snižování rozlohy lesů a rozptýlené zeleně, extenzivní nárůst rozsahu zpevněných ploch v důsledku výstavby atp.

Retenční schopnosti krajiny jsou v jednotlivých částech kraje značně rozdílné. Krušné hory a Slavkovský les jsou významnými zdrojovými oblastmi a retenční schopnost krajiny je zde poměrně příznivá. To je dáno především vysokou lesnatostí těchto území a nižším podílem zastavěných ploch. Naopak výrazně urbanizovaná až antropogenně přeměněná území Sokolovské pánve vykazují (centrální část ORP Sokolov, severní část ORP Karlovy Vary) z tohoto pohledu řadu problémů (ovlivnění režimu a kvality podzemních i povrchových vod), k jejichž postupnému omezování přispívá vhodně zvolený způsob rekultivace a revitalizace těžbou dotčených ploch.

Zásada je formulována s cílem vytvořit na úrovni ZÚR výchozí rámec k vymezování ploch pro realizaci opatření orientovaných na zvýšení retence vody v krajíně, nenarušení vodního režimu a jakosti povrchových a podzemních vod a ochraně přírodních léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod, do kterých lze v rámci územního plánování zahrnout:

- Vymezování a regulaci rozsahu nových zpevněných ploch, zejména s ohledem na:
 - ⇒ omezování stavebních aktivit v záplavových územích,
 - ⇒ ochranu údolních niv.
- Minimalizaci zásahů do lesních porostů.
- Obnovu a realizaci nových malých vodních nádrží.
- Revitalizaci vodních toků.
- Ochranu a podporu výsadby rozptýlené krajinné zeleně.

Stanovená zásada je konkretizací čl. (19) až (20) priorit územního plánování kraje (kap. A.) a zároveň koresponduje s cíli oborových koncepcí republikové i krajské úrovně, tj. Státní politikou životního prostředí 2012–2020 a Koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje. Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), g) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, je uplatňování této zásady v souladu s cíli ochrany vod jako složky životního prostředí ve smyslu § 23a zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

Vytvářet územní podmínky pro ochranu vodního režimu a jakosti zdrojů povrchových a podzemních vod, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod

Ochrana vodního režimu a jakosti zdrojů povrchových a podzemních vod, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod je směřována k regulaci činností, které zhoršují kvalitu uvedených zdrojů případně jejich vydatnost a negativně ovlivňují vodní režim území. Jedná se zejména o:

- Zajištění ochrany morfologie přirozených koryt vodních toků.
- Zlepšování stavu vodních a na vodu vázaných ekosystémů.
- Zlepšování retenční schopnosti krajiny a stavu vodních ekosystémů, včetně změn zemědělského hospodaření (snížení eroze).
- Snižování znečištění vod zvláště nebezpečnými látkami, dosažení snížení emisí znečišťujících látek podle požadavků národních právních předpisů a směrnic EU.
- Omezení zásahů do ochranných pásem vodních zdrojů, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod.
- Udržení a systematické zvyšování biologické rozmanitosti původních druhů, omezení vstupů znečištění do podzemních a povrchových vod.

Stanovená zásada se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, o čl. (14) a (18) republikových priorit dle PÚR ČR., zákon 254/2001 Sb., zákon o vodách, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů. Ochrana vodního režimu, vodních zdrojů, léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod je v souladu s cíli stanovenými koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Vytvářet územní podmínky pro minimalizaci zásahů do lesních porostů zejména na území CHKO, přírodních parků a ve vodohospodářsky významných územích

Lesní porosty jsou vedle svého hospodářského významu hlavním stabilizujícím krajinným činitelem. Zvyšují ekologickou stabilitu krajiny, optimalizují hydrologický cyklus a v jeho rámci přispívají mj. k vyrovnanosti odtoků a snižování povodňových škod, snižují

erozní ohrožení půd, významně zvyšují ekologickou stabilitu a biologickou diversitu území, zvyšují sociálně-rekreační a zdravotně-hygienickou hodnotu krajiny.

Lesní půda zaujímá v Karlovarském kraji cca 1 438 km², což je 43,4 % území kraje. Tento podíl je v rámci ČR vysoce nadprůměrný (průměr ČR je 33,6 %). Karlovarský kraj má jako jediný v republice plochu lesních pozemků větší, než plochu zemědělské půdy, což souvisí s existencí převážně zalesněných horských masivů Krušných hor, Slavkovského lesa, Smrčin a Českého lesa, které zaujímají významnou část území kraje. Nejvyšší lesnatost se vyskytuje v ORP Kraslice (69,8 %) a Ostrov (61,5 %). Nejmenší lesnatost je v ORP Cheb (27,5 %). S výjimkou ORP Cheb jsou všechny ORP kraje nadprůměrné z hlediska lesnatosti v porovnání s průměrem ČR.

Snižování lesnatosti na úkor jiných typů využívání krajiny má výrazně negativní důsledky na fungování krajiny z hlediska povodňových škod, znečištění ovzduší či zvýšené náchylnosti k erozi. Ochrana celistvosti lesních porostů je základním předpokladem nejen k zajištění ochrany samotných lesních porostů, ale rovněž vytváří předpoklady pro zajišťování výše uvedených funkcí lesa. Lesní porosty jsou vnímány jako významná přírodní hodnota kraje.

Cílem výroku je vytvořit na úrovni ZÚR základní předpoklad pro uplatňování požadavku na minimalizaci zásahů do lesních porostů a snižování výměry PUPFL v rámci navazujících nástrojů územního plánování (zejména územní plán a rozhodování o území). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování naplňuje předmětná zásada ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), g), m) a n) stavebního zákona, z nichž také A-ZÚR KK odvozuje zákonné zmocnění pro návrh a uplatňování tohoto výroku.

Zásada požadující minimalizaci zásahů do lesních porostů je formulována v souladu s ustanovením zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů. Zachování a ochrana přírodních hodnot je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 3.2). Lesnaté oblasti hrají důležitou roli z hlediska přirozeného vodního cyklu území a retence vody v krajině.

Vytvářet územní podmínky pro minimalizaci záborů nejkvalitnější zemědělské půdy v závislosti na konkrétních podmínkách dotčeného území

Karlovarský kraj je krajem s nejnižším podílem zemědělské půdy v ČR a podíl zemědělské půdy trvale klesá (od roku 2006 do roku 2011 se rozloha zemědělské půdy snížila o 6,3 %). Podíl orné půdy z území kraje (16,3 %) tvoří jen polovinu průměrného podílu v ČR (38,1 %) a je s velkým rozdílem poslední mezi všemi kraji ČR. Tato skutečnost je zapříčiněna jednak rozsáhlým zastoupením horských oblastí s převahou lesních porostů a jednak intenzivní urbanizací centrální části Sokolovské pánve v souvislosti s těžbou hnědého uhlí a keramických surovin, včetně energetických a průmyslových provozů zaměřených na jejich využití. Kvalitu zemědělské půdy vyjadřuje zastoupení půd 1. a 2. třídy ochrany ZPF, do kterých je zařazeno přes 10 % území kraje. Půdy 4. a 5. třídy ochrany činí téměř 50 % z výměry ZPF.

Aktualizované ÚAP KK 2013 identifikují pokračující úbytek zemědělské půdy v důsledku nárůstu zastavěných a ostatních ploch jako jednu z hrozeb v rámci podmínek pro příznivé životní prostředí.

Cílem takto formulované zásady je vytvořit na úrovni ZÚR základní předpoklad pro uplatňování požadavku na minimalizaci záborů nejkvalitnější zemědělské půdy v rámci navazujících nástrojů územního plánování (zejména územní plán a rozhodování o území) jako jedné z podmínek udržitelného rozvoje území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Z hlediska ostatních cílů a úkolů územního plánování naplňuje předmětná zásada ust. § 18 odst. 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), m) a n) stavebního zákona, z nichž také A-ZÚR KK odvozuje zákonné zmocnění pro návrh a uplatňování tohoto výroku. Zároveň A-ZÚR KK tímto způsobem upřesňují prioritu obsaženou v čl. (14a) PÚR ČR.

Ve vztahu ke zvláštním právním předpisům je zásada v souladu s ust. §§1 a 4 zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Ochrana a udržitelné využívání půdy a horninového bohatství je zařazeno mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 1.3).

Vytvářet územní podmínky pro ochranu druhové a biotopové rozmanitosti přírodně hodnotných ekosystémů

Nad rámec hodnot vymezených v článku (1) pod písmeny a) až c) uplatňuje návrh A-ZÚR KK v rámci čl. (2) ve čtvrté odrážce požadavek na vytváření územních podmínek pro ochranu druhové a biotopové rozmanitosti přírodně hodnotných ekosystémů. Důvodem je skutečnost, že bez ohledu na přírodní (botanický, zoologický) význam nemusí, vzhledem k omezenému územnímu rozsahu, představovat hodnotu (limit) nadmístního významu.

Uplatnění této zásady v rámci nástrojů územního plánování spočívá v průběžném přebírání aktuálních poznatků o lokalizaci a vymezování těchto jevů do územně analytických podkladů na úrovni kraje i ORP a v následném zohledňování jejich územní ochrany v řešení v ÚPD včetně jejich zobrazení v koordinačním výkresu.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) a (20) republikových priorit dle PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. § 5 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zachování nejvýznamnější přírodních hodnot je zároveň cílem definovaným Státní politikou životního prostředí ČR 2011–2020 (cíl 3.2.1. Zajištění ochrany a péče o nejceněnější části přírody a krajiny).

Chránit plochy morfologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod pro případné budoucí využití v podmínkách nepříznivého vývoje klimatu a kapacit vodních zdrojů.

Nedostatek vody, sucho a přizpůsobení se změně klimatu jsou témata, jimiž se Rada Evropské Unie zabývá od roku 2005; v červnu 2010 přijala Rada pro životní prostředí závěry, které podporují aktivity členských států pro snížení zranitelnosti Evropské Unie vůči dopadům změny klimatu ve všech souvislostech a vyzývá členské státy k vypracování plánů pro zvládání nedostatku vody a sucha a k prosazování udržitelného užívání vody. Zároveň připomíná, že nedostatek vody a sucho, ačkoli jsou nezávislémi jevy, spolu úzce souvisejí: nedostatek vody souvisí s dlouhodobou nerovnováhou mezi zásobami vody (vodními zdroji), poptávkou po ní a potřebami ekosystémů, zatímco sucho ve svých rozličných podobách je spojeno s výrazným dočasným poklesem přirozené dostupnosti vody oproti dlouhodobé průměrné úrovni do té míry, že dostupná voda dočasně nepostačuje k pokrytí potřeb ekosystémů a udržitelné činnosti člověka.

V souladu s čl. (167) a se zřetelem na čl. (28) PÚR ČR se územní ochrana LAPV v rámci ZÚR realizuje vymezením předmětných ploch ve formě územní rezervy ve smyslu § 36, odst. 1, věty třetí stavebního zákona. Z hlediska cílů a úkolů územního plánování představuje zajištění požadované územní ochrany naplnění ust. § 18., odst. 1. a 2. a § 19 odst. 1., písm. g) a j) stavebního zákona a § 28a vodního zákona.

Ochrana ploch LAPV je v souladu s Konceptí vodohospodářské politiky Ministerstva zemědělství do roku 2015. Jedním z cílů uvedených v této koncepci je příprava adaptačních opatření pro zvládání důsledků klimatické změny.

9.E.2. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje kulturních hodnot

VYMEZENÍ KULTURNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Městské, vesnické a archeologické památkové rezervace,

Památková rezervace (ve smyslu § 5 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů.

Vyhlášené památkové rezervace na území Karlovarského kraje

Městské památkové rezervace	Františkovy Lázně
	Cheb
	Loket
Vesnické památkové rezervace	Doubrava
	Nový Drahov
Archeologická památková rezervace	Tašovice

Smyslem prohlášení městských a vesnických památkových rezervací byla a je snaha zajistit, aby v rámci vymezeného území bylo chráněno prostředí sídla nebo jeho části, aby zástavba v celém vymezeném území respektovala historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení daného charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných zásahů do staveb i prostředí v chráněné lokalitě.

Oprávněnost zařazení městských, vesnických a archeologických památkových rezervací mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Městské a vesnické památkové zóny

Památková zóna (ve smyslu § 6 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty.

Vyhlášené památkové zóny na území Karlovarského kraje

Městské památkové zóny:	Karlovy Vary
	Mariánské Lázně
	Bečov nad Teplou
	Horní Slavkov
	Ostrov
	Jáchymov
	Horní Blatná
	Teplá
	Toužim
	Valeč
	Žlutice

Vesnické památkové zóny	Dolní Lažany
	Salajna
	Dolní Rychnov
	Královské Poříčí
	Beranov
	Kosmová
	Kojšovice
	Popovičky

Smyslem prohlášení městských a vesnických památkových zón byla a je snaha zajistit, aby v rámci vymezeného území bylo chráněno prostředí sídla nebo jeho části, aby zástavba v celém vymezeném území respektovala historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení daného charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných zásahů do staveb i prostředí v chráněné lokalitě.

Oprávněnost zařazení městských a vesnických památkových zón mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst.4 §18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Národní kulturní památky

Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje Vláda České republiky nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany, tak zní definice pojmu národní kulturní památky v zákoně o státní památkové péči dle ustanovení § 4 odst. 1. V Karlovarském kraji je v současné době vyhlášeno 13 národních kulturních památek a jejich souborů.

Obec	Národní kulturní památka
Bečov	Hrad Bečov nad Teplou
Bečov	Ostatková skříň sv. Maura
Abertamy	Důl Mázizius v Hřebečné
Jáchymov	Jáchymovská mincovna
Karlovy Vary	Císařské lázně
Karlovy Vary	Kostel sv. Máří Magdaleny
Lázně Kynžvart	Kynžvartská diagerrotypie
Mariánské Lázně	Lázeňská kolonáda
Ostrov	Rudá věž smrti
Rovná	Středověký důl Jeroným v Čisté
Teplá	Klášter premonstrátů

Oprávněnost zařazení národních kulturních památek mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Krajinné památkové zóny

Památková zóna (ve smyslu § 6 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty.

Na území Karlovarského kraje jsou vyhlášeny 4 krajinné památkové zóny:

- Krajinná památková zóna Valečsko.
- Krajinná památková zóna Jáchymov.
- Krajinná památková zóna Abertamy - Horní Blatná - Boží Dar.
- Krajinná památková zóna Bečovsko.

Cílem ochrany krajinných památkových zón je ochrana dochované kulturní krajiny v její historicky utvářené podobě, tzn. bez výraznějších negativních zásahů do člověkem formovaného přírodního prostředí.

Oprávněnost zařazení krajinných památkových zón mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Historická centra lázeňských míst Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart, včetně lázeňské architektury

Lázeňská místa Karlovarského kraje Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart náleží k nejvýznamnějším lázeňským městům v celosvětovém měřítku. Jde o mimořádně dobře dochované urbanistické a architektonické celky reprezentující mezinárodní proud výstavby lázeňských center s klasicistní a historizující architekturou. Jedinečné jsou jak po stránce památkové, tak po stránce balneologické.

Oprávněnost zařazení lázeňských míst mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 14 a 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Další území zvýšených kulturních a historických hodnot

- Významné sakrální stavby a poutní místa: Chlum Sv. Máří, Maria Loreto (Cheb – Starý Hrozňatov), Kostel Sv. Anny (Karlovy Vary – Sedlec), Poutní kostel Navštívení Panny Marie (Skoky u Žlutic).
- Historické parky a zahrady v Bečově nad Teplou (Beufortum alpinum), ve Františkových Lázních, Lázních Kynžvart (zámek Kynžvart), a v Ostrově (Zámecký park).
- Hrady, zámky a zříceniny.
- Dochované doklady historického utváření krajiny.
- Území dochovaných dokladů těžby.
- Dochované areály a stavby historické výroby a techniky.

Území zvýšených kulturních a historických hodnot jsou území či lokality, jichž si společnost natolik cení, že považuje za nutné je uchovat pro budoucí generace. Kulturní a historické dědictví je chráněno kvůli hodnotě, kterou má pro společnost. Takovou hodnotou z hlediska společenského může být „hodnota stáří“, „historická hodnota“ a „umělecká hodnota“. Absolutní stáří a umělecká kvalita však nejsou jedinými kritérii. Stejně významná je často i hodnota prostředí, ve kterém se kulturně a historicky významné objekty nacházejí, příp. historická událost, vztažená k danému místu. Podkladem pro identifikaci těchto hodnot byly především veřejné databáze tematicky zaměřené na sakrální problematiku nebo na prezentaci regionálních kulturně historických atraktivit cestovního ruchu.

Sakrální stavby a poutní místa jsou spojena se současnými nebo historickými centry náboženského života na území Karlovarského kraje.

Historické parky a zahrady jsou území, ve kterých je dochována často druhově cenná vegetační kompozice doplněná architektonickými prvky. Historické parky a zahrady jsou cenné a celospolečensky významné z hlediska botanického, historického nebo uměleckého. Mnohdy jsou tato území vázána na památkově či umělecky významné objekty, ovlivňují charakter prostředí a jeho vizuální vnímání.

Hrady a zámky jsou kulturně a historicky cenné objekty v minulosti sloužící šlechtickým rodům či buržoazii. Jsou dokladem historických událostí daného místa a často reprezentují dobové architektonické slohy a umělecké proudy. Často představují kulturní či krajinné dominanty daného prostředí.

Za doklady historického utváření krajiny jsou považovány krajinné struktury nebo jejich stopy v krajině, které jsou dokladem jejího historického využití. Historické krajinné struktury plnily funkce ochranné, obranné, dopravní, zemědělské či průmyslové. V současné době se podílejí na charakteru krajiny, spoluutváří krajinný ráz a *genius loci* daného místa.

Karlovarský kraj patří v rámci ČR mezi kraje s nejdelší historií těžby a zpracování nerostných surovin, která byla následně provázena rozvojem průmyslové činnosti. Postupně zde vznikala unikátní hornická krajina a významné průmyslové objekty a areály, dávající svému okolí unikátní charakter.

V rámci kraje se nejvíce památek dokladujících historii těžby nachází v oblasti Krušných hor¹²² a Slavkovského lesa a jejich podhůří, lokálně se však nacházejí na území téměř celého kraje. Jedná se o typické nadzemní a podzemní památky související s hornictvím, zařízení umožňující těžbu a zpracování surovin, rozsáhlé krajinné areály nesoucí stopy po dlouhodobé těžbě, horní města a jejich specifické struktury apod. V těžebních oblastech, ve kterých postupně docházelo k intenzivnímu rozvoji průmyslové výroby, vznikly technicky, historicky a umělecky pozoruhodné objekty, stavby a areály, které jsou cennými doklady paměti doby a míst, ve kterých byly vybudovány.

Oprávněnost zařazení výše uvedených kulturních a historických hodnot mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (14) a (20) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Kulturně – historické aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin

Kulturně – historické aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin jsou dokladem kulturního a historického vývoje krajiny včetně struktury osídlení a charakteru sídel, kultivace krajiny, využívání přírodních zdrojů a vazby sídel na krajinu.

Zařazení kulturně historických aspektů specifických cílových charakteristik mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, čl. (14) a (18) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR a o Evropskou úmluvu o krajině.

¹²² Jedinečnost hornických památek na území Krušných hor dokazuje připravovaný zápis této části krajiny do seznamu světového dědictví UNESCO.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE KULTURNÍCH HODNOT

Chránit historické architektonické a urbanistické znaky památkově chráněných sídel včetně jejich půdorysu a vnějšího obrazu.

Urbanistické dědictví Karlovarského kraje je hodnotou nadmístního až republikového významu. Je mimořádné jak mírou dochování historické urbanistické struktury měst, vesnic a krajiny, tak autenticitou jejich zástavby.

Předmětem ochrany sídelního prostoru památkových zón a rezervací je kromě jejich stavebního fondu i urbanistická kompozice a krajinný projev sídla (tzv. vnější obraz sídla). Významné jsou všechny prostorové vztahy mezi intravilánem a extravilánem. Ve smyslu zákona o státní památkové péči a výkladových materiálů Ministerstva kultury ČR jsou chráněny nejen jednotlivé kulturní památky, ale i ostatní objekty a plochy, tj. historický půdorys sídla, prostorová a hmotová skladba, urbanistická struktura, uliční interiéry, historické podzemní prostory, panorama s hlavními dominantami v blízkých i dálkových pohledech, historické zahrady a parky, prvky drobné architektury, materiály apod.

Obdobně jako v případě přírodních hodnot spočívá uplatnění této zásady v rámci nástrojů územního plánování v průběžném přebírání aktuálních poznatků o lokalizaci a vymezení těchto území do územně analytických podkladů na úrovni kraje i ORP a v následném zohledňování jejich územní ochrany v řešení ÚPD, formulované s cílem vyloučení zásahů do prostorové kompozice památkově chráněného prostoru, který by mohl způsobit snížení historické, estetické a umělecké hodnoty prostoru památkově chráněných území, prostorových vztahů uvnitř těchto území a snížení významu kulturních dominant.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. a dále z § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Při umísťování staveb v okolí památkově chráněných území, areálů a souborů respektovat „genius loci“ daného místa, v případě památkově chráněných území se podmínka vztahuje na tato území

Specifickým znakem většiny památek a památkových území je přesah jejich prostorové kompozice mimo samotný, zdmi vyhrazený či jinak vymezený prostor do navazující sídelní nebo nezastavěné krajiny. Okolní krajina je ve většině případů integrální součástí památky či památkových území. Vzájemné vazby památkově chráněných území se svým okolím mají nemalý význam z hlediska projevu a působení předmětných hodnot na obyvatele, pozorovatele, návštěvníka území. Velká část kulturních památek a památkových míst se nachází v prostorech se specifickou atmosférou a specifickými podmínkami, které označujeme „genius loci“. Genius loci je jednou ze zásadních, avšak nesnadno definovaných, hodnot území. Duch místa je dán tvary, strukturou, barvami objektů, jejich kompozicí a vizuálním souladem.

Uvedená zásada je formulovaná s cílem zajištění ochrany prostorové kompozice zmíněných památek nebo území, která může být narušena necitlivou stavební činností, změnou využití území, umístěním pohledových bariér, umístěním nových dominant do pohledových os, průhledů a vyhlídek. Význam uplatňování této zásady v rámci jednotlivých nástrojů územního plánování vyplývá z faktu, že ochrana tohoto fenoménu není zákonem o státní památkové péči výslovně upravena.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. a dále z § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Chránit vizuální význam místních kulturních a historických dominant, zejména sakrálních a ostatních historických staveb v pohledovém obraze sídel v krajinných scénériích

Kulturně historické dominanty jsou nejen svědectvím historického vývoje území, cennými architektonickými či urbanistickými prvky, ale jsou zároveň znaky a orientačními body území. Kulturní a historické dominanty jsou člověkem bezprostředně vnímané doklady historického vývoje území a lidské činnosti.

Cílem definované zásady je zajištění ochrany unikátních kulturních hodnot zasazených v krajinné scéně. Uvedené kulturně historické dominanty představují významnou kulturní a krajinnou hodnotu. Zásada je definována na základě §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění a naplňuje mj. republikové priority územního plánování ve smyslu čl. (14) a (20) PÚR ČR. Stanovená zásada podporuje činnosti v ochraně krajiny ve smyslu Evropské úmluvy o krajině, dle které je zajišťována ochrana krajiny. EÚoK ochranu krajiny vnímá jako činnost směřující k zachování a udržení význačných nebo charakteristických rysů krajiny, odůvodněné její dědičnou hodnotou, vyplývající z přírodní konfigurace anebo lidské činnosti.

Ochrana nejen samotných kulturně historických dominant, ale také prostředí, krajinného rámce odpovídá principům Evropské charty architektonického dědictví Evropy.

Z hlediska dalšího rozvoje území je třeba zajistit vizuální ochranu těchto hodnot a vyloučit vznik staveb, které by byly ve vizuálním kontrastu s uvedenými dominantami, snížily jejich jedinečné působení v krajinném obraze, či jejich určující význam v krajinné kompozici.

Chránit dochované doklady historického utváření krajiny, historické těžby, výroby a techniky

Jako historické krajinné struktury se označují struktury vzniklé činností člověka v historické době, jsou dokladem způsobu využití daného území. Historické krajinné struktury reprezentují starší časové horizonty a často se jeví jako izolované relikty. Historické krajinné struktury tvoří neodmyslitelnou součást každé krajiny. Někde se projevují jako nenápadné dominanty a profilují celý krajinný ráz, někde se vyskytují skrytě a jsou často nenápadnými objekty současné krajinné struktury. Mezi historické krajinné struktury (z pohledu ochrany krajinného rázu) jsou řazeny zejména ty, které mají výrazný percepční projev a jsou součástí význačných charakteristických znaků nebo rysů krajiny. Tyto objekty a krajinné struktury lze považovat za kulturní hodnotu území i v případě, že dosud nemají potvrzený ochranný režim (z hlediska zákona o památkové péči). Jejich ochrana je zajišťována ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a ve smyslu Evropské úmluvy o krajině.

Zásada je formulována s cílem zajistit ochranu prvků historických krajinných struktur a formu jejich vizuálního uplatnění v krajinném obraze a z důvodu zajištění ochrany vzájemných prostorových vazeb. Prostorové vazby mezi dílčími prvky historické krajinné struktury jsou klíčovým faktorem jejich krajinného projevu. Na území kraje mají významné uplatnění také pozůstatky historické těžby nerostných surovin, které jsou zejména v oblasti Krušných hor a Slavkovského lesa významným identifikačním znakem krajiny. Jejich ochrana, údržba, zpřístupňování a prezentace v rámci turistických aktivit kraje může mít pozitivní dopad jak na zvýšení návštěvnosti, tak na zachování kulturně historické paměti krajiny.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) republikových priorit územního plánování PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. stavebního zákona, přičemž zejména druhá věta odst. 4 § 18 je z tohoto pohledu zcela zásadní. Uplatňováním této zásady zároveň ZÚR naplňují ust. § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. § 12 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

9.E.3. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje civilizačních hodnot

VYMEZENÍ CIVILIZAČNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Hierarchická sídelní struktura měst, vesnic a jejich dílčích částí

V rámci ČR má Karlovarský kraj nejnižší počet obyvatel a čtvrtou nejnižší hustotou osídlení (92 obyvatel/km²). Základ sídelní struktury tvoří města nad 10 tis. obyvatel, ve kterých žije cca 54 % obyvatelstva kraje – tj. 3. největší podíl v ČR. Naproti tomu v malých obcích do 1 tis. obyvatel žije pouze cca 12,5 % z celkového počtu obyvatel kraje (2. nejnižší podíl v ČR). Hlavní příčinou tohoto stavu jsou přírodní a historicko-socio-ekonomické podmínky území kraje – hustě osídlené pánevní oblasti, bohaté na nerostné suroviny a s rozvinutou průmyslovou základnou na straně jedné a řídké osídlená území nejen horských masívů (Smrčiny, Krušné hory, Slavkovský les) ale též ostatních periferních částí kraje.

Z výše uvedených skutečností vyplývá význam zachování hierarchické sídelní struktury polycentrického charakteru, kde přirozená centra osídlení plní vedle své sídelní funkce také funkci pracovní, obslužnou a administrativně správní pro ostatní sídla v rámci své spádové oblasti. Zachování trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro udržení charakteru kulturní krajiny.

Obytná a pracovní funkce městského a venkovského osídlení

Postavení města (obce) v hierarchické sídelní struktuře je do značné míry ovlivněno významem jeho obytné a pracovní funkce. Vyšší koncentrace obyvatelstva ve správních obvodech ORP Cheb, Sokolov, Karlovy Vary a Ostrov je odvozena z nabídky pracovních příležitostí, které nabízí jednak palivoenergetický sektor a průmysl, ale také sektor služeb.

Zachování obytné a pracovní funkce jako podmínky trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro zemědělskou výrobu a lesní hospodářství a udržení charakteru kulturní krajiny

Občanské vybavení nadmístního významu v přirozených spádových centrech

Kvalita občanské vybavenosti sídel (veřejné i komerční) z velké části koresponduje s velikostí sídla a jeho sídelním významem. Občanské vybavení, jako nejvíce heterogenní z urbanistických funkčních složek, je představováno velmi rozsáhlým souborem nevýrobních i výrobních zařízení, sahajících od správy a administrativy až po zdravotnictví a školství. Cílem rozvoje této obslužné funkce je zvýšení standardu kvality všech služeb, které občanské vybavení nabízí obyvatelům sídla i těm, kteří za službami dojíždějí. Kromě toho zařízení

občanského vybavení vytvářejí mnoho pracovních příležitostí. Rozvoj občanské vybavenosti patří k důležitým faktorům udržitelného rozvoje území neboť výrazně působí jak na ekonomickou a sociální skladbu obyvatel, tak i na životní prostředí sídel.

Rozvinutá funkční struktura lázeňství zejména v Karlových Varech, Mariánských Lázních, Františkových Lázních a dále v Jáchymově a Lázních Kynžvart

Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart mají statut lázeňského místa ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů. V uvedených sídlech jsou využívány přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod. Lázeňství je významným ekonomickým odvětvím Karlovarského kraje a představuje významný podíl na cestovním ruchu jak v počtu návštěvníků, tak v počtu přenocování. Tzv. „lázeňský trojúhelník“ (Karlovy Vary - Mariánské Lázně – Františkovy Lázně) představuje největší koncentraci lázeňské péče a souvisejících zařízení v ČR mezinárodního významu.

Funkční struktura pro cestovního ruchu, rekreaci a sportovní aktivity v Krušných horách (Jáchymov – Boží Dar – Klínovec, Plešivec, Nové Hamry, Bublava – Stříbrná) a ve Smrčinách (Aš)

Cestovní ruch v Karlovarském kraji je orientován na tři významné segmenty, kterým odpovídá rozmístění a struktura odpovídajících zařízení - lázeňství, poznávání historie a památek a sportovně rekreační aktivity, zejména v zimním období. Z tohoto důvodu jsou hlavními oblastmi jejich koncentrace masivy Krušných hor a Smrčin, které s ohledem na svoje klimatické charakteristiky disponují v rámci kraje nejlepšími podmínkami pro běžecké i sjezdové lyžování. Areály uvedené ve výrokové části A-ZÚR KK představují s ohledem na svoji dostupnost a vybavení (stávající i výhledové) nejvýznamnější rozvojová centra zejména zimní rekreace, přičemž A-ZÚR akcentuje postupné rozšiřování nabídky služeb umožňujících celoroční využití plánovaných kapacit. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK obsahuje v rámci kap. D. návrhy na vymezení nových ploch (Aš), resp. rozšíření stávajících ploch, vymezených v rámci platných ZÚR KK.

Funkční systémy zaměřené na těžbu, zpracování a přepravu hnědého uhlí a kaolínu

Těžba, zpracování a přeprava uhlí, kaolínu a stavebního kamene má na území kraje dlouhodobou tradici a tvoří významnou část ekonomické základny Karlovarského kraje se zásadními dopady na hospodářskou a sociální situaci a na kvalitu životního prostředí.

Základním předpokladem pro efektivní využívání těchto surovin jsou úpravárenské a zpracovatelské kapacity, včetně souvisejících systémů dopravní a technické infrastruktury, jejichž údržba a rozvoj je též významným zdrojem pracovních příležitostí.

Výrobní zařízení elektrické energie a rozvodná a přenosová soustava elektrického vedení VVN, uzlová zařízení a systémy plynovodů, regionálně významné výroby tepla s navazující soustavou teplovodů

Výrobní zařízení elektrické energie a energetická infrastruktura je republikově významnou civilizační hodnotou Karlovarského kraje a důležitým faktorem jeho dalšího hospodářského rozvoje. Systémy energetické infrastruktury zajišťují napojení obyvatelstva a průmyslových provozů na inženýrské sítě. Jejich ochrana a rozvoj jsou nezbytným požadavkem vytvářejícím podmínky pro zajištění kvalitního bydlení a ekonomického růstu kraje. Kvalitní úroveň infrastruktury je jedním ze základních předpokladů zvýšení ekonomického potenciálu

každého regionu. Rozvojem infrastruktury lze ovlivňovat dynamiku vývoje ekonomiky, a to jak v regionálním, tak i v republikovém a mezinárodním měřítku.

Nejvýznamnější zařízení na výrobu elektrické energie v kombinaci s výrobou tepla jsou uhelná elektrárna Tisová (ETI I a ETI II) a paroplynová elektrárna Vřesová. Transport elektrické energie v republikových a regionálních vazbách zajišťují zařízení přenosové soustavy – rozvodna Vítkov (s transformací 220/110 kV a elektrická vedení 400 a 220 kV a na ní navazující zařízení distribuční soustavy, přičemž v měřítku ZÚR jsou sledována elektrická vedení 110 kV a elektrické stanice zajišťující transformaci 110/22 kV.

Karlovarský kraj má vysoký stupeň plynofikace sídel, zejména v oblasti Sokolovské pánve (Karlovy Vary, Sokolov, Chodov), a dále většiny významných center osídlení (Cheb, Kraslice, Kynšperk n. O. a H. Slavkov). Sídla v horských oblastech a ve východní části kraje jsou plynofikována výrazně méně.

Převážná část výroby tepla v kraji (cca 85 %) je koncentrována do výše uvedených elektráren Tisová a Vřesová ve vazbě na výrobu elektrické energie.

Funkční systémy pro úpravu vody a zásobování pitnou a provozní vodou

Hlavní zdroje pitné vody v kraji jsou podzemní i povrchové. Nejvydatnějším zdrojem podzemních vod je prameniště Nebanice (maximální vydatnost $Q_{\max} = 200$ l/s). U povrchových jsou z hlediska kvality vody výhodné především velké vodárenské nádrže, zejména Stanovice, Horka a Žlutice. Na ně jsou navázány největší úpravy vody - ÚV Březová ($Q_{\max} = 650$ l/s), ÚV Horka ($Q_{\max} = 480$ l/s) a ÚV Žlutice ($Q_{\max} = 190$ l/s). Kapacita vodních zdrojů na území Karlovarského kraje je dostatečná a pokrývá potřeby kraje. Současná spotřeba vody dosahuje jen asi 1/9 možností kapacity vodních zdrojů. Rezerva je tedy více než dostatečná i při případném výrazném nárůstu poptávky po dodávkách vody.

Celkový objem vyrobené vody se v Karlovarském kraji stejně jako v ČR dlouhodobě snižuje, klesá i měrná potřeba vody (na obyvatele a den). Přesto je spotřeba vody v kraji nadprůměrná, měrná spotřeba vody na obyvatele a den je v Karlovarském kraji přibližně o 3 % vyšší než v ČR. Klesající spotřeba vody souvisí i se zvyšováním cen vodného a stočného a s růstem počtu obyvatel, kteří sice jsou napojeni na vodovod, ale používají pitnou a užitkovou vodu i z vlastních studní.

Rozvodná síť kraje zahrnuje systém 11 vzájemně propojených skupinových vodovodů. Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů v roce 2011 činil v Karlovarském kraji 99,7 % a je (mimo Prahu a Moravskoslezský kraj) nejvyšší mezi kraji, průměr ČR činí 93,4 %. Přitom na 1 000 zásobených obyvatel připadá 6,8 km vodovodů, třetí nejmenší hodnota mezi kraji (mimo Prahu), což dokládá úspornost systému. O kvalitě rozvodné sítě v kraji vypovídá i podíl ztrát vody v síti (16,9 %), který je sedmý nejmenší v republice. Jen 3 obce mají napojeno méně než 90 % svých obyvatel a jen 6 obcí 90 až 95 % svých obyvatel.

Rozsah vypouštěných splaškových vod se v Karlovarském kraji dlouhodobě snižuje. Ve všech obcích jsou vybudované částečné či kompletní kanalizační systémy. Nejčastěji se jedná o kanalizační sítě jednotné kanalizace, která zajišťuje odvádění nejen splaškových vod ale i dešťových vod. V řadě případů, především v menších částech obcí, jsou však tyto systémy příp. jejich části v nevyhovujícím technickém stavu, proto bude nezbytná jejich postupná rekonstrukce. Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci je v Karlovarském kraji nadprůměrný. V roce 2009 žilo v Karlovarském kraji 91,1 % obyvatel v domech napojených na veřejnou kanalizaci, z toho 90,2 % na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod. V České republice byl tento podíl 76,3 %. V roce 2011 žilo v Karlovarském kraji 93,3 % obyvatel v domech napojených na veřejnou kanalizaci, z toho 99,6 % na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod. V České republice byl tento podíl 96,8 %. Nejvyšší podíl obyvatel napojených na veřejnou kanalizaci je v ORP Sokolov, zatímco nejhorší situace je v ORP Kraslice.

Páteří silniční a železniční síť (rychlostní silnice R6, silnice I.třídy I/13, I/20, I/21, I/25, I/64, III. tranzitní železniční koridor) a navazující soustava silnic II. a III. třídy, resp. regionálních železnic

Z periferní polohy Karlovarského kraje se odvíjí zásadní význam páteřních tahů silniční a železniční sítě republikového a mezinárodního významu, která zajišťuje dopravní vazby jednak s ostatními částmi ČR a jednak s významnými centry osídlení přilehlého území SRN. Nezastupitelný význam navazující soustavy silnic II. a III. třídy, resp. regionálních železničních tratí spočívá v zajišťování dopravní obsluhy a dostupnosti ostatních částí území kraje bez přímých vazeb na páteřní trasy silniční a železniční infrastruktury.

Celková délka silniční sítě Karlovarského kraje činila v roce 2011 celkem 2 054 km, z toho úseky rychlostních silnic tvořily pouze 33 km, což je 1,6 % z celkové délky silniční sítě na území kraje, délka silnic I. třídy je 239 km. Hustota silniční sítě v přepočtu k rozloze území patří v roce 2011 k podprůměrným, ve srovnání s průměrem ČR (70,6 km/100 km²) byla jen 61,9 km/100 km².

Páteřní síť na území kraje utvářejí vedle dosud dokončených úseků rychlostí silnice R6 a navazující silnice I/6 v relaci (Praha) – Karlovy Vary – Cheb – státní hranice ČR/SRN (- Bayreuth) ještě silnice I/13, zajišťující dopravní vazby s Ústeckým krajem (Karlovy Vary – Ostrov – Klášterec n. O. – Chomutov – Teplice – Ústí n. L.) a silnice I/20 Karlovy Vary – Bečov n. Teplou – Toužim (- Plzeň).

Železniční kostru Karlovarského kraje tvoří tratě č. 170 a 179 v trase (Praha - Plzeň) - Mariánské Lázně – Cheb – Pomezí - (SRN Marktredwitz), která je součástí III. tranzitního železničního koridoru (na území kraje v úseku Mariánské Lázně – Lipová u Chebu jednokolejná a v úseku Lipová u Chebu - Cheb dvoukolejná) a celostátní dvojkolejná trať č.140 (Chomutov) - Karlovy Vary - Cheb. Styčným bodem obou tras je železniční uzel Cheb. Tyto tratě jsou zahrnuty do tzv. Transevropské železniční sítě.

Další spojení Chebu s evropským železničním systémem umožňuje ještě celostátní trať č.147 Cheb - Františkovy Lázně – Vojtanov – Bad Brambach - (SRN, Plauen) a regionální trať č.148 Cheb – Aš - (SRN Selb - Hof). V úseku Aš - Selb je provoz zatím zastaven, ale v současné době se připravuje jeho znovuotevření. Optimalizace III. tranzitního koridoru 170 na území Karlovarského kraje byla dokončena v roce 2010. Na trati 140 Ministerstvo dopravy ČR v současné době připravuje postupnou optimalizaci s cílem dosažení zvýšení rychlosti a tím v Chebu navázání taktového jízdního řádu rychlíků ze směru od Ústí nad Labem na spěšné vlaky do Nürnbergu.

Mezinárodní letiště Karlovy Vary

Mezinárodní letiště Karlovy Vary, je jedním z pěti mezinárodních letišť v ČR.

Význam mezinárodního letiště pro Karlovarský kraj aktuálně spočívá zejména v zajištění přepravy lázeňských hostů ze zahraniční. Rozvojové záměry specifikované v kapitole D., orientované na zvýšení kapacity letiště, jsou předpokladem pro další nárůst jeho významu v rámci dopravních systémů Karlovarského kraje.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE CIVILIZAČNÍCH HODNOT

Stabilizace a další rozvoj měst a obcí v rámci polycentrické sídelní struktury vytvářením územních podmínek pro rozvoj jejich obytné, pracovní, obslužné nebo rekreační funkce sídel

Rozvoj a zkvalitňování obytné a pracovní funkce sídel znamená především vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí, rozvoj bydlení, občanské vybavenosti včetně zkvalitňování systémů dopravní a technické infrastruktury a rekreačního zázemí. Polycentrická sídelní struktura v hustě osídlené oblasti Sokolovské pánve vytváří předpoklady pro vznik kooperačních vazeb při zajišťování těchto potřeb. A-ZÚR KK navrhuje tuto zásadu jako jeden ze základních předpokladů pro zastavení nepříznivého demografického vývoje některých částí kraje, kde dochází k čistému úbytku obyvatelstva (zejm. střední část republikové rozvojové osy OS7 – oblast Kynšperka n. O. (OS7-B)) resp. vykazují záporné saldo migrace (specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochoř – Žlutice).

Stanovená zásada vychází z republikových priorit PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 – čl. (16a) a (18) a konkretizuje priority územního plánování kraje uvedené v člancích (2), (4), (5), (6), (11), (12) a (16). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. §18, odst. 1 a z ust. §19, odst. 1 písm b) a i) stavebního zákona.

A-ZÚR KK tak utvářejí základní rámec pro naplňování této zásady na úrovni územních plánů ve formě vymezování rozvojových ploch pro uvedené účely a ve formě konkrétních rozhodnutí o změnách ve využití území.

Zkvalitnění a další rozvoj vybavenosti a infrastruktury lázeňských míst

Karlovarský kraj je v evropském měřítku ojedinělý výskytem přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a plynů včetně pestrosti jejich chemického složení a léčivých účinků. Nejvíce je lázeňská funkce rozvinuta v historických lázeňských centrech Karlovy Vary, Mariánské Lázně a Františkovy Lázně, významně se lázeňství uplatňuje též v Jáchymově a v Lázních Kynžvart. Všechna tato sídla mají statut lázeňského místa ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb.

Lázeňství je významným ekonomickým odvětvím Karlovarského kraje a představuje významný podíl na cestovním ruchu v rámci celého kraje. Pro udržení atraktivity lázeňských center v mezinárodní konkurenci je nezbytností další rozvoj vybavenosti, souvisejících služeb a s tím spojené infrastruktury. S ohledem na skutečnost, že lázeňské části jmenovaných měst obsahují řadu urbanisticky a architektonicky hodnotných stavebních souborů i jednotlivých staveb, je v rámci navrhované zásady uplatněn požadavek na respektování dosavadního charakteru zástavby a zachování kvality prostředí lázeňského místa, a to nejen z hlediska složek životního prostředí, ale též z hlediska urbanistického a architektonického.

Uvedená zásada mimo jiné reaguje na výsledky SWOT analýzy zpracované v rámci aktualizovaných ÚAP KK 2013, která jako slabou stránku ekonomického pilíře uvádí nedostatečnou doprovodnou infrastrukturu cestovního ruchu (večerní a relaxační aktivity). Zkvalitnění a rozvoj vybavenosti a infrastruktury tradičních lázeňských míst a míst, která jsou pro lázeňství a cestovní ruch dosud využívána pouze okrajově, je jedním ze základních předpokladů pro jejich oživení a rozvoj.

Východiskem pro návrh této zásady je republiková priorita (14) PÚR ČR a priority územního plánování kraje uvedené ve čl. (7), (8) a (18).

Ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. §18, odst. 1 až 4 s důrazem na text:

- odst. 2. „...územní plánování zajišťuje předpoklady... s cílem dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území“.
- odst. 3. – „Orgány územního plánování... koordinují veřejné a soukromé záměry na změny v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území...“.

Důvodem pro zdůraznění těchto aspektů je velmi těsná vazba lázeňství jako podnikatelského odvětví založeného na komerčním základě s převahou soukromých zájmů na straně jedné a jedinečných přírodních, urbanistických a architektonických hodnot lázeňských míst, jejichž ochrana je veřejným zájmem, na straně druhé.

Z hlediska ust. § 19, odst. 1 uplatňování této zásady naplňuje cíle uvedené pod písm. b), d) a m) stavebního zákona.

Respektovat při dostavbě v zastavěných územích nebo při výstavbě v zastavitelných územích dosavadní charakter okolní zástavby a kvalitu prostředí

Zásada je stanovena s cílem zajištění ochrany území před využitím území, které by bylo v zásadním rozporu s charakterem okolní zástavby a zhoršovalo kvalitu životního prostředí (zejména kvalitu ovzduší, hygienické podmínky, kvalitu vod) v daném území. Charakter okolní zástavby je daný převládajícími půdorysnými rozměry a umístěním staveb, počtem podlaží, jeho funkčním využitím a urbanistickou a architektonickou kvalitou.

Stanovená zásada vychází z čl. (14) republikových priorit PÚR ČR, z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. § 19, odst. 1 stavebního zákona.

Zkvalitnění a rozvoj vybavenosti rekreačních středisek a sportovně rekreačních areálů nadmístního významu včetně jejich napojení na páteří sítě dopravní a technické infrastruktury

Vzhledem k přírodním podmínkám patří Karlovarský kraj k územím vysoce atraktivním pro rekreaci, lázeňství a cestovní ruch obecně. Tato odvětví jsou vedle těžby nerostných surovin a na ně navazujících průmyslových odvětví významnou součástí ekonomické základny kraje. Rozvoj rekreační funkce rekreačních středisek a sportovních center je jednou z možností pro vznik nových pracovních příležitostí zejména v periferních nebo hospodářsky oslabených částech kraje, mezi které patří také oblast Krušné hory¹²³ jako území s největším rekreačním potenciálem v rámci Karlovarského kraje.

Podkladem pro formulaci předmětné zásady v rámci této kapitoly je „Program rozvoje cestovního ruchu a lázeňství v Karlovarském kraji 2007 – 2013“¹²⁴, který v rámci SWOT analýzy identifikuje nedostatečnou vybavenost středisek cestovního ruchu a nedostatečnou úroveň infrastruktury jako slabé stránky, limitující další rozvoj. V konkrétních případech se jedná zejména o tyto problémy a nedostatky:

- Nedostatečná vzájemná provázanost rekreačních středisek.
- Špatná dopravní dostupnost, nízká kapacita parkovišť, malá provázanost se systémy hromadné dopravy.
- Nedostatečné vybavení doprovodnými službami a návaznou volnočasovou infrastrukturou.

Zásada reaguje na závěry územní studie Horských oblastí Karlovarského kraje, resp. na priority a cíle stanovené touto studií, např. „zajištění kvalitní, dostatečně kapacitní

¹²³ Specifická oblast republikového významu SOB 6 dle PÚR ČR.

¹²⁴ Západočeská univerzita v Plzni – Středisko pro výzkum regionálního rozvoje (2006).

a dostupné veřejné infrastruktury, tj. dopravní infrastruktury, technické infrastruktury, veřejného občanského vybavení a veřejných prostranství“, „celoroční využití kapacit (zejména ubytovacích a stravovacích) pro rekreaci a cestovní ruch“ atd.

Z těchto důvodů a na základě zmocnění vyplývajícího z ust. § 18 odst. 1. až 3. stavebního zákona reflektuje návrh A-ZÚR KK tuto problematiku jednak v rámci priorit územního plánování kraje - viz kap. A. čl. (8) a nepřímo též čl. (5), tak i v dalších kapitolách (kap. C., D., E.) jako naplnění čl. (2) republikových priorit PÚR ČR.

9.F. STANOVENÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY

165. *Vypouští se původní znění kapitoly „f. Vymezení cílových charakteristik krajiny“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

V rámci aktualizace byla tato část ZÚR KK přepracována. Věcným důvodem byl výstup projektu OMEGA TD010203 „Aplikace Evropské úmluvy o krajině do zásad územního rozvoje“ (Maier et al. 2013), který byl pilotně zpracován pro území Karlovarského kraje a byl použit jako základní podklad pro zpracování této kapitoly.

Vymezení typů krajin převzal projektant z předemětného dokumentu beze změny¹²⁵, neboť tato problematika byla v rámci této studie prověřena mnohem podrobněji, než je možné v měřítku ZÚR. Cílové charakteristiky a podmínky pro jejich dosažení a ochranu také vycházejí z citovaného projektu, jsou však doplněny o poznatky z aktualizovaných ÚAP KK 2013 a dalších analýz a šetření provedených projektantem v průběhu prací na návrhu A-ZÚR KK. Jednotlivé výroky jsou ve výsledku formulovány především s ohledem na možnost jejich uplatnění v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území). Součástí této kapitoly výrokové části A-ZÚR KK je výkres A.3. Typy krajin, který graficky vymezuje hranice typů krajin (též oblasti specifických krajin) a jednotlivé specifické krajiny, jako jejich dílčí části.

Ve smyslu Evropské úmluvy o krajině chápe projektant typy krajin jako území se specifickými (jedinečnými) znaky, vlastnostmi a charakteristikami krajiny, které ji odlišují od ostatních typů krajin. S ohledem na skutečnost, že se tyto znaky, vlastnosti a charakteristiky se uplatňují na různých hierarchických úrovních, existují v rámci každého typu krajiny území, která vedle společných znaků pro daný typ krajiny obsahují vlastní individuální a specifické (jedinečné) znaky, vlastnosti a charakteristiky. Z tohoto důvodu projektant používá pro vymezené typy krajin synonymum „oblast specifických krajin“, přičemž jednotlivé „specifické krajiny“ ve smyslu EÚoK jsou vymezeny jako dílčí skladebné části těchto oblastí (typů krajiny).

Cílové charakteristiky krajiny jsou chápány jako cíle zabezpečení kvalit krajiny, tedy ochrany, zachování a rozvoje přírodních a kulturních hodnot krajiny v jednotlivých částech specifických krajin a zároveň jako nástroj územního plánování pro naplnění ust. § 18, odst. 4, věta druhá stavebního zákona. Definování cílových charakteristik krajiny využívá znaků přírodních, kulturních a historických, vizuálních a civilizačních charakteristik, a to zejména z těch, které spoluvytvářejícími osobitost, rozlišitelnost a jedinečnost jednotlivých specifických krajin.

Cílové charakteristiky akceptují činnost člověka v území jako zásadní podmínku pro zachování kulturní krajiny, včetně funkčních systémů k tomu nezbytných.

¹²⁵ Upraveny byly názvy vymezených specifických krajin. Pro označení krajiny byly použity obecně známé názvy hlavních krajinotvorných činitelů.

V prokazatelných případech, kdy zvýšená míra urbanizace území jednoznačně vyplývá z využívání vysoce specifických vlastností území a tento stav není reálné a s ohledem na vyvážený stav podmínek pro udržitelný rozvoj území ani žádoucí zásadně měnit, návrh A-ZÚR KK reflektuje současný stav a formuluje opatření k ochraně dochovaných hodnot a postupné zastavení probíhajících negativních trendů v krajině.

Součástí cílových charakteristik jsou „Společné požadavky a podmínky“ k zajištění cílových charakteristik, které (v měřítku podrobnosti ZÚR) vyjadřují zásady pro rozhodování o změnách v území směřující k posílení, resp. ochraně znaků a hodnot krajiny Karlovarského kraje s předpokladem následného upřesnění v podrobnosti řešení ÚP a promítnutí do:

- Základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot.
- Koncepce uspořádání krajiny.
- Stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití.

Konkretizace těchto požadavků a podmínek musí být realizována na lokální úrovni (tj. především v rámci řešení ÚP) za současného zapojení veřejnosti ve smyslu příslušných ustanovení EÚoK.

Ve vztahu k PÚR ČR tato kapitola naplňuje zejména čl. (14), (20), (20a) a částečně též čl. (21) a (23) republikových priorit územního plánování. V rámci priorit stanovených na úrovni kraje tato kapitola A-ZÚR KK konkretizuje čl. (3) a čl. (18) kapitoly A.

Zákonné zmocnění pro řešení této problematiky v rámci ZÚR se odvíjí jednak z ust. § 36 odst. 1 SZ a v obecném kontextu z věty druhé odst. 4 § 18 stavebního zákona („Územní plánování... chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jeho totožnosti.“) a dále z ust. § 19 odst. 1 písm. d), e), m) a n) stavebního zákona. V zájmu vyváženosti územních podmínek pro udržitelný rozvoj území ve smyslu ust. § 18 odst. 1. a 2. stavebního zákona jsou v odůvodněných případech vedle „restriktivních“ opatření, zaměřených na ochranu významných hodnot, znaků a charakteristik jednotlivých specifických krajin, formulovány charakteristiky a opatření reflektující potřebu zkvalitňování a rozvoje ostatních funkcí daného území (sídelní, výrobní, rekreační) a jeho vazeb s okolím.

Z hlediska ochrany území podle zvláštních předpisů reflektuje tato kapitola návrhu A-ZÚR ustanovení:

- §§ 9, 11 a 17 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 12 a 25 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 1, 5 a 7 zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a § 14 zák. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.
- § 14 zák. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.
- § 27 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 1 a 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 21 – 23 a § 28 zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon ve znění pozdějších předpisů.

Článek (3) – Společné požadavky a podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik specifických krajin

Společné požadavky a podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik jsou navrženy pro všechny vymezené specifické krajiny jako obecné zásady pro koordinaci územně plánovací činnosti v územních plánech a navazujících rozhodnutích.

Společné požadavky a podmínky naplňují ust. §§ 18 a 19. stavebního zákona, priority územního plánování na republikové úrovni (PÚR ČR - čl. 14, 20) a cíle zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Ve specifických krajinách respektovat sídelní strukturu a její přirozený vývoj a dále stavby, areály a funkce, pro které ZÚR vymezují plochy a koridory, přitom minimalizovat jejich případné negativní dopady na stanovené cílové charakteristiky.

Sídelní struktura je jedním z významných fenoménů, které se uplatňují v rámci krajinné mozaiky a v kulturní krajině vytvářejí její základní kostru. Nepřetržitým vývojem sídel a sídelní struktury dochází k ovlivnění struktury krajiny. A-ZÚR KK vymezují plochy a koridory, jejichž využití může být spojeno s ovlivněním charakteru dotčených specifických krajin či ovlivněním znaků krajin. Uvedený požadavek je formulován s cílem zajistit ochranu znaků krajiny resp. zajistit podmínky pro dosažení stanovených cílových charakteristik a vytvoření podmínek pro využití vymezených ploch a koridorů.

Zastavitelné území přednostně vymezovat v souladu se současným urbanistickým charakterem sídel a sídelní struktury.

Urbanistický charakter a charakter sídelní struktury významně ovlivňují obraz krajiny a její strukturu. Výše uvedený požadavek je formulován s cílem zajištění kontinuálního urbanistického vývoje sídel, zejména sídel urbanisticky hodnotných. Vymezení zastavitelných území je třeba řešit s ohledem na zachování původního urbanistického charakteru daného sídla, tzn. ochranu hodnot stávajících a vytvoření hodnot nových tak, aby původní i nové hodnoty vytvářely jeden kvalitní funkční celek.

Zastavitelné plochy doplňovat prvky krajinné zeleně tak, aby byl vytvořen plynulý přechod do krajiny.

Krajinnou zelení jsou označovány prvky a plochy nelesní vegetace. Rozložení prvků nelesní zeleně, sadů a zahrad v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny. Cílem stanoveného požadavku je vytvoření podmínek pro vymezování ploch krajinné zeleně v okrajových částech sídla s cílem zajištění plynulého přechodu sídla do krajiny, zvýšení estetické hodnoty obrazu sídla v krajině a zvýšení její obyvatelnosti, zlepšení hygienických a rekreačních podmínek a ekologických funkcí. Všechny výše uvedené funkce jsou ovlivňovány kvalitou i kvantitou krajinné zeleně.

Výškovou hladinu zástavby v okrajích sídel přizpůsobovat plynulému přechodu siluety sídla do krajiny.

Výšková hladina zástavby v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny a zachování pohledových os ze sídla ve směru do otevřené krajiny, často ve směru ke krajinným dominantám či horizontům. Cílem uvedeného požadavku je ochrana okrajových částí sídel před umísťováním vertikálních staveb převyšujících výškovou hladinu stávající zástavby, které by působily jako vizuální bariéry a narušovaly objemovou kompaktnost sídel a konvexní obrysy sídel v obraze krajiny.

Nezasahovat negativně do historických struktur sídel (např. lánových lineárních a lánových radiálních vsí) a historického uspořádání částí krajin.

Historické uspořádání sídel je dáno uspořádáním objektů, plužiny a cestní sítě. Odrazí přírodní, kulturní a společenské procesy, které se podílely na vzniku sídel. Historické struktury krajiny jsou dány uspořádáním prvků, linií a ploch vzniklé činností člověka. Tvoří neodmyslitelnou součást každé krajiny.

Historické uspořádání sídel a krajinné struktury jsou nejen estetickým prvkem, který dodává krajině osobitý ráz, ale jsou zároveň i historickým a kulturním dědictvím upevňujícím vazbu obyvatelstva s krajinou.

Nenarušovat negativně pohledové scenérie přírodních dominant, krajinných horizontů a horských hřbetů a jejich vizuální vztahy.

Přírodní dominanty, krajinné horizonty a horské hřebenové a jejich vizuální vztahy jsou obecně považovány za určující znaky krajiny resp. jejich krajinného rázu. Jedná se o prvky ovládající obraz krajiny a jsou pohledově významně exponovány. Jejich ochrana je základní podmínkou zachování charakteru krajiny.

Cílem uvedeného požadavku je vizuální ochrana přírodních dominant, krajinných horizontů a horských hřbetů před vznikem vertikálně významných objektů, které by narušovaly obraz výše uvedených prvků a jejich vzájemné vztahy, resp. působily jako pohledové bariéry.

Chránit a respektovat v krajině historicky dochované projevy těžby a průmyslové činnosti.

Karlovarský kraj patří v rámci ČR mezi kraje s nejdelší historií těžby a zpracování nerostných surovin, která byla následně provázena rozvojem průmyslové činnosti. Postupně v krajině vznikala unikátní hornická krajina s významnými průmyslovými objekty a areály, dávající svému okolí unikátní charakter.

V rámci kraje se nejvíce památek dokladujících historii těžby nachází v oblasti Krušných hor¹²⁶ a Slavkovského lesa a jejich podhůří, lokálně se však nacházejí na území téměř celého kraje. Jedná se o typické nadzemní a podzemní památky související s hornictvím, zařízení umožňující těžbu a zpracování surovin, rozsáhlé krajinné areály nesoucí stopy po dlouhodobé těžbě, horní města a jejich specifické struktury apod. V těžebních oblastech, ve kterých postupně docházelo k intenzivnímu rozvoji průmyslové výroby, vznikly technicky, historicky a umělecky pozoruhodné objekty, stavby a areály, které jsou cennými doklady paměti doby a míst, ve kterých byly vybudovány.

Zachovávat, obnovovat a citlivě doplňovat dochovanou síť místních cest zajišťující prostupnost krajiny pro pěší a nemotorovou dopravu.

Nežádoucím důsledkem urbanizačních, příp. suburbanizačních aktivit je snižování průchodnosti a prostupnosti krajiny včetně zániku místní cestní sítě využívané zejména pro pěší a nemotorovou dopravu. V důsledku tohoto vývoje dochází ke snížení identifikace obyvatel s vlastním sídlem a zhoršení orientace obyvatel i ostatních uživatelů v území. Pro obyvatele obcí a jejich částí se zhoršuje dostupnost krajinného zázemí a oslabují se existující rekreační vazby.

Zachování, obnova a doplňování sítě místních cest je základním předpokladem pro zlepšení obyvatelnosti krajiny pro její uživatele a posílení polyfunkčního využívání krajiny.

Místní cesty umožňují v krajině pohyb nejen pěším a nemotorové dopravě, ale obohacují krajinou strukturu. Linie cest jsou zpravidla doprovázeny krajinou nelesní zelení, která v monofunkčních plochách představuje cenný ekostabilizační prvek s krajinotvorným a přírodovědným významem.

Zachování průchodnosti krajiny je dále důležité s ohledem na zachování prostorové identity sídla a jeho umístění v krajině a prostupnost krajiny umožňující migraci živočišných druhů. Pro zachování průchodnosti krajiny tedy existují jednak důvody architektonicko-urbanistické a jednak důvody zohledňující zájmy ochrany přírody a krajiny. Podmínka reaguje na cíle stanovené Krajskou koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje požadující mimo jiné „*prosazovat celkovou prostupnost krajiny pro pěší turistiku a cykloturistiku motivovanou zájmem o poznání přírodních hodnot a podporovat péči o přírodní zázemí lázní*“.

¹²⁶ Jedinečnost hornických památek na území Krušných hor dokazuje připravovaný zápis této části krajiny do seznamu světového dědictví UNESCO.

Zachovávat a obnovovat prvky a plochy rozptýlené nelesní zeleně, jakožto prvků prostorového členění krajiny (i se souběžnou funkcí prvků ÚSES nebo izolační zeleně).

Plošné a liniové prvky nelesní zeleně (remízky, meze, břehové porosty, stromořadí) jsou neoddelitelnou součástí každé krajiny. Vedle prostorového členění krajiny plní často funkci skladebných částí nebo interakčních prvků v rámci ÚSES.

Význam nelesní krajinné zeleně stoupá zejména v zemědělských krajinách velkých měřítek s vysokým zastoupením orné půdy, kde v důsledku intenzifikace zemědělské výroby v minulosti docházelo ke scelování pozemků a k zániku těchto krajinných prvků. Obdobný proces bylo možné v minulosti sledovat také v krajinách dotčených těžební činností. Ochrana, obnova a prostorové posílení prvků nelesní zeleně v obou typech těchto krajin, s cílem vizuálního rozčlenění vizuálně homogenních krajinných segmentů, jsou nezbytnou podmínkou prostorového ukotvení pohledového vnímání a identifikace takové krajiny.

V podhorských a horských oblastech s výrazně vyšším zastoupením lesů představuje nelesní zeleň nezbytný doplněk krajinné mozaiky propojující jednotlivé lesní komplexy, často s funkcí migračních koridorů pro lesní zvěř.

Nevymezovat rozvojové plochy pro stavby a neumísťovat stavby, které by svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohly negativně narušit hodnoty krajiny – měřítko krajiny, její cílové charakteristiky, přírodní nebo kulturně historické dominanty nebo panoramata sídel.

Problémem, s nímž je často spojeno narušení významných krajinných znaků a hodnot, je umísťování staveb velkých měřítek, tj. staveb, které svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohou negativně narušit měřítko krajiny, nebo vytvářet pohledové bariéry vůči přírodním a kulturně historickým dominantám nebo panoramatům.

Oprávněnost regulace staveb nadmístního významu v rámci ZÚR, za které lze považovat stavby o výšce několika desítek metrů nad terénem (např. areály komerční občanské vybavenosti, výrobní provozy, výškové stavby pro bydlení a rekreaci, větrné elektrárny atp.) byla opakovaně potvrzena judikáty Nejvyššího správního soudu (např. čj. 5 Ao 1/2009-186 ze dne 03.07. 2009 nebo čj. 7 Ao 2/2011 – 127 ze dne 16.07. 2011 a dále čj. 8 Ao 7/2011 – 162 ze dne 30.03. 2012). Tyto stavby vizuálně ovlivňují charakter krajiny často v okruhu mnoha kilometrů od vlastní lokality, oslabují působení přírodních prvků v krajině a snižují estetické působení pozitivních krajinných dominant.

Ochrana krajinných dominant , měřítko krajiny a krajinných estetických hodnot je v souladu s cíli Evropské úmluvy o krajině.

Článek (4) – společné úkoly pro územní plánování

Výrok je „technickým doplněním“ ostatní výroků jako návod pro aplikaci cílových charakteristik a s nimi spojených opatření v rámci územních plánů obcí.

Článek pod písm. a) sumarizuje úkoly vyplývající z vymezení cílových charakteristik v rámci ZÚR pro územní plány obcí na základě § 43 stavebního zákona.

Pod písm. b) článek stanovuje postup při řešení územních plánů obcí, jejichž území se nachází ve dvou nebo více specifických krajinách. S ohledem na exaktní postup vymezení specifických krajin v kontrastu s postupnými změnami charakteristik sousedících specifických krajin je nutné v rámci územních plánů obcí, do jejichž území zasahují dvě nebo více specifických krajin, přiměřeně pracovat s cílovými charakteristikami a opatřeními a podmínkami všech těchto krajin. Míru jejich uplatnění (zejména) v koncepci uspořádání krajiny¹²⁷ je třeba odvozovat z detailní analýzy znaků, vlastností a charakteristik krajiny na území dané

¹²⁷ Kap. e) výrokové části územního plánu dle přílohy č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

obce při zohlednění jejich vizuálních a prostorových vazeb ke všem dotčeným specifickým krajinám a z poměru, v jakém se na utváření krajiny dané obce podílejí.

9.F.1. Krajiny Krušnohoří (A)

ČLÁNEK (5) – SPECIFICKÁ KRAJINA SMRČINY (A.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Ašského výběžku je řazena k vrchovinám Hercynica. Náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny. Severní část území zabírá podcelek Ašská vrchovina, což je plochá vrchovina s výškovou členitostí 100 až 300 m a střední výškou 605 m n.m. Kernou a klenbovou vrchovinu s převládajícími mírně až středně ukloněnými svahy tvoří v řešeném území tři okrsky - Hranická pahorkatina, Studánecká vrchovina a Hájská vrchovina. Nejvyšším bodem specifické krajiny je vrch Háj (757 m n.m.), suk ve tvaru rozsáhlé kupy zalesněný smrkovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty s příměsí břízy. Dalšími významnými, převážně zalesněnými vrchy jsou Planina (637 m n.m.), Smolnice (607 m n.m.) či Štítarský vrch (716 m n.m.). Jižní část řešeného území tvoří Hazlovská pahorkatina, což je členitá pahorkatina s výškovou členitostí 100 až 200 m a střední výškou 551 m n.m. Nejvyšším bodem této části území je souvisle zalesněný nízký kupovitý suk na širokém rozvodním hřebetu Záhoř (744 m n.m.), významným bodem pak vrch Blatná (640 m n.m.) jihozápadně od obce Libá, výrazný stolový vrch se zvlněnou vrcholovou plošinou a příkrými okrajovými svahy, a Lužský vrch (606 m n.m.), významný bod Lužské pahorkatiny ležící jihozápadně od obce Velký Luh, výrazný kuželovitý ostrovní vrch zalesněný smrkovými porosty s příměsí borovice a modřínu. Zejména v Lužské pahorkatině se objevuje řada útvarů zvětrávání a odnosu, izolované skály, mrazové sruby, balvany a bloky. Plošiny jsou rozčleněny zaříznutými údolími vodních toků. Hlavním vodním tokem Ašska je Bílý Halštrov, který pramení v Halštrovských horách mezi Aší a Hazlovem. Dalšími vodními toky jsou Ašský potok, Hazlovský potok, Hranický potok nebo Újezdský potok, Hranicko pak odvodňuje především Rokytnice, východní část území Lužní potok a jeho přítoky.

Krajina je značně zalesněná převážně jehličnatými (smrkovými) porosty, přirozené lesy téměř chybí. Lesozemědělská krajina tak nabývá především jižně od Studánky a v Blatenské vrchovině a Lužské pahorkatině již charakter krajiny lesní. Nezalesněné polohy pokrývají především louky a pastviny, větší plochy orné půdy jsou pouze na Ašsku. Krajinářské kvality území indikuje vyhlášení přírodních parků Smrčiny a Halštrov. Podél západního okraje území se táhne přírodní park Smrčiny, vymezený v délce téměř 40 km podél celého Ašského výběžku až k údolí Odry na Chebsku. Rozsáhlé území ve východní části Ašského výběžku je pak vymezeno jako přírodní park Halštrov, na který navazuje přírodní park Kamenné vrchy mezi Skalnou a Plesnou.

Kulturní a historická charakteristika

Území Ašského výběžku patří k pozdně středověké sídelní krajině, osídlené vesměs až ve středověku, k převažujícímu typu středověké lánové radiální vsi. Historicky měl Ašský výběžek z velké části německý charakter. V období první Československé republiky bylo Ašsko velkou a bohatou průmyslovou oblastí. Po skončení druhé světové války však bylo veškeré německé obyvatelstvo odsunuto, začalo osidlování území Čechy z vnitrozemí, Slováci a Rumuny, které však nemohlo doplnit tak významný úbytek obyvatel. Záhy se navíc většina okrajového Ašska ocitla v zakázaném hraničním pásmu. Mnoho továren muselo být

uzavřeno, řada sídel a objektů zanikla (Otov, Štítary, Újezd, Elfhausen, Pěnkava, Trojmezí, Nové Město, Altengrün, Neuengrün, Horní Paseky, Lumpenhau, Dolní Nebesa, Dolina, Újezd, Velký Rybník, Kyselka a řada dalších), některé enklávy mají charakter opuštěné či částečně opuštěné pohraniční krajiny. Dodnes se zde nacházejí stopy i po řadě zaniklých vsí, osad a samot. Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, železnice, základní struktura lesozemědělské krajiny), avšak v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu, nenachází se zde ani velké množství památek, neboť většina z těch, které přežily druhou světovou válku, byla zničena v období let 1945-1989 (vandalismus, rozkrádání či nedostatek péče). Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace.

Nejvýznamnějším sídlem a centrem řešeného území je město Aš. V Ašském výběžku se nachází nejzápadnější bod Česka i nejzápadnější česká železniční stanice. Spolupráce českých, bavorských a saských měst přispěla k obnově či k vytvoření několika turistických přechodů.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje členité území Ašské hornatiny a Hazlovské pahorkatiny a klesá od výrazných terénních dominant Háj (757 m n.m.) a Skřivánčí vrch (736 m n.m.) přes mohutný oblouk Halštrova pahorkatinnými reliéfy na severu k hraničnímu toku Bystřiny a na jihovýchodě k okraji specifické krajiny Františkolázeňska a Chebska a k okraji Chebské pánve. Tento charakter geofeliéfu vytváří zřetelné vymezení krajiny a dává jí bohatost a dynamiku kontrastem mírně zvlněných okrajových částí a výrazně rozčleněných masivů vnitřní části krajiny – masivu Háje (757 m n.m.), hřbetu Štítarského (716 m n.m.) a Studáneckého vrchu (697 m n.m.) a Masivu Záhoře (744 m n.m.) nad pramenem Bílého Halštrova. Druhým charakteristickým rysem, ovlivňujícím vizuální scénu a prostorové vztahy je kontrast mohutných lesních masivů a otevřených ploch kulturní krajiny. Vzniká specifický charakter lesozemědělské krajiny se sídly v širokých údolích (Aš, Hranice) a s partiemi kulturního bezlesí – často se stopami zaniklých vesnic. Scénérie „opuštěné“ krajiny vytvářejí v rámci rozsáhlých lesních porostů působivé scénérie stejně jako přírodě blízké partie skryté v zahloubených lesnatých údolích (partie Lužního potoka a Bystřiny, hluboké údolí Bílého Halštrova) a lesní interiéry Halštrovského lesa. Výrazné ohraničení severní části Chebské pánve tvoří působivá krajina uzavřených lesních porostů masivu Kamenných vrchů (Lužský vrch 606 m n.m.) s atraktivními partiemi drobných rybníků při okraji u Velkého Luhu.

Významné znaky specifické krajiny A.1:

- Terénní dominanta Háje s rozhlednou.
- Kontrast otevřených náhorních poloh „opuštěné“ kulturní krajiny a lesních porostů Smrčin.
- Působivé lesní interiéry v přírodních parcích Halštrov a Kamenné vrchy.
- Členitá pahorkatina s plochým zvlněným povrchem a vystupujícími suky, na okrajích rozřezanými údolími vodních toků.
- Rozsáhlé plochy především jehličnatých (zejména smrkových), místy smíšených lesů. Krajina západního pohraničí, částečně opuštěná (úbytek obyvatelstva ve válečných a poválečných letech).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Krajina vymezená v nejzápadnější části České republiky má charakter členité pahorkatiny. V obraze krajiny dominují rozsáhlé lesní porosty, otevřené plochy kulturní krajiny a velký počet drobných vodních toků. Plošně nejvýznamnější lesní komplexy se nacházejí ve střední, jižní a východní části této specifické krajiny (hřeben Smrkovce, hraniční lesnatý

lem utvářený Libským lesem, hřebenem Jeleního vrchu, Koziny a ve východní části hřebenem Lužského vrchu. Vysoká hodnota krajinného rázu je doložena vyhlášením 3 přírodních parků v území této specifické krajiny (PPk Smrčiny, PPK Halštrov, PPK Kamenné vrchy). Charakter krajiny je výrazně ovlivněn její periferní polohou a historickými událostmi, které ovlivnily způsob jejího obhospodařování a užívání.

Poměrně rozsáhlé lesní komplexy uzavírají otevřené plochy kulturní krajiny, ve které jsou vyváženě zastoupeny louky a pastviny a drobné lesní porosty. Vzniká tak specifický charakter lesozemědělské harmonické krajiny. V partiích kulturního bezlesí jsou místy patrné stopy zaniklých vesnic a stopy využívání krajiny. Způsoby užívání krajiny jsou mj. dokladovány charakterem a uspořádáním krajinné zeleně. Ochrana a obnova těchto vegetačních prvků přispívá nejen k zachování této cenné prostorové struktury krajiny, ale přispívá i k posílení prostorové struktury krajiny a zvýšení jejích přírodních i estetických kvalit.

Sídelní soustava je stabilizovaná, tvořená městem Aš jako střediskem krajiny. Hranice a Hazlov jsou místními centry. Tato kompaktní sídla se rozkládají v širokých údolích zemědělské krajiny. Dominantou centrální části krajiny je vrch Háj s rozhlednou. Ostatní menší sídla mají převážně rekreační a zemědělskou funkci. Výšková hladina zástavby a rozložení prvků nelesní zeleně, sadů a zahrad v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny a zachování pohledových os ve směru na významné krajinné dominanty (zejména kulturní dominanty – kostelní věže). Nežádoucí je vznik vertikálně významných staveb v okrajových částech sídel, které by působily jako vizuální bariéry pohledů do otevřené krajiny či ve směru na významné krajinné dominanty a krajinné horizonty.

ČLÁNEK (6) SPECIFICKÁ KRAJINA KRUŠNÉ HORY – ZÁPAD (A.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je podle reliéfu řazena k vrchovinám Hercynica, hluboká údolí Libockého potoka, Svatavy, Rotavy a Rolavy ke krajinám zaříznutých údolí, svahy obracející se do Sokolovské pánve ke krajinám výrazných svahů a horských hřebenů. Řešené území náleží ke geomorfologickému celku Krušné hory, ploché hornatině střední výšky 707 m n.m. a výškové členitosti 200 až 500 m, podcelku Klínovecká hornatina, kterou zde reprezentují okrsky Jindřichovická vrchovina a na jihu Krajkovská pahorkatina.

Klínovecká hornatina je typická zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými úvalovitými údolími, mírně ukloněnou k severozápadu, a naopak výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrázděnými hlubokými údolími svahových toků.

Sama Jindřichovická vrchovina je silně rozčleněná hlubokými údolími potoků přítékajících s vyššího horského stupně Krušných hor. Významnými body vrchoviny jsou Kamenáč (936 m n.m.), nízký klenbovitý vrchol na jihu rozsáhlého hřbetu zalesněný smrkovými porosty, suk ve tvaru kupy Dančí vrch (718 m n.m.) či Kraslický průsmyk (538 m n.m.), hluboké erozní údolí Svatavy. Krajkovská pahorkatina pak představuje oblast nejslabšího zdvižení na okraji Krušnohoří. Západní výběžek vymezené krajiny náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny. Kernou a klenbovou vrchovinu s převládajícími mírně až středně ukloněnými svahy reprezentuje v řešeném území okrsek Lubská vrchovina v ploše vyklenuté rozvodní oblasti mezi Ohří a Sálou. Významným bodem vrchoviny se smrkovými a smrkovo-borovými porosty je Liščí hora (657 m n.m.). Vodní toky, přítoky Ohře, stékající z vyšších poloh převážně v jihovýchodním směru, vytvářejí výrazné zářezy a hluboká údolí. Nejvýznamnějšími vodotečemi jsou Libocký potok, Svatava, Rotava, Rolava, Lubinka a jejich četné přítoky. Na nich se objevují vedle menších vodních ploch i velké nádrže (Horka, Tatrovce).

Krajina je značně zalesněná, částečně lesozemědělská, velké části území však mají jednoznačně charakter krajiny lesní. Většinu plochy původně zaujímaly borové doubravy a bukojedliny, dnes převažují kulturní smrčiny, přirozené lesy téměř chybí, objevují se však i plochy smíšených lesů a segmenty nízkého lesa. Nezalesněné polohy pokrývají v okolí sídel pole (především v okolí Plesné), meliorované travinné porosty a mozaika luk a pastvin. Krajinářské kvality území indikuje kromě řady zvláště chráněných území zařazení velké části území do přírodního parku Kamenné vrchy a Leopoldovy Hamry.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území leží vesměs v krajině pozdně středověké kolonizace, při hranicích a ve vyšších polohách ke krajině kolonizace novověké, dle typu zdejší sídla náleží k lánové lineární a lánové radiální vsi, vyšší polohy Krušných hor k typu novověké parcelační a rozptýlené vsi. Polohy směřující do podkrušnohorské Sokolovské pánve patří ke krajině vrcholně středověké kolonizace. V raném středověku byla tato oblast součástí pohraničního hvozdu, plošně jen přibližně vymezené hranice mezi českou a německou stranou. Podstatným důvodem systematického osídlování hor, spojeného s odlesňováním a zakládáním trvalých osad, byla přítomnost lokalit s rudnými doly a rýžovišti (železnorudné doly, rýžoviště a doly na zlato, stříbro, olovo a wolframovou rudu, lomy na erlán, žulu a čedič atd.). V blízkosti města Luby probíhala po dlouhá staletí těžba rtuťové rudy. Později se vedle těžby a řemeslné výroby (textilní výroba, výroba hudebních nástrojů) obyvatelé živilí zemědělstvím.

Nejvýznamnějšími sídly jsou města Rotava, Kraslice, Oloví, Jindřichovice, Luby a Nejdek. Území bylo ovlivněno poválečným odsunem Němců, postupným osídlováním Čechy, Slováky a Rumuny, uzavřením hranice a zřízením hraničního pásma. To vše vedlo k regresi kulturní krajiny, zániku sídel a úbytku obyvatelstva. Dodnes se zde nacházejí stopy po řadě zaniklých či částečně zaniklých vesnicích, osadách a samotách (Hraničná, Javořina, Květná, Černá, Opatov, Smrčina a řada dalších), některé původně zemědělské vsi dnes slouží pouze pro rekreaci (chatové osady). Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, torza členění plužiny, základní struktura lesozemědělské krajiny), zřetelnější struktury jsou dochované v okolí Bublavy.

Vizuální charakteristika

Lesnatá krajina Jindřichovické vrchoviny - západní části Krušných hor na Kraslicku a Jindřichovicku, je prostorově rozdělena na západní a východní část hlubokým údolím říčky Svatavy, jejíž některé partie (Oloví, mohutný meandr u Hřebenů) jsou velmi působivé. Krajina ležící západně od koridoru Svatavy, je zahrnuta do Přírodního parku Leopoldovy Hamry a představuje mohutný vrchovinný reliéf, klesající od hraničního masivu Počáteckého vrchu (818 m n.m.), ze kterého stékají vodoteče, tvořící Libocký potok, který posléze ústí pod vodní nádrž Horka do okraje Chebské pánve. Jihozápadní okraj vrchoviny tvoří zlomovým svahem výrazný kontrast lesnaté krajiny vůči otevřené, mírně zvlněné krajině povodí Plesné a Lužního potoka v Chebské pánvi. Střídání velkých ploch lesních porostů s enklávami kulturního bezlesí opuštěné zemědělské krajiny a s výhledy na hlavní hřeben Krušných hor vytváří scénérie harmonické a esteticky atraktivní krajiny.

Východní část specifické krajiny je tvořena tou částí Jindřichovické vrchoviny, která v terénním reliéfu vytváří nižší terénní stupeň ze severu navazující Přebuzské hornatině. Přechod vrchoviny do hornatiny je v krajině scéně zřetelný a vyznačuje se mohutnými lesnatými svahy s nadmořskými výškami okraje hornatiny (Komáří vrch 951 m n.m., Vršina 900 m n.m., Sklenský vrch 816 m n.m.) výrazně vystupujícími nad horizont Jindřichovické vrchoviny (Zlatník 637 m n.m., Větrný 613 m n.m., Větrník 707 m n.m., Daňčí vrch 718 m n.m.). Je rozčleněna četnými vodotečemi, stékajícími (na rozdíl od situace západní části vrchoviny) z vyššího horského stupně. Vlivem velké členitosti a rozmanitosti terénu se střídajícími se údolími, plošinami a oblými mezivodními hřebety vzniká v krajině velmi zajímavá a živá skladba drobnějších i větších ploch kulturního bezlesí v souvislých lesních porostech.

Krajina vyniká řadou cenných scenérií opuštěné zemědělské krajiny, místy dotčené chatovou zástavbou. Výrazné vymezení panoramat horskými svahy na severu kontrastuje s pohledy z jižních okrajů vrchoviny do otevřených prostorů Sokolovské pánve.

Významné znaky specifické krajiny A.2:

- Střídání lesních porostů s enklávami kulturního bezlesí a s výhledy na hlavní hřeben Krušných hor.
- Specifický reliéf Krušných hor s typickým zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými údolími, mírně ukloněnou k severozápadu, a s výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrázděnými hlubokými údolími svahových toků.
- Výrazně zalesněná krajina s převahou kulturních smrčín.
- Pohraniční lesní a lesozemědělská krajina se zaniklými sídly a objekty v bezlesí s loukami a pastvinami, místy s dochovanými krajinnými strukturami (plužiny), lokálně zřetelnými (okolí Bublavy).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina A.2 je součástí Jindřichovické vrchoviny tvořící západní části Krušných hor. Reliéf oblasti se vyznačuje vysokou dynamikou zejména v severní, střední a západní části této oblasti. Signifikanční osou celé oblasti je hluboké údolí říčky Svatavy, jejíž tok je v celé délce vymezené specifické krajiny doprovázen tělesem železniční trati.

V obraze krajiny západní části této specifické krajiny se střídají plošně významné lesní komplexy s opuštěnými enklávami kulturního bezlesí vzniklých disturbancí lesních porostů (pastva, kácení).

Zalesněné hřebeny Počáteckého vrchu (819 m n.m.), Jeleního vrchu (647 m n.m.) a Ptačince (679 m n.m.) oklopující segmenty kulturního bezlesí jsou rozřezány řadou údolí drobných vodních toků. Kulturní bezlesí je utvářeno travnatými a mokřadními společenstvy s bohatým výskytem nelesní zeleně. V partiích kulturního bezlesí jsou místy patrné stopy zaniklých vesnic a stopy historického využívání krajiny. Způsoby užívání krajiny jsou mj. dokladovány charakterem a uspořádáním krajinné zeleně.

V obraze východní části této krajiny dominují mohutné zalesněné hřebeny tvořící okraj Přebuzské hornatiny (Komáří vrch 951 m n.m., Vršina 900 m n.m., Sklenský vrch 816 m n.m.) výrazně vystupujícími nad horizont Jindřichovické vrchoviny (Zlatník 637 m n.m., Větrný 613 m n.m., Větrník 707 m n.m., Daňčí vrch 718 m n.m.). Hřebeny jsou rozřezány četnými údolími vodních toků.

Vodní toky v této podhorské až horské oblasti vytvářejí přirozené osy osídlení. Malá až střední sídla kopírují osy vodních toků v závislosti na šířce údolí a dynamice reliéfu. Významným znakem některých sídel (Kraslice, Rotava, Luby a Nejdek) je rozvolněná zástavba v jejich okrajových částech, která je dokladem původní urbanistické struktury horských a podhorských měst resp. původního využívání krajiny. Vznik rozvolněných horských měst je spojen se zemědělským hospodařením v krajině. Na zastavěná území navazují plochy luk a pastvin. Na Libockém potoce je vybudována vodní nádrž Horka, na potoce Tatrovickém přehrada Tatrovice.

K cenným znakům této specifické krajiny patří dochované stopy původních krajinných struktur, dochovaná torza členění plužiny, dochované půdorysné formy vesnických sídel (lánové lineární a lánové radiální vsi), dochovaná historická místní cestní síť a struktura rozptýlených vsí v horských polohách Krušných hor. Ochrana těchto významných znaků krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

Horské oblasti této krajiny jsou využívány pro intenzivní formy rekreace a sportu, zejména pro běžecké a sjezdové lyžování a cykloturistiky. Rozvoj rekreace a cestovního ruchu je třeba koordinovat se stanovenými cílovými charakteristikami této specifické krajiny. Přiměřené zásahy do lesních porostů spojené se zřizováním sportovních areálů a zařízení jsou přípustné za předpokladu nenarušení přírodovědně a krajinářsky nejceněnějších lokalit.

Rozvoj rekreace a cestovního ruchu lze vnímat jako ochranu před dalším vylidňováním odlehlých partií Krušných hor s řadou sociálních, ale i ekologických a ekonomických důsledků (kolaps kulturní krajiny, ekonomické nároky obslužnosti velmi malých sídel apod.).

ČLÁNEK (7) – SPECIFICKÁ KRAJINA KRUŠNÉ HORY (A.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Jádro řešeného území náleží ke krajinám vysoko položených plošin obklopených krajinou výrazných svahů a horských hřbetů spadajících z nejvyšších poloh Krušných hor do níže položených okrsků, výrazná údolí vodních toků stékajících z náhorních poloh a členitých svahy spadající do pánevní oblasti Podkrušnohoří patří ke krajinám zaříznutých údolí. Okrajově sem zasahuje i krajina vrchovin Hercynica (okolí Potůčků).

Řešené území náleží ke geomorfologickému celku Krušné hory, ploché hornatině střední výšky 707 m n.m. a výškové členitosti 200 až 500 m, podcelku Klínovecká hornatina, kterou na vymezeném území reprezentují geomorfologické okrsky Přebuzská hornatina a Jáchymovská hornatina.

Klínovecká hornatina v jihozápadní části Krušných hor je typická zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými úvalovitými údolími, mírně ukloněnou k severozápadu, a naopak výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrázděnými hlubokými údolími svahových toků.

Přebuzská hornatina v její západní části je ve své vrcholové části charakterizována rozsáhlými zarovnanými povrchy s rašeliništi, zatímco na svém severovýchodním okraji je ohraničená příčným zlomem. Nejvyšším bodem je Zaječí hora (1008 m n.m.) na jihovýchodním okraji rozvodního hřbetu, souvisle zalesněná smrkovými a březovými porosty. Dalšími významnými body jsou převážně smrkem zalesněné mírné vrchy Jeřábí vrch (964 m n.m.) s plochým vrcholem a mírně ukloněnými svahy, Čertova hora (987 m n.m.) při okraji širokého a plochého hřbetu, Dračí skála (952 m n.m.), klenbový vrchol na severozápadním okraji širokého hřbetu, a řada dalších.

Jáchymovská hornatina patří v rámci Klínovecké hornatiny k oblasti nejvyššího vyzdvižení. Je charakterizována rozsáhlými zarovnanými povrchy a jednotným až 600 m vysokým jihovýchodním zlomovým svahem. Nejvyšším bodem je Klínovec (1 243 m n.m.), mírně klenutý až plochý vrchol krátkého hřbetu v oblasti nejvyššího zdvihu pohoří. Dalšími významnými body jsou Blatenský vrch (1 042 m n.m.), klenbovitý vrchol vyzdviženého hřbetu, Božídarský Špičák (1 115 m n.m.), výrazný suk oválného kupovitého tvaru, Plešivec (1 028 m n.m.), výrazná sopečná kupa s plochým vrcholem a další. V náhorních polohách se objevují prameniště mnoha potoků, vesměs přítoků Ohře, s vrcholovými rašeliništi, močály a navazující vegetací. Vodoteče následně stékají převážně ve směru k jihovýchodu do Podkrušnohoří, přičemž se hluboce zařezávají do okrajových svahů hornatiny. Nejvýznamnějšími vodotečemi jsou Rolava s mnoha přítoky v pramenné oblasti, dále Stříbrný potok, Rotava, Bystřice, Plavenský, Pekelský, Hornohradský, Jáchymovský potok a další. Některé z toků stékají i do sousedního Saska (Černá).

Krajina je zde značně zalesněná, většina území má charakter krajiny lesní, pouze v okolí sídel a v okrajových polohách krajiny lesozemědělské. Většinu plochy původně zaujímaly podmáčené smrčiny, rašeliniště a bučiny na svazích, dnes jsou lesy zčásti poničeny

imisemi, vznikly rozsáhlé imisní holiny s výsadbami bříz, jeřábů a nepůvodních druhů smrků (v současnosti nízké porosty). Většinu lesních ploch tvoří smrkové monokultury, méně smrkové porosty s příměsí buku, zachovaly se i cenné zbytky bučin a porosty borovice rašelinné na hlubokých rašeliništích. Nezalesněné polohy pokrývá mozaika květnatých luk a zčásti nevyužívaných pastvin, orná půda se objevuje jen výjimečně v okrajových polohách v okolí sídel. Krajinářské kvality území indikuje vedle řady maloplošných zvláště chráněných území zařazení území do přírodních parků Přebuz, Jelení vrch a Zlatý kopec.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území patří k novověké sídelní krajině Krušných hor. Větší sídla se objevují pouze na okrajích horského masivu – Horní Blatná, Pernink, Přebuz, Abertamy, Rotava, Boží Dar a především Jáchymov, zatímco jeho jádro je pouze minimálně osídleno. První písemné zmínky poukazují na poměrně pozdní kolonizaci. Systematické osídlování hor, spojené s odlesňováním a zakládáním trvalých osad, sice začíná už ve 12. století, druhá kolonizační vlna však přichází až v době vrcholící těžby kovů v 16. století, kdy původní osady (Přebuz, Horní Blatná, Pernink) získávají status hornických měst a celá oblast se rychle rozvíjí. V té době se stávají Krušné hory nejvíce osídlenými horami Evropy. Kromě těžby se zde rozvíjela různá řemesla a později průmysl.

Zásadní změny sídelní struktury jsou spojeny s poválečným odsunem Němců. Dodnes se zde nacházejí stopy po řadě zaniklých či částečně zaniklých vesnicích, osadách a samotách (Rolava, Břidlová, Jelení, Chaloupky, Hřebečná, Rýžovna, Vršek, Bludná, Háje, Arnoldov ad.). V bezlesých enklávách jsou místy zřetelně dochované struktury původního členění plužiny (Krásný Les, Krásná Lípa, Rudné, Arnoldov, okolí Jáchymova ad.), částečně dochovaná je i celková struktura krajiny.

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu. Historická města Jáchymov a Horní Blatná jsou chráněna jako městské památkové zóny s částečně dochovanou urbanistickou strukturou. Horní Blatná a Boží Dar jsou výraznými příklady renesančních měst s ortogonální šachovnicovou strukturou. Zdejší unikátně dochovaná krajina formovaná těžbou a zpracováním rud po dobu téměř sedmi století je zahrnuta do projektu Hornická kulturní krajina Krušnohoří (Montanregion) jako čekatel na zápis do seznamu světového dědictví UNESCO. V této části pohoří (v řešeném území) se jedná o historické hornické město Jáchymov, město Horní Blatná s Blatenským vodním příkopem, sejpoviště u Božího Daru a důl Mauritius v Hřebečné.

Krajina jáchymovské části Krušných hor sousedí na východě v Ústeckém kraji s krajinou Krušné hory a na severu a západu v Sasku s krajinami Oberes Westerzgebirge / Horní západní Krušnohoří a Oberes Mittelerzgebirge / Horní střední Krušnohoří. Diskontinuita ve vymezení krajin je dána rozdílnými metodikami, které byly k vymezení na obou stranách hranice použity.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje horské polohy západní části Krušných hor v Klínovecké hornatině. Mohutné údolí Bílé Bystřice a Bystřice, stékajících z náhorních poloh rozvodí, rozděluje geomorfologicky rozdílné krajiny Přebuzské a Jáchymovské hornatiny. Východní část území je ovládána masivem Klínovce, který vybíhá k západu a rozčleňuje území na jižní část Jáchymovska s mohutnými údolními a mohutnými horskými rozsochami, spadajícími strmými lesnatými svahy do Podkrušnohoří, a na severní části plošší zvlněné náhorní krajiny Božího Daru s postupně se zahlubujícím údolím Černé a uzavřené lesnaté krajiny povodí Zlatého potoka. V krajině tak vzniká neobyčejná rozmanitost a estetická působivost krajiny, která se vyznačuje výraznou dynamikou lesnatých srázů a hlubokých údolí a otevřenými náhorními polohami někdejší kulturní krajiny s jedinečnými památkami osídlování krajiny drobnými renesančními horními městy (Boží Dar, Horní Blatná). Horský masiv Klínovce a náhorní lesnaté polohy s rašeliništi kontrastují s velkými partiemi historické kulturní krajiny se stopami

těžby. Východní část vymezené krajiny je z hlediska vzhledu charakteristická rozsáhlými lesnatými náhorními polohami s rašeliništi a otevřenými plochami vysoko položené opuštěné kulturní krajiny s pastvinami (Přebuz, Rolava, Jelení, Rudné). Vznikají zde jedinečné scenérie lesních interiérů a prostorů rašelinišť a pramenných oblastí vodotečí (Rolava, Rájecký potok, Černá voda).

Významné znaky specifické krajiny A.3:

- Krajinná dominanta Klínovce.
- Náhorní otevřené polohy se siluetou historického horního města Boží Dar.
- Lázeňské město Jáchymov v hluboce zaříznutém údolí Jáchymovského potoka.
- Unikátně dochovaná krajina formovaná těžbou a zpracováním rud zahrnutá do projektu Hornická kulturní krajina Krušnohoří (Montanregion), partie opuštěné kulturní krajiny v náhorních polohách přírodních parků Přebuz a Jelení vrch se stopami těžby.
- Jedinečné scenérie rašelinišť v náhorních polohách – Přebuzská vřesoviště, Velké jeřábí jezero, Velký močál, Božidarské rašeliniště.
- Vysoká lesnatost území s převahou smrkových monokultur a smrkových porostů s vtroušeným bukem.
- Horská rašeliniště a vrchoviště s porosty borovice rašelinné a výskytem dalších vzácných rostlin a živočichů, květnaté louky a pastviny.
- Pohraniční krajina se zaniklými sídly a objekty, v bezlesí s loukami a pastvinami, místy s dochovanými krajinnými strukturami (plužiny), lokálně zřetelnými.
- Sídla vesměs renesančního původu (16. století), některá částečně vysídlená, místy s dochovanou urbanistickou strukturou (památkové zóny Jáchymov a Horní Blatná).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina A.3 je vymezena v nejvyšších polohách Krušných hor. V obraze krajiny dominují mohutné zalesněné hřebeny a přírodní krajinné dominanty, které jsou nejvyššími vrcholy Krušných hor - Klínovec (1 243 m n.m.), Božidarský Špičák (1 115 m n.m.), Plešivec (1 028 m n.m.), Blatenský vrch (1 042 m n.m.) a řada dalších. Na vytváření charakteru krajiny a její osobitosti se významně podílejí typické znaky krajiny Krušnohoří, kterými jsou plochy rašelinišť a vrchovišť v náhorních polohách často doprovázené porosty borovice rašelinné a enklávy kulturního bezlesí opuštěné zemědělské krajiny v náhorních polohách, s květnatými loukami a pastvinami. Krajinářský význam těchto oblastí je doložen vyhlášením přírodních parků Přebuz a Jelení vrch. Ochrana těchto určujících znaků a rysů krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

Specifická krajina A.3 je bohatá na montánní památky, které jsou dokladem hornické činnosti probíhající v minulosti na území Krušných hor. Krajinářský a kulturní význam hornické krajiny Krušnohoří je potvrzen jejím prohlášením krajinnou památkovou zónou (připravován je zápis této části krajiny do seznamu světového dědictví UNESCO). K nejvýznamnějším prvkům historické těžby a průmyslové činnosti v krajině patří Jáma Zuzana (Sněžná hůrka), Hřebečná - Červená jáma, Vlčí jámy, důl Konrád u Horní Blatné, Boží Dar – sejpy, štola Daniel, Blatenský vodní příkop, Eliášské údolí, Zlatý Kopec - štola Johannes s dolem Johanes, Zlatý Kopec - důl Kohlreuter, Přebuz - pinkové řady na Čertově hoře, areál dolu Otto, Důlní závod Rolava, kaolínové doly u Božičan, Důl Svornost s dolem Vysoká Jedle a štolou č. 1 v Jáchymově).

Dalšími cennými kulturními charakteristikami území jsou dochované urbanistické struktury sídel Jáchymov, Horní Blatná a Pernink a dochované fragmenty členění plužiny

v okolí Krásného Lesa, Krásné Lípy, Rudného, Arnoldova a Jáchymova. Uvedené prvky jsou viditelnými znaky kulturní, historické a krajinné paměti krajiny vytvářející cennou estetickou hodnotu krajiny. Zachování uvedených znaků krajiny představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Cennými krajinářskými znaky horských oblastí je dochovaná rozptýlená horská zástavba v plochách kulturního bezlesí, dochované půdorysy lánových lineárních a lánových radiálních vsí a fragmenty historické místní cestní sítě. Krajinářsky významné jsou siluety historicky významných sídel Boží Dar, Jáchymov a Horní Blatná.

Krušné hory patří vedle lázeňských měst Karlovarského kraje k jeho nejvýznamnějším rekreačním oblastem a v rámci ČR patří mezi nejnavštěvovanější horské oblasti s řadou rozvojových sportovně rekreačních areálů (Jáchymov - Boží Dar - Klínovec, Plešivec, Nové Hamry, Bublava – Stříbrná), využívaných dosud zejména v zimní sezóně (sjezdové a běžecské lyžování). Rozvoj rekreace a cestovního ruchu je třeba koordinovat se stanovenými cílovými charakteristikami této specifické krajiny. Přiměřené zásahy do lesních porostů spojené se zřizováním sportovních areálů a zařízení jsou přípustné za předpokladu nenarušení přírodovědně a krajinářsky nejcennějších lokalit.

Rozvoj rekreace a cestovního ruchu lze vnímat jako ochranu před dalším vylidňováním odlehlých partií Krušných hor s řadou sociálních, ale i ekologických a ekonomických důsledků (kolaps kulturní krajiny, ekonomické nároky obslužnosti velmi malých sídel apod.).

9.F.2. Krajiny Podkrušnohoří a Chebska (B)

ČLÁNEK (8) – SPECIFICKÁ KRAJINA CHEBSKO – ZÁPAD (B.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Vymezená krajina je tvořena západním okrajem Chebské pánve v jihozápadní části Podkrušnohoří, ve které leží dvě největší města – Cheb a Františkovy Lázně. V řešeném území je tento okraj Chebské pánve lemován celkem Smrčin, které již náleží ke Krušnohorské hornatině. Konkrétně na severu navazuje Chebská pánev na svahy Vojtanovské pahorkatiny, členité pahorkatiny na jihovýchodě Hazlovské pahorkatiny, tvořené ploše zvlněným povrchem nejnižší okrajové kry při Chebské pánvi. Při západní hranici lemuje Chebskou pánev Chebská pahorkatina s okrsky Výhledská vrchovina a Hrozňatovská pahorkatina.

Sama Chebská pánev je tektonická sníženina (příkopová propadlina) o střední výšce 458 m n.m. charakterizovaná homogenním povrchem plošin a říčních teras s rozevřenými údolími Ohře a Odavy. Hlavním vodním tokem kotliny je řeka Ohře a její přítoky (Odrava, Plesná, Libocký potok). Navazující Výhledská vrchovina je plochá vrchovina s kerným až klenbovým povrchem s plochými suký, hřbety, zlomovými svahy, zarovnanými povrchy a asymetrickými údolími, kterou rozřezávají údolí Ohře a přítoků. Zatímco nejvýše položená jihozápadní část odpovídá největšímu výzdvihu, při okraji Chebské pánve je již nižší reliéf s pokryvy mladších sedimentů. Hrozňatovská pahorkatina je členitá kerná pahorkatina s asymetrickými údolími svahových potoků. Na tocích se objevují rybníky (soustava vodních nádrží a rybníků u Františkových Lázní) a další rozlehlé vodní plochy, z nichž největší jsou vodní nádrž Jesenice (v sousední specifické krajině B.2) na řece Odavě a vodní nádrž Skalka na Ohři. V území dochází k intenzivním a plošně rozsáhlým přírodním únikům a výronům oxidu uhličitého. Nejznámějšími vývěry jsou prameny Františkových Lázní.

Krajina Chebské pánve je zalesněná poměrně málo, převažuje orná půda, krajinářsky cenné jsou nivní louky a rybníky. Ojedinelé lesy jsou převážně smrčiny a bory, místy přirozené, dále i březové porosty. Krajina výše položených pahorkatin a vrchovin je zalesněna málo až středně, a to menšími komplexy smrkových a borových monokultur a borovo-smrkových porostů. Vesměs převažuje orná půda, v posledních letech se výrazně zvyšuje podíl luk a pastvin. Krajina je tedy z velké části zemědělská, případně, a to zejména v okrajových polohách pánve, lesozemědělská. Výraznou roli hrají velké vodní plochy (krajina rybníční v okolí vodních nádrží). Krajinářské hodnoty zejména okrajových poloh lemujících Chebskou pánev indikuje – kromě přítomnosti maloplošných chráněných území – vyhlášení přírodních parků – podél státní hranice se táhne přírodní park Smrčiny, jižně od nádrže Jesenice začíná rozlehlý přírodní park Český les, na severním okraji pánve sem zasahuje přírodní park Halštrov.

Kulturní a historická charakteristika

Krajina Chebské pánve náleží k vrcholně středověké sídelní krajině. Převažují zde lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějším sídlem a centrem celého území je město Cheb, dalšími významnými sídly jsou Františkovy Lázně, Hazlov či Vojtanov. Vedle existujících menších sídel byla ve vymezené krajině řada dalších vesnic, osad, usedlostí a samot, které zanikly nebo částečně zanikly v průběhu druhé poloviny 20. století (odsun Němců, budování hraničního pásma). Dodnes se v krajině nacházejí stopy po těchto zaniklých lokalitách (Horní Pelhřimov, Vokov, Hartoušov, Starost, Doubrava ad.).

Krajinná struktura je částečně dochovaná (základní rozložení funkcí, dopravní síť), vykazuje však řadu změn včetně nových velkých vodních děl (Skalka, Jesenice) a dopravní infrastruktury (R6).

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu, nachází se zde však řada památek a několik historicky a památkově cenných sídel – Cheb a Františkovy Lázně jsou prohlášeny městskými památkovými rezervacemi, Doubrava je vesnickou památkovou rezervací, Dolní Lažany jsou vesnickou památkovou zónou. Františkovy Lázně patří k nejvýznamnějším lázeňským městům, jsou součástí tzv. Západočeského lázeňského trojúhelníku, který usiluje o zápis na prestižní Seznam světového dědictví UNESCO.

Krajina sousedí ze západu v bavorském regionu Oberfranken / Horní Franky s krajinou Selb-Wunsiedler Hochfläche / Vyvýšenina Selb a Wunsiedel. V sousedním regionu Oberpfalz-Nord / Horní Falc-sever nejsou krajiny takto vymezeny.

Vizuální charakteristika

Specifická krajina vyděluje okraj otevřených, mírně zvlněných a přehledných poloh střední a východní části Chebské pánve od velmi rozmanité, prostorově členité a nepřehledné západní části pánve a Chebské pahorkatiny. Rozmanitost krajiny spočívá nejenom v tom, že zde leží část Havlovské pahorkatiny, Chebská pahorkatina a výběžky Chebské pánve podél Ohře a Odavy, ale zejména prolínáním urbanizované krajiny Chebska a Františkolázeňska s lesními a rybníčními krajinami členěnými koridorem Ohře a Odavy s velkými vodními plochami vodních nádrží Skalka a Jesenice a drobnými působivými partiemi pahorkatin. Území Chebu s jedinečnými kulturními hodnotami vyniká estetickými kvalitami prostředí historického jádra. Významnými estetickými kvalitami prostředí vyniká prostředí lázeňského města Františkových Lázní a jeho parků v návaznosti na západně navazující rybníční krajinu na Slatinném potoce. Okolní pahorkatinné polohy rozčleněné v prostoru Hazlova četnými zelenými koridory vodotečí stékajících z okrajů Smrčin jsou charakteristické drobnějším prostorovým členěním s překvapivou přítomností jedinečných scenérií historických sídel (Libá, Ostroh, Starý Hrozňatov).

Významné znaky specifické krajiny B.1:

- Významná historická sídla, městské památkové rezervace na okraji Chebské pánve, Cheb a Františkovy Lázně.
- Historické lázeňské město Františkovy Lázně s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb a parkovým prostředím.
- Výrazné uplatnění vodních nádrží Skalka a Jesenice jakožto zásadních prvků prostorového členění krajiny.
- Drobné rybniční soustavy Hazlovské pahorkatiny.
- Poměrně málo, lokálně středně zalesněná plochá krajina Chebské pánve lemovaná pahorkatinným až vrchovinným reliéfem při severní a západní hranici.
- Rozsáhlé vodní plochy (rybniční krajina v okolí Františkových Lázní) s velkými vodními nádržemi na Ohři a Odřavě.
- Zemědělská a lesozemědělská krajina s městy a venkovskými sídly, bez výrazně a zřetelně dochovaných historických krajinných struktur, s velkými zásahy do krajiny a se stopami po zaniklých či částečně zaniklých sídlech.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina B.1 vymezená v západní části Karlovarského kraje je plochou až mírně zvlněnou zemědělskou až lesozemědělskou krajinou. Bloky orné zemědělské půdy jsou v některých oblastech poměrně rozsáhlé a jejich členění nelesní zelení přispěje k obohacení krajinné struktury a posílení ekologické stability krajiny.

V krajině jsou poměrně hojně zastoupeny vodní plochy, zejména v její severní a centrální části. Rybniční soustavy se významně uplatňují v převážně zemědělské krajině v okolí sídel Libá a Ostroh, mezi Františkovými Lázněmi a Klestí a obohacují její strukturu, hladina vodní nádrže Skalka pak dominuje v centrální části této krajiny.

Největším městem této části kraje je Cheb. Z krajinářského hlediska je cenné zejména jeho historické centrum a obytné čtvrti vytvářející v krajinném rámci cenný urbanistický celek. Město Cheb v rámci struktury osídlení představuje silné regionální centrum s významnou obytnou a pracovní funkcí, s čímž souvisí urbanizační aktivity, které v poslední době získávají novou dynamiku m.j. i z důvodu výhodné polohy a dopravního napojení města (silnice R6, železniční trať č. 170) z hlediska přeshraničních kooperačních vazeb s přilehlým územím SRN (Marktredwitz, Bayreuth). A-ZÚR KK stanovují specifický požadavek pro tuto krajinu s cílem vytváření územních podmínek pro rozvoj města Cheb především v severní části města pro další rozvoj jeho hlavních funkcí včetně zajištění nezbytných územních vazeb zejména na rychlostní silnici R6. Tento požadavek vyplývá z geografických podmínek, kdy území jižně od města utváří rekreační vodní nádrž Jesenice a navazující krajinářsky hodnotné území přírodního parku Český les.

Významným urbánním celkem je historické lázeňské město Františkovy Lázně. Charakter krajiny v okolí Františkových Lázní je ovlivněn lázeňskou a rekreační funkcí tohoto historického města. Území západně od lázeňského centra má podobu krajinářského parku se silnou vazbu na rybniční soustavu. V rámci struktury osídlení mají Františkovy Lázně zároveň pozici přidruženého sídelního centra Chebu. A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku s cílem zachování „genia-loci“ lázeňské části městě a jeho zázemí z důvodu vysoké krajinářské hodnoty tohoto území, které je jednou z turisticky nejatraktivnějších oblastí Karlovarska.

Kromě dvou výše uvedených sídelních center je sídelní struktura utvářena venkovskými převážně zemědělskými sídly s nízkou hladinou zástavby. Zapojení sídel do krajiny

pomocí prvků nelesní krajinné zeleně a respektování nízké hladiny zástavby přispěje k zachování a posílení jejich působení v krajinném obraze a obohacení krajinné struktury.

V obraze krajiny se uplatňují místní kulturně historické dominanty kostelů (Libá, Hazlov, Starý Hrozňatov), vytvářejí v zemědělské krajině působivé scenérie a představují znaky osobitosti a jedinečnosti krajiny ve smyslu jejího kulturního a historického vývoje a její identity. Respektování těchto znaků krajiny představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (9) – SPECIFICKÁ KRAJINA CHEBSKÁ PÁNEV (B.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Chebské pánve je řazena k vrchovinám Hercynica, místy k širokým říčním nivám (zejména niva Ohře a okolí nádrže Jesenice), menší území u Skalné pak ke krajinám těžebními (kaolín). Náleží ke geomorfologickému celku Chebská pánev v jihozápadní části Podkrušnohoří. Chebská pánev je tektonická sníženina (příkopová propadlina) o střední výšce 458 m n.m. charakterizovaná homogenním povrchem plošin a říčních teras s rozevřenými údolími Ohře a Odavy. Hlavním vodním tokem kotliny je řeka Ohře a její přítoky (Odrava, Plesná, Libocký potok). Na tocích se objevují rybníky a další rozlehlé vodní plochy, z nichž největší jsou vodní nádrž Jesenice na řece Odavě. Zdejší třetihorní hnědouhelná pánev je oddělená od sousední Sokolovské pánve fylitovým hřbetem u Chlumu Sv. Máří. Mezi nejmladší sedimenty patří ložiska slatiny, využívaná k lázeňským účelům. Uprostřed pánve se nachází rozlehlé rašeliniště a minerální slatiniště s dozvuky vulkanické činnosti, kde vyvěrají minerální prameny a ze kterých vybublává CO₂ (NPR Soos). Díky pozdní vulkanické činnosti, rašelině i dalším vlivům nemá podobná lokalita ve střední Evropě obdoby.

Klimaticky pánev patří především k mírně teplé oblasti MT4. Tato oblast je charakterizována mírným, suchým až mírně suchým krátkým přechodným obdobím s mírným jarem a mírným podzimem, zima je v této klimatické oblasti normálně dlouhá. Podnebí je tedy mírné a vlivem srážkového stínu poměrně suché. Zvláště v zimních měsících je pod vlivem silných regionálních teplotních inverzí, přičemž výraznější inverze má především údolí Ohře. Krajina Chebské pánve je zalesněná poměrně málo, převažuje orná půda, cenné jsou nivní louky a rybníky, ojedinělé lesy jsou převážně smrčiny a bory, místy přirozené, dále i březové porosty. Krajina je tedy vesměs zemědělská, případně, a to zejména v okrajových polohách pánve, lesozemědělská. Výraznou roli hrají velké vodní plochy (krajina rybníční), méně krajina post-těžební (industriální lada).

Kulturní a historická charakteristika

Krajina Chebské pánve náleží k vrcholně středověké sídelní krajině. Převažují zde lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějším sídlem a centrem celého území bylo město Cheb, ležící těsně za hranicemi této specifické krajiny. Významnými sídly této pánevní krajiny jsou Skalná, Třebeň, Milhostov, Křižovatka, Nebanice, Odrava, Tuřany a Okrouhlá.

Krajinná struktura řešeného území je částečně dochovaná (základní rozložení funkcí, dopravní síť), vykazuje však řadu změn vč. nových velkých vodních děl (vodní nádrž Jesenice) a dopravní infrastruktury (R6).

V krajině B.2. Chebská pánev se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národních kulturních památek). Třebeň (Nový Drahov) je prohlášena vesnickou památkovou rezervací.

Vizuální charakteristika

Základní prostorovou strukturu mírně zvlněné a vizuálně otevřené krajiny Chebské pánve tvoří na území vymezené specifické krajiny meandrující tok Ohře a dlouhý vějíř levo-břežních přítoků Sázek, Luční potok a zejména Plesná. Plesná a Sázek jsou provázány v ploché krajině vegetačními doprovody a vyvinutými nivami, krajina jejich povodí je však členěna velkoplošně a je mírně zvlněna terasami a plošinami. Výrazně s touto otevřenou krajinou kontrastuje území kolem obce Kateřina a Hájek, zahrnuté do NPR Soos (mozaika rašelinišť, slatin, slanišť a rákosin) vytvářející zcela specifický – unikátní charakter krajinné scény. Z otevřených poloh pánve se otevírají panoramatické pohledy na ohraničující okraje Českého a Slavkovského lesa na jihu a jihovýchodě a na siluetu Krušných hor na severu a severovýchodě.

Významné znaky specifické krajiny B.2:

- Unikátní rozlehlé rašeliniště a minerální slatiniště s dozvuky vulkanické činnosti na dně vyschlého slaného jezera (NPR Soos).
- Vizuálně otevřená mírně zvlněná krajina velkého měřítka.
- Cenné partie krajiny nivy Plesné mezi Milhostovem a Nebanicemi.
- Plochá téměř odlesněná krajina se širokými údolími vodních toků, přítoků Ohře.
- Zemědělská otevřená krajina se sídly středověkého původu, s pozměněnou krajinou strukturou bez zřetelně dochovaných historických krajinných struktur.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Chebská pánev má charakter otevřené odlesněné zemědělské krajiny, v jejíž struktuře převažují velké bloky zemědělské půdy, převážně orné. Z důvodu obohacení krajinné struktury, zvýšení ekologické stability a přírodovědných hodnot je stanovena specifická podmínka s cílem členění velkých bloků orné půdy prvky nelesní krajinné zeleně. Nelesní vegetace má významnou krajinotvornou roli, ale je též významným prvkem ekostabilizačním, přírodovědným, hygienickým a v zemědělských oblastech též protierozním.

Přírodní osu tvoří ve směru sever-jih tok Plesné, která se v jižní části krajiny vlévá do meandrující Ohře. Vodní toky jsou doprovázeny krajinářsky a přírodovědně cennými partiemi nivních luk a břehových porostů. Z důvodu zajištění ochrany těchto vodních prvků a ekosystémů, které se vytvořily ve vazbě na vodní toky a z důvodu zachování jedinečné krajinné scenérie je žádoucí zajistit jejich ochranu.

V prostoru mezi Milhostovem a Nebanicemi v nivě řeky Plesné se nachází partie zemědělské krajiny, v jejíž struktuře dominují středně velké bloky orné půdy lokálně členěné krajinou zelení. Z důvodu obohacení struktury krajiny je vhodné doplňovat místní cestní síť doprovodnou liniovou zelení.

Významným krajinotvorným prvkem je vodní nádrž Jesenice na Odravě. Podpora rozvoje břehových a doprovodných porostů je navrhována z důvodu posílení krajinných a přírodovědných hodnot tohoto území.

Severovýchodně od Františkových Lázní se nacházejí cenné lesní porosty a evropsky unikátní rašeliniště NPR Soos a minerální slatiniště. Na některých místech vystupují hlubinné minerální prameny, které vyvěrají na povrch přes vodu a bahno a vytvářejí tzv. bahenní sopky. Lokálně se ekosystémy rašelinišť a slatin vyskytují i v dalších lokalitách této krajiny. Respektování územní, funkční i vizuální celistvosti těchto enkláv je nezbytnou podmínkou ochrany této unikátní cílové charakteristiky.

Sídelní strukturu utváří venkovská sídla převážně středověkého původu. Z důvodu ochrany krajinného obrazu zemědělské krajiny je žádoucí respektování nízké hladiny zá-

stavby a zajištění zapojení sídel do otevřené zemědělské krajiny prostřednictvím prvků krajinné nelesní zeleně, která nejen posílí estetickou kvalitu krajiny a okrajových částí sídla, ale plní též významné ekologické, přírodovědné a hygienické funkce.

Cennými krajinnými kulturně historickými dominantami krajiny jsou rozhledna Zámek, rozhledna Salingburg, hrad a zámek Vildštejn, kostely Třebeň a Skalná. Respektování těchto znaků krajiny a nenarušení jejich vizuálního působení v krajině představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Poměrně hojně je dochována historická krajinná struktura ve formě traťové plužiny a hustá síť polních a lesních cest. Krajinná zeleň se zde vyskytuje v menší míře a tvoří ji především menší enklávy krajinné vegetace, břehové porosty vodních toků a doprovodné porosty polních a lesních cest. A-ZÚR KK proto stanovují specifickou podmínku týkající se vytváření územních podmínek pro zvýšení ploch nelesní krajinné zeleně. Posílení těchto prvků mimo jiné přispěje k členění velkých bloků orné půdy, obohacení krajinné struktury a zvýšení podílu ekologicky stabilnějších prvků.

Vzhledem k tomu, že západní hranice specifické krajiny B.2 je vedena po východním okraji zástavby Chebu, který představuje regionálně významné sídelní a průmyslové centrum celé západní části kraje (viz charakteristika v krajině B.1), je formulována specifická podmínka s cílem umísťování ploch pro ekonomické aktivity přednostně ve vazbě na rychlostní silnici R6 a zapojení těchto ploch do krajiny prostřednictvím prvků nelesní krajinné zeleně. Směrem k jihu je žádoucí omezovat rozvoj těchto ploch z důvodu ochrany rekreačních funkcí vodní nádrže Jesenice.

ČLÁNEK (10) – SPECIFICKÁ KRAJINA SOKOLOVSKÁ PÁNEV (B.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Sokolovské pánve je řazena k vrchovinám Hercynica, z velké části pak ke krajinám těžebním. V rámci Karlovarského kraje se jedná o největší těžební oblast, jejíž morfostruktura byla v posledních desetiletích značně pozměněna velkoplošnými antropogenními zásahy (novotvary), kdy byl původní povrch silně porušen a místy zcela změněn činnostmi spojenými s povrchovou těžbou hnědého uhlí. Náleží ke geomorfologickému celku Sokolovská pánev ve střední části Podkrušnohoří. Sokolovská pánev je průměrně 8 km široká sníženina (stupňovitá příkopová propadlina) o střední výšce 451 m n.m. s mírně zvlněným pahorkatinným povrchem, omezená příkrými a vysokými zlomovými svahy Krušných hor. Od východu ji tvoří Ostrovská pánev (mimo vymezené území), Chodovská pánev, Svatavská pánev a Chlumský práh, který ji zlomovým svahem vymezuje od jihozápadně ležící Chebské pánve. Území pánve je odvodňováno do Ohře (Svatava, Rolava, Chodovský potok), řada vodotečí je umělých či má v důsledku velkoplošné těžby pozměněná koryta. V pánvi se objevuje množství vodních ploch, mnohé jako výsledek vodní rekultivace. Největší je vznikající jezero Medard severozápadně od Sokolova, v lomové lokalitě Medard – Libík (ze starších rybníků např. Novorolský rybník z přelomu 19. a 20. století).

Klimaticky pánev patří k mírně teplé oblasti MT4, okrajově MT2. Podnebí je tedy mírné a vlivem srážkového stínu poměrně suché. Krajina je málo zalesněná, lesozemědělská, s rozsáhlými plochami ovlivněnými povrchovou těžbou (bez vymezeného pokryvu), smrkové monokultury, borovo-smrkové a březové (rekultivace) porosty jsou rozptýleny do mnoha drobných lesíků, převládá orná půda, přerušovaná četnými antropogenními tvary (hnědouhelné a kaolínové lomy, lada, rekultivované výsypky, násypy silnic a tratí). Zdejší krajina představuje antropogenní činností nejvíce přeměněné území v rámci celého Karlovarského kraje.

Kulturní a historická charakteristika

Sokolovská pánev náleží k vrcholně středověké sídelní krajině s převahou lánových radiálních vsí středověké kolonizace. V průběhu celého středověku jsou v Krušných horách a pod nimi postupně odkrývána ložiska železných rud, barevných a drahých kovů. V pánvích Podkrušnohorské oblasti jsou mj. velká ložiska hnědého uhlí. Tzv. „selské dobývání“ tu sice probíhalo už od středověku, jako nejdůležitější palivo je však uhlí využíváno teprve od první poloviny 19. století. Zejména v západní části Sokolovské pánve se pak objevují četné výrony oxidu uhličitého podél zlomových linií vytvářející minerální prameny (Františkovy Lázně, Karlovy Vary). Díky přírodním zdrojům (lázně na jedné straně a těžba uhlí s navazujícím průmyslem na druhé) je Podkrušnohorská oblast i přes odsun německého obyvatelstva po druhé světové válce poměrně hustě osídlena. Sokolovská pánev je tedy silně urbanizovaná a jsou zde koncentrovány i výrobní funkce. Oblast patří k nejvíce antropogenně pozměněným územím celého Karlovarského kraje. Původní rovinná nebo mírně zvlněná převážně zemědělská krajina se povrchovou těžbou změnila v lomy a zbytkové jámy někdy více než 200 m hluboké, v převýšené výsypky dosahující až 500 m a nová jezera. Velkoplošná těžba hnědého uhlí vedla k naprosté změně krajinné a sídelní struktury, zániku řady sídel a vzniku nových prvků (povrchové těžbě uhlí padlo v poválečném období v Podkrušnohoří za oběť více než 100 vesnic). Přesto se v této výrazně pozměněné krajině zachovaly ojedinělé historické prvky a struktury.

Nejvýznamnějšími sídly v území jsou Sokolov, Chodov, Kynšperk nad Ohří, Habartov, Nová Role, Lomnice, Vintřítov či Nové Sedlo a další.

V rámci specifické krajiny se nevyskytují cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národních kulturních památek). Královské Poříčí je prohlášeno vesnickou památkovou zónou.

Vizuální charakteristika

Prostor asymetrické příkopové propadliny Sokolovské pánve je výrazně ohraničen zlomovými svahy Slavkovského lesa a Krušných hor a vyznačuje se rozmanitostí krajinné scény svých jednotlivých částí. Od Chebské pánve je rozlehlý prostor sníženiny oddělen zlomovými svahy, kterými se projevuje okraj hráštové kry prořezané hlubokým údolím Ohře a skrývající velmi členitou krajinu Chlumského prahu s kulturními dominantami kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chlumu Sv. Máří a při úpatí svahů siluetu historického města Kynšperk nad Ohří. Rovněž sníženina Svatavské pánve - a do této specifické krajiny zahrnutá i východní část Krajkovské pahorkatiny - má vedle emocionálně působivých, rozlehlých a zcela přetvořených území těžby (lom Jiří, lom Družba, lom Marie, důl Marie Majerová, lom Medard, lom Boden, Podkrušnohorská výsypka, výsypky Antonín, Gustav, Lítovská a další) též v těžební a postindustriální krajině se výrazně uplatňující přirozené terénní dominanty a velmi zajímavé a působivé přírodní scenérie. Jedná se o Lomnický vrch (492 m n.m.) a Svatavský vrch (508 m n.m.), o hluboce zaříznuté údolí Svatavy na rozhraní s krajinou A.2 Krušné hory - Kraslice a zejména o hluboce zaříznuté kaňonovité údolí Ohře mezi Královským Poříčím a Starým Sedlem. V krajině velkého měřítka a velké vizuální otevřenosti s jedinečnými výhledy na těžební krajinu a na siluety Krušných hor a Slavkovského lesa tak vznikají prostorově uzavřené partie drobnějšího měřítka s dynamickým a živým výrazem.

Významné znaky specifické krajiny B.3:

- Otevřenost, velké měřítko a unikátnost přetvořené těžební krajiny s kontrastem lesnatých zlomových svahů a horizontů Klínovecké hornatiny.
- Krajina přeměněná antropogenní činností.
- Vizuálně uzavřené scenérie hlubokého údolí Ohře v Chlumském prahu.

- Jedinečné vizuálně uzavřené scenérie kaňonu Ohře u Starého Sedla, široká sníženina omezená vysokými zlomovými svahy Krušných hor.
- Původní rovinná nebo mírně zvlněná převážně zemědělská krajina změněná antropogenními činnostmi (zejména těžbou nerostných surovin) v nejvíce přeměněné území v rámci celého kraje (jámy, výsypky, nové vodní plochy atd.) s mozaikou měst a venkovských sídel po obvodu těžebních prostorů.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Sokolovská pánev je územím významně přeměněným antropogenní činností. Důsledkem intenzivní těžební činnosti vznikla unikátní těžební krajina, v jejíž struktuře dominují antropogenní prvky (jámy, výsypky, vodní plochy, urbanizované plochy, prvky dopravní a technické infrastruktury), lemovaná výraznými zlomovými svahy Krušných hor a Slavkovského lesa. Rozvojový potenciál jakož i dysfunkce v rámci pilířů udržitelného rozvoje reflektuje zahrnutí tohoto území do republikové rozvojové oblasti OB 12 – Karlovy Vary a republikové rozvojové osy OS 7 (viz kap. B. návrhu A-ZÚR KK).

Navržené cílové charakteristiky reflektují existenci polyfunkční výrazně urbanizované krajiny s významným uplatněním jejich dosavadních funkcí (sídelní, těžební, výrobní) a územních vazeb realizovaných páteřními systémy dopravní a technické infrastruktury. Významnými krajinotvornými prvky jsou rozsáhlé vodní nádrže Medard a Michal vzniklé v rámci rekultivace těžební krajiny, které společně s plochami nelesní a lesní zeleně vytvářejí novou krajinu a přírodovědné hodnoty tohoto antropogenní významně ovlivněného území.

Respektování a posílení vizuálního a funkčního významu krajinné scenérie kaňonovitých úseků údolí Ohře (Chlumský práh, Staré Sedlo) je stanoveno s cílem ochrany tohoto krajinářsky, rekreačně, ekostabilizačně a přírodovědně hodnotné části krajiny.

Sídelní struktura je utvářena populačně velkými sídly Sokolovem a Chodovem s dochovanými historickými jádry. Vzhledem k narušení krajinných hodnot v zázemí těchto sídel je žádoucí podpora rozvoje ploch nelesní krajinné zeleně a zajištění jejich zapojení do utvářené post-těžební krajiny. Unikátními urbánními celky jsou rozsáhlá dělnická sídliště (Sokolov, Habartov, Březová, Nové Sedlo), vystavěná v souladu s teorií města 20. století. Ochrana těchto souborů představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Specifickým urbánním celkem je město Kynšperk n. O. se svým historickým jádrem umístěným v dynamicky modelovaném terénu a unikátním vizuálním působením na okolní lesozemědělskou krajinu.

V území nedotčeném těžební činností (především podél toku Ohře) jsou dochována menší sídla s urbanistickou strukturou lánových radiálních vsí.

Specifická krajina Sokolovské pánve je územím významně ovlivněným těžební činností. V územích, ve kterých již byla těžba ukončena, probíhají nebo byly ukončeny rekultivační práce. A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku týkající se doplňování sídelních funkcí a cestní sítě. Tato podmínka je stanovena s cílem vytvoření předpokladů pro vznik atraktivního polyfunkčního území s možností rozvoje různých sídelních funkcí (bydlení, rekreace, sport, kultura atd.) a vytvoření krajiny přitažlivé pro její obyvatele a uživatele.

Pro oblasti, ve kterých nebyla těžební činnost dosud ukončena, stanovují A-ZÚR KK specifickou podmínku týkající se modelace terénu a budoucího využití území. I tato podmínka směřuje k vytvoření polyfunkčního území s pestrou krajinnou strukturou, ve které budou zastoupeny lesní, zemědělské a vodní plochy, plochy pro sídla, rekreaci, sport atd.

ČLÁNEK (11) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVARSKO – SEVER (B.4)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina východní poloviny Sokolovské pánve ve střední části Podkrušnohoří je řazena k vrchovinám Hercynica, místy pak ke krajinám těžebním (u Chodova). Území je tvořeno především Chodovskou a Ostrovskou pávní. Sokolovská pánev je průměrně 8 km široká sníženina (stupňovitá příkopová propadlina) o střední výšce 451 m n.m. s mírně zvlněným pahorkatinným povrchem, omezená příkrými a vysokými zlomovými svahy Krušných hor. Ostrovská a Chodovská pánev jsou tektonické sníženiny s mírně zvlněným pahorkatinným reliéfem. Území pávní je odvodňováno do Ohře (Rolava, Chodovský potok, Vitický potok, Bystřice). Objevuje se zde množství vodních ploch (Velký rybník, rybníky na Ostrovsku a Hroznětínsku), takže enkláva u Ostrova je typologicky zařazena ke krajinám rybníčním. V okolí rybníků se objevují i mokřady, vlhké louky a olšiny.

Krajina je málo až středně zalesněná, lesozemědělská. Smrkové monokultury, borovo-smrkové i březové porosty (na rekultivacích) jsou rozptýleny do mnoha menších komplexů, převládá orná půda, poslední dobou však ve velkém proměňována v plochy luk a pastvin. V pánvích se objevuje řada kaolínových dolů.

Kulturní a historická charakteristika

Celá Sokolovská pánev náleží k vrcholně středověké sídelní krajině s převahou lánových radiálních vsí středověké kolonizace. V průběhu celého středověku jsou v Krušných horách a pod nimi postupně odkrývána ložiska železných rud, barevných a drahých kovů, později uranu a kaolínu. V pánvích Podkrušnohorské oblasti jsou mj. velká ložiska hnědého uhlí. Tzv. „selské dobývání“ tu sice probíhá už od středověku, jako nejdůležitější palivo je však uhlí využíváno teprve od první poloviny 19. století. Poválečná léta jsou ve znamení odsunu Němců a nového osídlování. Díky přírodním zdrojům (těžba uhlí s navazujícím průmyslem, uranu na Jáchymovsku, kaolínu) – ač v této východní části Sokolovské pánve nedošlo k jejich tak intenzivní a velkoplošné exploataci jako v části západní – je Podkrušnohorská oblast i přes odsun německého obyvatelstva po druhé světové válce poměrně hustě osídlena (např. masivní výstavba sídlišť v Ostrově pro pracovníky jáchymovských uranových dolů – Ostrov se stal po druhé světové válce společně s Jáchymovem centrem zpracování uranové rudy).

Sokolovská pánev je tedy silně urbanizovaná a jsou zde koncentrovány i četné výrobní funkce. Stopy původních krajinných struktur jsou sice částečně patrné (cestní síť, železnice, částečné sídlení struktura, rybníky ad.), avšak v celkovém pohledu nemá zdejší krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu.

Nejvýznamnějším sídlem v území je především Ostrov, dále Hroznětín či Děpoltovice a další.

V řešeném území patří mezi cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národní kulturní památky) Rudá věž smrti v Ostrově. Historické jádro Ostrova je prohlášeno městskou památkovou zónou.

Vizuální charakteristika

Mírně zvlněný pahorkatinný reliéf s některými výraznými výšinami sopečného původu vyplňuje krajinu Ostrova – podhůří Krušných hor. Zásadním rysem krajiny je kontrast mírně členité krajiny s množstvím lesů a lesíků a výrazných lesnatých srázů Klínovecké hornatiny na severu (převýšení až 500 m) a okrajů Slavkovského lesa na jihu. Vůči prostoru Karlových Varů je krajina ohraničena souvislými lesními porosty v masivech Strážáň, Čiha-

dla (490 m n.m.) a Sadovského vrchu (497 m n.m.). Členitost krajiny je doplněna množstvím drobných i větších rybníků a vodních nádrží. V krajinné scéně však také hrají významnou roli výsypky, hnědouhelné a kaolínové doly, násypy silnic a tratí. Krajina podél toku Bystřice západně od Ostrova pod úpatím lesnatých srázů a též jižně mezi masivem Jahodníku (538 m n.m.) a lesnatými hluboce rozčleněnými polohami nad levým břehem Ohře se vyznačuje otevřeností a drobnou prostorovou členitostí s množstvím rybníků. V lokalitě PR Ostrovské rybníky se zachovaly zbytky přirozených společenstev, tvořících jedinečné přírodě blízké scenérie, místy degradované vlivem návštěvnosti z blízkého města Ostrov.

Významné znaky specifické krajiny B.4:

- Výrazné ohraničení krajiny lesnatými zlomovými svahy Klínovecké hornatiny, hluboce rozčleněnými údolími svahových toků.
- Uzavřené scenérie komplexu lesů ohraničujících okraj krajiny Karlových Varů.
- Množství antropogenních stop využívání krajiny (těžba kaolinu a hnědého uhlí, výsypky, násypy atd.).
- Mírně zvlněný reliéf Chodovské a Ostrovské pánve, málo až středně zalesněný (převážně jehličnaté, místy smíšené i listnaté lesy), s množstvím vodních ploch (zejména na Ostrovsku a Hroznětínsku).
- Rovinná nebo mírně zvlněná převážně lesozemědělská krajina s historickými sídly, rybníky, bez výrazněji dochované historické krajinné struktury.
- Historické město Ostrov s cenným historickým centrem (památková zóna).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Krajina B.4 Karlovarsko - sever je ze severu ohraničena výraznými zlomovými zalesněnými svahy Krušných hor, z jihu lesnatým hřebenem Slavkovského lesa (Strážišťe).

Ve struktuře lesozemědělské krajiny se pravidelně střídají středně velké bloky zemědělské půdy (převažují louky a pastviny) a středně velké lesní porosty. V obraze krajiny se objevuje poměrně velké množství vodních ploch (rybníků). Historické krajinné struktury jsou většinou setřeny.

V rybníční krajině v okolí Ostrova se poměrně hojně vyskytují společenstva vlhkých luk, mokřadů a olšin. Na vodní plochy a vodní toky jsou často vázány prvky nelesní zeleně ve formě břehových porostů.

Jižní část této specifické krajiny je více dotčena antropogenními vlivy a jsou zde dochovány antropogenní stopy využívání krajiny (projevy ukončené i současné povrchové těžby keramických surovin a hnědého uhlí, výsypky, násypy apod.).

Specifickým urbánním celkem této krajiny je město Ostrov s cenným historickým jádrem a dobovým sídlištěm z poloviny 20. století v poměrně členitém území a unikátním vizuálním působením na okolní krajinu.

Ve vymezené specifické krajině se nachází řada sídel s dochovanými půdorysy lánových radiálních vsí.

ČLÁNEK (12) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVY VARY (B.5)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajinná oblast je vymezená v oblasti města Karlovy Vary a jeho bezprostředním zázemím. Leží na okraji Chodovské pánve oproti prudkému okrajovému zlomovému svahu Loketské vrchoviny. Chodovská pánev, tektonická sníženina vyplněná mírně zvlněným reliéfem, se nachází ve střední části Sokolovské pánve v Podkrušnohoří. Hlavní osou území je tok řeky Ohře, do kterého se vlévá na levém břehu Rolava a Chodovský potok a na pravém břehu se v nadmořské výšce 380 m n.m. vlévá do Ohře řeka Teplá, prořezávající se kaňonovitým údolím v zalesněné krajině Slavkovského lesa. Na levých přítocích Ohře je několik menších vodních ploch. Byly vybudovány jako umělá vodní díla nebo vznikaly živelně jako pozůstatek důlní činnosti po zatopení lomů a propadlin v místech hlubinné těžby. Na úseku Ohře protékající městem jsou dva jezy - Tuhnický jez a jez u Solivárny.

Krajina je z velké části zastavěná a v jejím obraze výrazně převládají urbánní struktury oproti prvkům a strukturám přírodním. Řada přírodních hodnot je proto vázána na prvky městské zeleně vč. několika památných stromů a zámeckého parku v Dalovicích, vč. cca 700–900 let starého Körnerova dubu. V minulosti tohoto území hrála významnou roli těžba kaolinu (sedlecký kaolin byl pro svou kvalitu vyhlášen roku 1892 za světový standard) a následná výroba porcelánu.

Lázeňská část Karlových Varů se z převážné části nachází za jižní hranicí, v sousední specifické krajině C.1.

Kulturní a historická charakteristika

Urbanizovanou krajinu ležící v oblasti vrcholně středověké kolonizace Hercynica tvoří město Karlovy Vary se svými předměstími, dříve samostatnými obcemi či osadami připojenými k městu (Tašovice, Dvory, Rybáře, Počerny, Bohatice, Drahovice, Sedlec, Rosnice atd.) a správně samostatnými obcemi, které jsou však s krajským městem prostorově i funkčně svázány (Dalovice, Otovice, Jenišov ad.). Město Karlovy Vary bylo založeno ve 14. století Karlem IV. Většina architektonických památek pochází z 18. a 19. století.

Vizuální charakteristika

Krajina Karlových Varů zaujímá nižší jižní část asymetricky utvářené Chodovské pánve. Terén vytváří podkovovitý lesnatý horizont mezi výšinami Na Vyhliďce (441 m n.m.), Havířský vrch (462 m n.m.) a Čihadlo (490 m n.m.) proříznutý tokem Rolavy. Krajina se skládá k toku Ohře, ohraničenému lesnatými okraji Slavkovského lesa, resp. Loketské vrchoviny (převýšení v místě Goethovy rozhledny cca 280 m). Mimo urbanizované území jsou mírné svahy nad levými břehy Ohře a Rolavy rozčleněny lesy, lesíky, četnými sídly a drobnými rybníky a vodními nádržemi na vodotečích stékajících od okrajů lesů ohraničující prostor Karlových Varů k jihu. V krajině se projevují četné stopy těžby kaolinu.

Významné znaky specifické krajiny B.5:

- Střídání urbanizovaných ploch s mírně členitou krajinou otevírající se k jihu k toku Ohře.
- Výrazné ohraničení krajiny lesnatými horizonty okrajů Slavkovského lesa.
- Mírně zvlněná krajina z velké části zastavěná, s převahou urbánních struktur oproti strukturám a prvkům přírodním.

- Výrazně urbanizovaná krajina krajského města s okolní aglomerací.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Urbanizovaná krajina Karlových Varů je na severu a severozápadě vymezena terénním lesnatým předělem a na jihu dosahuje po okraj zalesnění Slavkovského lesa, kde se nachází významné stavební a přírodní dominanty (Doubská hora, Diana). Převažují zastavěné a ostatní plochy, lesní plochy jsou zastoupeny v okrajových částech území. Krajina Karlových Varů, jako nejmenší z vymezených krajín, je obklopena specifickou krajinou B.4. Karlovarsko–sever, krajinou B.6 Údolí Ohře a krajinou C.1 Karlovarsko-jih, se kterými má přímé vizuální vazby.

Mimo urbanizované území jsou mírné svahy nad levými břehy Ohře a Rolavy rozčleněny lesy, lesíky, četnými sídly a nevelkými plochami zemědělské půdy.

Hlavní osou území je tok řeky Ohře, do kterého se vlévá na levém břehu Rolava a Chodovský potok a na pravém břehu se vlévá do Ohře řeka Teplá, prořezávající se kaňovitým údolím v zalesněné krajině Slavkovského lesa. Na levých přítocích Ohře je rozloženo několik menších vodních ploch, které byly vybudovány jako umělá vodní díla nebo vznikaly živelně jako pozůstatek důlní činnosti po zatopení lomů a propadlin v místech hlubinné těžby a nyní jsou významnými krajinnými hodnotami. Doplněním břehových porostů na mírných svazích dojde k vizuálnímu posílení krajinných os, obohacení krajinné struktury a posílení přírodovědně významných prvků krajiny.

Karlovy Vary jako sídelní a správní centrum kraje, s vlastní dynamikou rozvoje svých hlavních funkcí, se nutně uplatňuje jako významný fenomén v krajině a pro svůj další rozvoj logicky potřebuje nezbytný územní potenciál. Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR KK formuluje specifickou podmínku, která směřuje rozvoj města zejména do jeho severní části (do prostoru mezi přeložku silnice II/220 a obchvat Karlových Varů v úseku Jenišov – silnice I/13).

Historické lázeňské centrum města Karlových Varů a řada cenných urbanistických a architektonických prvků se nachází v sousední krajině C.1. Je třeba zajistit ochranu jejího vizuálního významu v krajinných panoramatech i dílčích scénériích a vyloučit pohledové narušení úpravami či stavbami v krajině B.5.

Obdobný význam v krajinném obraze mají lesnaté horizonty Slavkovského lesa prudce stoupající nad jižní hranicí této specifické krajiny. Lesnatý lem, přestože není součástí vymezené specifické krajiny Karlovy Vary (B.5) zásadně ovlivňuje její charakter a je s danou oblastí vizuálně významně propojen. V lesnatém území je soustředěno velké množství turistických cílů a míst dalekých rozhledů a zároveň utváří vizuální hranici města Karlovy Vary. Specifická podmínka týkající se usměrnění stavebního rozvoje města Karlovy Vary je stanovena s cílem zajištění ochrany vizuálního významu a lázeňského charakteru města a ochrany celistvosti pohledových panoramat Slavkovského lesa před vznikem nových pohledových dominant. Ochrana těchto rysů krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (13) – SPECIFICKÁ KRAJINA ÚDOLÍ OHŘE (B.6)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Dlouhý a poměrně úzký pás krajiny na levém břehu Ohře náleží především ke krajině zaříznutých údolí Ohře a jejích levých přítoků (Bystřice, Plavenský, Pekelský, Hornohrad-

ský potok), na kterou navazuje krajina sopečných pohoří (Doupovské hory). Na jihu u Karlových Varů se jedná o krajinu vrchovin Hercynica, na severu u Stráže nad Ohří se objevuje typ krajiny výrazných svahů a horských hřbetů při svahu Krušných hor oproti Doupovským horám. Většina území náleží k severozápadní okrajové části Jehličenské hornatiny, okrsku v severozápadní části Doupovských hor, jihozápadní okraj území pak náleží k Ostrovské pánvi ve východní části Sokolovské pánve v Podkrušnohoří. Jehličenská hornatina je plochá hornatina s hlubokým zářezem průlomového údolí Ohře při jejím severozápadním okraji. Významným bodem v severní části území je smíšeným lesem porostlá Pekelská skála (774 m n.m.), výrazný kupovitý vrch na jižním konci hřbetu mezi úpatím zlomového svahu Krušných hor a průlomovým údolím Ohře. Z úbočí vrchu Bučina na pravém břehu Ohře nad Kyselkou vyvěrají léčivé prameny. Ve středně zalesněném území se střídají střední i větší celky převládajících smrkových monokultur a smrkových porostů s příměsí buku, modřínu, borovice, dubu, lípy a javorů, ale i plochy smíšených a listnatých porostů bukových, lipovo-jasanových, jasanových, ojediněle i dubových. V bezlesí se objevují četné plochy květnatých luk a pastvin i plochy orné půdy.

Leso-zemědělská krajina náleží vesměs k mírně teplé a vlhké oblasti MT7. Krajinářské hodnoty severní části území indikuje vyhlášení přírodního parku Stráž nad Ohří, pro který jsou charakteristické špičaté kopce protkané skalními žilami i souvislé horské hřebeny ve vyšších partiích nad údolím řeky Ohře.

Kulturní a historická charakteristika

Vymezené území náleží vesměs ke krajině vrcholně středověké kolonizace, pouze polohy na severu, při svazích Krušných hor, ke krajině kolonizace novověké. Jedná se o území převážně středověké kolonizace lánové radiální a lánové lineární vsi, místy kolonizace různorodé, vč. novodobé (lázně Kyselka). Řada historických sídel ale i starších (pravěkých) hradišť se objevuje právě na hranách údolí Ohře.

Většina řešeného území nevykazuje výrazné a zřetelné historické krajinné struktury, v severní části se však objevují krajinné segmenty, kde jsou původní struktury částečně či zřetelně dochované (dochovaná struktura členění původní plužiny v okolí Srní, Malého Hrzína, Krásného Lesa, Stráže nad Ohří). Léčivé prameny vyvěrající z úbočí vrchu Bučina vedly k založení lázní Kyselka, přičemž obec a lázně i lázeňské památky v obci dnes chátrají. Nachází se zde hlavní stáčírna minerální vody firmy Mattoni. V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu indikované přítomností národních kulturních památek, nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace.

Krajina Údolí Ohře pokračuje dále v Ústeckém kraji jako součást krajiny Doupovské hory.

Vizuální charakteristika

Západní okraj Doupovských hor představuje podivuhodnou krajinu, ve které se okraj Sokolovské pánve, vyplňující západní část Podkrušnohoří, láme do hluboce zaříznutého průlomového údolí Ohře s rozčleněnými svahy - zaříznutým levobřežním přítokem Bystřice a lesnatými zářezy Petrovského potoka a Lomnice na pravém břehu. Řeka se prořezává vulkanickým pohořím v četných zákrutech a s meandrem pod ostrohem Košťálu. V dynamické krajině velkého měřítká vznikají jedinečná panoramata vnímaná z vyšších horizontů okrajů údolí (pohledy na lázně Kyselka a na Radošov). Mohutné údolí Ohře se v severní části území – v přírodním parku Stráž – otevírá hlubokými údolními levobřežními přítoky do rozčleněné a málo osídlené historické krajiny se zříceninami hradů Horní Hrad a Himlištejn s výhledy na Doupovské hory a s klidnými harmonickými partiemi kulturního bezlesí na úpatí Krušných hor. Krajina údolí Ohře v popisovaném úseku vyniká vizuální atraktivností, proměnlivostí a působivostí krajinných scénérií.

Významné znaky specifické krajiny B.6:

- Dynamická scéna hlubokého zářezu řeky Ohře a jejích přítoků.
- Reliéf ploché hornatiny mezi průlomovým údolím Ohře a svahy Krušných hor.
- Nezaměnitelné uplatnění lázeňských areálů v obcích Kyselka a Radošov v krajinném rámci.
- Opuštěná kulturní krajina podhůří Krušných hor v prostoru Stráže nad Ohří s jedinečnými výhledy na Doupovské hory a do údolí Ohře.
- Středně zalesněná krajina s harmonickou skladbou jehličnatých ale i smíšených a listnatých lesů, květnatých luk a pastvin a ploch orné půdy.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina B.6 je vymezena z části v přechodovém území mezi Krušnými a Doupovskými horami a v jejich podhůří. V krajinné struktuře jsou významně zastoupeny lesní porosty, bloky zemědělské půdy jsou spíše střední až menší velikosti. Orná půda je ve svažitéjších polohách vystřídána květnatými loukami a pastvinami. V druhové skladbě lesních porostů dominuje smrk, hojně jsou zastoupeny i listnaté porosty.

Výraznou krajinou osou je řeka Ohře prorážející vulkanické horniny Doupovských hor. Její zákruty a meandry vytvářejí spolu se zalesněnými údolními svahy Ohře a jejích přítoků (Bystřice, Petrovský potok, Lomnice) působivé scenérie.

Severní a severozápadní část specifické krajiny s řídkou strukturou osídlení.

Mohutné údolí Ohře má v severní části území (přírodní park Stráž) charakter opuštěné kulturní lesní až post-zemědělské krajiny. Údolí se otevírá hlubokými údolími levobřežních přítoků do rozčleněné a málo osídlené historické krajiny se zříceninami hradů Horní Hrad a Himlštejn s výhledy na Doupovské hory, údolí Ohře a s klidnými harmonickými partiemi kulturního bezlesí na úpatí Krušných hor s jedinečnými výhledy na Doupovské hory a do údolí Ohře.

V údolních polohách Ohře jsou rozloženy lánové lineární a lánové radiální vsi, jejichž dochovaná urbanistická forma obohacuje obraz této krajiny. Hodnotou krajiny je rovněž uspořádání nelesní krajinné vegetace v okolí Srní, Malého Hrzína, Krásného Lesa a Stráže n.O.

Ojedinelými kulturně historickým prvkem krajiny je komplex bývalých městských lázní a provozních budov v Kyselce a Radošově utvářený architektonicky cennými objekty. Pro zachování jejich historického a vizuálního významu A-ZÚR KK podporuje obnovu architektonicky cenných objektů v těchto areálech.

9.F.3. Krajiny Slavkovského lesa a Doupovských hor (C)

ČLÁNEK (14) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVARSKO – JIH (C.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina severní části Slavkovského lesa vystupující příkře nad Sokolovskou pánev je řazena k Loketské vrchovině, severní části Hornoslavkovské vrchoviny. Typologicky patří

k vrchovinám Hercynica, okrajové partie směrem k Sokolovské pánvi ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů, údolí Teplé, Ohře pod Loktem a Stoky ke krajinám zaříznutých údolí. Loketská vrchovina je členitá vrchovina vyznačující se prořezanými hlubokými údolními a výrazným okrajovým zlomovým svahem spadajícím do Sokolovské pánve. Významnými body jsou Buková (736 m n.m.), zaoblený kuželovitý vrch zalesněný smíšenými porosty, Vítkův vrch (644 m n.m.), suk s plochým vrcholem se severními svahy zalesněnými smrkem a jižními svahy zorněnými, Bukový vrch (700 m n.m.), Doubská hora (645 m n.m.) a další. Území je odvodňováno do Ohře (Stoka, Teplá). V údolí Teplé je vybudována vodní nádrž Březová.

Jedná se o krajinu vesměs lesní, místy leso-zemědělskou. V lesích převažují smrkové porosty s příměsí buku a jedle, ojediněle borové porosty a zbytky bukových a javorovo-lipových porostů, v bezlesí na okraji vymezeného území (okolí Kolové, Olšových vrat, Pily) převažují louky a pastviny. V okolí Karlových Varů se nachází velké množství horkých minerálních pramenů, které daly základ významnému lázeňskému městu. Rozsáhlé lesní komplexy Slavkovského lesa vytvářejí přírodní vodní rezervoár, příznivě ovlivňující vodní režim širokého okolí, především západočeských lázní. Ochranou těchto míst tvorby minerálních pramenů se Slavkovský les výrazně odlišuje od ostatních chráněných krajinných oblastí v ČR. Přírodní a krajinářské hodnoty Slavkovského lesa indikuje zahrnutí celého území do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Polohy Slavkovského lesa v širším okolí řeky Teplé, Loketsko, Hornoslavkovsko, Krásenko, patří ke krajinám vrcholně středověké kolonizace, vyšší a vzdálenější lokality ke krajině kolonizace pozdně středověké (Kolová, Olšová Vrata, Pila). Sídla patří typologicky k lánovým lineárním a radiálním vsím středověké kolonizace, avšak na většině území k různorodé kolonizaci. K významnějším sídlům ležícím na vymezeném území patří kromě historické části Karlových Varů Locket, Březová, Kolová a další. Protože je území téměř celé zalesněné, nejsou dochované historické krajinné struktury patrné či zřetelné.

Nejcennější lokality a objekty Karlových Varů se nacházejí v historickém lázeňském centru města, situovaném v zářezu říčky Teplé. K nejcennějším objektům a souborům patří národní kulturní památky Císařské lázně a kostel sv. Máří Magdalény. V urbanizovaném území vynikají panoramata a scenérie historického lázeňského města ve výrazném krajinném rámci okrajových svahů Slavkovského lesa. Zapojení zástavby a četných výrazných architektonických solitérů do jedinečného prostorového ohraničení hluboce zaříznutého údolí Teplé vytváří nezaměnitelné znaky osobitosti krajiny.

Historické město Locket, které bývalo důležitým královským městem a centrem Loketského kraje, je městskou památkovou rezervací, Tašovice – Starý Locket pak archeologickou památkovou rezervací, nejlépe prozkoumaným mezolitickým sídlištěm (skalnaté vyvýšeniny a ostrožny nad řekou Ohří jsou na území Karlových Varů obsazeny celkem sedmi známými mezolitickými tábořišti od Tašovic po Všeborovice).

Vizuální charakteristika

Krajina severního okraje Slavkovského lesa zaujímá velmi atraktivní partie Loketské vrchoviny, rozčleněné dramatickými zářezy průlomového údolí Ohře a údolí Teplé. Zlomové svahy oddělují převážně lesnatou krajinu od Sokolovské pánve, resp. od krajiny Karlových Varů. Krajinná scéna vyniká jedinečnými partiemi údolí Ohře ve Svatošských skalách stejně jako jedinečnými scenériemi historického města Locket. Estetickými kvalitami vyniká též hluboké údolí Teplé svírající lesnatými svahy úzkou vodní plochu vodní nádrže Březová s golfovým hřištěm v nivě nad nádrží u Cihelen. Krajina obklopující lázeňskou část Karlových Varů a parkově upravené partie s vyhlídkovými místy a drobnými architektonickými dominantami, vytvářejí působivé scenérie a umožňující vnímat panoramata lázní.

Východní část krajiny zahrnuje i náhorní polohy jižně od hrany lesnatých zlomových svahů s areálem mezinárodního letiště a s původními zemědělskými vesnicemi, představujícími dnes příměstská sídla se značným rozvojovým potenciálem (Háje, Kolová, Pila, Olšová Vrata, Andělská Hora).

Významné znaky specifické krajiny C.1:

- Jedinečné scenérie historického lázeňského centra Karlovy Vary v krajinném rámci údolí Teplé, které vytvářejí unikátní urbanistickou osu historického centra lázní s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb.
- Jedinečné scenérie parkově upravených partií okolí Karlových Varů s vyhlídkami na lázeňské město.
- Jedinečné scenérie historického města Locket na terénním ostrohu obtékaném Ohří, původního správního centra Loketského kraje, městská památková rezervace.
- Lesnatá krajina s množstvím drobných kulturních dominant a s výhledy ze strmých svahů do údolí Ohře i do údolí Teplé.
- Členitá téměř zcela zalesněná vrchovina s hlubokými zářezy vodních toků a výrazným okrajovým zlomovým svahem spadajícím do Sokolovské pánve.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Rozsáhlé lesní porosty, dynamický reliéf, ve kterém se významně uplatňuje vodní tok Ohře, jsou charakteristickými prvky západní část této specifické krajiny. Monumentální průlomové údolí s množstvím malebných krajinných prostorů a unikátním souborem Svatošských skal vytváří území jedinečných krajinných hodnot v kontextu členité lesní až lesozemědělské krajiny Loketské vrchoviny.

Ve struktuře krajiny dominují lesní porosty, místy přerušované zemědělsky využívanými plochami (orná půda, louky a pastviny) ve vazbě na venkovská sídla.

Na historické centrum Karlových Varů (v krajině B.5) bezprostředně navazuje lázeňská část města Karlovy Vary s cennou urbanistickou strukturou a okolní parkově upravená krajina s řadou drobných kulturních dominant, které ji dávají charakter krajinářského parku s malebnými výhledy ze strmých svahů do údolí Ohře i do údolí Teplé. Je třeba zajistit ochranu jedinečné scenérie parkově upravených partií okolí Karlových Varů a vyloučit jejich pohledové narušení úpravami či stavbami v krajině (týká se krajiny B.5 a C.1).

Centrální a jižní, resp. jihovýchodní část této specifické krajiny se vyznačuje vysokou lesnatostí. V jižní části krajiny se uvnitř lesních komplexů otevírají enklávy bezlesí náhorní zemědělské krajiny.

Výraznou krajinou osu představuje příkře zahloubené údolí Teplé s vodní nádrží Březová. Díky dynamice reliéfu a přítomným přírodním a kulturním hodnotám vznikají působivé scenérie a malebné krajinné prostory.

Specifická krajina Karlovarsko-jih je bohatá na drobné vodní toky, v jejichž údolích se rozkládají původní zemědělská sídla, dnes plnící spíše funkci rezidenční.

Přírodní scénu akcentuje monumentální stavba hradu Locket tyčící se na skalnatém výběžku nad tokem Ohře. V kruhovitém meandru řeky se pak rozprostírá historické město Locket. Uvedené prvky představují nezaměnitelné znaky osobitosti této krajiny. Respektování vizuálního významu hradu a města Locket v krajinných panoramatech a dílčích sceneriích ve spojení s členitými partiemi údolí Ohře je proto nezbytnou podmínkou zachování této cílové charakteristiky ve smyslu EÚoK.

Specifickým prostorem v rámci této specifické krajiny je území mezinárodního letiště Karlovy Vary s vazbou na rychlostní silnici R6. A-ZÚR KK stanovuje specifickou podmínku

týkající se zohlednění charakteru okolní otevřené náhorní lesozemědělské krajiny při budoucím rozvoji letiště. Podmínka je směřována k ochraně charakteru krajiny před suburbanizačními aktivitami a vymežováním ploch v územně plánovací dokumentaci, jejich využitím by došlo k setření stávajícího charakteru tohoto prostoru.

ČLÁNEK (16) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES - VÝCHOD (C.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina specifické krajiny C.2 je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, údolí Teplé a jejích přítoků (Dolský potok, Otročínský potok, Pramenský potok) ke krajinám zaříznutých údolí. Celé území této krajiny patří ke Karlovarské vrchovině, celku Slavkovský les. Jádro vymezené krajiny tvoří Mnichovská vrchovina, geomorfologický okrsek v západní a jihozápadní části Bečovské vrchoviny, což je členitá vrchovina o střední výšce 666 m n.m. Západní část zasahuje Loketská vrchovina a Krásenská vrchovina, okrsky Hornoslavkovské vrchoviny, což je členitá vrchovina s hluboce zařezanými údolími se střední výškou 649 m n.m. Významnými body jsou Hůrka (817 m n.m.), osamocená vyvýšenina souvisle zalesněná převážně smrkovými monokulturami, Špičák (829 m n.m.), Dřevařský vrch (684 m n.m.), Tisovský vrch (740 m n.m.), Krásenský vrch (777 m n.m.) a další. Osou území je hluboké údolí Teplé a zářezy jejích přítoků. Největší vodní plochou je vodní nádrž Stanovice na Lomnickém potoce.

Území je místy rozptýleně a místy téměř souvisle zalesněné převážně smrkovými a borovými porosty místy s příměsí jedle a buku, ojediněle borovými porosty se zbytky bukových a javorovo-lipových porostů. Bezlesí tvoří enklávy luk a pastvin, orná půda se objevuje jen ojediněle, přičemž v posledních letech došlo k jejímu velkému úbytku. Většina území má charakter lesozemědělské a lesní krajiny. Přírodní a krajinářské hodnoty indikuje kromě několika maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Pronikání člověka do neprostupných hvozdů Slavkovského lesa je spojeno až se středověkou kolonizací ve 12. století. Okolí Teplé a přítoků patří ke krajinám vrcholně středověké kolonizace Hercynica, vzdálenější a vyšší polohy ke krajině pozdně středověké kolonizace Hercynica. Sídla patří typologicky k lánovým lineárním a radiálním vsím středověké kolonizace, většinou však k oblasti kolonizace různorodé. Osídlování Slavkovského lesa přímo souviselo s objevem ložisek cínu, stříbra a částečně i železa. To vedlo ke vzniku hornických měst Horní Slavkov, Krásno či dnes zaniklá Čistá. Dodnes se v regionu zachovaly stopy staleté hornické činnosti. V druhé polovině 15. století oblast patřila k nejlépe prosperujícím regionům. Jednalo se zde o největší dobývané ložisko v celé tehdejší Evropě. Již v 17. století došlo k útlumu těžby a v 19. století k náhradě hornictví výrobou porcelánu. Z důvodů těžby strategických zásob uranových rud, zřízení pracovních táborů i vojenského újezdu Prameny na části vymezeného území (zřízen 1946) oblast fungovala v období 50. let minulého století v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Ta vyvrcholila úplným zničením královského horního města Čistá a likvidací historické části města Horní Slavkov. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen a jako náhrada byl za něj vybrán Doupov. Vojáci se tam začali přesouvat a roku 1954 byl újezd Prameny definitivně opuštěn. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou částečně či úplně zaniklé obce, osady, objekty a zničené lázně. Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, sídelní struktura, základní struktura lesozemědělské krajiny), avšak v celkovém

pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu. Na přelomu 50. a 60. let oblast zažila masivní příliv obyvatel, díky čemuž vyrostla ve stylu socialistického realismu unikátní část města Horní Slavkov, sídliště, které představuje doklad komplexní výstavby hornického městského celku v uvedeném období.

V řešeném území se dochovaly unikátní památky celostátního významu, prohlášené národními kulturními památkami, což je hrad Bečov nad Teplou a středověký důl Jeroným v Čisté. Historické jádro města Bečov nad Teplou je městskou památkovou zónou. Historické jádro města Horní Slavkov bylo prohlášeno městskou památkovou zónou poté, co bylo vzhledem k rozsáhlým demolicím zrušeno prohlášení za městskou památkovou rezervaci.

Vizuální charakteristika

Rozsáhlý a velmi členitý segment krajiny leží v Bečovské vrchovině. Krajinnou osu tvoří údolí Teplé, které prochází krajinou v severojižní směru. V jižní části se údolí Teplé postupně vynořuje nad dramatickou meandrující partií pod soutokem s Pramenským potokem (PR Údolí Teplé) do mírně zvlněné krajiny Mnichova se širokými údolími drobných vodotečí a s drobnými vesnickými sídly (Sítiny, Bohuslav, Popovice, Tisová). Středem jižní části území je Bečov na terénním ostrohu na soutoku Teplé a Bečovského potoka. Údolí potoka Sádka a lesnatý hřbet Krásenského vrchu (777 m n.m.) ohraničují rozlehlou kotlinu Horního Slavkova s historickým jádrem, novodobou zástavbou a s četnými průmyslovými objekty a stopami těžby v širokém okolí. Východně od koridoru Teplé se postupně zhlubuje údolí Dražovského potoka s vodní nádrží Stanovice.

Krajinná scéna je díky rozmanitosti krajiny proměnlivá a je charakteristická scénériemi lesních interiérů východně od Teplé, zdoluhavým výrazem krajinného interiéru zhloubeného údolí Teplé s meandrujícími partiemi říčky provázené silnicí a železnicí, tajemnými partiemi údolí Sádky nad Dolní Hlubokou, otevřenou odlehlou krajinou oblouku Mnichovského potoka, odlehlými polohami Drakova, Stanovic a Nových Stanovic, velkým měřítkem urbanizované a industrializované krajiny Horního Slavkova a nakonec jedinečnou scénérií Bečova v krajinném rámci hlubokého údolí Teplé.

Významné znaky specifické krajiny C.2:

- Jedinečné scénérie Bečova s dominantami zámku a hradu v krajinném rámci hlubokého údolí Teplé.
- Meandrující tok Teplé v hlubokém zářezu v PR Údolí Teplé.
- Otevřené náhorní polohy zemědělské krajiny s loukami a pastvinami v prostoru Mnichova a v prostoru Dražova.
- Rozlehlý úval Horního Slavkova s charakterem průmyslové a těžební krajiny.
- Vrchovinná středně až souvisle zalesněná krajina s údolími a zářezy Teplé a jejich přítoků i výraznějšími zalesněnými vrcholy.
- Nejvýznamnější trojměstí hornických měst Slavkovského lesa Horní Slavkov – Krásno – Čistá ze 14. století (stříbro, cín, wolfram, uran).
- Stopy staleté těžby vč. NKP středověký důl Jeroným v Čisté.
- Částečně opuštěná krajina na části bývalého vojenského újezdu Prameny, vč. zaniklého města Čistá.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Tato specifická krajina se nachází ve východní části Slavkovského lesa. Vyznačuje se vysokou lesnatostí, zastoupení půdy zemědělské je poměrně malé. Zemědělská půda je využívána především jako louky a pastviny. To je dáno především kvalitou zdejších půd

a charakterem reliéfu. Extenzivní formy zemědělského využití dotvářejí charakter zdejší krajiny a podtrhují její malebnost (zejména prostor Krásno – Nová Ves).

Osu této krajiny tvoří meandrující tok Teplé protékající ve směru jih – sever doprovázený železniční tratí a od Bečova n. Teplou také silnicí I/20. V zahloubeném údolí Teplé jsou situována malá a střední sídla. V nivě řeky se nacházejí převážně louky a pastviny s poměrně bohatým výskytem nelesní zeleně. Nad úzkou nivou se zvedají poměrně prudké zalesněné svahy a vrcholové partie s enklávami kulturního bezlesí Mnichovské a Bečovské vrchoviny mající lokálně charakter částečně opuštěné zemědělské krajiny (Mnichov, Dražov). V krajině jsou dochovány prvky původní krajinné struktury (členění plužiny rozptýlenou krajinou zelení, fragmenty historické cestní sítě).

Charakter západní části krajiny je významně ovlivněn těžbou nerostných surovin (uranové a cín-wolframové rudy), která zde probíhala v druhé polovině minulého století a částečně také vojenským využitím tohoto území. Pozůstatky těchto činností jsou v krajině dosud patrné. Některé se staly její přirozenou součástí obohacující její obraz a jsou dokladem jejího vývoje, některé stále působí jako jizvy v krajině. Montánní památky jsou dokladem vývoje zdejší krajiny, těžební činnosti jsou spjaté s historicky významnými událostmi (Horní Slavkov, Krásno n.T., Háje n.Teplou a Ležnice). V rozlehlé kotlině se rozprostírá město Horní Slavkov s historickým jádrem a sídliště z doby socialistického realismu, četnými průmyslovými objekty a stopami těžby v širokém okolí.

Sídelní struktura je utvářena menšími kompaktními sídly, jejichž urbanistická struktura odpovídá upořádání lánových lineárních a radiálních vsí a které jsou dokladem historických půdorysných typů venkovských sídel.

Unikátní krajinou hodnotou této specifické krajiny je jedinečná scenérie Bečova n. Teplou, v níž dominují siluety zámku a hradu. Městečko vzniklé na soutoku Teplé a Bečovského potoka je ze severu, východu, jihu a jihovýchodu obklopeno rozsáhlými lesními porosty, které dotvářejí malebný obraz této krajiny. Ochrana vizuálního významu těchto kulturně historických dominant v krajiněm rámci unikátních scenérií údolí Teplé včetně zachování pohledových os je proto nezbytnou podmínkou zachování této cílové charakteristiky ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (16) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES – SEVER (C.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Centrum řešené krajiny náleží ke krajinám vrchovin Hercynica, zčásti ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů, hluboké zářezy Lobežského potoka a Velké Libavy ke krajinám zaříznutých údolí. Geomorfologicky náleží k celku Slavkovský les, podcelkům Kynžvartská vrchovina (okrsek Arnoltovská hornatina) a Hornoslavkovská hornatina (okrsek Krásenská vrchovina). Arnoltovská hornatina je členitá vrchovina až hornatina s vnitřní blokovou stavbou různě vyzdvižených ker, na severozápadě a jihovýchodě omezená zlomovými svahy, se zarovnanými povrchy v rozvodních částech mezi členícími toky (Velká Libava, Malá Libava, Lobežský potok). Krásenská vrchovina je plochá vrchovina s širokými hřbety a velkými zbytky zarovnaných povrchů, prořezaných hlubokými údolími (Velká Libava). Významnými body jsou Pasecký vrch (743 m n.m.), vrchol plochého hřbetu částečně zalesněný smrkovými monokulturami s nezalesněnou vrcholovou částí, Lazský vrch (848 m n.m.), jen částečně zalesněný plochý vrchol širokého hřbetu se zbytky zarovnaného povrchu, či Chrudim (838 m n.m.), smrkovými monokulturami souvisle zalesněný suk nad okrajovým zlomovým svahem do Sokolovské pánve, a řada dalších. Vymezené území je středně místy i převážně zalesněné, převládají smrkové monokultury, časté jsou borovo-smrkové a borové

porosty, bezlesí pokrývají především louky a pastviny, které v posledních desetiletích nahradily původní plochy orné půdy. Území je odvodňováno do Ohře (Velká Libava, Malá Libava, Lobežský potok), v pramenných oblastech se objevují i rašeliniště a vrchoviště. Vodních ploch je poměrně málo.

Krajina má charakter lesní a lesozemědělské krajiny. Přírodní a krajinářské hodnoty zdejší krajiny indikuje kromě řady maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Kolonizace Slavkovského lesa probíhala až poměrně pozdně, většina vymezeného území náleží ke krajině pozdně středověké kolonizace. Sídla patří typologicky zejména k typům různorodé kolonizace. První písemné zmínky o zdejších sídlech pocházejí vesměs ze 14. století – Rudolec, Novina, Štědrá, Kostelní Bříza, Dvory, Hrušková. Největší vesnice ve specifické oblasti - Rovná vznikla pod názvem starší zaniklé vsi jako socialistická experimentální vesnice až v roce 1969. Po druhé světové válce (1946) byl po odsunu velké části obyvatel německé národnosti v jižní části vymezené krajiny zřízen vojenský újezd Prameny. Oblast v období 50. let 20. století fungovala v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen (1954) a jako náhrada byl za něj vybrán Doupov. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou jak částečně (Novina, Kamenice, Arnoltov ad.) tak úplně zaniklé obce, osady, objekty (Milíře, Lobzy, Paseka ad.). Dodnes se v regionu zachovaly i stopy staleté hornické činnosti, která byla podnětem pro kolonizaci Slavkovského lesa na konci středověku a v novověku. Stopy původních krajinných struktur jsou téměř setřené a v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu. Dnes má lesozemědělská krajina charakter částečně opuštěné krajiny s několika venkovskými sídly na okraji Slavkovského lesa. Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace, ani památky celostátního významu indikované přítomností národní kulturní památky.

Vizuální charakteristika

Severozápadní část Slavkovského lesa představuje prostorově členitou krajinu s náhorními rovinami v rozvodních polohách a s výraznými zlomovými lesnatými svahy, spadajícími do okrajů Chebské a Sokolovské pánve. Lesní porosty se střídají v opuštěné kulturní krajině s plochami květnatých luk a pastvin. Stopy znatelného osídlení zemědělských vesnic vytvářejí specifický charakter krajinné scény. Její působivost tkví v opuštěnosti otevřených náhorních poloh vymezených okraji rozsáhlých lesních porostů i v harmonických partiích zahloubeného údolí Velké Libavé s proměnlivými prostory nivních luk ohraničených lesnatými svahy. V nemnohých scénériích osídlených míst vyniká zástavba Kostelní Břízy s četnými kulturními dominantami stejně jako bizarní silueta Rovné - socialistické vesnice, resp. sídliště.

Významné znaky specifické oblasti C.3:

- Působivé scénérie náhorních rozvodních partií se skladbou jasně ohraničených otevřených prostorů květnatých luk a pastvin.
- Výrazné lesnaté zlomové svahy spadající do okrajů Chebské a Sokolovské pánve.
- Zejména jehličnatými porosty středně až převážně zalesněná členitá vrchovina až hornatina s průřezy vodních toků a výraznými svahy hlubokých údolí.
- Částečně opuštěná krajina, středně zalesněná, s drobnými venkovskými sídly ale i s obcemi, osadami a objekty zaniklými či částečně zaniklými uprostřed luk a pastvin.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina C.3. má charakter zalesněné členité vrchoviny až hornatiny, rozčleněné hlubokými údolími drobných vodních toků (Lobezský potok, Velká Libava, Malá Libava). Lesnaté zlomové svahy prudce klesají do okrajů Chebské a Sokolovské pánve. Ve vyšších polohách vizuální scénu krajiny obohacují květnaté louky a pastviny bohatě doplněné nelesní krajinnou zelení, často v místech původních vesnic. Plochy v těchto polohách podléhají sukcesním procesům a postupně se vracejí k původnímu stavu. Působivé jsou scenérie náhorních rozvodních partií s jasně ohraničenými otevřenými prostory květnatých luk a pastvin.

Uspořádání prvků nelesní vegetace v náhorních polohách odpovídá uspořádání historických krajinných struktur – aleje, hraniční liniová zeleň. S výjimkou severní hranice s krajinou B.3 (Březová) dominují v sídelní struktuře malá, populačně slabá venkovská sídla. Četné jsou samoty na místech někdejších vesnic.

ČLÁNEK (17) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES - JIH (C.4)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vysoko položených plošin a výrazných svahů a horských hřbetů je obklopená krajinami vrchovin Hercynica. Geomorfologicky náleží k celku Slavkovský les, podcelkům Kynžvartská vrchovina (okrsek Lysinská hornatina) a Hornoslavkovská hornatina (okrsek Krásenská vrchovina) a k celku Tepelská vrchovina, podcelku Toužimská plošina (okrsek Mariánskolázeňská vrchovina). Lysinská hornatina v jihovýchodní části Kynžvartské vrchoviny je plochou kernou hornatinou, nejvýše vyzdviženou krou s mírným úklonem k severozápadu a s vysokým rozčleněným zlomovým svahem na jihovýchodě. Krásenská vrchovina je plochá vrchovina s širokými hřbety a velkými zbytky zarovnaných povrchů, prořezaných hlubokými údolími (Velká Libava, Dlouhá stoka). Mariánskolázeňská vrchovina je plochá vrchovina s rozsáhlými zbytky zarovnaných povrchů, ojedinělými suky a vrchy a výrazným zlomovým svahem oproti Tachovské brázdě na jihozápadě okrsku. Významnými body jsou smrkovými monokulturami a smrkovými porosty s ojedinělou příměsí buku a jedle zalesněné vrchy Lesný (982 m n.m.), suk na rozčleněném hřbetu nad okrajovým zlomem, Lysina (981 m n.m.), plochý vrchol nad okrajovým zlomem, Vlčí kámen (882 m n.m.), vrchol širokého hřbetu s izolovanými skalami a sutěmi, Na polomu (802 m n.m.), nejvyšší místo rozsáhlého třetihorního zarovnaného povrchu nad Mariánskými Lázněmi a řada dalších. Celé území je z velké části souvisle zalesněné smrkovými monokulturami a smrkovými porosty s příměsí buku a jedle. Objevují se zde rašeliniště s borovicí blatkou, rašelinnou klečí a podmáčenými smrčiny. Ojediněle se vyskytují i smíšené listnaté porosty. Část území je odvodňována do Kosového potoka, přítoku Mže, protékajícího Tachovskou brázdou, větší část území pak odtéká do Ohře (Velká Libava) nebo do Teplé (Mnichovský potok, Dlouhá stoka). V území je několik menších vodních ploch (největší Kladský rybník). Na Úšovickém potoce byla v roce 1896 vybudována vodní nádrž Mariánské Lázně.

Většina území má charakter krajiny lesní, pouze na okrajích se v okolí sídel (Prameny) objevuje krajina lesozemědělská. Plochy bezlesí v současnosti pokrývají vesměs louky a pastviny. Přírodní a krajinářské hodnoty zdejší krajiny indikuje kromě řady maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Kolonizace nejvyšších poloh Slavkovského lesa probíhala až poměrně pozdně, okrajové polohy vymezeného území náleží ke krajině pozdně středověké kolonizace Hercynika, zatímco dnes téměř celoplošně zalesněná centrální část území patří ke krajině kolonizace novověké. Sídla patří typologicky k lánovým lineárním vsím středověké kolonizace a k sídlům kolonizace různorodé. Ta přímo souvisela s objevem ložisek cínu, stříbra a částečně i železa. Také Prameny, v současné době největší sídlo ve vymezeném území, vznikly jako hornické sídliště. Dodnes se v regionu zachovaly stopy staleté hornické činnosti. V současnosti je celé území, které bylo vždy osídleno řídce, téměř bez osídlení, což je způsobeno mimo jiné vysídlením obyvatelstva po druhé světové válce a zřízením vojenského újezdu Prameny (zřízen 1946). Oblast fungovala v období 50. let minulého století v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen a jako náhrada byl za něj vybrán Doupov. Vojáci se tam začali přesouvat a roku 1954 byl újezd Prameny definitivně opuštěn. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou částečně či úplně zaniklé obce, osady, objekty (Studánka, Ostrov, Smrkovec, Krásná Lípa, Rovná, Vranov, Horní Žitná, Horní Lazy). Stopy původních krajinných struktur jsou téměř setřené a v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu. Zajímavou historickou lokalitou v centrální části území je osada Kladská, lovecká osada se zámečkem založená v roce 1875. Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace, ani památky celostátního významu indikované přítomností národní kulturní památky.

Vizuální charakteristika

Ústřední lesnatá část Slavkovského lesa zahrnuje nejvyšší část Slavkovského lesa – tektonickou kru Lysinské hornatiny s nejvyššími body plochých vrcholových poloh – Lysinou (982 m n.m.) a Lesným (983 m n.m.). Zlomové svahy do Tachovské brázdy jsou lesnaté a rozčleněné údolími krátkých strmých vodotečí. Krajinná scéna vyniká působivostí lesních interiérů a soustavy blatkových rašelinišť v plochých náhorních polohách (Kladské rašeliny – Lysina, Tajga, Husí les, Malé rašeliniště, Patera). V severovýchodní části se krajina otevírá do lučních poloh Krásenské vrchoviny v okolí Pramenů. Vizuálně jedinečné jsou pohledy z hadcové skalky Křížky ve směru na Lysinskou hornatinu. Prostředí NPR Křížky i blízkých podmáčených a rašelinných luk v NPP Úpolínová louka pod Křížky vytváří harmonické přírodní blízké scenérie.

Nezaměnitelné scenérie vytváří kombinace vrchovištního rašeliniště Tajga a souboru roubených staveb v alpském stylu – loveckého zámečku a dalších budov – přenesených sem v roce 1873. Na úpatí zlomových svahů leží Lázně Kynžvart s jedinečnými scenériemi zámku a zámeckého parku na okraji Tachovské brázdy.

Významné znaky specifické krajiny C.4:

- Jedinečná scenérie hadcové skalky Křížky nad rašelinnými loukami otevřené krajině Pramenů.
- Jedinečné scenérie vrchovištních rašelinišť (Kladské rašeliny) v prostoru Kladské.
- Výrazný zalesněný zlomový svah nad Tachovskou brázdou.
- Rozsáhlé plochy rašelinišť a vrchovišť v lokalitě Kladská, pod vrchem Lysina.
- Lokalita Kladská s loveckým zámečkem a dalšími objekty švýcarsko - tyrolského typu z 19. století.
- Vrchovinný až hornatinný reliéf s rozsáhlými lesními masivy vesměs jehličnatých le-sů vázaných na nejvyšší polohy Slavkovského lesa.

- Téměř opuštěná krajina, prakticky celá zalesněná, se zaniklými či částečně zaniklými obcemi, osadami a objekty na místě bývalého vojenského výcvikového prostoru Prameny i se stopami historické těžby rud na území Slavkovského lesa.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina C.4 se nachází v centrální části Slavkovského lesa. V obraze krajiny dominují rozsáhlé lesní komplexy převážně jehličnatých lesů zlomového svahu nad Tačovskou brázdou rozčleněné údolími krátkých strmých vodotečí. Vysoká lesnatost společně s unikátními vrchovištními rašeliništi a vrchovišti a ojedinělými plochami kulturního bezlesí v okolí současného (Prameny, Nová Ves, Rovná) nebo dřívějšího osídlení (území je součástí bývalého vojenského výcvikového prostoru Prameny) jsou významnými znaky této specifické krajiny ve smyslu EÚoK.

Z terénní dominanty hadcové skalky Křížky s kulturní dominantou křížků se otevírají jedinečné pohledy na Lysinskou hornatinu. Krajinářsky a přírodovědně je významná centrální část této krajiny, ve které se nacházejí enklávy vrchovištních rašelinišť (Kladské rašeliny) a nedaleká lokalita Kladská s loveckým zámekem a dalšími objekty švýcarsko - tyrolského typu z 19. století.

Sídelní soustava je utvářena malými vesničkami a samotami v okrajových polohách Slavkovského lesa. Místa jsou dochovány stopy po těžbě rud na území Slavkovského lesa a bývalém vojenském využití tohoto území. Většina původní krajinných struktur je však seřena.

Západní část Slavkovského lesa je turisticky atraktivním zázemím Mariánských Lázní a Lázní Kynžvart s hustou sítí turistických stezek, cyklotras a lyžařských tras.

ČLÁNEK (18) – SPECIFICKÁ KRAJINA DOUPOVSKÉ HORY (C.5)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Doupovských hor je řazena ke krajinám sopečných pohoří, údolí některých pravých přítoků Ohře ke krajinám zaříznutých údolí (Lomnice, Petrovský potok, Dubinský potok), rozlehlá oblast na severu, jižně od Klášterce nad Ohří, je klasifikována jako krajina hornatin, svahy spadající do údolí Ohře u Šemnice pak jako krajina výrazných svahů a hřebců. Území náleží ke geomorfologickému celku Doupovské hory ve střední části Krušnohorské hornatiny. Tvoří je v řešeném území především podcelky Jehličenská hornatina a Hradišťská hornatina, okraje zasahuje Rohozecká vrchovina. Po Vogelsbergu a Českém středohoří jsou Doupovské hory nejrozsáhlejším hercynským neovulkanickým pohořím. Reliéf má charakter ploché hornatiny s výškovou členitostí 300 až 450 m n.m. a střední výškou 558 m n.m. Jižní svahy pohoří jsou plošší a mají charakter členité vrchoviny, okraje u Ostrova, Bochova a na východě charakter ploché vrchoviny, zatímco v průlomovém údolí Ohře, která lemují území, se objevuje i charakter členité hornatiny s členitostí do 520 m n.m. Střed oblasti tvoří ústřední kotlinovitá sníženina, otevřená k východu údolím potoka Liboc a obklopená hřebety podkovovitěho tvaru, rozčleněnými erozí potoků, přítoků Ohře a Střely, stékajících radiálně na všechny strany (Lomnice, Pstružný potok, Petrovický potok, Korunní potok, Bublava, Liboc, jejich přítoky a další). Významnými body jsou Hradiště (933 m n.m.), suk ve tvaru protáhlé kupy s vrcholem zalesněným smrkovými kulturami a na svazích s pastvinami a listnatými dřevinami, Pustý zámek (933 m n.m.), suk zalesněný smrkovými, bukovo-smrkovými a bukovými porosty, Trmovský vrch (743 m n.m.), oblý vrchol z větší části odles-

něný, či Velká Jehličná (827 m n.m.), kupovitý vrchol zalesněný smrkovými, bukovo-smrkovými a bukovými porosty.

Doupovské hory na východě (už mimo Karlovarský kraj) náleží k teplé oblasti T2, svahy leží v mírně teplých oblastech MT11, MT7, MT4 a MT3, vrcholy zasahují do chladné oblasti CH7. Zčásti se nacházejí ve srážkovém stínu Krušných hor. V údolí Ohře jsou časté teplotní inverze, na nejvyšších kopcích se projevuje vrcholový fenomén.

Lesozemědělská a zčásti lesní krajina, ležící uvnitř vojenského prostoru, vykazuje značné hodnoty. Původní vegetační kryt tohoto území tvořily v minulosti převážně květnaté bučiny, jejichž poměrně rozsáhlé zbytky se zachovaly dodnes, zejména v údolí řeky Ohře a v masivu Pustého zámku. Pro Doupovské hory je v současné době nejtypičtější, a to hlavně v centrální části, mozaika travinobylinných společenstev, porostů keřů a listnatých lesíků, které vznikly sukcesí na opuštěných a neobhospodařovaných bývalých zemědělských pozemcích. Objevují se zde neobyčejně rozsáhlá travinná a křovinná lada, květnaté pastviny, opuštěné sady, lesy jsou převážně smrkové kultury, smrkové porosty s příměsí buku, modřínu, borovice, dubu, lípy a javorů, velké zastoupení však mají i přirozené listnaté porosty (bukové, lipovo-javorové, jasanové) a smíšené lesy, vzácnější jsou i ojedinělé doubravy. S omezením vojenské činnosti v některých částech území souvisí zarůstání bezlesí trnitými křovinami. Pole jsou plošně omezená.

Kulturní a historická charakteristika

Doupovské hory náleží vesměs ke krajině pozdně středověké kolonizace, pouze polohy obracející se k toku Ohře a Liboce ke krajině kolonizace vrcholně středověké. Jedná se o území převážně různorodé kolonizace. Do 13. století Slované postupně osídlili celé Doupovské hory a založili většinu sídel. K poněmčení pohoří došlo až ve 14. a 15. a u horských částí až v 16. století. Po třicetileté válce byla oblast téměř úplně vylidněna a region byl znovu osidlován jen pozvolna. Chyběly zde jakékoli průmyslové závody, rozšířená byla pouze řemeslná výroba, ani zemědělství nebylo příliš výnosné. Poválečné vysídlení německého obyvatelstva vedlo k vylidnění oblasti a pokusy o dosídlení novým obyvatelstvem trvaly jen do r. 1953, kdy byl na základě vojensko-politického rozhodnutí zřízen na území Doupovských hor vojenský výcvikový prostor (VVP Hradiště), který je největším v ČR. Zbývající obyvatelstvo bylo vystěhováno. V rámci VVP tedy zaniklo několik desítek sídel včetně města Doupov (první zmínky pocházejí z roku 1012).

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu, nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace.

Krajina plynule přechází na území Ústeckého kraje do stejnojmenné krajiny Doupovské hory.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje území Vojenského újezdu Hradiště a leží v geomorfologickém celku Doupovské hory. V severní části krajiny ležící horský masiv Jehličenská hornatina s lesnatými dominantami Velké Jehličné (828 m n.m.), Hory (815 m n.m.) a Lesné (812 m n.m.) je směrem k jihu propojen hřbetem mezi vrcholy Složiště (778 m n.m.) a Huseň (762 m n.m.) s masivem Hradištské hornatiny s vrcholy Pustého zámku (928 m n.m.), Javorné (912 m n.m.) a zejména Hradiště (934 m n.m.). Zatímco západní část území je více lesnatá, ve východní části převažuje otevřenější krajina (a to i ve vyšších polohách) s květnatými loukami a pastvinami. Horský masiv stratovulkánu vymezuje Doupovskou kotlinu s Libockým potokem a hřbet Doupovského strážáště (717 m n.m.) ohraničuje od východu uzavřené údolí horního toku potoka Liboc. V krajině tak vznikají velmi rozmanité scenérie horského reliéfu s dynamickými panoramaty, se scenériemi lesních interiérů s bukovými porosty ve vrcholových polohách a s otevřenými plochami pastvin, umožňujícími vnímání krajinných panoramat, pohledů do údolí i dálkových výhledů. Působivé jsou uzavřenější scenérie údolí potoka

Liboc, otevírajícího se do rozlehlé Doupovské kotliny. Krajina vyniká jedinečností přírodních a přírodě blízkých scenérií horské lesní krajiny i opuštěné kulturní krajiny se stopami zaniklého osídlení.

Významné znaky specifické krajiny C.5:

- Vysídlená opuštěná krajina vojenského prostoru bez trvalého osídlení s převážně přírodním charakterem vzniklým sukcesí v dřívě zemědělské krajině, tvořená travinnými a křovinnými lady, květnatými pastvinami, opuštěnými sady, křovinami a lesíky.
- Působivé scenérie horských partií a lesních interiérů vrcholových poloh i lesnatých údolí svahových potoků.
- Otevřené partie květnatých luk a pastvin opuštěné kulturní krajiny ve vysokých polohách, umožňujících výhledy.
- Působivé dílčí partie opuštěné kulturní krajiny se stopami zaniklého osídlení.
- Převážně smrkové porosty s příměsí buku, modřínu, borovice, dubu, lípy a javorů, se značným zastoupením přirozených listnatých porostů (bukové, lipovo-javorové, jasanové), smíšených lesů, ojediněle doubrav.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Tato specifická krajina je vymezena přibližně v hranicích vojenského újezdu Hradiště. Díky způsobu využití území v minulosti i v současné době byly dochovány rozsáhlé, nefragmentované lesní porosty na hřebenech Doupovských hor a staly se jedinečným znakem nejen této krajiny, ale i krajin sousedních.

Ve vysokých polohách jsou typickým prvkem této specifické krajiny otevřené partie květnatých luk a pastvin opuštěné kulturní krajiny. V původně zemědělsky využívaných lokalitách vznikají specifická sukcesní společenstva, dochována jsou torza původní krajinné zeleně, opuštěné sady, pastviny a rozsáhlá křovinná lada. Lokálně jsou dochovány stopy zaniklého osídlení.

Ve struktuře krajiny západní části specifické krajiny dominují plošně významné lesní porosty v jejichž dřevinné skladbě převládají smrkové monokultury, ve vyšší polohách pak přirozené listnaté lesy.

9.F.4. Krajiny Tepelska a Toužimska (D)

ČLÁNEK (19) – SPECIFICKÁ KRAJINA TEPELSKÁ PLOŠINA (D.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, ojedinělé enklávy ke krajinám izolovaných sopečných kuželů (Podhorní vrch, Třebouňský vrch) a krajinám zaříznutých údolí (Teplá, Pramenný potok, Otročínský potok). Náleží ke geomorfologickému celku Tepelská vrchovina (v jižní a jihovýchodní části Karlovarské vrchoviny), což je plochá vrchovina o střední výšce 627 m n.m., a to k podcelku Toužimská plošina, tvořenému zde okrsky Mrázovská pahorkatina, Mariánskolázeňská vrchovina, Útvinská plošina, Mrázovská pahorkatina a na jižní hranici Karlovarského kraje k podcelku Bezručická vrchovina,

reprezentovanému zde okrsky Vidžínská vrchovina a Michalovohorská vrchovina. Toužimská plošina má ploše zvlněný, málo porušený povrch s rozsáhlými, stupňovitě uspořádanými zarovnanými povrchy a mělkými široce rozevřenými úvalovitými údolími vodních toků v povodí Teplé a Střely. Na jihu sem dobíhá podcelek Bezdrůžická vrchovina, konkrétně okrajově zasahující okrsky Vidžínská vrchovina, Hanovská pahorkatina a Krasíkovská vrchovina. Bezdrůžická vrchovina je plochá vrchovina se zářezy vodních toků v povodí Mže. Severní část území náleží ke geomorfologickému celku Slavkovský les, k podcelku Bečovská vrchovina, což je členitá vrchovina o střední výšce 666 m n.m., reprezentovanému okrskem Mnichovská vrchovina. Významnými body území jsou Podhorní vrch (847 m n.m.), nejvyšší bod Mariánskolázeňské vrchoviny, výrazný stolový vrch ve tvaru komolého kužele zalesněný smrkovými monokulturami a ve vrcholové skalnaté části smíšenými listnatými porosty (javor klen a mlč, buk, jasan, jeřáb) s horskými druhy keřů v podrostu, Třebouňský vrch (824 m n.m.), rozsáhlá stolová hora souvisle zalesněná smrkovým porostem, Branišovský vrch (803 m n.m.), zalesněný nesouměrný hřbet na jihu stolové hory, Prachometský kopec (780 m n.m.), zalesněný suk vytvářející dva spojené kužely, Stěnský vrch (761 m n.m.) na hranicích Karlovarského kraje, zalesněný vrcholový suk na krátkém hřbetu. Území je málo až středně zalesněné, a to především smrkovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty, které jsou rozdrobené do malých komplexů. Bezleší pokrývají pole, louky a pastviny. Většina území má charakter lesozemědělské krajiny, enklávy lesní krajiny jsou vázány na masiv Podhorního vrchu a na horní tok Jilmového potoka. Podhorní vrch také tvoří rozvodí, kdy je část území odvodňována do Mže (Jilmový potok), část do Ohře (Teplá). V okolí Teplé je vybudována řada i poměrně velkých rybníků, proto je oblast Tepelska typologicky zařazena ke krajinně rybníční. Největší vodní plochou je ovšem vodní nádrž Podhora pod Podhorním vrchem dokončená v roce 1956.

Přírodní a krajinářské hodnoty indikuje kromě několika maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí části specifické krajiny (D.1) do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území náleží k typu sídelní krajiny vrcholně středověké, pouze nejsevernější výběžek území nad Toužimí ke krajině pozdně středověké, kolonizace Hercynica. Typologicky zde převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace (u některých vsí je urbanistická struktura dosud zřetelná) a sídla různorodé kolonizace. V raném středověku pokrýval většinu území souvislý les. V roce 1193 byl založen klášter Teplá, který se jako významné centrum osídlení významně podílel na dalším vývoji a kolonizaci oblasti. Kolonizační proces se zde odehrával zhruba dvě staletí, přičemž se jednalo jak o kolonizaci vnitřní (domácí), jejímž centrem byla Teplá, tak o kolonizaci vnější (německou). Příčinou této kolonizace bylo mimo jiné řídké osídlení oblasti a výskyt barevných kovů, zejména cínových ložisek, a jejich těžba v dosud neosídlených územích Slavkovského lesa. Po celé 13. století si Teplá zachovala svůj strategický význam přední zemské brány s celnicí a tržištěm a měla důležitou úlohu v zemské obraně. I potom zůstala Teplá s klášterem nadále významným kulturním, hospodářským a politickým centrem kraje. Druhým významným sídlem v krajině území je město Toužim přičemž centrem zdejší kolonizace byl také výše zmíněný premonstrátský klášter Teplá ležící západněji, založený blahoslaveným Hroznatou na sklonku 12. století na zemské stezce z Plzně do Chebu (po odtržení Chebska na hranicích Čech). Od počátku až do konce feudalismu bylo správním centrem toužimského panství město Toužim, které bylo osídleno na přelomu 12. a 13. století při kolonizaci horního povodí Střely. Na západě a severu od Toužimi se nacházely rozsáhlé domény Rýzmburků, na východě pak drobné domény nižší šlechty a na jihu pak rozsáhlé církevní zboží tepelských premonstrátů. Krajina byla do roku 1945 místem s převahou obyvatel německé národnosti. Po druhé světové válce byl proveden odsun Němců. Noví osídlenci byli z vnitrozemí, ze Slovenska, volyňští Češi ze SSSR, reemigranti z Polska, Maďarska a Rumunska i noví osadníci z Bulharska. Přesto některá sídla, samoty či objekty zanikly či částečně zanikly (Babice, Bohuslav, Svatý Vojtěch,

Vysočany u Ovesných Kladrub ad.). Krajina i přes velké demografické změny dodnes vykazuje stopy základního historického členění pozemků, cest a sídel, přesto však se nejedná o krajinu, kde by dochované krajinné struktury hrály významnou roli v jejím obraze.

Nejvýznamnějšími sídly jsou historické město Teplá (městská památková zóna s klášterem premonstrátů), který je prohlášen národní kulturní památkou, městská památková zóna Toužim, vesnické památkové zóny Beranov, Kosmová a Kojšovice.

Vizuální charakteristika

Krajina západní části Tepelské vrchoviny má několik výrazných znaků prostorového uspořádání. Je to charakter mírně zvlněného terénu, klesajícího od lesnatých okrajů Kráseňské vrchoviny k východu k širokému údolí Teplé a k rozlehlé Klášterské kotlině. Výrazně se v krajině projevuje předěl rozvodí Teplé a Kosího potoka, zdůrazněný terénními dominantami - Polom (805 m n.m.), Podhorní vrch (847 m n.m.). Jihozápadně od tohoto předělu je krajina rozčleněna údolím Jilmového potoka a jeho přítoků a je ohraničena výraznými zlomovými svahy vůči sníženině potoků Kosího a Úšovického.

Krajina povodí Teplé se vyznačuje otevřeností mírně zvlněného reliéfu a historické kulturní krajiny s velkým podílem orné půdy a pastvin, s drobnějšími lesními porosty a s drobnými rybníčky u zemědělských obcí. Harmonická přehledná krajina s mírně zahloubeným údolím Teplé, provázeným lesnatými svahy údolí a břehovou zelení vodního toku, výrazně kontrastuje s dynamickou terénní dominantou lesnatého Podhorního vrchu – třetího horní bazaltové sopky s dvěma vrcholy.

Krajina poskytuje množství působivých scénérií v drobných partiích lesních okrajů, rybníků a drobných rybníčních soustav a prameništ' vodotečí (např. pramen Střely). Krajinou prochází rozvodí Teplé a Střely, resp. Ohře a Berounky. Jedinečně se uplatňují v otevřené krajině terénní dominanty Prachometského kopce (780 m n.m.) a Třebouňského vrchu a kulturní dominanty kláštera v Teplé.

V náhorní krajině horního toku Teplé se v krajinné scéně projevují prameništ'ní louky přítoků Teplé i lokalita pramenů Teplé a v krajinném detailu i vývěry minerálních vod na Služetínsku. Celkově charakter krajiny již patří k ostatním zemědělským a lesozemědělským krajinám Tepelské vrchoviny.

Významné znaky specifické krajiny D.1:

- Klášter premonstrátů Teplá.
- Dominanta Pohorního vrchu nad mírně zvlněnou otevřenou krajinou horního toku Teplé.
- Partie pramenných luk a vývěrů minerálních vod na Služetínsku.
- Zvlněná středně zalesněná krajina s údolími a zářezy vodních toků (Teplá, Otročínský potok, Jilmový potok) s mohutným zalesněným masivem Třebouňského vrchu – Branišovského vrchu či Stěnského vrchu – Špičáku i výraznějšími vrcholy (Podhorní vrch).
- Lesozemědělská krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou venkovských sídel, zemědělských a lesních pozemků, rybníků a s historickým městem Teplá.
- Dominanty Prachometského kopce a Třebouňského vrchu.
- Městská památková zóna Toužim jako historické a správní centrum Toužimska.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Tepelská plošina má charakter lesozemědělské krajiny. V mírně členitém reliéfu vystupují zalesněné siluety vulkanických vrchů Třebouňského a Branišovského vrchu při jejím jihovýchodním okraji a Podhorního vrchu při okraji jihozápadním.

Významnou krajinnou dominantou území je Podhorní vrch, který je nejvyšší bod Mariánskolázeňské vrchoviny. Podhorní vrch je výrazný zalesněný stolový vrch ve tvaru komolého kužele. Dřevinná skladba je utvářena jehličnatými porosty, ve vrcholové skalnaté části smíšenými listnatými porosty.

Dalšími krajinnými dominantami jsou stolové hory podkovovitého tvaru Třebouňský a Branišovský vrch. Krajinná panoramata těchto přírodních dominant představují jedinečnou cílovou charakteristiku jižní části této specifické krajiny.

V krajinné struktuře mírně převládají menší až středně velké bloky zemědělské půdy, a to jak pastviny a louky, tak plochy orné půdy. Poměrně bohaté je zastoupení nelesní krajinné zeleně. V obraze krajiny se významně uplatňují hladiny rybníků v okolí Toužimi, Teplé, Kláštera, rybníky mezi Sedlem a Brtí a pod Podhorním vrchem vodní nádrž Podhora vybudovaná na říčce Teplé. Reliéf krajiny je modelován údolími a zářezy vodních toků (Teplá, Otročínský potok, Jilmový potok) nespojitě doprovázených krajinnou zelení a lesními porosty.

Určujícím krajinným fenoménem severozápadní části této specifické krajiny, na úpatí Hornoslavkovské vrchoviny, cca v prostoru mezi Závišínem, Mnichovem a Služetínem, je otevřená mírně zvlněná krajina luk a pastvin, s četnými vývěry přírodních minerálních vod, která je pramennou oblastí Teplé a několika jejích přítoků. Prameništění lokality a četné vodní toky jsou bohatě doprovázeny nelesní krajinnou vegetací. Ochrana tohoto přírodního fenoménu významných přírodovědných a krajinářských hodnot je cílem zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK. A ZÚR-KK proto stanovují specifickou podmínku s cílem zajištění přirozených odtokových poměrů prameništěních luk v této části krajiny. Podmínka je směřována k ochraně vodního režimu před zásahy, které by narušovaly vodní režim území. Respektování přirozených odtokových poměrů tohoto území je zásadním předpokladem zachování navržené cílové charakteristiky.

V sídelní struktuře převládají menší venkovská zemědělská sídla typologicky řazená k lánovým radiálním vsím. Dochována je řada historicky významných objektů či souborů. Dokladem toho je vyhlášení 3 vesnických památkových zón Beranov, Kosmová a Kojkovice.

V severní části Tepelské vrchoviny, v rybníční krajině se rozprostírá historické město Toužim s dochovanými gotickými stopami jeho založení jedinečně se uplatňující v krajinné scéně.

Unikátní kulturní dominantou této specifické krajiny je areál premonstrátského kláštera v Teplé a panorama historického města Teplé v ploché zemědělské krajině s četnými rybníčními plochami.

ČLÁNEK (20) – SPECIFICKÁ KRAJINA HORNÍ TOK STŘELY (D.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vrchovin Hercynica k severu nabývá charakteru krajiny sopečných pohoří (směrem k Doupovským horám, např. masiv Mirotického vrchu, u Přestání, Knínic ad.), lokálně se objevují izolované kužely (Vladař, Zámecký vrch u Bochova, Jesinecký vrch) a zářiznutá údolí (úseky Střely, Borecký potok, Velká Trasovka, Ratibořský potok ad.). Geomor-

fologicky území spadá ke Karlovarské vrchovině, celkům Slavkovský les (okrsek Javorenská vrchovina v Bečovské vrchovině, okrsek Loketská vrchovina v Hornoslavkovské vrchovině) a Tepelská vrchovina (okrsek Bočovská vrchovina v Žlutické vrchovině, na jihu zasahuje Vladařská vrchovina). Zasahují sem i Doupovské hory svým podcelkem Rohezecká vrchovina. Jedná se vesměs o ploché či členité vrchoviny s rozsáhlými zbytky holoroviny, s lokálně prořezanými údolími (hluboký zářez Střely). Významnými body jsou Mirotický vrch (792 m n.m.), zalesněná osamocená vyvýšenina ve tvaru plochého hřbetu, Andělská hora (716 m n.m.), znělcová vyvýšenina částečně s listnatým porostem javoru, lípy, jasanu a jilmu, Zámecký vrch (733 m n.m.), kuželovitý suk z větší části odlesněný, Vladař (693 m n.m.), výrazná stolová hora se smíšeným listnatým lesem mezi údolím Střely a okrajovým svahem k Manětínské kotlině, Dlouhý vrch (702 m n.m.), výrazný částečně zalesněný hřbet, Jesínecský vrch (717 m n.m.), částečně zalesněný výrazný hřbet se zbytky pastvin a polí, a další. Hlavním vodním tokem je Střela a její přítoky, severní část území je odvodňována do Teplé. Některé z potoků vytváří výrazná údolí. Objevuje se zde několik rybníků a rybníčních soustav (na Bočovsku), největší vodní plochou je vodní nádrž Žlutice vybudovaná během let 1965 až 1968 v zaříznutém údolí Střely západně od Žlutic.

Území patří především k mírně teplým oblastem MT3 a MT4. Krajina má lesozemědělský charakter s několika většími lesními komplexy, které mají již charakter krajiny lesní. Rybníční soustavy na Bočovsku jsou typologicky řazeny ke krajinám rybníčním. Území je středně zalesněné, převažují smrkové porosty s příměsí buku a jedle, ojediněle borové porosty a zbytky bukových a javoro-lipových porostů, místy převládá bezlesí, pole, louky a pastviny.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území leží na pomezí vrcholně středověké sídelní krajiny na jihu a pozdně středověké sídelní krajiny na severu, v podhůří Doupovských hor. Z hlediska sídel se jedná o krajinu různorodé kolonizace, kde snad mírně převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějšími sídly jsou Žlutice, jež byly založeny zřejmě během slovanské kolonizace jako obchodní stanice na cestě z Prahy do Chebu. Dalšími významnými sídly jsou Bočov, Chyšce či Valeč. Po třicetileté válce, stejně jako na většině území kraje, došlo i zde k postupné germanizaci. Odsun Němců po druhé světové válce pak vedl k demografickým i sídelním změnám (zánik či částečný zánik sídel, osad, samot, vylidnění).

Zdejší krajina vykazuje torza dochovaných historických prvků a struktur, počínaje základním rozvržením zemědělských ploch a lesů, sídel, rybníků a jejich soustav (Bočovsko), cest až po pozůstatky členění historické plužiny v některých místech řešeného území. Tyto struktury však nejsou v obraze zdejší krajiny zřetelně dochované, až na enklávy lépe dochovaných struktur v okolí Andělské Hory, na Valečsku či v podhůří Doupovských hor. V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národní kulturní památky), historicky a památkově cennými sídly jsou městské památkové zóny Žlutice a Valeč. Valečsko je prohlášeno krajinnou památkovou zónou, dosud jedinou na území celého Karlovarského kraje.

Krajina na východu pokračuje v Ústeckém kraji krajinou Jesenická vrchovina, v Plzeňském kraji pak Manětínskou oblastí. Diskontinuita ve vymezení krajin je dána rozdílnými metodikami, které byly k vymezení v jednotlivých krajích použity.

Vizuální charakteristika

Neobyčejně prostorově členitý krajinný celek ovládá hluboké asymetrické lesnaté údolí Střely s četnými zákrutami a s prudkými svahy na pravém břehu, rozčleněnými strmými a rychle se zahlubujícími krátkými vodotečemi. Krajina na levém břehu – severně od Střely je hluboce rozčleněna údolími vodotečí, stékajících z okrajů Doupovských hor a vytvářejících skladbu mezivodních plochých hřbetů s bezlesím kulturní zemědělské krajiny oddělených lesnatými zanořenými koridory potoků. Krajina je prostorově neobyčejně rozmanitá a umož-

ňuje množství nečekaných pohledů a působivých scenérií. V okolí obce Údrč – v rovinaté poloze nad okrajem údolí Ratibořského potoka leží na vějířovitě uspořádaných vodotečích rybníční soustava Údrčských a Telečských rybníků.

Atraktivita krajiny spočívá nejenom v dílčích scenériích uzavřených horizonty hran údolí, ale zejména v pohledech z náhorních poloh, kde se v členité a bohaté krajinné scéně objevují dominanty Vladaře nebo okraje Doupovských hor. Jedinečné jsou scenérie Střely a Borečského potoka a scenérie Údrčských rybníků. Rovněž kulturní dominanty se uplatňují v krajinných panoramatech i v dílčích scenériích a dokumentují zasazení působivé sídel do krajinného rámce. Jedná jak o Žlutice a Bochoř, tak i o drobné scenérie Údrče nebo scenérie poutního kostela Navštívení Panny Marie ve Skokách nad hlubokým údolím Střely a nad vodní hladinou žlutické nádrže.

Významné znaky specifické krajiny D.2:

- Jedinečné scenérie krajinné dominanty Vladaře.
- Valečsko s částečně dochovanými strukturami „barokní“ krajiny v okolí a unikátní barokní městečko Valeč - Andělská hora se zříceninou hradu a dochovanou radiální plužinou.
- Neobyčejná prostorová členitost krajiny s proměnlivostí scenérií.
- Působivé scenérie kulturních dominant ve výrazném krajinném rámci.
- Reliéf ploché až členité vrchoviny s ojedinělými izolovanými vrchy a s lokálně prořezanými údolími.
- Vesměs lesozemědělská krajina s většími lesními celky.
- Rybníky a rybníční soustavy na Bochořsku, vodní nádrž Žlutice.
- Zemědělská krajina s historickými sídly (Valeč a Žlutice památkovými zónami), rybníky, cestami, místy s částečně dochovanými historickými krajinnými strukturami.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Horní tok Střely je vymezena v jihovýchodní části kraje v prostoru mezi Slavkovským lesem a Doupovskými horami. Její členitý reliéf je vizuálně atraktivním reliéfem podhorské oblasti. Ve struktuře krajiny dominují středně velké bloky orné půdy, lokálně také pastviny a louky. Zastoupení lesních porostů vzrůstá ve směru k Doupovským horám a Tepelské vrchovině. Rybníční soustava mezi obcemi Údrč, Bochoř a Teleč je segmentem krajiny významným nejen z důvodu krajinářského, ale také přírodovědného. Na vodní plochy rybníků jsou vázána luční společenstva, vlhčí i sušší květnaté louky, na kterých je zaznamenán výskyt řady chráněných rostlinných a živočišných druhů. Ochrana krajinných scenérií a dalších přírodních hodnot před necitlivými urbanistickými zásahy je nezbytným předpokladem zachování této cílové charakteristiky.

Na utváření této specifické krajiny a její osobitosti se významně podílí zalesněná silueta čedičové stolové hory Vladař (693 m n.m.) východně od Žlutic, která je výraznou dominantou území. Na odlesněném vrcholu tyčícím se nad údolím Střely jsou patrné zbytky keltského opevnění. Ve vrcholové partii se nachází cenná mokřadní společenstva. Jižní a jihovýchodní svahy Vladaře jsou vyhlášeny přírodní rezervací Vladař. Další významnou krajinnou dominantou této specifické krajiny je Andělská hora (717 m n.m.) v její severozápadní části. Na vrcholu této znělcové kupy se nachází zřícenina gotického hradu. V nižších partiích odlesněných svahů Andělské hory jsou zachovány významné stopy radiální plužiny. Tyto dochované krajinné struktury jsou dokladem historie zemědělského hospodaření v této oblasti.

Významnou krajinou osu jižní části této krajiny vytváří meandrující tok Střely, resp. její kaňonovitě údolí s výraznými zalesněnými svahy. Meandry Střely ve spojení s lesními porosty ve svazích, ve kterých se objevují četné skalní výchozy vytvářejí unikátní krajinné scenérie. Na řece Střele je vybudována vodní nádrž Žlutice. Tato poměrně rozsáhlá vodní plocha lemovaná lesními porosty stejně jako rybníční soustavy Udrčských a Telečských rybníků obohacuje tvář zdejší krajiny.

Krajina je poměrně hustě osídlena, převažují malé obce typologicky řazené k lánovým radiálním vsím. Obraz krajiny a krajinnou strukturu obohacují pozůstatky členění plužiny, četné prvky nelesní vegetace a cestní síť doprovázená vegetací.

Na hranicích této specifické krajiny s krajinnou C.5, na úpatí Doupovských hor se nachází barokní městečko Valeč s barokním zámekem a zámeckým parkem, ve kterém je dochována řada původních stavebních prvků a zahradních a krajinářských úprav (sochy, obelisky, brány, letohrádek, teatron, koupadlo, aleje). Na zámecký park navazuje unikátní barokní krajina s řadou dochovaných krajinných historických struktur. Její historická a krajinářská hodnota je potvrzena vyhlášením tohoto území krajinnou památkovou zónou.

Jedinečné je vizuální působení historického města Žlutice v dynamické krajině údolí Střely s bohatým zastoupením lesních porostů a nelesní vegetace s významnou prostorovou vazbou východním směrem do Ústeckého kraje.

ČLÁNEK (21) – SPECIFICKÁ KRAJINA POD VLADAŘEM (D.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, masiv Chlumské hory ke krajinám sopečných pohoří. Území, až na jeho nejsevernější část, která ještě patří ke Krušnohorské soustavě, náleží k odlišné Poberounské soustavě, k Plzeňské pahorkatině, celku Rakovnická pahorkatina, podcelku Manětínská vrchovina, což je plochá vrchovina o střední výšce 542 m n.m., konkrétně k Manětínské kotlině. Jedná se o sníženinu s plochým dnem s mělkými údolími a širokými nivami v povodí Střely. V členitější jižní části této specifické krajiny dominují výrazné vulkanické kuželovité suky a stolové vrchy. Nejvýraznějším bodem je zde Chlumská hora (650 m n.m.) jižně od Chlumu, rozsáhlá stolová hora (dlouhá 4 km) souvisle zalesněná převážně smrkovými monokulturami s borovicí, místy ji pokrývá i smíšený listnatý les s duby, lipami a habry. Na jižních hranicích kraje se zdvihá Zbraslavský vrch (674 m n.m.), výrazný kužel, částečně zalesněný smrkovými porosty s příměsí borovice. Území odvodňují především pravé přítoky Střely. Na vodních tocích je vybudována řada menších a středních rybníků a rybníčních soustav.

V převažující zemědělské krajině se při jižních hranicích kraje objevují i větší lesní celky, které již nabývají charakteru krajiny lesozemědělské či lesní (masiv Chlumské hory). Území je v souhrnu málo až středně zalesněné, převládají smrkové monokultury a borovo-smrkové porosty a vzácné zbytky smíšených lesů, rozdrobené (až na výjimky) do menších komplexů, dominuje orná půda. Jižní okraj Karlovarského kraje je pak zalesněný více, a to i většími lesními komplexy s převahou smrkových monokultur. V okolí Chlumu se objevují i plochy luk a pastvin.

Kulturní a historická charakteristika

Území náleží k typu sídelní krajiny vrcholně středověké. Typologicky zde převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace a sídla různorodé kolonizace. Krajina spadala k panství Žlutickému a Rabštejnskému. Po druhé světové válce a po odsunu německého

obyvatelstva byl zdejší kraj z velké části vysídlený, několik osad a objektů bylo zničeno či částečně zničeno. Na doosídlování se kromě Čechů z vnitrozemí podíleli také Maďaři, Slováci, volyňští Češi, Rumuni, Poláci a Bulhaři. Přesto některá sídla zanikla či částečně zanikla.

Vizuální charakteristika

Segment rovinaté zemědělské krajiny s mělkými údolími drobných vodotečí je po celém obvodu výrazně vizuálně ohraničen. V krajinných panoramatech jsou na severu a severovýchodě patrné okraje lesních porostů na rozčleněných okrajích hlubokého asymetrického údolí Střely a na jihu pak lesní porosty na svazích širokého úvalu Manětínského potoka. S otevřeností krajiny kontrastují jedinečné geomorfologické tvary stolových hor – Chlumské hory (651 m n.m.) a Vladaře (693 m n.m.) na lávových příkrovech.

Atraktivita krajinné scény tkví nejenom v dílčích scenériích rybníků a cenných vrcholových poloh Vladaře (rašelinné jezírko) či Chlumské hory (cenné lesní porosty – PR Chlum), ale především v panoramatech otevřené kultivované zemědělské krajiny s lesnatými terénními dominantami.

Významné znaky specifické krajiny D.3:

- Jedinečná krajinná dominanta vrchu Vladař.
- Výrazná krajinná dominant stolové hory Chlumská hora s cennými lesními porosty na jižním svahu.
- Poměrně plochá krajina Manětínské kotliny s výraznějšími vrcholy při jižní hranici s dominantou stolové Manětínské hory.
- Zemědělská a lesozemědělská krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou venkovských sídel bez výrazně rušivých prvků a struktur.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Pod Vladařem je vymezena v rovinaté zemědělské krajině s mělkými údolími drobných vodotečí. V krajinném pokryvu specifické krajiny převládají středně velké až velké bloky zemědělské půdy, využívané převážně jako orná půda. Zastoupení travních porostů je vyšší v severní části území. Bloky zemědělské půdy jsou jen lokálně členěny nelesní vegetací či lesními porosty.

Lesní porosty jsou vázány na prostory s vyšší dynamikou reliéfu v jejích okrajových částech (severní část Rakovnické pahorkatiny). Krajinná mozaika je místně doplněna rybníky (východní část této specifické krajiny).

V severní části krajiny se vizuálně výrazně uplatňuje unikátní vrch Vladař (v sousední krajině D.2). Při jižní hranici této specifické krajiny pak dominant zalesněné stolové hory Chlumská hora. Na svazích tohoto vrchu jsou zachovány porosty přirozené teplomilné lesní vegetace. Tento čedičový vrch je stanovištěm endemitického druhu jeřáb manětínský (*Sorbus rhodantha*).

Sídlení strukturu tvoří menší venkovská, původně zemědělská sídla. V krajinné struktuře zůstaly do dnešní doby dochovány historické krajinné struktury, které jsou dokladem historického zemědělského hospodaření. Jedná se zejména o typy členění zemědělských pozemků (plužina) a segmenty dochované cestní sítě.

A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku požadující členění velkých bloků orné půdy prvky nelesní vegetace s cílem obohacení místy monotónní struktury krajiny, posílení její estetické hodnoty a přírodovědných a ekostabilizačních funkcí.

9.F.5. Krajiny Českého lesa (E)

ČLÁNEK (22) – SPECIFICKÁ KRAJINA TACHOVSKÁ BRÁZDA (E.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vrchovin Hercynica patří k Českoleské podsoustavě, k Podčeskoleské pahorkatině, podcelku Tachovská brázda, konkrétně k okrskům Dolnožandovská pahorkatina, Starovodská kotlina a Drmoulská kotlina. Brázda má charakter úzké nesouměrné tektonické sníženiny o střední výšce 520 m n.m. s plochým dnem, s dílčími mělkými kotlinami a mělkými údolími převážně svahových potoků. Starovodská a Drmoulská kotlina jsou tektonické sníženiny na severozápadě Tachovské brázdy, charakterizované široce rozevřenými mělkými údolími povodí horního toku Kosového potoka a širokými meziúdobními hřbety. Na přítocích Kosového potoka je na dně kotliny rozestěta řada menších a středně velkých rybníků. Dolnožandovská pahorkatina pak má charakter členité pahorkatiny kerného typu ve visuté poloze nad Chebskou pánví, místy se – zejména v lesích a lesících – objevují drobné izolované skalky, balvany a další kamenné bloky. Je rozčleněná údolími pravých přítoků Odavy (Lipoltovský potok), na kterých se objevují drobnější rybníky. Významnými body v území jsou Chebský vršek (678 m n.m.), plochý kupovitý odlehklý částečně zalesněný převážně smrkovými monokulturami, U kapličky (560 m n.m.), krátký skalnatý hřbít u dolního Žandova, Na vrších (626 m n.m.), nejvýchodnější část širokého bezlesého plochého rozvodního hřbetu jihovýchodně od Staré Vody, či U cechu (576 m n.m.), bezlesý mírně ukloněný útvar jihovýchodně od Drmoul. Třetihorní zlomová linie dala vzniknout četným minerálním pramenům železité kyselky, které jsou pro řešenou oblast charakteristické a daly vzniknout zdejší slavné lázeňské tradici (Mariánské Lázně, Lázně Kynžvart).

Krajina je nepatrně či zčásti zalesněná smrkovými a borovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty, rozptýlenými do malých lesíků. Otevřené polohy pokrývá orná půda, v poslední době přibýly četné plochy luk a pastvin. V jižní části se objevuje souvislejší lesní komplex smrkových a borových monokultur, na podmáčených polohách pak olšové porosty a vlhké louky. Zdejší krajina má charakter krajiny lesozemědělské, místy – na severu u Milíkova, ve střední části v okolí Staré Vody a na jihu v okolí Drmoul – nabývá charakteru krajiny zemědělské. Krajinářské hodnoty indikuje zařazení jihozápadní části území do přírodního parku Český les, severovýchodní část pak je zařazena do CHKO Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Tachovská brázda náleží ke krajinám vrcholně středověkým, zatímco navazující plochy Slavkovského lesa na severovýchodě a Českého lesa na jihozápadě náleží k novověké sídelní krajině. Sídla typologicky spadají pod rozptýlené a parcelační vsi novověké kolonizace (sever) a k sídlům novověké různorodé kolonizace (jih). Území bylo kolonizováno tepelským klášterem. Hlavními historickými sídly v řešeném území jsou Dolní Žandov, Lázně Kynžvart a především Mariánské Lázně, nejmladší z proslulého trojúhelníku západočeských lázeňských měst (první zmínka 1788), které byly založeny úsilím kláštera Teplá. První zpráva o kynžvartských minerálních pramenech se objevuje už v roce 1454. Tyto prameny železité kyselky stály u rozvoje a slávy zdejších lázní. Vedle stávajících zde bývaly i další osady a samoty, které byly zničeny nebo částečně zničeny zejména v důsledku odsunu německého obyvatelstva.

V podhůří Dyleňského lesa, na pomezí krajiny Českého lesa, se dochovaly pozůstatky historického členění plužiny (zaniklá Brtná, v okolí Salajky atd.) i celková struktura harmonické lesozemědělské krajiny vč. pozůstatků zaniklých sídel, v úhrnu se však nejedná o krajinu se zřetelně dochovanými krajinnými strukturami. V řešeném území se objevují cen-

né památkové objekty celostátního významu, indikované přítomností národních kulturních památek, kterými jsou lázeňská kolonáda v Mariánských Lázních a zámek Kynžvart s rozsáhlým krajinářským parkem. Mariánské Lázně, druhé největší lázeňské město v Čechách, jsou chráněny jako městská památková zóna.

Krajina Mariánskolázeňska a Tachovské brázdy na jihu plynule pokračuje v Plzeňském kraji do Tachovské brázdy v Tachovskochodské oblasti.

Vizuální charakteristika

Tachovská brázda představuje výrazný prostorový předěl mezi vyzdvíženým terénem Slavkovského lesa lemovaného strmými zlomovými svahy a mezi postupně stoupajícím terénem severního výběžku Českého lesa v prostoru Tišinské a Dyleňské hornatiny. Sníženina, jejíž charakter je sjednocen právě výše zmiňovaným způsobem prostorového ohraničení, je členěna do tří částí. Je to jižní část s nižší terénní úrovní údolí Kosího potoka a se silně urbanizovaným územím Mariánských Lázní a s předměstím lázeňského města (Úšovice, Velká Hleďsebe).

Na vyšší terénní úrovni – terase – v prostoru Drmoule, oddělené od Kosího potoka porosty Mnišského lesa, se prostírá krajina s rybníky na pravobřežních přítocích Kosího potoka. Severněji ležící Starovodská kotlina je mírně zvlněnou a vizuálně otevřenou krajinou s velkými plochami orné půdy a se zřetelným vymezením okraji lesních porostů a zlomovými svahy nad Kynžvartem. Severněji - za rozvodím Ohře a Berounky se krajina vlní v Dolnožandovské pahorkatině. Ve velmi členité krajině s drobnými vodotečemi a jejich vegetačními koridory, s lesíky a drobnějším měřítkem otevřených ploch vyniká výška a výraznost okrajů Slavkovského lesa s horami Kružný (863 m n.m.) a Ovčák (898 m n.m.).

Vizuální atraktivita krajiny Tachovské brázdy tkví ve výrazném ohraničení okraji zlomových svahů Slavkovského lesa, v působivých krajinných scénériích okrajů lesních porostů, drobných vodotečí, pramenů a lesních rybníků. Význačným symbolem této krajiny je lázeňské město Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart se zámkem a parkem.

Významné znaky specifické krajiny E.1:

- Lázeňské město Mariánské Lázně s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb.
- Reliéf Tachovské brázdy, tektonické sníženiny směřující od severu k jihu s plochým dnem klesajícím od západu k východu.
- Minerální prameny železité kyselky na úpatí Slavkovského lesa (Mariánské Lázně, Lázně Kynžvart).
- Lesozemědělská a zemědělská krajina s venkovskými sídly a lázeňskými městy, ale i se zaniklými objekty a osadami, bez výrazných dochovaných krajinných struktur.
- Lázně Kynžvart se zámkem a rozsáhlým krajinářským parkem.
- Rybníční soustavy na přítocích Kosovského potoka.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Tachovská brázda tvoří výrazný prostorový předěl mezi vyzdvíženým terénem Slavkovského lesa lemovaného strmými zalesněnými zlomovými svahy a mezi postupně stoupajícím terénem severního výběžku Českého lesa v prostoru Tišinské a Dyleňské hornatiny. Ve struktuře krajiny převládají středně velké bloky orné půdy, luk a pastvin v severní polovině s hojně zastoupenou nelesní zelení. Sídlní struktura je utvářena menšími venkovskými sídly a dvěma významnými lázeňskými městy. V její jihovýchodní části leží Mariánské Lázně a při východní okraji Lázně Kynžvart. Mariánské Lázně jsou druhým nejvý-

znamnějším lázeňským městem v České republice. Historizující architektura se zde harmonicky prolíná s městskými parky. Památková hodnota tohoto města je potvrzena jeho prohlášením městskou památkovou zónou. Z důvodu ochrany krajinářsky cenných partií v zázemí Mariánských Lázní je stanovena podmínka s cílem vytváření územních podmínek pro rozvoj města v jeho západních a jižních okrajových částech.

Lázně Kynžvart se v obraze krajiny uplatňují díky pohledově exponované lázeňské čtvrti s řadou architektonicky významných staveb, dominantou renesančního zámku a rozlehlým krajinářským parkem s hodnotnou dřevinou skladbou a řadou staveb zahradní architektury. Zámek Kynžvart je prohlášen národní kulturní památkou. Respektování těchto jedinečných znaků a hodnot krajiny představuje spolu s podporou rozvoje lázeňství a cestovního ruchu zásadní podmínku pro zachování těchto cílových charakteristik ve smyslu EÚoK.

Bloky zemědělské půdy (orné půdy, pastvin a luk) jsou hojně členěny menšími lesními porosty a krajinou nelesní vegetací a vytváří tak pestrou krajinou mozaiku. Ve struktuře harmonické lesozemědělské krajiny jsou patrné četné pozůstatky historického členění plužiny, zejména v prostoru Brtná - Salajna (vesnická památková zóna) a stopy původního využití krajiny, včetně pozůstatků zaniklých sídel.

V jižní polovině krajiny obohacují strukturu krajiny soustavy rybníků na přítocích Kosovského potoka, mnohé z nich uvnitř lesních porostů či v jejich okrajových částech.

ČLÁNEK (23) – SPECIFICKÁ KRAJINA ČESKÝ LES (E.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina při státní hranici je řazena k vrchovinám Hercynica, místně (hřbet Čupřina – Dyleň – Střední vrch – Mechový vrch) ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů. Severozápadní výběžek území u Mýtiny ještě náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny, Chebské pahorkatině, konkrétně okrsku Hrozňatovská pahorkatina. Většina území však již náleží jiné geomorfologické soustavě, a to Šumavské, ke geomorfologickému celku Český les, což je členitá vrchovina na hranici ČR a SRN o střední výšce 628 m n.m. Jedná se o severní část Českého lesa, podcelek Dyleňský les, okrsky Dyleňská hornatina, Tišinská vrchovina a Třísekerská pahorkatina. Jde o soustavu vyzdvižených ker v místě maximálního tektonického vyklenutí území. Vyniká v ní rozsáhlý příčný dyleňsko-čupřinský hřbet obklopený na severu dvěma nižšími stupni kerné vrchoviny. Nejvýraznějšími body jsou vrcholy Dyleň (940 m n.m.), plochý souvisle zalesněný suk rozsáhlého hřbetu v oblasti maximálního vyklenutí, Čupřina (864 m n.m.), plochý souvisle zalesněný jihozápadní vrchol hřbetu, či Tišina (791 m n.m.), souvisle zalesněná klenbovitě vyzdvižená kupovitá elevace se zbytkem holoroviny. Ze svahů stékají potoky vytvářející údolí, v severní části území do Ohře, na většině řešeného území na jihovýchod do Mže (Kosový a Hamerský potok a jeho přítoky). V území se neobjevují významnější vodní plochy.

Krajina je značně zalesněná převážně jehličnatými (smrkovými) porosty, smrkovými porosty s vtroušeným bukem, na podmačených půdách i olšovými porosty. Lesní krajina má pouze na severu (u Mýtiny) a na jihovýchodě (v okolí Tří Seker) charakter krajiny lesozemědělské, kde se vedle luk a pastvin objevují i plochy orné půdy. Krajinářské hodnoty území indikuje jeho zařazení do přírodního parku Český les.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území náleží k novověké sídelní krajině, pouze severní část u Mýtiny obra-
cející se již na Chebsko ke krajině vrcholně středověké kolonizace. Území je z větší části

souvisle zalesněné, pouze na severu a jihovýchodě se objevují otevřené enklávy s venkovskými sídly. Zatímco vesnice v severní, vrcholně středověké sídelní oblasti jsou zmiňovány již v druhé polovině 13. století (Palič, Mýtina), rozprostíral se v místě dnešních Tří Seker ještě v 15. století hluboký les, kterým procházelo jen několik stezek. Sídla okolo Tří Seker v území, které patřilo pod panství Tachov, jsou poprvé písemně doložena až od 16. století (Tří Sekery 1555, Krásné až v roce 1838). Tato situace více méně odpovídá i historickému stavu v první polovině 19. století. Drobné osady, které se nacházely v horských polohách Dyleňského lesa, zanikly po odsunu Němců a zřízení hraničního pásma (Oldřichov, Nové Mohelno, Slatiny ad.), jiné osady či objekty zanikly částečně. V enklávách bezlesí se objevují zčásti dochované krajinné a urbanistické struktury lesozemědělské krajiny, které však nejsou v obraze krajiny výrazné či zřetelné, jinak se v řešeném území nenacházejí cenné památkové objekty celostátního významu. Salajna na hranici území je prohlášena vesnickou památkovou zónou.

Krajina Českého lesa sousedí v Plzeňském kraji s Broumovskou a Tachovskochodskou oblastí, v přilehlé části Bavorska (region Oberpfaltz / Horní Falc) nejsou krajiny srovnatelného typu vymezeny.

Vizuální charakteristika

Krajina nejsevernějšího cípu Českého lesa představuje mohutné lesnaté horské masivy Tišiny (792 m n.m.) a Dyleň (940 m n.m.), které přecházejí otevřenými polohami do sníženin Chebské pánve a Tachovské brázdy. Zatímco Tišina svým oblým tvarem vystupuje pouze pozvolně nad Tachovskou brázdou a její převýšení není výrazné, Dyleň tvoří Dylensko – Čupřinský hřbet, který představuje významnou krajinnou dominantu Tachovské brázdy i jižního okraje Chebské pánve.

Z hlediska vizuální atraktivity krajiny jsou charakteristické scenérie lesních interiérů, drobné lokality bezlesí se stopami osídlení nebo těžby (Kyselecký hamr, Paličský mlýn, bývalý důl Dyleň) a výhledy z okrajů lesních porostů na zlomové svahy Slavkovského lesa nebo do Chebské pánve.

Významné znaky specifické krajiny E.2:

- Krajinná dominantu hory Dyleň.
- Výhledy z okrajů lesních porostů Tišinské a Dyleňské hornatiny na siluety Slavkovského lesa.
- Členitě vrchovinový reliéf severní části Českého lesa s výrazným zalesněným hřbetem Dyleň – Čupřina a dalšími vrchy.
- Vysoká lesnatost území s převahou jehličnatých (smrkových) monokultur.
- Pohraniční charakter téměř opuštěného, souvisle zalesněného území se zaniklými lokalitami, osadami a objekty, při státní hranici.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

V obraze členité vrchoviny dominují mohutné zalesněné horské masivy Tišiny a Dyleň a Čupřiny. Tyto vrcholy jsou významnými přírodními dominantami specifické krajiny a jejich ochrana představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Rozsáhlé lesní porosty s působivými lesními interiéry a enklávami kulturního bezlesí zvolna klesají do nižších poloh, ve kterých se střídají malé až středně velké bloky polí a pastvin s bloky orné půdy. Zastoupení nelesní krajinné zeleně je poměrně hojné, často v uspořádání dokladujícím původní využití krajiny s četnými stopami původního osídlení (stopy po zaniklých osadách a samotách) a důlní činnosti. Plochy kulturního bezlesí postupně podléhají sukcesím procesům.

Jedinečné jsou výhledy z okrajů lesních porostů na zlomové svahy Slavkovského lesa, do Chebské pánve, nebo plzeňské části Tachovské brázdy.

Území je velmi řídké osídleno, zejména z důvodu existence nepřístupného pohraničního pásma v období 1948 – 1989. V rámci této specifické krajiny považuje návrh A-ZÚR KK za podstatné zejména zachování enkláv kulturní krajiny. Současná sídelní struktura je tvořena pouze několika venkovskými sídly, osadami a samotami. Zachování současného charakteru krajiny je podmíněno péčí o krajinu a obhospodařováním ploch bezlesí. Z tohoto důvodu je navrhována obnova zaniklých obcí a sídel. Dle informací o původní struktuře osídlení se drobná sídla a samoty původně nacházely v linii kopírující státní hranici se Spolkovou republikou Německo.

G. VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB

166. *Nahrazení původního nadpisu kapitoly G. novým zněním.*

Technická úprava názvu kapitoly. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novely předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení a reflexe obsahu této kapitoly. Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

167. *Společné úpravy v rámci celé kapitoly.*

V návaznosti na formální úpravy kapitoly D., byla provedena řada úprav technického charakteru v rámci této kapitoly.

Označení každé tabulky číslem článku souvisí s celkovou snahou o zpřehlednění výrokové části ZÚR a jednoznačnou identifikaci jednotlivých výroků.

Změna termínu „číslo VPS“ na „kód VPS“ je odvozena od faktu, že VPS (a v návrhu A-ZÚR KK také plochy a koridory) jsou označovány v textové i výkresové části ZÚR alfanumerickým kódem. Termín „číslo“ je v tomto případě nepřesný.

Nejvýznamnější úpravou tabelárních přehledů veřejně prospěšných staveb (dále jen VPS) je doplnění výčtu dotčených obcí pro každou VPS. Z tohoto důvodu je sloupec označený v záhlaví slovem „Poznámka“ nahrazen novým sloupcem s označením „Dotčené obce“. S ohledem na význam VPS ve vztahu k následnému procesu vyvlastnění je výčet obcí, dotčených vymezením koridoru nebo plochy veřejně prospěšné stavby zcela zásadní. Přehledy uvedené v kap. „H. Požadavky nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v ÚPD obcí“ mají zcela jiný účel, z tohoto důvodu i odlišné členění a nemohou v žádném případě suplovat informace prezentované v kap. G., jak tomu bylo ve vydaných ZÚR.

168. *Ruší se název podkapitoly „g.01 Veřejně prospěšné stavby“.*

Formální úprava vyplývající z faktu, že obsahem kapitoly nejsou veřejně prospěšná opatření.

9.G.1. Dopravní infrastruktura

169. Změna označení podkapitoly „g.01.1.Dopravní infrastruktura“.

Formální úprava v kontextu celkového zpřehlednění struktury a obsahu výrokové části ZÚR.

170. Tabulka s nadpisem „**Silniční doprava**“ se nově vymezuje jako článek (1), obsah tabulky se upravuje.

Věcné úpravy veřejně prospěšných staveb na úseku silniční dopravy spočívají ve vypuštění záměrů již realizovaných nebo vypuštěných z jiných důvodů (viz kap. 9.D. tohoto Odůvodnění) a doplnění nových VPS, jejichž koridory A-ZÚR KK vymezuje.

Na úseku silniční dopravy návrh A-ZÚR KK z výše uvedených důvodů vypouští celkem 10 veřejně prospěšných staveb a nově vymezuje 1 veřejně prospěšnou stavbu (D87 I/64 Aš – Rehau).

Změnou technické povahy je vypuštění druhého sloupce zleva, označeného v záhlaví nadpisem „Silnice“. Důvodem této úpravy je fakt, že čísla silnic jsou uváděna jako součást názvu VPS v příslušném sloupci.

Technickou úpravou je také upřesnění názvů VPS ve vazbě na aktuální podklady jednotlivých staveb, které projektant v rámci aktualizace prověřil.

171. Tabulka s nadpisem „**Železniční doprava**“ se nově vymezuje jako článek (2), obsah tabulky se upravuje.

Obdobné úpravy jako v případě předchozího článku byly provedeny také ve vymezení VPS na úseku železniční dopravy.

Věcnou úpravou provedenou A-ZÚR je vložení nové VPS D105 Optimalizace trati č. 140 v úseku Karlovy Vary – Ostrov.

Změnou technické povahy je vypuštění druhého sloupce zleva, označeného v záhlaví nadpisem „Trať č.“. Důvodem této úpravy je fakt, že čísla železničních tratí jsou uváděna jako součást názvu VPS v příslušném sloupci.

172. Tabulka s nadpisem „**Letecká doprava**“ se nově vymezuje jako článek (3), obsah tabulky se upravuje.

V rámci tohoto článku provádí A-ZÚR KK pouze formální úpravy vypuštěním druhého sloupce tabulky (zleva) a upřesněním názvu VPS.

173. Za tabulku „**Letecká doprava**“ se vkládá nový článek (4) s nadpisem „**Nemotorová doprava**“.

Návrh A-ZÚR KK nově vymezuje VPS na úseku nemotorové dopravy ve vazbě na vymezení koridorů cyklostezek (D301 až D304.)

9.G.2. Technická infrastruktura

174. Změna označení podkapitoly „g.01.2.Technická infrastruktura“.

Formální úprava v kontextu celkového zpřehlednění struktury a obsahu výrokové části ZÚR.

175. Tabulka s nadpisem „**Zásobování pitnou vodou**“ se nově vymezuje jako článek (5), obsah tabulky se upravuje.

Formální (technické) úpravy v rámci vymezení VPS technické infrastruktury mají stejný charakter jako v případě dopravní infrastruktury, tzn. doplnění sloupce s výčtem dotčených obcí.

V souvislosti se změnou vymezení koridoru V22 se také upravuje název této VPS.

Věcné změny spočívají ve vypuštění VPS realizovaných a dále těch, u kterých projektant na základě kritérií popsanych v úvodu kap. 9.D. tohoto odůvodnění, neidentifikoval jejich nadmístní význam.

Návrh A-ZÚR KK doplňuje novou VPS s označením V34 vodovod Boží Dar – Neklid (hranice kraje – Loučná /ÚK) – Klínovec.

176. Celá tabulka s názvem „**Odkanalizování a čištění odpadních vod**“ včetně poznámky pod tabulkou se ruší.

VPS zaměřená na odkanalizování a čištění odpadních vod je vypuštěna z důvodu absence nadmístního významu.

177. Tabulka s nadpisem „**Zásobování elektrickou energií**“ se nově vymezuje jako článek (6), obsah tabulky se upravuje.

Z přehledu veřejně prospěšných staveb zaměřených na zásobování elektrickou energií se vypouští VPS s označením E.05 Vedení VVN 400 kV propojení TR Vítkov – Poomezí. Důvodem je vypuštění záměru z rozvojových koncepcí ČEPS a.s.

Obdobně jako v předchozích článcích i zde dochází k upřesnění názvů některých VPS ve vazbě na aktuální podklady jednotlivých staveb, které projektant v rámci A-ZÚR prověřil.

178. Tabulka s nadpisem „**Zásobování plynem**“ se nově vymezuje jako článek (7), obsah tabulky se upravuje.

Jedinou věcnou úpravou v rámci tohoto článku je vypuštění VPS s kódem P.01 Bochov – Andělská Hora z důvodu ztráty aktuálnosti záměru.

179. *Tabulka s nadpisem „Zásobování teplem“ se nově vymezuje jako článek (8), obsah tabulky se upravuje.*

Z rozvojových záměrů v oblasti zásobování teplem ponechává návrh A-ZÚR KK opět pouze ty VPS, u kterých projektant identifikoval nadmístní význam na základě kritérií popsanych v kap. 9.D. tohoto Odůvodnění. Z tohoto důvodu byly vypuštěny VPS s kódovým označením T.02 až T.05.

180. *Ruší se celá podkapitola „g.02 Veřejně prospěšná opatření“ včetně nadpisu, tabulky a poznámek.*

Návrh A-ZÚR KK vypouští vymezení skladebných částí ÚSES jako veřejně prospěšných opatření s ohledem na novelu stavebního zákona provedenou zák. č. 350/2012 Sb.

Stavební zákon č. 183/2006 Sb. umožňoval ve znění platném do 31.12. 2012 vymezit celý ÚSES jako veřejně prospěšné opatření (VPO) - buď jako VPO, pro jehož uskutečnění je možno práva k pozemkům a stavbám odejmout či omezit (VPO k vyvlastnění), nebo jako VPO, pro něž má obec, kraj či stát předkupní právo, které se zaznamenává do evidence katastru nemovitostí (VPO s předkupním právem). Vymezování ÚSES v územních plánech formou VPO s předkupním právem přinášelo obrovské praktické problémy. To vedlo MMR k neformálním návodům pro pořizovatele a zpracovatele územních plánů – vymezujte ÚSES pouze jako VPO k vyvlastnění. Paušální aplikace tohoto doporučeného postupu vedla k situaci, kdy byla v těchto ÚPD možnost vyvlastnění uvalena na plochy v území, kde k žádnému vyvlastňování nemohlo dojít – nesplňovaly totiž zákonný účel vyvlastnění, tj. „založení prvků územního systému ekologické stability“ ve smyslu ust. § 170, odst. (1), písm. b) stavebního zákona.

Dnem 01.01. 2013 vstoupila v účinnost novela stavebního zákona č. 350/2012 Sb., která možnost vymezit ÚSES jako VPO s předkupním právem zrušila. Vymezit ÚSES jako VPO k vyvlastnění je možno v územně plánovací dokumentaci krajů a obcí i nadále. Zákonné je to však pouze v případech, kdy se jedná o účel vyvlastnění „založení prvků územního systému ekologické stability“. Co je oním „prvkem“, české legislativní předpisy nestanovují. V teorii ÚSES se označení „prvek ÚSES“ někdy objevuje jako synonymum pro „skladebnou část ÚSES“. V kontextech s teorií ÚSES a legislativními ustanoveními prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. k zákonu č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je za prvek ÚSES možno považovat biocentrum či biokoridor ÚSES, pravděpodobně buď v rozsahu celém, nebo též částečném (úsek biokoridoru, část biocentra).

Vymezovat ÚSES v Zásadách územního rozvoje formou VPO k vyvlastnění je sice teoreticky možné (viz výše), ale krajně nevhodné. Mj. proto, že podrobnost zpracování krajské ÚPD, tj. Zásad územního rozvoje, neumožňuje detailně odlišit, která část ÚSES je existující (funkční) a která je chybějící (nefunkční – tedy „k založení“). Jediným východiskem, právně čistým a přitom logickým, je ÚSES jako VPO v ÚPD krajů nevymezovat. Opačný způsob řešení, tedy vymezit celý ÚSES jako VPO k vyvlastnění, ačkoliv jeho podstatná část k založení není určena, je v rozporu se zákonem.

Nevymezení ÚSES v ZÚR jako VPO k vyvlastnění nemá žádný dopad na koncepci rozvoje území, kterou ZÚR navrhuje. Plochy a koridory ÚSES jsou náležitým způsobem chráněny jednak v rámci vlastních ZÚR¹²⁸ a jednak dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Obce ve svých územních plánech mají možnost se rozhodnout, zda veřejný zájem na ochranu a vytváření ÚSES v případě, že je třeba nějakou chybějící část ÚSES založit, zvýrazní využitím formálně silného právního institutu VPO k vyvlastnění. Obec se též

¹²⁸ V případě ZÚR KK viz čl. (76).

může rozhodnout, že institut VPO využije pouze pro některé z chybějících (k založení vymezených) prvků ÚSES. Zpravidla půjde o segmenty, u nichž existuje vysoká pravděpodobnost správného vymezení, avšak pouze v minimálních prostorových parametrech stanovených metodikou ÚSES. Dle metodického pokynu MMR z roku 1998 je možné veřejný zájem vztahovat pouze na segmenty ÚSES v minimálních parametrech.

181. Ruší se celá podkapitola „g.03 Opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu“.

Vydané ZÚR KK ani jejich Aktualizace č. 1 nevymezují opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu. Existence této kapitoly ve výrokové části ZÚR proto nemá opodstatnění.

182. Ruší se celá podkapitola „g.04 Asanační území nadmístního významu“.

Vydané ZÚR KK ani jejich Aktualizace č. 1 nevymezují asanační území nadmístního významu. Existence této kapitoly ve výrokové části ZÚR proto nemá opodstatnění.

9.H. POŽADAVKY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU NA KOORDINACI ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI OBCÍ A NA ŘEŠENÍ V ÚPD OBCÍ

183. Vypouští se původní znění kapitoly „h. Stanovení požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, zejména s přihlédnutím k podmínkám obnovy a rozvoje sídelní struktury“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).

9.H.1. Požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí

A-ZÚR KK stanovují požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí při upřesňování vymezení ploch a koridorů republikového a nadmístního významu, ÚSES a územních rezerv uvedených v kap. D. textové části a zobrazených ve výkresu A.2 grafické části A-ZÚR KK.

V zájmu maximální adresnosti jsou tyto požadavky vyjádřeny formou přehledu všech obcí, které jsou dotčeny vymezením jednotlivých koridorů a ploch nadmístního významu včetně ÚSES a územních rezerv.

Koordinace při vymezení jednotlivých ploch a koridorů je úkolem pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

Aby při této koordinaci na úrovni obcí byly náležitě zohledněny všechny významné vlastností a hodnoty území kraje, je uvedený tabelární přehled doplněn o výčet rozvojových oblastí, rozvojových os, specifických oblastí a specifických krajín vymezených v kapitolách B., C. a F. A-ZÚR KK včetně požadavků na řešení v ÚPD obcí, uvedených v kapitole H.II. V zájmu maximální vypovídací schopnosti jsou kódy rozvojových oblastí, rozvojových os,

specifických oblastí a specifických krajín uvedeny v řádku každé obce, do které svým vymezením zasahují.

9.H.2. Požadavky na řešení v ÚPD obcí

Do této podkapitoly byly zahrnuty záměry, u kterých kritéria popsaná v kap. 9.D. tohoto Odůvodnění signalizovala jejich nadmístní význam, vymezení koridoru však nebylo možné s ohledem na obtížnost grafického vymezení v měřítku ZÚR.

Z požadavků uvedených v této podkapitole vyplývá pro „dotčené obce“ (viz níže) úkol vymezit pro dále uvedené záměry potřebné plochy ve svých územních plánech. Tato povinnost vyplývá z ust. § 36 odst. 5 v kombinaci s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona.

DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA

Cyklotrasa č. 6 "Ohře" v úseku Šemnice - Stráž nad Ohří - hranice kraje

Dotčené obce: Šemnice, Kyselka, Sadov, Velichov, Ostrov, Vojkovice, Krásný Les, Stráž nad Ohří

Současné vedení mezinárodní cyklotrasy po pozemních komunikacích je nevhodné, navíc jsou na trase mírně nepříznivé výškové poměry. Vzhledem k absenci relevantního podkladu pro vymezení nového koridoru cyklostezky pro cyklotrasu č. 6 je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Cyklostezka Aš – Cheb.

Dotčené obce: Aš, Hazlov, Vojtanov, Poustka, Libá, Pomezí nad Ohří, Cheb.

Úkol pro územní plánování vyplynul z Územní studie horských oblastí. Důvodem je prostorová vyloučenost Ašska a jeho napojení na Chebsko a cyklotrasu Ohře. Cyklotrasa podpoří rozvoj turistiky. Vzhledem k absenci relevantní dokumentace pro vymezení nového koridoru cyklostezky je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Cyklotrasa č. 6 "Ohře" v úseku Cheb - Pomezí nad Ohří

Dotčené obce: Pomezí nad Ohří, Cheb

Současné vedení cyklotrasy Ohře z Chebu na jih nerespektuje řeku Ohří a významný turistický cíl vodní nádrž Skalka. Napojení na turisty vyhledávané cyklotrasy vedené po tzv. signálkách je rovněž vhodnější při vedení cyklostezky Ohře na Pomezí nad Ohří za účelem lepšího propojení Chebu a Aše. Vzhledem k absenci relevantní dokumentace pro vymezení nového koridoru cyklostezky je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Běžecké lyžařské trasy Březová - Mariánské Lázně

Dotčené obce: Březová, Lázně Kynžvart, Dolní Žandov, Mariánské Lázně.

Mariánské Lázně i Březová jsou města, vyhledávaná mimo jiné za účelem běžeckého lyžování v CHKO Slavkovský les. V Mariánských Lázních běžecké lyžování navíc rozšiřuje portfolio turistických aktivit ve městě a okolí. V Březové tvoří jeden ze základních kamenů zimní turistiky. Při propojení obou oblastí dojde ke zvětšení lyžařské běžecké oblasti, čímž

získá na atraktivitě. Vzhledem k velkému množství stávajících účelových komunikací v oblasti se předpokládá jejich využití pro tento účel.

PROTIPOVODŇOVÁ OCHRANA

Plán oblasti povodí Ohře a Dolního Labe a Plán oblasti povodí Berounky identifikují na území kraje celkem 28 měst a obcí s nedostatečnou ochranou před povodněmi.

Na základě ust. § 19 odst. 1, písm g) stavebního zákona při zohlednění skutečnosti, že plochy pro opatření na ochranu před povodněmi zpravidla není možné v podrobnosti měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR jednoznačně vymezit, reflektuje návrh A-ZÚR tuto problematiku v rámci kapitoly H. ve formě požadavku na řešení v ÚPD a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí, přičemž se předpokládá, že přednostní uplatňování přírodně blízkých opatření pro podporu retenční schopnosti krajiny.

Předmětný článek návrhu A-ZÚR KK tímto způsobem konkretizuje čl. (20) priorit územního plánování kraje a v širším kontextu naplňuje republikovou prioritu územního plánování čl. (25) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1.

OSTATNÍ

V rámci připomínek ke Zprávě o uplatňování ZÚR KK uplatnilo Město Sokolov požadavek na koordinaci vymezení RBC 1169 Antonín. Podnět byl podán ve vztahu k projektu na novou cyklostezku a ke studii na budoucí využití rekultivované výsypky „Arboretum Antonín“. V aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013 byl jako jeden z problémů k řešení (označen SK 01) uveden územní střet mezi požadavky na rekultivaci výsypky Antonín a vymezením regionálního biocentra ÚSES.

Na základě prověření dostupných podkladů a terénního šetření je nové RBC vymezeno v prostoru západně od Sokolova v údolní nivě řeky Ohře v rámci NRBK K40 Amerika – Svatošské skály. Původní RBC 1169 Antonín bylo zrušeno. Nový název má RBC Citice s původním číslem 1169. Důvod této úpravy je podrobně popsán v rámci kap. 9.D.4. tohoto svazku. Vlastní vymezení navrhované cyklostezky podél západního okraje bývalé výsypky Antonín v koordinaci s Antonínským arboretem a zmíněným RBC č. 1169 Citice však přesahuje podrobnost měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK řeší tuto problematiku formou požadavku na koordinaci v ÚPD obcí. Nadmístní význam tohoto problému je dán faktem, že předmětné RBC zasahuje do území města Sokolov a obce Citice.

9.I. PLOCHY A KORIDORY K PROVĚŘENÍ ÚZEMNÍ STUDIÍ

184. *Nahrazení původního nadpisu kapitoly I. novým zněním.*

Technická úprava názvu kapitoly. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novelty předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení a reflexe obsahu této kapitoly. Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

185. Úprava textu kapitoly I.

Provedené formální úpravy jsou motivovány faktem, že ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 plochy a koridory k prověření územní studií nevymezují.

Vydané ZÚR KK uložily pořízení dvou územních studií s úkolem prověřit:

- zpřesnění trasy tzv. velkého obchvatu Karlových Varů silnicí R6 v rámci vymezených koridorů s cílem vyhledat trasu, která umožní: vydobyť rozhodující části nejvyšších zásob ložiska kaolinu Dalovice – Vysoká,
- plochy nadmístního významu k upřesnění funkčního vymezení (č. 12 Jáchymov – Boží Dar – Klínovec; č. 13a, 13b Stříbrná – Bublava; č. 14 Nové Hamry; č. 15 Plešivec) – s cílem ověřit kriteria a podmínky využití jako podklad pro zpřesnění jejich vymezení a koordinaci územních zájmů v rámci podrobnějšího stupně územně plánovací dokumentace.

Obě uvedené studie byly pořízeny a vloženy do evidence územně plánovací činnosti ve smyslu ust. § 30 odst. 4 stavebního zákona. V souladu s požadavkem Zprávy o uplatňování projektant z těchto studií vycházel při zpracování návrhu A-ZÚR KK.

Pořízení nových územních studií A-ZÚR KK nenavrhují.

9.J. VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, VE KTERÝCH JE POŘÍZENÍ A VYDÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU ORGÁNY KRAJE PODMÍNKOU PRO ROZHODOVÁNÍ O ZMĚNÁCH JEJICH VYUŽITÍ

186. V názvu kapitoly J. se celý text za slovem „...využití“ vypouští.

Provedené úpravy v názvu kapitoly mají pouze technický charakter související se změnami obsahové struktury výrokové části ZÚR provedenými zák. č. 350/2012 Sb., resp. novelou vyhlášky č. 500/2006 Sb., která byla provedena vyhláškou č. 458/2012 Sb.

Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

A-ZÚR KK nenavrhují pořízení regulačního plánu jako podmínky pro rozhodování o změnách v území. Text této kapitoly dle vydaných ZÚR KK se proto nemění.

187. Kapitola K. včetně nadpisu se ruší.

188. Zrušením kapitoly „K“ se označení původních kapitol „L.“ a „M.“ mění na kapitoly „K.“ a „L.“.

9.K. ZADÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU V ROZSAHU DLE PŘÍLOHY Č. 9 PRO PLOCHY NEBO KORIDORY VYMEZENÉ PODLE KAPITOLY J.

189. Úprava názvu kapitoly K.

Společné odůvodnění článků 187. až 189.

Provedené úpravy v názvu kapitoly mají pouze technický charakter související se změnami obsahové struktury výrokové části ZÚR provedenými zák. č. 350/2012 Sb., resp. novelou vyhlášky č. 500/2006 Sb., která byla provedena vyhláškou č. 458/2012 Sb.

Z důvodů uvedených v odůvodnění článku 186. A-ZÚR KK neobsahuje zadání regulačního plánu.

9.L. STANOVENÍ POŘADÍ ZMĚN V ÚZEMÍ (ETAPIZACE)

S výjimkou změny v označení této kapitoly (viz výše) se její název ani obsah návrhem A-ZÚR KK nemění.

190. Za kapitolu L. se vkládá nová kapitola M. v tomto znění:

9.M. STANOVENÍ KOMPENZAČNÍCH OPATŘENÍ DLE § 37 Odst. 8 STAVEBNÍHO ZÁKONA

Vložení této nové kapitoly vyplývá z novely stavebního zákona, provedené zák. č. 350/2012 Sb. s účinností k 01.01. 2013. Vlastní obsahová struktura ZÚR byla upravena vyhláškou č. 458/2012 Sb., která novelizovala předchozí znění vyhlášky č. 500/2006 Sb.

Lze očekávat, že kompenzační opatření budou uplatněna ve vztahu k některým rozvojovým plochám pro specifické využití (viz kap. D.I.3. výrokové část A-ZÚR KK) z důvodu zjištění možných významně negativních vlivů na EVL resp. PO soustavy Natura 2000.

191. Závěr textové části ve znění „Údaje o počtu listů textové části a počtu výkresů grafické části ZÚR KK“ se nově označuje jako kapitola „N.“

9.N. ÚDAJE O POČTU LISTŮ TEXTOVÉ ČÁSTI A POČTU VÝKRESŮ GRAFICKÉ ČÁSTI ZÚR KK

Technická úprava původního textu reflektující odlišný počet listů textové části a změnu v počtu výkresů výroku ZÚR KK. Přesný počet listů textové části bude upřesněn před vydáním ZÚR.

Zároveň tato kapitola obsahuje identické údaje o textové a výkresové části výroku A-ZÚR KK.

10. KVALIFIKOVANÝ ODHAD ZÁBORŮ PŮDNÍHO FONDU PRO PLOCHY A KORIDORY REPUBLIKOVÉHO A NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Kvalifikovaný odhad záborů zemědělského půdního fondu (ZPF) a pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) je zpracován pro záměry zobrazitelné v měřítku ZÚR. Je zpracován v textové, tabulkové a grafické části. Z hlediska povahy krajské ÚPD a měřítka jejího zpracování odpovídající § 6 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění, je nutno provedený kvalifikovaný odhad považovat za nadhodnocený, tj. prezentující maximální možné zábory ZPF a PUPFL. V rámci podrobnější ÚPD nebo projektové přípravy jednotlivých záměrů budou potenciální zábory dále konkretizovány.

Hodnoceny jsou záměry podléhající aktualizaci ZÚR, tj. záměry zcela nové a měněné (změna ve vymezení). Záměry rušené v celém rozsahu a beze změny nejsou předmětem kvalifikovaného odhadu. Hodnoceny jsou záměry v oblasti dopravní a technické infrastruktury a dále plochy ekonomických aktivit, rekreace, sportu a plochy specifické. Dočasné zábory související s realizací záměrů (např. zařízení stavenišť, přístupové komunikace, apod.) nejsou součástí vyhodnocení. Tyto vlivy bude možné podrobně zohlednit převážně v podrobnosti projektové přípravy.

Součástí hodnocení nejsou plochy ÚSES, na něž se nevztahují principy o ochraně půdy dle §59 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění. Funkce ÚSES se nutně nemusí vylučovat s principy lesního nebo zemědělského hospodářství (chápáno jako změna kultury). Vyhodnoceny též nejsou územní rezervy, které dle odst. 1 § 36, stavebního zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, slouží k prověření území a jejich převedení na plochu nebo koridor požadovaného využití je možno pouze v rámci aktualizace ZÚR. V rámci této aktualizace pak budou tyto plochy a koridory vyhodnoceny z hlediska záborů ZPF a PUPFL.

10.1. ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND

Odhad záborů zemědělského půdního fondu (ZPF) je zpracován dle zákona č. 334/1992 Sb., v platném znění, vyhlášek č. 13/1994 Sb. a 48/2011 Sb., v platných zněních a dále dle metodického pokynu MŽP OOLP/1067/96 ze dne 01.10. 1996.

METODICKÝ POSTUP

Orientační výpočet záborů ZPF je v případě liniových staveb dopravní a technické infrastruktury zpracován pro stavbu (teoreticky umístěnou) v ose vymezeného koridoru s šířkovými parametry odpovídajícími reálnějším prostorovým nárokům budoucí stavby. Modelové šířky použité pro výpočty záborů jednotlivých typů staveb lze považovat za naddimenzované, reálné zábory ZPF budou nižší.

Pro porovnání ploch a koridorů, jejichž vymezení návrh A-ZÚR KK pouze upravuje, jsou v tabulárních přehledech uvedeny i celkové zábory dle vydaných ZÚR KK.

Celkový zábor zemědělské půdy jednotlivých záměrů je kategorizován dle tříd ochrany ZPF do nichž jsou zařazeny jednotlivé bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ) definované vyhláškou č. 48/2011 Sb., v platném znění. BPEJ, s výjimkou lesů, jsou

zpravidla plošně vymezeny na celém zbývajícím území, bez rozlišení, zda toto území je či není součástí ZPF, resp. nezohledňuje situace, kdy již došlo k trvalému odnětí ZPF (např. zastavěná území apod.). Mozaiku BPEJ je tedy možno chápat spíše jako pedologickou rekonstrukci území. Z důvodu zpřesnění záborů nebyly plochy zastavěných území do výpočtu zahrnuty.

Podrobné vyhodnocení v rámci zastavěného území je možno adekvátně provést až v měřítku územního plánu.

Dopravní infrastruktura

Z hlediska vyhodnocení záborů ZPF pro záměry dopravní infrastruktury jsou stanoveny následující zpřesněné koridory. Zahrnují samotné těleso komunikace včetně předpokládaných terénních úprav:

- silnice I. třídy čtyřpruhová – 40 m,
- silnice II. třídy dvoupruhová – 40 m,
- silnice III. třídy dvoupruhová – 30 m,
- lyžařská magistrála – 5 m,
- cyklostezka – 5 m.

V rámci vyhodnocení záměrů silniční infrastruktury a nemotorové dopravy není uvažováno s potenciálními možnostmi využití stávajících pozemních komunikací nacházejících se v koridorech. Jejich reálná využitelnost bude posouzena v podrobnějším stupni projektové přípravy záměru. Lze však předpokládat, že zábory budou o toto dále sníženy. Záměry nacházející se v zastavěném území nejsou vyhodnoceny, resp. jsou nulové. ZPF zde byl zpravidla již odejmut (D.65, D.301).

Optimalizace železniční tratě nevytváří předpoklad pro nové zábory ZPF neboť uvažuje pouze s úpravami na stávajícím zemním tělese (Směrnice SŽDC č. 16/2005). Pro koridor D.105 nejsou proto zábory vyhodnoceny, resp. jsou nulové.

Technická infrastruktura

Z hlediska technické infrastruktury jednotlivé záměry zpravidla nepředstavují významné nároky na ZPF. Vodovody nevyžadují trvalé odnětí z půdního fondu, dočasné zábory nejsou předmětem hodnocení. Pro záměry V.34 a V.22 není proto kvalifikovaný odhad záborů proveden.

Rozvojové plochy

V případě rozvojových ploch pro ekonomické aktivity je výsledné vynětí ze ZPF předpokládáno v rozsahu vymezených polygonů. U rozvojových ploch pro rekreaci a sport není vypočtená hodnota považována za trvalý zábor ZPF, ale pouze za informativní údaj, bilancující ZPF v rámci vymezené plochy. Zábor ZPF v těchto plochách bude možné jednoznačně vyhodnotit až v rámci ÚP obcí, které upřesní vymezení ploch pro jednotlivé záměry. V případě ploch pro specifické využití výpočet také vyjadřuje pouze bilanci ZPF v ploše vymezené poloměrem výšky příslušného stožáru. Reálný zábor bude vymezen půdorysem vlastní stavby, a proto bude nižší.

Kvalifikovaný odhad záborů ZPF

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka
							1		2		3		4		5		
							ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	
ZÚR KK				A-ZÚR KK													
Dopravní infrastruktura - silniční																	
D15	Silnice II/213 Křižovatka, přeložka	2,6	2,39	2,60	2,21	0,40	0,00	0,0	0,00	0,0	0,48	22,0	0,00	0,0	1,72	78,0	snížení záboru zpřesněným výpočtem nezahrnujícím zastavěné území
D22	III/21036 Boučí, obchvat	1,13	1,11	2,97	1,51	1,45	1,14	75,5	0,00	0,0	0,02	1,5	0,14	9,0	0,21	14,0	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D29	Silnice II/212 Nový Kostel, přestavba	6,95	6,95	4,22	1,36	2,85	0,00	0,0	0,00	0,0	1,00	73,2	0,30	22,3	0,06	4,5	snížení záborů změnou vymezení koridoru
D32	Chodov, východní obchvat	11,38	11,14	32,05	19,38	12,67	0,00	0,0	0,00	0,0	8,68	44,8	6,21	32,0	4,50	23,2	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D44	II/606 Lipoltov, přeložka	6,91	4,43	6,92	3,75	3,17	0,00	0,0	0,00	0,0	2,04	54,3	1,27	33,8	0,45	11,9	snížení záboru zpřesněným výpočtem nezahrnujícím zastavěné území
D49	II/230 Mnichov, přeložka	5,54	5,52	8,14	8,14	0,00	3,24	39,8	2,32	28,5	1,08	13,3	0,00	0,0	1,51	18,5	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D65	Silnice II/208 Hlinka, přestavba	1,97	1,97	2,40	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor ZPF
D81	Úsek Jenišov – silnice I/13	267,18	205,68	43,38	35,13	8,26	0,00	0,0	3,58	10,2	11,43	32,5	17,30	49,2	2,82	8,0	snížení záborů změnou vymezení koridoru
D82	Úsek propojení silnice I/13 – silnice I/6	12,21	3,78	11,20	6,89	4,31	0,00	0,0	0,00	0,0	4,27	62,0	2,34	34,0	0,28	4,0	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D87	I/64 Aš - Rehau	-	-	16,71	8,79	7,92	4,04	46,0	0,83	9,4	1,77	20,1	0,88	10,1	1,27	14,4	vznik záboru vymezením nového koridoru
Celkem vymezeno			242,97		87,17		8,43		6,73		30,76		28,44		12,81		
Dopravní infrastruktura - železniční																	
D105	Optimalizace trati č. 140 v úseky Karlovy Vary - Ostrov	-	-	28,78	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	optimalizace tratě bez nároků na zábor ZPF
Celkem vymezeno					0,00		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00		
Dopravní infrastruktura - letecká																	
D200	Plochy pro rozšíření letiště Karlovy Vary	86,9	9,19	28,78	14,75	14,03	0,00	0,0	3,70	25,1	10,24	69,4	0,00	0,0	0,80	5,4	nárůst záboru změnou vymezení rozvojové plochy
Celkem vymezeno			9,19		14,75		0,00		3,70		10,24		0,00		0,80		

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka
							1		2		3		4		5		
							ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	
ZÚR KK				A-ZÚR KK													
Dopravní infrastruktura - nemotorová																	
D300	Krušnohorská lyžařská magistrála, úsek Boží Dar – Kraslice	-	-	20,46	2,99	17,47	0,34	11,3	0,00	0,1	0,68	22,8	0,59	19,7	1,38	46,0	vznik záboru vymezením nového koridoru
D301	Cyklostezka Ohře, Loket, nádraží - Loket, Lužná	-	-	0,35	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor ZPF
D302	Cyklostezka Ohře, Dalovice – Šemnice	-		4,30	0,43	3,87	0,00	0,0	0,01	3,4	0,00	0,0	0,32	74,4	0,10	22,2	vznik záboru vymezením nového koridoru
D303	Cyklostezka Ohře, Karlovy Vary, Doubský most - Karlovy Vary, Dvorský most	-	-	0,91	0,36	0,55	0,00	0,0	0,36	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nového koridoru
D304	Cyklostezka Ohře, Cheb, Podhrad - Cheb, Háje	-	-	0,66	0,51	0,15	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,38	75,4	0,13	24,6	vznik záboru vymezením nového koridoru
Celkem vymezeno					4,28		0,34		0,37		0,68		1,29		1,60		
Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity																	
6	Průmyslová zóna Ostrov - Jih	22,21	20,7	16,11	14,23	1,88	0,00	0,0	5,18	36,4	0,00	0,0	4,74	33,3	4,31	30,3	nárůst záboru změnou vymezení rozvojové plochy
19	Průmyslový park Cheb II	-	-	141,97	141,97	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	140,29	98,8	0,00	0,0	1,68	1,2	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
Celkem vymezeno			20,7		156,20		0,00		5,18		140,29		4,74		5,99		
Rozvojové plochy pro rekreaci a sport																	
12	Plocha rekreace a sportu Jáchymov - Boží Dar - Klínovec	483,21	97,79	455,51	65,17	390,34	3,50	5,4	7,31	11,2	35,02	53,7	7,44	11,4	11,90	18,3	změnou vymezení nárůst rozlohy ZPF vázaného v rozvojové ploše (bilance ZPF)
13a (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Stříbrná - Bublava	-	-	58,08	21,13	36,95	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	21,13	100,0	změnou vymezení nárůst rozlohy ZPF vázaného v rozvojové ploše (bilance ZPF)

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka
							1		2		3		4		5		
							ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	
							ZÚR KK						A-ZÚR KK				
13a (vymezeno)		218,53	147,51	131,63	53,13	78,50	0,00	0,0	2,54	4,8	7,39	13,9	0,60	1,1	42,61	80,2	
14 (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Nové Hamry	-	-	1,13	0,00	1,13	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	změnou vymezení nárůst rozlohy ZPF vázaného v rozvojové ploše (bilance ZPF)
14 (vymezeno)		70,32	19,07	113,95	40,44	73,51	0,00	0,0	0,00	0,0	0,20	0,5	0,11	0,3	40,14	99,3	
15 (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Plešivec	-	-	66,02	4,44	61,58	0,00	0,0	0,31	7,0	0,75	16,9	0,27	6,1	3,11	70,0	změnou vymezení nárůst rozlohy ZPF vázaného v rozvojové ploše (bilance ZPF)
15 (vymezeno)		609,93	154,06	150,79	21,92	128,87	7,92	36,1	5,89	26,9	3,48	15,9	4,27	19,5	0,37	1,7	
18	Plocha rekreace a sportu Aš – Háj	-	-	139,65	23,42	116,23	0,67	2,9	5,07	21,6	5,46	23,3	4,64	19,8	7,58	32,4	vymezením nové rozvojové plochy vazba ZPF v polygonu (bilance ZPF)
Celkem vymezeno			418,43		204,08		12,09		20,81		51,55		17,06		102,60		
Celkem vypuštěno					25,57		0,00		0,31		0,75		0,27		24,24		
Rozvojové plochy pro specifické využití																	
S01	Štítary	-	-	7,54	0,00	7,54	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S02	Záhoř	-	-	7,54	0,00	7,54	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S03	Počátecký vrch	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S04	Špičák	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S05	Na radaru	-	-	7,54	6,31	1,23	0,00	0,0	0,00	0,0	4,44	70,3	0,00	0,0	1,88	29,7	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S06	Křížová hora	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S07	Velfík	-	-	7,54	0,00	7,54	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S08	Jelení vrch	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S09	Chlumská hora	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S10	Třebouňský vrch	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka
							1		2		3		4		5		
							ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	
		ZÚR KK		A-ZÚR KK													
S11	Dyleň	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S12	Velká Jehličná	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
S13	Prokopy	-	-	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na ZPF
Celkem vymezeno					6,31		0,00		0,00		4,44		0,00		1,88		

SOUHRNNÉ VYHODNOCENÍ ZÁBORŮ ZPF

Záměry silniční infrastruktury budou spojeny s nezbytnými záborů ZPF, v navazující projektové přípravě však dojde k jejich snížení oproti odhadu ZÚR. A-ZÚR KK zpravidla klade nižší nároky na záborů ZPF v rámci silniční infrastruktury oproti původní ZÚR KK. Záměry v oblasti letecké a nemotorové dopravy nejsou spojeny s významnými zásahy do ZPF. Částečný nárůst záborů v případě rozšíření letiště Karlovy Vary je dán sloučením s průmyslovou plochou hospodářského parku Olšová Vrata. Záměry technické a železniční infrastruktury nevyžadují záborů ZPF.

Vymezené rozvojové plochy ekonomických aktivit budou spojeny se záborů zemědělské půdy vyplývající zejména z jejich nového vymezení. V těchto případech je předpokládán trvalý zábor nevyhnutelný.

Plochy rekreace a sportu je možno považovat za polygon určující hranici rozvoje jednotlivých záměrů turistické infrastruktury. Vyjmutí půd ze ZPF v celém rozsahu vymezených ploch se tedy nepředpokládá. Podrobné záborů budou moci být adekvátně vyhodnoceny až v podrobnější ÚPD nebo projektové přípravě. Plochy specifické, tj. lokality pro umístění monitorovacích stožárů, zpravidla nebudou spojeny s významnými záborů ZPF, neboť se ve většině případů na ZPF nevyskytují.

Souhrnné hodnoty záborů ZPF ploch a koridorů v návrhu A-ZÚR KK

Téma	Třídy ochrany ZPF (ha)					Celkem A-ZÚR KK (ha)	Celkem ZÚR KK (ha)	Poznámka
	1	2	3	4	5			
Silniční doprava	8,43	6,73	30,76	28,44	12,81	87,17	242,97	v rozsahu A-ZÚR snížení záborů ZPF
Železniční doprava	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	bez záborů ZPF
Letecká doprava	0,00	3,70	10,24	0,00	0,80	14,74	9,19	v rozsahu A-ZÚR mírný nárůst záborů ZPF
Nemotorová doprava	0,34	0,37	0,68	1,29	1,60	4,28	0	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů ZPF malého rozsahu
Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity	0,00	5,18	140,29	4,74	5,99	156,20	20,7	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů ZPF
Rozvojové plochy pro sport a rekreaci	12,09	20,81	51,55	17,06	102,60	204,11	418,43	v rozsahu A-ZÚR nárůst rozlohy ZPF vázaného v rozvojových plochách (bilance ZPF)
Rozvojové plochy pro specifické využití	0,00	0,00	4,44	0,00	1,88	6,31	0	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů ZPF malého rozsahu
Celkem vymezeno	20,86	36,79	237,96	51,53	125,67	472,81	691,29	

A-ZÚR KK vypouští záměry z důvodu již proběhlé realizace, tj. záměry dopravní infrastruktury D.03, část záměru D.11 a D.84, D.12, D.25, D.33, D.46, D.47, D.83 a rozvojovou plochu rekreace a sportu č. 11 Jezero Medard. V těchto případech již došlo k trvalému odnětí zemědělské půdy.

Níže uvedené plochy a koridory návrh A-ZÚR KK vypouští z důvodu upuštění od realizace uvažovaných záměrů. O tyto hodnoty se rozsah záborů ZPF specifikovaný v A-ZÚR KK snižuje. Nejvíce se projevuje snížení záborů ZPF zrušením rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, rekreaci a sport.

Záměry A-ZÚR KK rušené z důvodu upuštění od záměru

Označení	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha ZPF celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Poznámka
Dopravní infrastruktura - silniční					
D69	II/205 Žlutice, přeložka	0,93	0,87	0,06	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
D70	II/213 Vojtanov – Starý Rybník, přeložka	4,31	4,29	0,02	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
D71	II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka	0,00	0,00	0,00	upuštění od části záměru (zúžením koridoru nedojde k výraznému úbytku záboru ZPF)
Celkem vypuštěno			5,16		
Rozvojové plochy pro ekonomických aktivity					
1	Hospodářský park Aš	68,77	59,69	9,08	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
8c	Hospodářský park Bochov	8,33	6,75	1,58	snížení záboru z důvodu upuštění od části záměru
Celkem vypuštěno			66,44		
Rozvojové plochy pro rekreaci a sport					
13b	Stříbrná-Bublava	48,99	19,73	29,26	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
Celkem vypuštěno			19,73		

10.2. POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA (PUPFL)

Odhad záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) je zpracován v dikci lesního zákona č. 289/1995 Sb., v platném znění.

METODICKÝ POSTUP

Metodické vyhodnocení záborů PUPFL je provedeno dle stejného principu jako v případě ZPF. Tj. na osu koridoru a v rozsahu vymezených polygonů u navrhovaných ploch. Kvalifikovaný odhadu je proveden ve vztahu ke kategorizaci lesa vyplývající z lesního zákona, tj. lesy hospodářské, zvláštního určení a ochranné. Vyhodnocení je provedeno ve vymezených koridorech a plochách pouze v předpokládaném rozsahu odnětí z PUPFL, omezení plnění funkcí PUPFL (§15 zákona č. 289/1995 Sb., v platném znění) není vyhodnoceno, neboť nezakládá povinnost trvalého odnětí.

Dopravní infrastruktura

Z hlediska vyhodnocení záborů PUPFL záměry dopravní infrastruktury jsou stanoveny následující zpřesněné koridory. Zahrnují samotné těleso komunikace včetně předpokládaných terénních úprav:

- silnice I. třídy čtyřpruhová – 40 m,

- silnice II. třídy dvoupruhová – 40 m,
- silnice III. třídy dvoupruhová – 30 m,
- lyžařská magistrála – 5 m,
- cyklostezka – 5 m.

Potenciální využitelnost stávajících pozemních komunikací, jsou-li přítomny ve vyhodnocovaném koridoru silniční nebo nemotorové dopravy, nejsou předmětem vyhodnocení, resp. zábor o tyto plochy není snížen. Jejich potenciální využitelnost bude posouzena až v podrobnějším stupni projektové přípravy záměrů, avšak lze předpokládat, že v případě jejich využití dojde k dalšímu snížení záborů PUPFL.

Optimalizace železniční tratě (záměr D.105) není součástí vyhodnocení, optimalizace předpokládá úpravy tratě v rozsahu stávajícího zemního tělesa (Směrnice SŽDC č. 16/2005).

Technická infrastruktura

Linie technické infrastruktury mohou vyžadovat zásahy do PUPFL. Pro vodovody je zábor vymezen v zpřesněném koridoru 5 m.

Rozvojové plochy

Rozvojové plochy jsou vyhodnoceny v územním rozsahu vymezených polygonů. V případě ploch měněných je vyhodnocení provedeno ve vztahu k částem, jež podléhají změně A-ZÚR KK (tj. rušených nebo nově vymezených a jejich vzájemné bilanci). V případě rozvojových ploch pro rekreaci a sport, resp. specifických ploch vypočtené hodnoty vyjadřují podobně jako v případě ZPF pouze celkovou bilanci PUPFL ve vymezených plochách.

Kvalifikovaný odhad záborů PUPFL

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
					Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Dopravní infrastruktura - silniční											
D15	Silnice II/213 Křižovatka, přeložka	2,60	0,00	2,60	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor neleží na PUPFL
D22	III/21036 Boučí, obchvat	2,97	0,05	2,91	0,00	0,0	0,00	0,0	0,05	100,0	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D29	Silnice II/212 Nový Kostel, přestavba	4,22	0,00	4,22	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor neleží na PUPFL
D32	Chodov, východní obchvat	32,05	2,26	29,79	1,22	53,9	0,00	0,0	0,99	43,8	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D44	II/606 Lipoltov, přeložka	6,92	2,16	4,76	0,00	0,0	0,00	0,0	2,16	100,0	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D49	II/230 Mnichov, přeložka	8,14	0,00	8,14	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor neleží na PUPFL
D65	Silnice II/208 Hlinka, přestavba	2,40	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor PUPFL
D81	Úsek Jenišov – silnice I/13	43,38	4,19	39,19	0,00	0,0	0,00	0,0	4,19	100,0	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D82	Úsek propojení silnice I/13 – silnice I/6	11,20	2,65	8,55	0,00	0,0	0,00	0,0	2,65	100,0	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D87	I/64 Aš - Rehau	16,71	3,87	12,84	3,56	91,8	0,00	0,0	0,32	8,2	vznik záboru vymezením nového koridoru
Celkem vymezeno			15,19		4,78		0,00		10,36		
Dopravní infrastruktura - železniční											
D105	Optimalizace trati č. 140 v úseky Karlovy Vary - Ostrov	28,78	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	optimalizace tratě bez nároků na zábor PUPFL
Celkem vymezeno			0,00		0,00		0,00		0,00		
Dopravní infrastruktura - letecká											
D200	Plochy pro rozšíření letiště Karlovy Vary	28,78	12,04	16,74	0,00	0,0	0,00	0,0	12,04	100,0	vznik záboru změnou vymezení rozvojové plochy
Celkem vymezeno			12,04		0,00		0,00		12,04		

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
					Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Dopravní infrastruktura - nemotorová											
D300	Krušnohorská lyžařská magistrála, úsek Boží Dar – Kraslice	20,46	13,61	6,85	6,75	49,6	1,21	8,9	5,42	39,8	vznik záboru vymezením nového koridoru
D301	Cyklostezka Ohře, Loket, nádraží - Loket, Lužná	0,35	0,00	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor PUPFL
D302	Cyklostezka Ohře, Dalovice – Šemnice	4,30	2,76	1,54	0,00	0,0	0,07	2,4	2,69	97,6	vznik záboru vymezením nového koridoru
D303	Cyklostezka Ohře, Karlovy Vary, Doubský most - Karlovy Vary, Dvorský most	0,91	0,00	0,91	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor neleží na PUPFL
D304	Cyklostezka Ohře, Cheb, Podhrad - Cheb, Háje	0,66	0,00	0,66	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	koridor neleží na PUPFL
Celkem vymezeno			16,37		6,75		1,28		8,11		
Technická infrastruktura - zásobování pitnou vodou											
V22	Vodovod Teplá – Pěkovice (-Beranovka – Křepkovice) – hranice kraje	4,16	0,54	3,62	0,54	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	vznik záboru změnou vymezení koridoru
V34	Vodovod Boží Dar – Klínovec	1,68	0,99	0,69	0,00	0,0	0,99	100,0	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nového koridoru
Celkem vymezeno			1,53		0,54		0,99		0,00		
Rozvojové plochy pro ekonomických aktivity											
6	Průmyslová zóna Ostrov - Jih	16,11	0,00	16,11	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na PUPFL
19	Průmyslový park Cheb II	141,97	0,00	141,97	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na PUPFL
Celkem vymezeno			0,00		0,00		0,00		0,00		

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
					Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Rozvojové plochy pro rekreaci a sport											
12	Plocha rekreace a sportu Jáchymov - Boží Dar - Klínovec	455,51	334,09	121,42	0,00	0,0	34,57	10,3	299,52	89,7	změnou vymezení snížení rozlohy PUPFL vázaných v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
13a (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Stříbrná - Bublava	58,08	33,60	58,08	25,98	77,3	0,00	0,0	7,62	22,7	změnou vymezení nárůst rozlohy PUPFL vázaných v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
13a (vymezeno)		131,63	33,50	98,13	12,21	36,4	0,00	0,0	21,28	63,5	
14 (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Nové Hamry	1,13	1,13	0,00	1,13	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	změnou vymezení snížení rozlohy PUPFL vázaných v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
14 (vymezeno)		113,95	45,26	68,69	45,26	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	
15 (vypuštěno)	Plocha rekreace a sportu Plešivec	66,02	49,28	16,74	1,25	2,5	0,00	0,0	48,03	97,5	změnou vymezení snížení rozlohy PUPFL vázaných v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
15 (vymezeno)		150,79	111,75	39,04	16,53	14,8	9,28	8,3	85,94	76,9	
18	Plocha rekreace a sportu Aš – Háj	139,65	103,91	35,74	18,67	18,0	0,00	0,0	80,84	77,8	vymezením nové rozvojové plochy vazba PUPFL v polygonu (bilance PUPFL)
Celkem vymezeno			628,51		92,67		43,85		487,58		
Celkem vypuštěno			84,01		28,36		0,00		55,65		
Specifické plochy pro specifické využití											
S01	Štítary	7,54	7,53	0,01	7,53	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S02	Záhoř	7,54	7,54	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	7,54	100,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S03	Počátecký vrch	0,78	0,78	0,00	0,78	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S04	Špičák	0,78	0,78	0,00	0,67	85,0	0,00	0,0	0,12	15,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S05	Na radaru	7,54	0,00	7,54	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na PUPFL
S06	Křížová hora	0,78	0,78	0,00	0,78	100,0	0,00	0,0	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S07	Velfík	7,54	7,54	0,00	7,01	92,9	0,53	7,1	0,00	0,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S08	Jelení vrch	0,78	0,78	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,78	100,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy

Kód	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
					Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
S09	Chlumská hora	0,78	0,78	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,78	100,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S10	Třebouňský vrch	0,78	0,78	0,00	0,47	59,7	0,00	0,0	0,32	40,3	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S11	Dyleň	0,78	0,00	0,78	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,0	rozvojová plocha neleží na PUPFL
S12	Velká Jehličná	0,78	0,78	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,78	100,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
S13	Prokopy	0,78	0,78	0,00	0,00	0,0	0,00	0,0	0,78	100,0	vznik záboru vymezením nové rozvojové plochy
Celkem vymezeno			28,88		17,24		0,53		11,11		

SOUHRNNÉ VYHODNOCENÍ ZÁBORŮ PUPFL

Rozsah odhadu záborů z hlediska záměrů silniční infrastruktury lze považovat za přijatelný, který bude dále snížen v navazující ÚPD nebo projektové přípravě záměrů. Záměry nemotorové dopravy se ze stavebního hlediska vyznačují nižšími nároky na území oproti dopravě silniční. Vymezené cyklostezky a lyžařská trasa zpravidla respektují stávající komunikace, čímž budou potenciální zábory PUPFL dále sníženy. V obou případech lze předpokládat další snížení rozsahu záborů PUPFL v rámci podrobnější projektové přípravy. Rozšíření letiště Karlovy Vary bude spojeno s nezbytným zásahem do lesa zejména pro potřeby přistávací dráhy.

Z hlediska zásobování pitnou vodou jsou zásahy do lesa spojeny zejména v rozsahu nezbytném pro ochranu inženýrských sítí. V případě využití stávajících lesních průseků budou vlivy na PUPFL dále sníženy. Zpravidla nepředstavují významný zábor PUPFL. Plochy ekonomických aktivit nejsou spojeny s významnými zásahy do lesa, resp. nejsou vymezeny na území PUPFL.

V případě rozvojových ploch rekreace a sportu nelze tyto údaje považovat za skutečný zábor, ale spíše za bilanci PUPFL v rámci vymezených ploch. Předpokladem jsou zásahy do lesů lokálního a nikoliv plošného charakteru pro dílčí záměry rekreační nebo sportovní infrastruktury. Jejich lokalizace bude možná až v podrobnějším stupni projektové přípravy nebo navazující ÚPD. Uvedené hodnoty jsou tedy značně nadhodnoceny. Vymezené plochy lze chápat jako polygony určující hranici rozvoje rekreace nebo sportu v dotčených destinacích.

Plochy specifické (monitorovací stožáry) se vyznačují plošně méně významným rozsahem záborů, reálně dojde k územnímu záboru lesa pouze pro potřeby základových patek stožáru, odhad ZÚR je tedy nadhodnocen.

Souhrnné hodnoty záboru PUPFL ploch a koridorů v návrhu A-ZÚR KK

Téma	Kategorizace lesa (ha) ¹²⁹			Celkem A-ZÚR KK (ha)	Poznámka
	LH	LO	LZU		
Silniční doprava	4,78	0,00	10,36	15,14	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů PUPFL
Železniční doprava	0,00	0,00	0,00	0,00	bez záboru PUPFL
Letecká doprava	0,00	0,00	12,04	12,04	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů PUPFL
Nemotorová doprava	6,75	1,28	8,11	16,14	v rozsahu A-ZÚR vznik záboru PUPFL
Zásobování pitnou vodou	0,54	0,99	0,00	1,53	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů PUPFL malého rozsahu
Plochy ekonomických aktivit	0,00	0,00	0,00	0,00	bez záboru PUPFL
Plochy rekreace a sportu	92,67	43,85	487,58	624,09	v rozsahu A-ZÚR nárůst rozlohy PUPFL vázaných v rozvojových plochách (bilance PUPFL)
Plochy specifické	17,24	0,53	11,11	28,88	v rozsahu A-ZÚR vznik záborů PUPFL
Celkem	121,97	46,65	529,20	697,82	

Vliv na PUPFL bude obdobně jako v případě ZPF částečně snížen u záměrů, které A-ZÚR KK ruší z důvodu upuštění od záměru. Nejvýznamněji se projevuje zrušení rozvojových ploch ekonomických aktivit, rekreace a sportu. V případě silniční a technické infrastruktury nebude potenciální snížení záborů významné.

¹²⁹ LH – les hospodářský, LO – les ochranný, LZU – les zvláštního určení.

Záměry A-ZÚR KK vypuštěné z důvodu upuštění od záměru

Označení	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Plocha ostatní (ha)	Poznámka
Dopravní infrastruktura - silniční					
D69	II/205 Žlutice, přeložka	0,93	0,87	0,06	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
D70	II/213 Vojtanov – Starý Rybník, přeložka	4,31	4,29	0,02	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
D71	II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka	0,00	0,00	0,00	upuštění od části záměru (zúžením koridoru nedojde k výraznému úbytku záboru PUPFL)
Celkem vypuštěno			5,16		
Technická infrastruktura - elektroenergetika					
E05	Vedení 400 kV Vítkov - Pomezí	18,42	3,46	14,96	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
Celkem vypuštěno			3,46		
Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity					
1	Hospodářský park Aš	68,77	16,60	52,17	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
8c	Hospodářský park Bochoř	8,33	0,00	8,33	snížení záboru z důvodu upuštění od části záměru
Celkem vypuštěno			16,60		
Rozvojové plochy pro rekreaci a sport					
13b	Stříbrná-Bublava	48,99	23,63	25,36	snížení záboru z důvodu upuštění od záměru
Celkem vypuštěno			23,63		

11. PŘÍLOHY

PŘÍLOHA Č. 1

Srovnávací text výrokové části ZÚR Karlovarského kraje

PŘÍLOHA Č. 2

Vyhodnocení splnění podmínek vyplývajících z případných vyjádření příslušných orgánů sousedních států a výsledků konzultací s nimi

Bude doplněno po vyhodnocení výsledků projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

PŘÍLOHA Č. 3

**Vyhodnocení souladu se stanovisky dotčených orgánů
podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem
řešení rozporů**

Bude doplněno po vyhodnocení výsledků projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

PŘÍLOHA Č. 4

Základní informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí

Výsledky vyhodnocení vlivů vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, včetně vyhodnocení vlivů na životní prostředí a území NATURA 2000 jsou promítnuty zejména v kapitole D. textové části Aktualizace č. 1 ZÚR KK a v textové části Odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR KK, zejména v kapitole 9.D.

PŘÍLOHA Č. 5

Stanovisko podle § 37 odst. 7 stavebního zákona

Bude doplněno po vydání stanoviska Ministerstva životního prostředí ČR k návrhu koncepce podle § 37 odst. 6 stavebního zákona.

PŘÍLOHA Č. 6

Sdělení, jak bylo stanovisko podle § 37 odst. 7 zohledněno, s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly

Bude doplněno po vydání stanoviska Ministerstva životního prostředí ČR k návrhu koncepce podle § 37 odst. 6 stavebního zákona.

PŘÍLOHA Č. 7

Vypořádání připomínek

Bude doplněno po vyhodnocení výsledků projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

PŘÍLOHA Č. 8

Rozhodnutí o námitkách včetně odůvodnění

Bude doplněno po vyhodnocení výsledků projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

12. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

AČR	Armáda České republiky
AOPK ČR	Agentura ochrany přírody České republiky
CSD	Celostátní sčítání dopravy
č.	Číslo
ČD	České dráhy
ČGS	Česká geologická služba
ČOV	Čistírna odpadních vod
ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
DO	Dotčený orgán, Dotčené orgány
DP	Dobývací prostor
DSP	Dokumentace pro stavební povolení
DÚR	Dokumentace pro územní rozhodnutí
EAO	Ekonomicky aktivní obyvatelstvo
EVL	Evropsky významná lokalita (Natura 2000)
GVD	Grafikon vlakové dopravy
CHKO	Chráněná krajinná oblast
CHLÚ	Chráněné ložiskové území
CHOPAV	Chráněná oblast přirozené akumulace vod
IZS	Integrovaný záchranný systém
J	Jih
JV / JZ	Jihovýchod / Jihozápad
k.ú.	katastrální území
KPÚ	Komplexní pozemkové úpravy
KK	Karlovarský kraj
LAPV	Lokalita vhodná pro akumulaci povrchových vod
LH	Les hospodářský
LO	Les ochranný
LZU	Les zvláštního určení
m. č.	Místní část (obce)
MZCHÚ	Maloplošné zvláště chráněné území přírody
MÚK	Mimoúrovňová křižovatka
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NPP	Národní přírodní památka (MZCHÚ)
NPR	Národní přírodní rezervace (MZCHÚ)
NRBC	Nadregionální biocentrum (ÚSES)
NRBK	Nadregionální biokoridor (ÚSES)
OB	Rozvojová oblast republikového významu

OB-N	Rozvojová oblast nadmístního významu
OP	Ochranné pásmo
OS	Rozvojová osa republikového významu
OS-N	Rozvojová osa nadmístního významu
ORP	Obec s rozšířenou působností
OZE	Obnovitelné zdroje energie
PK	Píseňský kraj
PLZ	Přírodní léčivý zdroj
POÚ	Pověřený obecní úřad
PP	Přírodní památka (MZCHÚ)
PR	Přírodní rezervace (MZCHÚ)
PUPFL	Pozemky určené k plnění funkcí lesa
PÚR	Politika územního rozvoje
PZ	Průmyslová zóna
RBC	Regionální biocentrum (ÚSES)
RBK	Regionální biokoridor (ÚSES)
RPDI	Roční průměr denních intenzit (dopravy)
RWY	Runway (vzletová a přistávací dráha)
S	Sever
SK	Skupinová kanalizace
SLBD	Sčítání lidu, domů a bytů
SOB	Specifická oblast republikového významu
SOB-N	Specifická oblast nadmístního významu
SRN	Spolková republika Německo
SÚ	Sídlení útvar
SV / SZ	Severovýchod / Severozápad
SV	Skupinový vodovod
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
TEN-T	Transevropská dopravní síť
TS	Transformační stanice
TWY	Taxiway (pojezdová dráha)
TŽK	Tranzitní železniční koridor
ÚK	Ústecký kraj
ÚP	Územní plán obce
ÚPD	Územně plánovací dokumentace
ÚPD VÚC	Územně plánovací dokumentace velkého územního celku
ÚPN VÚC	Územní plán velkého územního celku
ÚS	Územní studie
ÚSES	Územní systém ekologické stability (NR – nadregionální, R – regionální)
ÚSOP	Ústřední seznam ochrany přírody
Ust.	Ustanovení
ÚTP	Územně technický podklad

V	Východ
VE	Větrná elektrárna
VPD	Vzletová a přistávací dráha
VPO	Veřejně prospěšné opatření
VPR	Vesnická památková rezervace
VPS	Veřejně prospěšná stavba
VPZ	Vesnická památková zóna
VVTL	Velmi vysokotlaký (plynovod)
VTL	Vysokotlaký (plynovod)
VÚC	Velký územní celek
VVN	Velmi vysoké napětí
VYHL.	Vyhláška
VZ	Vodní zdroj
Z	Západ
ZÁK.	Zákon
ZCHÚ	Zvláště chráněné území
ZOPK	Zákon o ochraně přírody a krajiny
ZPF	Zemědělský půdní fond
ZÚR	Zásady územního rozvoje
žst.	Železniční stanice